

& Materiarum.

*inscientia interim datur manus etiam creditori posteriori in
quasi possessione exigendi, ibid. n. 9*

*Creditor etiam in Iudicii executionis tenetur liquidare
interesse, dec. 191. n. 15*

*Creditor facultatem habens distrabendi bona debitoris
propria auctoritate, si iudicem adit absque aliqua praefra-
tratione, et per viam falli recessisse & viam Iuris elegisse, nec
potest aspectum Iudicis inchoatum evincere, dec. 281. n. 7*
*Secus vero dicendum est si Iudicem adit, ac extrajudiciali-
ter petit assistentiam, & familiam ad evitandas vixas, &
scandalas, ibid. n. 8*

*Vel praefraus sibi facultatem vendendi propria autori-
tate non attenta productione Instrumenti in quolibet facul-
tate continetur, nam aliud est petere ad Iudicem executionem
competentem in Instrumento aliud praefraus viam falli ex
Instrumento competentis, ibid. n. 9*

*Ex Iudex nullius processum non dicitur ex hoc anis fa-
cultas vendendi propria auctoritate, ibid. n. 11*

*Declaratur hoc procedere, quando Iudex fuit aditus nemine
citato, & sic eius officium impioratur extrajudicialiter,
ibid. n. 12*

*Creditor hereditarius in concursu praefrandus est credi-
tori heredi super bonis defuncti, dec. 321. n. 35*

*Creditor hypothecarius potest immediate, ac rella via
crediti exigere ex quibuscumque bonis etiam particulari si-
decommisso subiectis, prout ante fideicommissum exigere po-
test, dec. 310. n. 17*

*Ratio quia, quia debitor subiciendo eius bona fideicommis-
so non valet creditorem hypothecae prauidicare, ibidem
num. 18*

*Creditor hypothecarius rella via agere potest utili actio-
ne contra debitorem fructuum spectantium ad suum debito-
rem, dec. 336. n. 7*

*Creditor habens hypothecam anteriorem praefertur in
concursu, dec. 258. n. 20*

*Creditor habens obligationem virum ex promissione de rato
nominis uxoris sibi imputet si constare matrimonio non cu-
rant ratificationem, dec. 5. n. 22*

*Creditor habet intentionem fundatam super credito, &
nona debitoris eo ipso quod debitor solutiones debiti non
probat, dec. 53. n. 4*

*Creditor in pecunia non tenetur recipere insolutum bona
debitoris, dec. 484. n. 8. Declaratur n. 9. & seq.*

*Creditor immisus in Saluiano tenetur in suum creditum
imputare, ne dum fructus perceptos, sed & quos propria ne-
gligentia non percepit, dec. 304. n. 17*

*Creditor liquidationi fructuum ad debitorem specta-
ntium intervenire potest pro eius interesse, dec. 336. n. 6*

*Creditor non dicitur emere a tertio licitatore, quando
non licitatoris fuit ab initio simulatè appositum, sed statu-
te della simulatione persone habetur, ac si venditio imme-
diatè facta sit ipsi creditori, dec. 95. n. 22*

*Creditor non potest cogi ad praestandum cautionem ressi-
tendi pecunias exallas creditoribus prioribus, & potio-
ribus, dec. 351. n. 19*

*Fallit conclusio in actione tributaria, & inter Mercatores,
aut in casu concursus aliorum creditorum, qui videtur ad ef-
fectum, quando agitur de debitore suspecto de decollione, dec. 321.
num. 20*

*Esti creditor tenetur cautionem praestare effectus in damno,
ibid. n. 24*

*Ferdinand. Arr. de Mesa plures enumerat casus, quibus
creditor tenetur praestare cautionem, ibid. n. 27*

*Creditor cautionem praestare debet cum actus tenetur, quando
inquit per subastationem bonorum debitoris, secus si pecunia
offertur a possessore, vel posteriori creditori, tunc enim ca-
uere non tenetur cum imitus cogatur pecunias recipere,
ibid. n. 28*

Creditor non dicitur de fructibus integratim satisfactus,

*licet illos potest resseilla certi temporis si petitio distantes
illatius omnium terminorum praeteritorum non continet,
dec. 352. num. 17*

*Creditor pro debito heredis grauius non potest ultra
eius vitam bona fideicommissio subiecta retinere in prauidi-
cium vocatorum, dec. 161. num. 22*

*Creditori posteriori aduersus anteriorem non datur im-
missio ex vtili Saluiano, dec. 10. n. 1. & dec. 304. n. 2*

*Creditor posterior non repellitur a consecratione sui credi-
ti ex credito anteriori heredis, quia si bona hereditaria
sufficiunt, ut sufficere praesumitur utrique satisfieri debet de
dictis bonis, dec. 37. n. 10*

*Et donec creditor iustificauerit bona non sufficere pro sa-
tisfactione viriusque crediti interim impedire nequit sub
praetextu crediti anterioris posteriores creditores ne agant
contra bona hereditaria, ibid. n. 11*

*Creditori posteriori an competat Ius offerendi aduersus
empioiem iure creditoris? vide in verbo lus offerendi.*

*Et quando competat aduersus primum creditorem, vide in
dicto verbo lus offerendi.*

*Creditor posterior solvens anteriori tenetur ipse anterior
ei cedere Iura ad fauorem posterioris, italia qualia transla-
tione, & non extinctiòe dummodo contra cedentem vetor que-
ri non possint, dec. 304. n. 18*

*Creditor posterior sibi bona fide fructus ex bonis debitoris
perceptis illosque consumpsit, non potest a creditore anterior
molestari, dec. 332. n. 4*

*Creditor posterior immisus in Saluiano possidens fun-
dum censum potest offerre creditori censui solvere fructus
decurrendos, quando dices solutionis obtinerit, & bona posse-
derit, quod sufficit pro securitate creditoris census, ibidem
num. 5*

*Creditori posteriori aduersus anteriorem bona debitoris
possidentem competat Ius offerendi, dec. 304. n. 14*

*Creditor penes se retinere debet scripturam obligationis
ad sui fauorem, etsi penes tertium existit infargit praesumptio
simulationis, dec. 49. n. 19*

*Item simulationis praesumptio infargit si apud debiti non
existit penes creditorem, ibid. n. 20*

*Creditor probare tenetur realitatem cambiorum, decif.
130. n. 14*

*Amplius non obstante solutione cum semper sit fundamen-
tum sua intentionis, siue agat pro executione cambii, siue pro
sorte, ibid. n. 15. ubi redditur ratio.*

*Creditor possidens bona in executione capta si inlestit
apud Iudicem, quod dicta bona sibi dentur insolutum, &
Iudex non dedit insolutum, sed dari mandauit tale decre-
tum non importat dationem insolutum cum respiciat altum
de futuro, dec. 161. n. 2*

*Creditor possidens bona debitoris praesumitur ex eis fru-
ctus percepisse, dec. 182. n. 14*

*Creditor possidens Iure pignoris non dominii tenetur fru-
ctus perceptos in eius creditum imputare, decifione 183.
num. 15*

*Creditor possidens bona debitoris praesumitur ex fructibus
perceptis satisfactus de eius credito, vel saltem redditur il-
liquidum, dec. 304. n. 3*

*Creditor pendente iudicio si partem crediti non exegit,
& deinde sententiam pro tota summa obtinuit, licet excusa-
tur a dolo ad effectum evitandi penas legales contra plus
debito petentes non tamen evitari potest iniustitiam sente-
ntie resultans ex carentia actionis, dec. 547. n. 5. & 6*

*Creditor praesumitur scire quantitatem sibi debitam,
ibid. n. 7*

*Creditor pro satisfatione eius crediti agere nequit, si fuit
conuentum, quod ex bonis debitoris prius satisfationem re-
porter alter creditor non iustificata dicta satisfatione,
dec. 468. n. 7*

Et satisfactio probanda est ab allegante, ibid. n. 13

Index Rerum,

Creditor pignus vendens Iure creditoris tenetur prestare se potorem ceteris creditoribus, dec. 311. n. 30

Creditori quando debeatur interesse lucri cessantis? vide in verbo Interelle, & in verbo Lucrum cessans.

Creditor quod fuerit de eius credito satisfactus ex quibus deducatur? dec. 637. n. 10

Creditor quamvis declarat velle agere contra unum ex pluribus obligatis adone non obstante declaratione agere potest etiam contra alios, dec. 423. n. 20

Creditor quamvis possit agere ante diem, quando debitor suam deterioravit conditionem, non tamen potest exigere, dec. 492. n. 29

Creditor recipiendo fructus societatis officii pro secundo semestri, censetur in necessarium antecedens voluisse societatem non continuare, non attempto adimplemento debitoris, qui ex tunc acquisivit potentiam lucrandi in casu mortis alias fructus sine usuraria pravitare percipi non potuissent, dec. 341. n. 12

Creditor recipiens fructus Societatis Officii pro secundo semestri non simpliciter, sed cum presentia sententia prejudicii della licetura, ad idem censetur voluisse adimplementum fideiussoris remittere? ibid. num. 13. 14. 16. 17. 18. & 19

Creditori ratione hypothecae, vel specialis patti competere potest facultas alienandi bona, dec. 619. n. 30

Creditor si nulliter fuit immixtus tenetur ad restitutionem fructuum in eo in quo est factus locupletior, decisio 95. num. 28

Creditor si recusat recipere creditum oblatum, tum oblatio etiam verbalis operatur effectum vera satisfactiois, dec. 112. n. 12

Creditor si bona debitoris deliberari fecit debet ei pratio honorum deliberatorum satisfieri, nec potest ad aliud pignus transire, dec. 321. n. 15

Amplia etiam si creditor electionem habeat, ibid. n. 16

Intellige conclusionem procedere, quando ex pratio rei deliberatae potuit esse consultum creditori ei imputari poterit, cur non exegerit, secus vero si certum non est an ex primo Iudicio potuerit satisfieri, ibid. n. 17

Creditor succedens debitori si Inventarium non confecit, videtur ad eundem sibi fuisse ex bonis hereditariis, dec. 330. num. 7

Nec potest de suo credito excipere contra alios creditores, ibid. n. 9

Amplia hoc procedere etiam de Iure canonico, ibidem num. 10

Creditor succedens debitori, tunc actiones confanduntur, dec. 292. n. 22

Creditor si non vult agere, nisi quod vere interest licet contra eum producatur pactionum taxativum certi interesse non releuet, dec. 511. n. 23

Creditor solutionem recipiens in causam expressam non potest deinde ab ea recedere absque novo consensu debitoris, dec. 281. n. 35

Creditor si ex speciali conventionione tenetur facere quicquidam sacro deposito pro debitore intelligitur, postquam praecesserit oblatio, & creditor ad recipiendum recusaverit, & locum sit deposito dec. 183. n. 21

Creditor si creditum a debitore exegit ex hoc elicitur ipsum compensare noluisse, ibid. n. 31

Creditor si fructus percipit ex bonis debitoris talis perceptio operatur ipso Iure diminutionem crediti, decil. 258. num. 25

Creditor si decedit durante Societate Officii super cuius vite periculo illa currit, tunc superincutatur ab Officiali, 184. n. 2

a Creditore fuisse perceptos fructus Societatis Officii ex quibus probetur? ibid. n. 3

Creditor tenetur in sum creditum imputare fructus

perceptos ex bonis debitoris cessante sive domini, dec. 138. num. 23. & dec. 259. n. 2

Creditor viri citandus est in iudicio super vergentia ad inopiam ad instantiam uxoris moto alias sententia, & alia eum non afficiunt, dec. 550. n. 1. & per totam.

Creditoris voluntas non probata potentia propinqua alienius particularis inestimentis remanet semper ambigua, & incerta an lucrum scisset, dec. 16. n. 6

Creditori ad repellendum alios conceditores non suffragatur creditum litigiosum, dec. 562. n. 11

Creditori non praesudicat debitoris confessio post contractum, dec. 584. n. 19

Creditores omnes quare in confessione Inventarii citandi sunt? dec. 482. n. 2

Creditores quando sunt certi nominatim citari debent in confessione Inventarii, nec sufficit generalis citatio per proclama, ibid. n. 4

Præsertim quando citatio per proclama non continet diem certum, ac locum Inventarii conficiendi ad hoc ut creditores interesse valeant, ideoque talis citatio tanquam vaga, & speciem servitutis imponens non suffragatur, ibid. n. 9. & 10

Creditores hereditarii in dubio satisfacti presumuntur de pecuniis propriis heredis, maxime quando non cogit tempore solutionis tot fructus hereditarios non fuisse perceptos, dec. 60. n. 13. & 14

Creditoribus hereditariis si heres solvit de proprio succedit in illorum creditum, ibid. n. 15

Creditoribus non praesudicat confessio mariti, quod res ab eo emptas spectet ad uxorem, quicquid sit quando ex emittur desponsi propter maritum usque ab initio emere voluisse pro uxore, dec. 64. n. 9. & 10

Creditoribus posterioribus, nisi concurrant anteriores semper competit actio contra bona communis debitoris, dec. 115. n. 10

Creditoribus viri ne retardetur immixtio sufficit exceptionem domini uxoris reddi turbidam, ibid. n. 25

Creditoribus viri opponere nequeunt vidue exceptionem non numerate dotis, quando concurrunt praecedenti doti promissio, quae tollit presumptionem simulationis, aut animi donandi in fraudem legis, dec. 131. n. 7. & 6

Creditoribus fideicommitentis in concursu cum creditoribus heredis grauari semper veniunt preferendi, dec. 156. num. 27

Creditoribus non praesudicat confessio heredis debitoris, quod bona hereditaria sunt supposita fideicommissi si verè talia non sunt, dec. 235. n. 1

Præsertim post latam sententiam graduatoriam, ac deputationem sequestratoris pro colligendis fructibus fauore creditoris, ibid. n. 2

Creditoribus competunt remedia possessoria contra impediens sequestrarium deputatum in bonis debitoris, ibid. num. 5

Creditores an cogere possunt filium ad acceptandam legitimum sibi debitum in bonis Patris? vide in verbo Legitima.

Creditum anterius probatur ex publico Instrumento quod facit probationem probam, dec. 10. n. 2

Creditum altioris quodam est clarum & liquidum non admittit praesentem illiquidum a reo oppositam, dec. 456. num. 10

Creditum cedentis iustificatum ex publico Instrumento obligatione Camerali vallato omni caret suspitione, dec. 10. num. 6

Creditum cessum si fuit pluribus tunc cessio importat translationem crediti cessi in singulis aequaliter & pro virili, dec. 66. n. 22

Creditum censetur ipso Iure diminutum, si creditor ex bonis debitoris fructus perceptis quos imputare tenetur cessante

& Materialiarum.

ante titulo demissis, decil. 258. n. 22. & 25
 Creditum cum hypotheca probatur ex publico Instrumento
 obligatione camerali vallato, decil. 356. n. 2
 Creditum clarum & liquidum requiritur in saluiano, dec.
 504. n. 4 redditor ratio in decil. 497. num. 14
 Creditum ex sola fideiussione non valet contra principi-
 palium, decil. 56. num. 14
 Creditum & debitum quando ex eodem contractu prouen-
 iunt potius dicitur calculus, quam compensatio, decisione
 171. num. 29
 Creditum fideicommissum contra heredem grauatum
 probatur ex libris eiusdem grauati, dec. 596. n. 3
 Creditum fideicommissum contra grauatum si fuit à Pe-
 tro declaratum in subsistenti, talis relatio non vocat fideicom-
 missario non citato, ibid. n. 6
 Creditum heredis mediante aditione hereditatis conse-
 cutur per presumpcionem solutionem satisfactam, decisione 592.
 num. 7
 Creditum illiquidum est inexecutable, decil. 56. n. 17
 Pro illiquido non datur retentio, decil. 161. num. 29. & decil.
 258. num. 23
 Creditum quando est illiquidum, tunc debitor non potest
 dici in mora soluendi, decil. 243. n. 20
 Creditum illiquidum remanet, donec valor fructuum à
 creditore in specie perceptorum liquidetur, decisione 547.
 num. 19
 Creditum liquidum ex publico Instrumento rei cui excep-
 tionem solutionis requirentem alioquin indaginem, decisione
 568. num. 19
 Creditum litigiosum non suffragatur creditori ad repel-
 lendum alios concreditores, ibid. num. 11
 Creditum etiam in litum deductum, si aliquis est clarum
 possit in compensationem deduci, decil. 55. n. 23
 Nec interest an creditum alioris sit executiuum, ibidem
 num. 24
 Creditum probatur ex instrumento transactionis non secus
 ex reudicata, cuius vim habet d. decil. 55. n. 1
 Item probatur ex solidatione inter ipsos solidantes, decil.
 519. num. 1
 Item ex publico Instrumento quod facit probationem proba-
 tionem, dec. 311. n. 2. & dec. 497. n. 5
 Creditum probandum est ab altiore petentem ut illud sibi
 soluitur, sitamen solutum fuit, & solutio allegatur indebita
 repetens indebitum probare debet, quamuis probatio consistat
 innegatiua, decil. 74. n. 9. & 11
 Creditum posterius in concursu anterioris non attenditur
 licet secus sit in praiudicium ipsius debitoris, decil. 504.
 num. 16
 Creditum quando non dicatur excomputatum cum solutio-
 ne rei empti? dec. 644. n. 22
 Creditum potest a partibus haberi pro extincto, quamuis
 non omnia requisita delegationis interuenerint, decilio 319.
 num. 7
 Creditum turbidum compensationem non admittit cum
 credito clare, & indubitato, decil. 23. n. 19
 Creditum ut suffragetur iustificari debet, dec. 504. n. 15
 Compensatio crediti litigiosi, ut admittatur, requiritur
 quod super dicto credito adja sententia, decisione 23. nu-
 mero 20
 Et turbiditas crediti, quando versatur circa illius substantiam,
 & circa quantitatem, tunc difficultus admittitur com-
 pensatio, ibid. n. 21
 Pro crediti consecutione agi potest, nisi exaduerso probeatur
 solutio, decil. 591. n. 6
 Credita exacta dici nequeunt deteriora, sed cedunt peri-
 culo exigentium, decil. 637. n. 7
 Credita assignata in exacta presumuntur, nisi contrarium
 probetur, ibid. num. 19
 Creditulus sola inalla cum precedenti titulo prodest ad

prescribendum, decilio 30. num. 5
 Creditulus asinus oriens ex publica voce, & fama excusatus
 tam à pena Regule de subrogand. quam Regula de impe-
 trantibus beneficiis videntium, dec. 244. n. 56
 Culpa. Prater culpam commissam si quis alleget quem te-
 neri probare debet quod ille conuicti solus propter culpam, nec
 potuisset aliter contingere nisi culpa interuenisset, decisione
 181. num. 18
 Culpa cessante, an damnum contigerit si dubium est, tunc
 presumitur contra culpofum quod non conuigisset, ibidem
 num. 20
 Damna que immediate veniunt à culpa regulariter impu-
 tantur culpofis, non autem que veniunt mediate, ibidem nu-
 mero 25
 de Culpa Officialis tenetur, qui non idoneum elegit, decil.
 202. n. 7
 de Culpa leuissima an locator operarum teneatur? vide in
 verbo Locator operarum.
 Cura animarum formaliter residet penes Parochum, decil.
 8. num. 13
 ad Curam animarum exercendam si concursus non est ne-
 cessarius, requiritur saltem examen & approbatio Episcopi
 super idoneitate prout ante collationem, decisione 211. nu-
 mero 10
 Amplia etiam si prout fuerit alias examinatus, & appro-
 batus ad aliam parochialem, ibid. n. 11
 Quamuis de iure communi non sit amplius examinandus,
 quia conclusio locum non habet ex nouo iure conciliari ex quo
 per ascensum ad alterum queritur nouus titulus, ibidem
 num. 12
 In Curia tamen dicta dispositio non seruatur, sed sufficit se-
 mel fuisse approbatum, ibid. n. 13
 ad Curam Animarum semel approbatus si ante examen
 possessionem capis in vim precedentis collationis venit in sum-
 marissimo possessore excusandus, ibid. num. 18
 Et tunc sufficit quod examen subsequatur, ibid. n. 19
 Cura animarum, quando est Monasterio unita, tunc non
 requiritur concursus, sed Reitor sine Vicarius ad presenta-
 tionem Abbatis ab Ordinario approbati, decisione 237.
 num. 3
 Cura Animarum quod fuerit Monasterio unita probatur
 ex Instrumento donationis eiusdem Ecclesie cum omnibus de-
 cimis, primitiis, & oblationibus, qua debetur ratione Cura
 animarum, ibid. n. 4
 Cura Animarum est omnino exprimenda in gratia, decil.
 244. num. 9
 Cura Animarum quamuis sit facienda mentio in literis,
 non inde sequitur quod necessaria sit illius iustificatio, ibidem
 num. 5
 Cura Animarum si est alicui dignitati annexa tunc con-
 cursus non est necessarius, dec. 268. n. 20
 Item nec est necessarius si residet penes Collegiatam & exer-
 cetur mediante opera Cappellani, ibid. n. 23
 Cura Animarum si residet penes Archipresbyterum, Can-
 onicos, Coadiutores in exercitio Cura nullo modo dici possunt
 Curati, dec. 377. n. 10 & redditur ratio, n. 11
 Curam Animarum exercens in Ecclesia unita, idem
 est ac si in Ecclesia, cui est iuxta unio illam exerceat, cum per
 unionem utraque Ecclesia una dicatur essetia, decilio 507.
 num. 12
 Cura Animarum quod sit annexa alicui Canonici non
 probatur ex fide, & attestatione facta ab Ordinario in visita-
 tione, dec. 645. num. 19
 Cura Animarum in Collegiata non residet penes singulos
 Canonicos, sed penes collegium, & per consequens singuli Ca-
 nonici non dicuntur habere curam animarum, ibid. n. num.
 23. & 24
 Cura animarum Signa, & argumenta quarum sunt, decil.
 187. num. 9

Index Rerum,

Cura exercitium quando est accessorie annexum alicui dignitati, siue Canonicali, tunc non requiritur examen per concursum, quod solum locum habet in parochialibus, ac beneficiis principalem curam Animarum habentibus, decisio.
377. num. 8

Cura exercitium non autem ipsam curam esse beneficium annexum ex quibus colligatur: ibid. num. 9

Cura exercetur per Rectorem, siue Curatum nomine proprio, non autem alieno, quod est precipuum requisitum beneficii Curati, ibid. n. 13

Cura mentio facienda non est in provisione beneficii, quando illi non incumbit in proprietate, sed tantum in exercitio, dec.
409. num. 7

Cura mentio facienda est in gratia, quamvis illa sit habitus si residet penes aliquem; quicquid sit quando actualis ob deficientiam parochianorum exprobat, decil. 645. n. 18

Cura Beneficii omni quo casu non censetur existere penes Vicarium, sed penes Rectorem principalem, dec. 187. num.
26. 27. & 28

Cura in beneficiis si residet in proprietate, tunc in eis non cadit qualitas manualitatis, secus quando inest in exercitio, decil. 409. n. 9

Cura si exercetur per Presbyteros conductitios, in proprietate residere dicitur penes Rectorem principalem, decil.
398. num. 47

Intellige hoc procedere si exercetur nomine Rectoris, & ipse residere teneatur, alias ex simplici deputacione Presbyterorum ad curam exercendam non sequitur, quod cura sit penes Rectorem, ibid. n. 48

Cura habitualis non causat incompatibilitatem, ibidem num. 50

In donatione cure animarum facta Monasterio virtualiter unio continetur, decil. 137. n. 5

Curatum beneficium vide in verbo Beneficium Curatum. Curator ad lites dari potest a Iudice minori etiam invito non tamen dari potest Reipublice dec. 319. n. 16

Curator ad lites deputari debet adhuc ut iudicium contra minorem absenter valeat, dec. 468. n. 12

Et sufficit ad effectum multationis, quod minori competere possit defensionis, ibid. n. 16

Curator deputari debet ad hoc ut contra minorem iudicium sit validum, dec. 161. num. 10, & dec. 171. num. 11. & seq. & de hac materia remissus in verbo Minor.

Curator de lute pendere non valet nisi cum intervenitu minoris, praesertim quando est pubertatis proximus, decisione
349. num. 14

Et adhibitis solemnitatibus in contractibus minorum necessariis, etiamsi venditio fiat pro soluendo aie alieno, ibidem num. 15

Curator hereditatis iacentis deputari nequit quando constat de illius additione, decil. 133. n. 3

Item deputari nequit non procedente citatione illius, ad quem principalis causa successioni spectat ad declarandum an vellet inherere alioquin Iudici constare non potest hereditatem iacere, decil. 147. n. 5

Curator eiusdem Domini litis, si contra ipsam litis suis contestata, dec. 604. n. 8

Curator qui procuratorem constituit quod sit talis constat ex asserione Notarii rogati, vel saltem presumptionem facit, dec. 604. n. 9

Curator vel Tutor post licentia contestatam valent Procuratorem constituere secus vero ante licentia contestationem, ibidem num. 6

Ratio diuersitatis est, quia ante licentia contestationem non Curator seu Tutor, sed pupillus, & Procurator a Domino constituitur, ibid. n. 7

Curatus, siue Parochus exercet curam animarum nomine proprio non autem alieno, quod est precipuum requisitum beneficii curati, dec. 377. n.

ad Curatum, seu Parochum, quoniam ratione officii spectant
dec. 187. n. 30

Curia. Communia habitatio, siue residentia in curia probatur per duos testes, dec. 645. n. 4

Cursor. Relatiō Curatoris fides adhibenda est dec. 161. num. 15. decil. 117. num. 7. dec. 241. num. 3. 4. & 6. dec. 289. num. 16. & decil. 340. n. 2

Admittitur tamen contra relationem Cursoris probantes in contrarium, decil. 117. num. 8

Declarata ad hunc effectum requiri, quod probationes percipiant tempus citationis executae alias non suffragantur, ibid. n. 9. & dec. 242. n. 6. & redditur ratio, num. 7. & 10

Cursoris relationi statuit circa executionem citationis in domo alicuius, nisi constet de contrarietate a tergo citationis, dec. 440. n. 8. & 9

Cursoris fides priuata ex intervallo non attenditur in cursu publica relationis, ibid. n. 10

Custodia scripturarum curiae Episcopalis non spectat ad Episcopum, sed ad Notarium altissimum, dec. 160. num. 11. & dec. 178. n. 4 & 5

Custodia scripturarum existentium in Archivis Episcopali non spectat ad Episcopum, sed ad Archidiaconum, maxime si Episcopus elegerit Archidiaconum, qui committere existimabatur idoneum, decil. 201. num. 6

ad Custodiam scripturarum obligatus liberatur probando casum amissionis absque eius culpa, decisione 178. num. 7. & dec. 217. n. 1

ad Custodiam scripturarum illarumque exhibitionem, ut quis teneatur probanda est illorum existentia, d. decil. 217. num. 2

Cyriac. comitron. 425. num. 40. in quibus terminis loquitur? decil. 627. num. 36

D

Dammum emergens siue lucrum cessans, ut debeat concurrere debent requisita Paul. de Castro in l. 5. vltim. ff. de eo quod certo loco nec sufficit mora debitoris in soluendo, decil. 113. num. 8

Non omne damnum sequens ex iniuria obligat ad restitutionem, sed solum illud quod ita sequitur, ut per ipsam actionem iniuriosam inferatur, dec. 35. n. 8

Dammum passum ex quibus probetur? decil. 166. n. 17

Dammum passum prius verificandum est in genere, & deinde pars admittitur ad iurandum super illius affirmatione, dec.
359. n. 7

Limita non procedere in casu, quo sit data facultas iurandi super ipsa substantia damni, ibid. num. 8

Hec tamen opinio recipienda est in terminis statuti mandantis statui iuramento damnum passi sed in terminis pacti contraria opinio est communis ut scilicet in omnibus standum sit iuramento, ibid. n. 9

Iuramentum circa damna visumma est magna & considerabilis non obstante pacto administrari debet ex aliis casibus claris ac circumstantiis, ibid. n. 10

Dammum an cessante culpa contingit, si dubium est tunc praesumitur contra culpam quod non contigisset, decisione
185. n. 10

Dammum quando quis non patitur ex mora, tunc grauius patitur interesse damni emergentis, decil. 185. n. 18

Interesse damni emergentis, ut debeatur quantum probanda sunt? ibid. n. 19

Dammum ne quis indebitè patiatur potius toleranda est verborum superfluitas, decil. 357. n. 18

Dammum damni quando dicitur ad effectum ut reperi possit? dec. 671. num. 5

Dammum praeter intentionem contingens rescire teneatur operam rei licita, secus qui dat operam rei illicitam, & fuit in culpa ob quam obligatur ad restitutionem damnorum

& Materialiarum.

domorum etiam per accidens saltem in foro exteriori, decif. 137. n. 4. & 5.

Quando mulier, vel minor agit, vide in verbo Minor, & in verbo Mulier.

Damna & interesse in iudicio repetitionis indebiti veniunt tantum quæ sunt immediata, sed mediana, & multiplicata, nec est pecunia pro solvendo usuris, quæ repeti possunt, non sicut ac illa pro solutione capitalis fuerunt expensæ, decif. 671. num. 4.

Ad damna, & interesse tenetur, qui pacta promissa non adimplevit, dec. 271. n. 17 & decif. 314. n. 6.

Ad damna & interesse ob moram debitoris quo casu fideiussor tenetur? vide in verbo fideiussor.

Ad Damna & interesse agere potest emptor, qui evictionem passus est, dec. 315. num. 5.

Et agere potest viciis saluam, ibid. num. 6.

Ad damna & interesse venditor tenetur emptori, quamvis ignoraverit bona vendita esse prohibita alienari, decisione 341. n. 8.

Ad Damna & interesse tenetur recurrens ad Iudices laicos, vide in verbo Recurrens ad Iudices laicos.

Ad Damna & interesse tenetur debitor, qui suscepit mandatum de iussuendo, nisi illi ex iusta causa renunciarit, vel doceat se fuisse diligentias de iussuimento reperiendo, decif. 487. num. 5.

Damna & interesse, debentur ei qui indebitè solvit repetitionem indebiti, decif. 671. n. 1.

Pactum quando in actus solutionis indebiti processu processu, licet necessaria non sit pro restitutione damni emergentis iuxta opem. Secus de Camb. à qua diffinitum relati à Gratiano, dicitur. 987. n. 2.

Requisitis Galtren. in l. 3. ff. eo quod cert. loc. necessaria sunt quando agitur de lucro cessante, secus vero quando agitur de damno emergenti quod omni iure restituendum est damnum passum, ibid. num. 3.

Ad Damna & interesse tenetur qui mandatum susceptum non adimplevit, dec. 618. n. 9.

Pro damnis & interesse adque non liquidatis decerni potest mandatum executionis, dummodo ante illius executionem fiat liquidatio, decisio. 166. num. 8. & redditur ratio num. 9.

Contra n. 10. ubi quod solum potest adiri Iudex, ut damnum declarare, non ut condemnet, & n. 12. quod hæc opinio est communior, & num. 13. declaratur qualiter utraque opinio procedat.

Fructus loco damnum & interesse an debeantur à promissore certa quantitas ad effectum exiguendi censum extinctione non sequitur, vide in verbo Censum, in verbo Fructus, & in verbo Promissio.

Fructus loco damnum, & interesse ex inuicimento promissio, & sequitur an debeantur? vide in verbo Inuicementum.

Super Damnis & interesse disputatio particularis dubii necessaria non est, quia inesse videtur disputationi negotii principalis à quo dependet, decif. 268. n. 8.

Super Damnis & interesse potest etiam in relationibus causarum demandari in Roma expeditio sententia quando processus disputatio negotii principalis, ibid. n. 10.

Damnum & interesse appellatione veniunt expensæ litis tam processus quam alia in Advocatis, procuratoribus, & similibus, decif. 497. n. 12.

Damna passa occasione molestiarum rescipi debent ab eo qui promissit aliquem à molestiis liberare decif. 366. n. 7.

Damna passa rescicienda sunt ab Attentante, decif. 125. num. 1.

Amplia quamvis damna præter ipsius intentionem evincitur, ratio est quia attentando dedit operam reuocandæ, ibidem num. 3.

Item amplia quamvis non adis condemnatio in decreto

decif. 554. n. 1. 3. & seq. ubi redditur ratio & declaratur contrariè, n. 8 & 9.

Damna ut debeantur ab attentante requiritur quod illa proveniant ipsius culpa, quodque de dictis damnis fuerit contra eum præiudicium, dec. 125. n. 7. & 9.

Damna passa ex quibus probata dicantur ibid. num. 6.

Damna passa occasione soliti non veniunt sub generali promissione damnum, si contrahentes de illis in specie non cogitarent, dec. 341. n. 35.

Damna rescicienda sunt à die attentionis, dec. 125. n. 10.

Et probanda ab allegante, alias rescicienda non sunt, ibidem num. 11.

Nec statim illius iuramento, nisi persequatur aliunde de damnis passis constiterit, & agatur solum de liquidatione, ibidem num. 12.

Damna etiam in casibus quibus rescicienda sunt probari debent, dec. 125. n. 5.

Damna saltem in genere probanda sunt, quamvis in Instrumento conventum non sit, quod de damnis sicut iuramento aliorum, decif. 369. n. 2.

Damna regulariter imputantur culpæ, quæ immediate veniunt à culpa non autem quæ veniunt mediantè, decisione 185. n. 25.

Damna non veniunt sub simplici condemnatione expensarum, decif. 73. num. 18. & decif. 123. n. 3.

Quicquid de damnis circa personam, decif. 123. n. 4.

Damna ut Vitori debeantur probari debet quod ipse ob pecunias in alius Iudicariis erogatas acceperit sub usuris, & aliunde parare non potuit, ibid. num. 6.

Item probari debet quod ob moram viciis in resciciendo pecunias expensas viciis non potuit extinguere proprium et alium sub usuris debitum aut quod amiserit certam occasionem lucrandi, ibid. n. 7.

Condemnatio ad damna, & expensas, vide in verbo Condemnatio.

Damna sine mora non debentur, dec. 359. n. 11.

Obligatio ad omnia damna includitur sub obligatione Camerali, dec. 369. n. 4. & vide in verbo Obligatio Cameralis.

Obligatio ad damna, & interesse succedit quoties obligatus ad idem factum contrahens etiam si factum subsistat, ibidem num. 5. & 7.

Et contrahentio quando dicatur commissæ? ibid. num. 5.

Data sub data parva prima supplicatio signata sit aliquo vitio laborat pro illius sanatione possunt de stylo Curia alia supplicationes signari, quæ à prima dependere dicuntur, dec. 360. n. 11.

Nec admittuntur articuli ad probandum quod secunda supplicatio non fuit signata sub data prime, ibidem numero 12.

Minusque obici potest de iure medio tempore questio, quia gratia promissi semper pendet à parva data prime supplicationis, ibid. num. 13.

Sub eadem data plures gratia expediti possunt, ibidem num. 14.

Declara hoc procedere in gratiis inter se contrariis, & incompatibilibus, secus quando gratia compatibles sunt, & una tendit ad maiorem corroboracionem prime, ibid. n. 15. & decif. 455. n. 13.

Data tempus attenditur pro iustificacione gratie non attentato quid acciderit medio tempore inter supplicationem signatam, & litterarum expeditionem? decif. 455. num. 40.

Sub eadem Data quod habeatur censetur sub eodem tempore concessum, ibid. n. 45.

Data tempus inspicit debet quoad initium gratie, tamen quoad eius executionem requiritur quod littera exeat de Cancellaria, dec. 658. n. 19.

Anterior in Data in concursu semper est præferendus, dec. 667. n. 5.

& Materiarum.

Dararia Stylus *Dararia probatur ex fide Officialium, qua
vri de respiciante ad eorum officium vent attendenda, decil.
325. n. 5*

Datio insolutum actionem extinguit nec renouiscit eni-
ellone sequuta, decilio. 188. n. 30

Item obligacionem extinguit, dec. 329. n. 11

Datio insolutum etiam cum clausula Confutui probati
debet effectiata mediante reali traditiōe, decisione 379.
num. 33

Datio insolutum alienius rei pro pretio estimando, ante
estimacionem & nondum certificato pretio conditionalis, &
imperfecta est, dec. 416. n. 1

Item debet sequi actualis rei traditiō a qua clausula con-
fuiti in Instrumento adiecta debitorem non liberat, ibidem
num. 2

Datio insolutum non dicitur si Index non dedit insolutum,
sed dari mandatum cum adhuc effectum requirantur verba
de presenti, dec. 161. n. 7

Item opus est, quod precedat estimatio & actualis datio in-
solutum per Curforem, ibid. num. 8

Datio insolutum probatur vera si post decretum dari inso-
lutum Index inibuit ne possessor molestetur, ibid. num-
mero 13

Datio insolutum quando detegitur nulla ex leclura decreti
Iudicis, tunc ad eam probandam non est opus ulteriori trans-
portatione, ibid. n. 16

Et stante nullitate dationis insolutum tunc possessor non est
legitimus contradiclor ad impediendam inuissionem fidei-
commissario, ibid. n. 17

Ampla quavis auctoritate Iudicis possessionem ingressus
fuit, ibid. num. 18

Datio insolutum quando est nulla tunc creditor fructus
perceptos saltem a die mora litis restituere tenetur, vel in eius
creditorum impuare, ibid. num. 28

Datio insolutum quando est nulla habetur pro non facta
itaque primena iura, & contractus habeantur pro non existi-
llis, dec. 551. n. 7

Datio insolutum referenda est in extinctionem debitorum,
pro quibus fuit facta contrapostio in aliquo calculo, decil. 329.
num. 10

Datio insolutum non extinguit hypothecam nisi fuerit de-
nuntium ad realem traditionem, nec fuisse sola estimatio, dec.
449. n. 19

Et actualis traditiō probanda est ab allegante, non obstante
clausula constituti, & facultate capiendis possessionem propria
auctoritate, ibid. n. 20

Licet secur sit quando traditiō semel facta probatur, sed
turbata postmodum vel reuocata asseritur, ibidem nume-
ro 21

Datio insolutum prioris obligacionis extinctiua resultat
ex clausula constituti; necnon ex verbis cede, concede,
dā, & transseclice, decisione 637. numero 9. Declara num.
11. 12. & seq.

Datio insolutum supponit creditum in esse deductum, &
certum nec aliqua exceptiōe elidibile, aliquin non tenet,
ibid. num. 13

Verba cede, concede, dā &c. necnon clausula constituti
apta ad inducendam dationem insolutum resoluntur in sim-
plex pignus, quando nullum adest creditum, ibid. num. 14

Creditor possidens bona in executionem capta si instet
apud Iudicem quod dicta bona sibi deantur insolutum, & Iu-
dex non dedit insolutum sed dari mandauit tale decretum
non importat dationem insolutum cum respiciat alium de fu-
turo, ibid. num. 2

Datio insolutum si non est pro toto credito requiritur quod
precedat estimatio bonorum; quicquid sit in deliberatione
qua sit creditori tanquam plus offerenti, ibidem nume-
ro 3

Item quod factum executoris seu Curforis intercedat, qui

desysto in executionem decreti Iudicis adindicat, & insolutum
dat fungendo vice partis, ibid. num. 4

Decretum de dando insolutum aliud est, & aliud ipsa datio,
ibid. n. 5

Debitor ante quam veniat dies solutionis conueniri non
potest, dec. 181. n. 44

Limita nisi ad sit tumor de collisione, ibid. n. 45

Et in dubio pronunciandum est pro debitore ad exclusionem
more, ibid. n. 47

Debitor assignando creditori fructus rei pignoratata videtur
sibi dominium reservare, decil. 391. n. 6

Penes debitorem dominium rei pignoratata manet, ibidem
num. 7

Debitor assignando fructus rei pignoratata creditori cum
pacto resoluto eoque purificato ipso iure assignatio expirat
& absque alia traditiōe possessio reuolat ad debitorem, cuius
commodo creditor possidebat, ibid. nu. 10

Et operatur de finium quum penes creditorem fuisse, ibidem
num. 11

Pactum quando pacto resoluto est adiectum verbum
statim, & adest specialis prohibitio ne creditor ulterius se-
ingerat in capione fructuum, ibid. num. 12

Itaque debitor hoc casu vti possit omnibus remediis possessoris
etiam maintenance, ibid. num. 13

Debitor ad factum promissum conueniri potest, etiam de-
nuntiendo ad captionem pignorum donec radio affectus illud
prester, decil. 468. n. 21

Debitor citari non debet in deliberatione faciendi nouo
oblato, dec. 12. n. 9

Requiritur tamen citatio quando debitor in deliberatione
ladiur, seu ladi potest, ibid. n. 10

Et lesio debitoris consideratur, si constat fuisse deliberata
bona in executione capta, ibid. n. 11

Debitor citatus ad adimplendum factum promissum nisi
adimpleat succedit condemnatio ad damna, & interesse,
dec. 314. n. 6

Debitor census antequam declarat velle censum redimere
sicuti non prescribitur actio ad sortem quia nondum poterat
exerceri, ita neque prescribi potuerunt fructus futuri, nam
antequam in esse deducantur sunt quid intrinseci cum ipsa
sorte, dec. 33. n. 22. & 24

Debitor census si reportauit cessacionem Iurium, tunc cessio
non operatur translationem Iurium, tunc cessio non operatur
translationem Iurium, sed vim habet extinctionis, & quati-
tione, decil. 66. n. 28

Debitor census post sibi denunciam cessacionem census non
valet amplius soluere cedenti fructus census, sed cessionario,
dec. 514. n. 3

Maxime quando Index ad instantiam cessionarii inibuit
ne amplius illos soluat cedenti, ibid. n. 4

Ampla etiam si tempore denunciations coram Iudice exhi-
bitum non fuit Instrumentum cessionis dum illud necum erat de-
bitori census, ibid. n. 5

Item exhibitio Instrumenti necessaria non est quando cessio-
narius non agit nomine cedentis, sed proprio, ibidem nume-
ro 6

Debitor census potest ex intervallo pacisci cum accellato-
rio, quod census extinguit, dec. 634. n. 40

Debitor census vocando ad concursus omnes credito-
res, an talis vocatio effectum habeat disclia: ibidem nu-
mero 41

Debitor communis ararii efficitur incapax ad obtem-
perandam Commendam vide hanc materiam in verbo Commenda.

Debitor communis ararii quod aliquis sit ex quibus pro-
batur? dec. 238. n. 15

Negatiua quod quis non sit debitor communis ararii non
probatur ex fidelibus Secretarii cum ex ea non conuincitur quod
non sit debitor in aliis libris seu alibi dec. 238. n. 18

Fallit

Index Rerum,

Filli quando est adminiculata. ibid. n. 21.
Debitur communis arary efficitur ex statuto 50. qui exi-
gere neglexit a debitoribus communis arary, ibidem nu-
mero 19.

Contra debitores communis arary quando liquido confus
pccatus ad eorum manu peruenisse rigore proceditur, e-
tamen minus agendum est ubi probationes debui non con-
cludunt, dec. 157. n. 6. & 7.

Debitur cessu soluendo cessionario non dicitur novam obli-
gationem ad eius commodum contraxisse, sed agnoscere cessio-
nem facta cedentis transfusam, ut prinde soluere amplius ce-
denti non valeat, dec. 511. n. 19.

Debitur cessu inextingibilis ex quibus probetur? vide in
terro inextingibilis.

Debitur cambii vide in verbo Cambium.

Debitur compensacionem opponens declarare potest se velle
compensare magis cum uno, quam cum alio debito, decisio
177. num. 9.

Est facta declaratione se velle cum tali debito compensari,
non potest pro eo amplius condemnari, ibid. n. 10.

Hec tamen facultas compensandi potius cum uno, quam
cum alio debito dicitur consumpta per electionem semel fa-
ctam, ibid. n. 20.

Doctrina Imol. in l. 1. ff. de solut. admittens esse in fa-
cultate debitoris velle potius cum uno, quam cum alio debito
compensare non semper recipitur inter mercatores, ibid. num.
21. & redditur ratio num. 22. & 23. referitur consuetudo mer-
catorum, & num. 24. declaratur doctrina Imol. quo casu pro-
cedat.

Debitur confitendo debitum favore vnius creditoris non
potest alius praiudicare nec illos circumvenire, decil. 191.
num. 1.

Preteritum si tempore confessionis erat de proximo decoctum,
& ex quibus futura decoctio probetur, ibidem
num. 2.

Debitur quod sit decoctus, vel de proximo decocturus pa-
ria sunt, ibid. num. 3.

Debitur compelli potest ut factum promissum adimpleat
etiam capris pignoris, dec. 266. n. 17.

Debitur datus si soluit Vidua fructus dotales tunc omnis
proventus quod non praeferat interpellatio astantis requisita
ad ipsum transfusum dicitur, quia illa ex solutione presumi-
tur, dec. 74. n. 7.

Præsumitur tamen quod debitor soluerit usuras coacte,
ut vexaretur circa restitutionem sortis principalis, ibidem
num. 17.

Sufficit tamen quod debitor se habuerit pro interpellato,
vel quod interpellationem reinserit ad hoc ut fructus Viduae
debetur, & remissio interpellationis dicitur si soluit, ibid.
num. 20.

Debitur quod soluerit nominatim in causam sortis, vel
interpretatur per interpretationem legum idem est, ibidem
num. 35.

Debitur dotis potest allegare prescriptionem statutariam.
Vbi, & tricenariam de iure communi, dec. 574. n. 5. Contra
quod statutum Vbi, ibid. num. 11.

Debitur datus potest liberationem consequi etiam mediante
prescriptione completa vivente viro remanente muliere actione
de dote contra bona viri, ibid. nu. 7.

Debitur dotis potest ad libitum liberari a marito; qui si
liberatus fuit Vxoris uterque tunc debitor, quam maritus sunt
liberati, si vero iniussa Vxor liberatur quidem debitor, sed
maritus teneatur, ibid. num. 6.

Debitur dotis an possit in praiudicium Vxoris marito vivente
prescribere? dec. 603. n. 9.

Debitur dotis constante matrimonio perpetua liberationem
consequi potest a solo viro mediante acceptilatione, vel con-
fessione de recepto, ibid. n. 12.

Sic etiam mediante prescriptione 30. annorum liberationem

consequi valet, nam quod est alienabile, & remissibile est etiam
prescripibile, ibid. num. 13.

Alias si non possit uti contra mulierem prescriptione 30.
annorum stante bona fide hoc nimis durum esset, ibidem
num. 16.

Et hanc opinionem cum distinctione inter prescriptionem fun-
di dotalis, & actionis de dote sequuntur Fontanelli, & alij
ibidem allegati, num. 17.

Debitur dotis si suscepta in se omnis illam investendi tunc
fructus debentur qui ex investimento faciendo verisimiliter
percepti fuissent etiam absque aliqua interpellatione ratione
mandati de investiendo quod adimplere debuit, decil. 487.
num. 4.

Debitur electionem non habet soluendi in certa specie mo-
netæ, quando alternativa, Vel in solutione est adiecta favore
creditoris, & est quod ei det facultatem solutio facienda est
in moneta qua valorem monetæ in obligatione deducta adest, dec.
250. n. 10. & 11.

Debitur eo ipso quod solutionem debuit non probat creditor
habet intentionem fundatam super credito, & mora debitoris,
dec. 53. nu. 4.

Debitur excessus sufficienter dicitur eo ipso quod pecunias
non habet, eiusque bona posita sub hasta non inveniunt oblatore-
rem, decil. 484. n. 17.

Debitur firmum non teneatur ad estimationem fernorum
creditoris, qui ob illius non traditionem fame perierunt, dec.
185. num. 9.

Debitur in pecunia ex beneficio Auth hoc nisi C. de solut.
non habens aliunde quomodo solvat facultatem habet soluendi
in bonis stabilibus pro pratio estimando, decisio 484.
num. 19.

Ampla procedere etiam ad favorem debitoris condemnari
per sententias in indicatum lapsas, ibid. num. 10.

Limita non procedere in debito vallato iuramento, & obli-
gatione Camerali, ibid. n. 11. & 14. & de materia, dicat Au-
thent. vide no. seqq.

Debitur in executionis habetur pro condemnato, & in ordi-
nariis: quomodo appellatio sit prohibita precedit cognitio, &
condemnatio, dec. 526. n. 13.

Debitur inextingibilis non dicitur probata ex inhibitione
obienta vigore decreti Sacre Visitationis moderata, & redacta ad
viam Iuris si deinde appareat reintegrata, decil. 127. n. 1.

Nec debitor probatur idoneus, & exigibilis eo quod apud
aliquos existimatur talis, si aliunde constat de contrario,
ibid. nu. 6.

Debitur nomen promissum exigibile si tale non est sta-
tim dicitur commissio stipulatio contra promittentem, ibid.
num. 7.

Debitur non liberatur soluendo alij, quam verò creditori,
dec. 130. nu. 3.

Debitur non adiens, vel repudians hereditatem sibi de-
latam non dicitur fraudem inferre creditoribus, decil. 192.
num. 23.

Debitur nequit agere spolio stante facultate creditori con-
cessa ingrediendi possessionem propria autoritate, decisio 316.
num. 28.

Debitur nequit in praiudicium fideiussoris aliquem con-
sensum prestare, dec. 425. n. 28.

Debitur non teneatur ad fructus durante dilatione ad sol-
vendum aliquam quantitatem, nisi aliter sit expressum, decil.
333. num. 7.

Debitur principalis efficitur per accollationem debuit in se,
decil. 85. nu. 13.

Debitur principalis reputatur inter plures obligatos qui
pecunias recepit alij verò fideiussoribus hoc tamen non procedat
respellu creditoris erga quem omnes insolvidum obligati habentur
pro principalibus, decil. 482. n. 1. & 2.

Debitur principaliter obligatus praeferatur fructus census
de p. oprio solajie, decil. 573. n. 8.

Index Rerum,

Debitur principalis qui partem debiti soluit presumitur reliquum de suo soluisse quoties de solutione non dubitatur, ibid. num. 9.

Debitur pulsatus à Cessionario sui creditoris ad solvendum si terminum suscepit per bona/fidei termini susceptionem censetur eundem cessionarium in creditorem agnovisse, decil. 114. n. 2.

Debitur prescriptionem 30. annorum allegare nequit stante mala fide, quæ afficit etiam heredes ne possint prescribere, decil. 584. num. 14.

Debitur quando agitur de magna summa non presumitur, eam verisimiliter soluisse non reportatis quietantiis, decil. 562. numer. 16.

Attento presertim illius solito reportandi quietantiam etiam per publicum Instrumetum, ibid. num. 17.

Item si debitor curavit reportare quietantiam de solutionibus factis reportata quietantia, quæ fuerat perperam multo magis eam reportare curavit de solutionibus super quibus nulla emanavit quietantia, ibid. num. 18.

Debitur soluisse pecuniam presumitur habenti sufficiens mandatum procure, decil. 135. num. 28.

Debitur si infra certum tempus solvere tenetur vel in pecunia, vel in aliis rebus elapso tempore, et electione non facta eadem electio translatu suis in creditorem, decil. 248. n. 18.

Et stante mora debitoris in eligendo electio habetur pro facta pro creditore prout sibi magis expediat, ibid. num. 19.

Debitur non dicitur in mora solvendi quando creditum est illiquidum, ibid. num. 20.

Et quo casu non dicatur in mora solvendi ibid. num. 22.

Debitur solvens de pecunia aliena exinguit proprium debitum, quamvis obligatum remaneat Domino pecunia, decil. 306. numer. 14.

Debitur stipulari ab altero potest quod solvat creditori suo quia sua interest, et liberetur, decil. 319. n. 9.

Debitur si suscepit mandatum de insolvendo, nisi illi ex iusta causa renunciaverit, vel doceat fecisse diligentias de insolvendo reperiendo tenetur ad damna, et interesse, decil. 487. num. 5.

Debitur nisi fuerit per interpellationem personalem constitutus in mora solvendi non tenetur ad fructus ratione damnum, et interesse, minusque ratione lucri cessantis, et damni emergentis, ibid. n. 7.

Debitoris interpellatio necessaria non est quando adesset pactum de solvendo fructus soluto matrimonio, ibidem numer. 8.

Debitur si conditionem deterioraverit licet cuicumque creditoris sui competat agendi ante diem, illud sui non est exercibile ad effectum exigendi, decil. 492. n. 29.

Debitur quod decesserit non solvendo non probatur ex instantia Vxoris pro assecuratore sua dotis necnon ex assertionem eiusdem debitoris in venditione facta cum narratiua quod non habet alium modum satisfaciendi, quæ creditoribus non nocet, ibid. n. 8.

Debitur subiciendo eius bona fideicommissum non valet creditorum hypothecæ praeindicare, decil. 510. n. 18.

Debitur ut propter moram non teneatur ad usuras, et interesse, seu de interitu rei sufficit mora irregularis, decil. 521. num. 28.

Debitoris mora in solvendo quando agitur respectu resolutionis contractus non incipit nisi elapso integro termino dato ad solvendum, decil. 262. n. 27.

Debitoris bona quando distrahantur tunc creditor certius personaliter non autem per proclamationem citari debet, decil. 95. numer. 7.

Debitoris possessio in Iudicio Salutari facit quæ probata revocatur tempore contractæ hypothecæ, vel postea, decilio 114. num. 7.

Debitoris confessio administrata necesse creditori, ibidem numer. 10.

Fallit quando concurrunt nedum presumpcio, sed etiam probatio in contrarium, quæ confessionem destruit, ibidem num. 11.

Debitoris confessionibus geminatis, et administratis statur etiam in materia de usuris suspensa, decil. 557. n. 14.

Debitori solvens etiam non satisfactio primo debito alias pecunia credit, ut proximi quotidiana docet, decil. 562. n. 3.

Debitoris factum nocet fideiussori principaliter, et insolvendo obligato, dec. 306. n. 26.

Contra debitorem debitoris agi nequit non procedente primi debitoris condemnatione, et defensione, decil. 319. numer. 6.

Debitoris heres non potest in praeiudicium creditorum confiteri bona hereditaria esse supposita fideicommissum, si verè talia non sunt, dec. 235. n. 1.

Presertim post latam sententiam graduatoriam ac deputationem sequestrationis pro colligendis fructibus favore creditum, ibid. n. 2.

Debitum antiquius non consideratur habito respectum ad diem celebrati contractus sed ad diem solutionis faciende, dec. 261. num. 16.

Debitum accollatum respectu principalis creditoris semper viget, licet inter accollantem, et accollatarium expiraverit obligatio, ob quam facta fuit accollatio, cum hoc quoad ipsius vim habeat solutionis, dec. 319. n. 8. & 9.

Debitum agnitionem per accollationem, et solutionem pariter non potest amplius impugnari, decil. 340. n. 5.

Debiti accollatio operatur, ut in accollantem transeat obligatio, ac si ab initio debitum ab eo fuisset contractum, ac primordium obligationis ab eo inchoasset, ibidem num. 6.

Debitum dicitur gravior, si illius occasione imminet periculum resolutionis contractus, decil. 262. n. 17.

Debitum favore alicuius quod fuerit agnitionem ex quibus eductatur decil. 306. n. 17.

Agnitio debiti sine negligentia in excipiendo ex quibus excludatur ibid. n. 27.

Debitum totum agnovisse videtur qui illum partem solvit, dec. 319. nu. 11.

Debitum ex una causa valet de consensu parium connerci in debitum ex alia, dec. 614. n. 3.

Debitum hereditarium in quoscunque heredes est transmissum, dec. 55. nu. 18.

Et solvendo ab herede universalis, ibid. num. 19.

Debitum non definit esse liquidum ex preestatione solvendi adiecta quod solvendi pretendit nihil debere donec aliunde probetur negativa debiti, dec. 238. n. 17.

Debitum probatur ex ordine ad solvendum continetur causam debiti, et in quo quis fuerit se debitorem, decil. 68. num. 1.

Item probatur ex illius solutione postea sequuta quod etiam procedit ubi requiritur concludentissima probatio debiti, dec. 238. num. 16.

Item probatur ex confessione debitoris quæ nulla datur maior probatio, dec. 177. n. 2. & dec. 197. n. 4.

Debitum per contrapositionem paritarum sub titulo edare, et haucere non dicitur extingui, sed extinguendum mediante compensatione de tempore, quo opponitur à debitore, dec. 177. nu. 8.

Debitum per contrapositionem paritarum non remanet extingui per solutionem, sed per compensationem, decil. 214. numer. 25.

Debitum resultat ex negligentia receptoris à debitoris communis erroris, an sufficiat ad inducendam incapacitatem, dec. 257. nu. 18.

Debitum solutum præno Iudicis mandato dicitur bona fide solutum, dec. 380. n. 13.

Debiti præsumptio ex solutione resultans procedit quidem contra solvantem sponte, sed si coacte, dec. 74. n. 15.

Debiti

& Materialium.

Debiti solutio inducitur censetur eo ipso, quod creditor aliquam summam postea debitori persoluit, quamvis hoc sola censetur non sufficiat, dec. 177. n. 25

Perfectum si constat solucione emanasse ex noua, ac diuersa causa pura pro pretio alienius cessionis reportata à debitore, ibid. num. 16

Debiti confessio inter creditores, & debitorem non probat in praiudicium aliorum creditorum etiam posterorum, ne sit in preiudicium debitoris circumuenire creditores, dec. 191. n. 1

Perfectum si debitor tempore confessionis erat de proximo decedendum, & ex quibus futura decollatio probeatur, ibidem num. 2

Debiti confessio facta à socio non praiudicat confocio, dec. 124. num. 9

Declara conclusionem procedere in confessione gratuita, secus vero in confessione promouente ex alia necessario, ibid. num. 10

Debiti confessio non resultat ex solutione facta ad causam, & cum processione, dec. 238. n. 27

Et huiusmodi solutio nullatenus praiudicare potest soluendi, ibid. num. 8

Quicquid sit, quando solutio est pura, & solum continet conditionem resolutionis in causa quod constaret de indebito, ibid. n. 29

Debiti partem recipiens reliquum remittere censetur, si est ambiguum, dec. 312. n. 15

Debiti rata soluta pendente Iudicio exinguit pro concursu quantitate creditum prius, dec. 547. n. 2

Negatiua debiti communis ararij probatur ex sententia Camera computorum in illa etiam fide Secretarij communis ararij, dec. 238. n. 24. & 25

Negatiua debiti communis ararij non probatur ex fide illius Secretarij, cum ex ea non coarctetur, quod non sit debitor in alio libro, seu alibi, ibid. n. 18

Fallit quando fides est admisculata, ibid. num. 16. & dec. 217. num. 17

Debita hereditaria soluenda sunt à solo cessionario hereditate ex speciali dispositione cedente, quamuis cum alio esset illorum solutio diuidenda, dec. 55. n. 22

Debita realia preuata transunt proportionabiliter in cessionarium bonorum, dec. 91. n. 11

Obligatio de soluendis debitis intelligitur de his, de quibus constat per veras, & legitimas probationes, ibid. num. 22

Debita soluenda sunt à successore in bonis feudalibus non alio titulo, quam hereditario, dec. 55. n. 20

Decan. respons. 67. n. 7. lib. 2. in quibus terminis loquatur, dec. 366. n. 11

Decima Croci facti in terris decimalibus ad alios fructus antea destinatus debetur, dec. 311. n. 7

Decima Croci debetur Ecclesie Parochiali, ibid. n. 4

Decima duplex, quod de eadem re soluitur est contra mentem Iuris diuini, & humani, dec. 48. n. 16

Decima manipularis diuersa est à decima consiliente in pecunia, ideoque concessio decima manipularis non comprehendit decimam pecuniam in praiudicium Parochi, dec. 461. num. 3

Decima temporalis non repagatur spirituali, & in exactione spirituali preferitur temporali, dec. 104. n. 12

Decimæ à Colono solute in scio Domino non suffragantur, dec. 47. n. 5

Decime Parochialis unita spectans ad Rectorem Ecclesie cui est facta visio, dec. 128. n. 16

Ampla quamuis cura animarum exerceat per Vicarium, & non nominatum, dec. 105. n. 4. & 5

Decima pradiates illi Ecclesie Parochiali debentur intra cuius limites pradia existunt, licet pradia à Parochiano alterius Parochie possideantur, seu colantur, dec. 48. n. 2

Limita non procedere, quando contraria viget consuetudo, ibid. n. 3

Decima pradiates non debentur Parochio in cuius Parochia fines pradia non existunt, dec. 97. n. 24

Decima pradiates ex bonis existentibus intra fines Parochie pertinent ad Parochum super quibus habet intentionem fundatam, dec. 128. n. 1

Decime Sacramentales debentur ratione persona ob administrationem Sacramentorum, dec. 48. n. 19

Decime Sacramentales debentur Ecclesie Parochiali de nouo erecta intra limites antiqua cum assignatione certi Territorij, & decimarum etiam in praiudicium antiqua Parochialis, ibid. n. 10

Non tamen debentur decima pradiates alterius Territorij, nisi fuerint expresse assignata, ibid. num. 21

Decima quod spectant ad Ecclesiam Sacramentalem à Iure non est dispositum, dec. 48. n. 1

Ex perceptione decimarum Sacramentalium illatis fieri nequit ad decimas pradiates, dec. 97

Decima spiritualis Laicus incipax est, & non efficitur capax, nisi concurrat immemorabilis cum fama privilegij ante Concilium Lateranense, vel recognitiō ab Ecclesia, dec. 104. num. 13

Decime in Diocesi Rossanen. indistincte soluantur ab omnibus Baronibus, & feudatariis exceptis locis, ubi nati sunt, dec. 120. n. 1

Decima debentur Parochio, tanquam patrimonium ipsi de Iure debitum, dec. 205. n. 2

Et debentur ratione congrue, dec. 12. n. 20

Fallit quando apparet in aliis bonis ei fuisse assignatam ex quibus illam percipere debet, ibid. n. 11

Decima spectant ad Parochum super quibus fundatam habet intentionem, dec. 163. n. 1

Et alleganti contrarium incumbit onus probandi, ibidem num. 2

Decima percepta ab habente Iurisdictionem in loco presumuntur ex usurpatione, dec. 518. n. 21

Decima solutio diuiditur inter Dominum, & Colonom paritiam, dec. 48. n. 16

Quicquid sit in Colono, qui conduxit agrum pro certa annua pecunia, dec. 48. n. 17

Decima si fuerint concessa pro reparatione, & ornamento Ecclesiarum Parochialium de quibus nam decimis concessio intelligenda est, ibid. n. 18

Decima pro reputatione Ecclesiarum si fuerint assignata censentur cunctis Ecclesie assignata decima sui Territorij, prout de Iure, ibid. num. 23

Decima due de Iure non debentur, ibid. num. 25

Decima ut debeantur requiritur, quod locus sit intra limites Parochie, dec. 97. n. 7

Et locum esse intra fines alienius Diocesis ex quibus probeatur, ibid. num. 8. 9. 10. & 11

Decima ne ex certis fructibus soluantur consuetudine induci potest, dec. 104. n. 1. & dec. 330. n. 12

Decima debentur Ecclesie Cathedrali, quando est Parochialis, & cura animarum exerceatur à Capitulo, ibid. n. 2

Decima omnium fructuum debentur Ecclesie Parochiali absque ulla distinctione inter unam, & alteram speciem, ibid. num. 3

Decima quando percipiuntur ex Iure particulari, quoad certam speciem fructuum cessant, illis cessantibus, ibidem num. 9

Decima Noualium debentur Ecclesie Parochiali, ibid. num. 10

Decima Papales soluenda sunt à possessore beneficij, dec. 339. num. 1

Decima quando veniunt accessorie ad Ius decimandi, ut debeantur necessaria est mora, & mala fides possessoris, que non nisi per litis contestationem contrahitur, etsi solui, & praestari non debent, nisi à die mora litis cum antea bona fidei possessor fecerit suae, dec. 401. n. 1

Index Rerum,

Decima quando petuntur non ratione moræ, aut mala fidei, sed iure domini, & tanquam foris principalis, tunc debita sunt in iudicio retentionis etiam de cursa ante motam litem, dec. 401.n.2. Et reddunt ratio, nu.3 & 4.

Decima ubi petuntur iure domini illarum restitutio non pendet à bona, vel mala fide debitoris, sed ab actoris dominio, ibid. num. 14.

Decima si ab aliquo possidentur vigore donationis à Sole Apostolica confirmata, tunc Paroco non suffragatur pro illarum perceptione iuris assistentia, decil. 441.n.7.

Decimas exigendi quasi possessio probatur ex Testibus formiter examinatis de visu, & certa scientia de examinatis deponentibus, præsertim quando dicta testium sunt administrata decil. 120.n.1. & 4.

Decimas exigendi quasi possessio à predecessore cum fuerit quæstia Ecclesie suffragatur successoris nomine eiusdem Ecclesie retentionem petenti, ibid. num. 3.

Decimas exigendi quasi possessio probata remanet ex Testibus, nec non ex sententiis favore Parochi laici, decil. 205. nu. 4. & decil. 209. n.2.

Decimas exigendi quasi possessio probatur ex Testibus, dec. 386. num. 2.

Decimas exigendi quasi possessio acquisita contra antecessores suffragatur adversus successorem quia cum ius exigendi sit reale non mutatur mutatione persona possidentis, ibid. num. 3.

Amplia quamvis successor prætendat habere privilegium exemptionis, nam illud non suffragatur nisi sit clarum, & indubitatum, dec. 386. n.4.

Decimas minime, vel auferre in preiudicium habentis ius percipiendi esse non debet in potestate Colonorum mutando sexmina, decil. 322. n.8.

Decimas pertinere ad aliquod Monasterium ex quibus probatur decil. 443. n.1.

Decimas fuisse donatas alicui Monasterio ab Episcopo probatur ex confirmatione Apostolica, ibid. n.2.

Et effectus donationis ac confirmationis ex quibus probatur ibid. nu.5. & 6.

Decimas donatas alicui Ecclesie ante donationem spectare ad donantem ex quibus probatur ibid. n.8.

Donatio decimarum facta à non habente facultatem donandi nulla, & invalida, nec ius aliquod in donatarium transferri, ibid. num. 9.

Amplia præsertim quando in donatione iusta causa utilitatis, vel necessitatis non intercessit, qua copulatis cum beneplacito Apostolico requiruntur ibid. num. 10.

Decima infundata laicis ante Concilium Lateran. præstant legitimum titulum, decil. 323. n.8.

Text. in cap. prohibemus de decim. dicens Laicos cum periculo animarum suarum ius decimandi detinere declaratur quo casu procedat, ibid. num. 9.

Laici, qui decimas in feudum receperunt ante Concilium Lateran. tenentur iuxta leges feudales conventionis exhibere servitia, obsequia, ac Ministeria Ecclesie, ibid. num. 10.

Et hec est communis, & receptissima sententia omnium scribentium, & contraria opinio Rebusi declaratur, ibid. n.11.

Infundationes decimarum factæ ab Episcopis ante Concilium Lateran. reputantur validæ, quia ante illud tempus potestas infundandi erat illis concessa, & Episcopus potest quicquid potest Pontifex in Ecclesia, ibid. num. 12.

Infundationes decimarum factæ ante Concilium Lateran. non fuerunt ab eodem Concilio revocata, sed solum prohibuit fieri in futurum, ibid. num. 13.

Decima concessa ab Episcopo alicui Laico intelligantur quoad commoditatem, non quoad ius decimandi meriendo voluntatem à potestate, decil. 347. n.10.

Decimas non solvendi quasi possessio non dicitur quæstia, nisi concurrat ex parte acquiræntis derogatio, & scientia ex parte creditoris, decil. 386. n.10.

Scientia, & patientia non requiruntur, quando confertur decimo, ibid. num. 11.

Super decimis Ecclesie Parochialis Parochus habet assistentiam iuris privativam quoad alios, decisio 8. numer. 7. & decilio 205. numer. 1. & seqq. & decilio 209. numer. 1. & decil. 463. n.1.

Pro decimis Parochia datur Paroco retentio ex assistentia iuris, decil. 169. n.18.

Limita non procedere quando alter est in possessione percipiendi à tempore immemorabilis, ibidem nu.19.

Item limita non procedere quando dubium est, an locus decimatorius sit intra fines Parochie, ibid. num. 20.

Pro exactione decimarum agi potest, vel actione confessionaria, vel condicione ex canonibus, vel officio Iudicis, decil. 322. num. 5.

Pro exactione decimarum assistentia iuris non suffragatur quoties dubium est, an locus decimatorius sit intra limites, decil. 97. nu. 16.

Præsertim quando constat alium existere in possessione exigendi decimas, & primitias per tempus considerabile, ibid. numer. 17.

Decimarum certa species si sit alicui assignata, reliquæ censetur Paroco reservata, decil. 463. n.4.

Species decimarum, quæ inseruntur Rectori pro congrua remuneratione censetur mediante concessione in alium transacta, ibid. numer. 5.

Concessio indefinita decimarum restringenda est, ne contineat decimarum pro congrua Rectoris assignatam, ibidem numer. 6.

Et æquipollere potest universali, quoad omnes alias decimas præter assignatam pro congrua Rectoris, & in qua militat diversa ratio, ibidem num. 7.

Exemptio à solutione decimarum, licet contineat negativam solutionem, quando est concepta, & sonat in factum affirmativum exemptionis probari potest per Testes non secus, ac ipsa affirmativa, dec. 47. n.2.

Exemptio à decimis non venit sub generali communicatione privilegiorum, nisi expressa concurrat derogatio, cap. nuper de decim. dec. 386. n.34.

Causa decimarum ad effectum remissoria reputatur prophana, decil. 47. numer. 8.

In materia decimarum multum attenditur observantia locorum vicinorum, decil. 48. numer. 24.

Consuetudo percipiendi decimas à Laico non dicitur probata ex sola probatione perceptionis in genere, sed præcisè certum tempus est probandum, decil. 104. n.2.

Consuetudo percipiendi decimas non dicitur indulta ex illarum exactionibus, quæ dederunt causam sui, ibidem numer. 3.

Consuetudo decimandi locorum vicinorum non suffragatur, quoad certum locum, ibid. num. 10.

Consuetudo decimandi particularis, potius attenditur, quam universali, ibid. num. 11.

Consuetudo in solvendis decimis spectanda est, decisio 322. numer. 11.

Consuetudo solvendi decimas ex certis fructibus non inducitur, nisi spatio 40. annorum, ibid. n.12.

Consuetudo solvendi decimas ex certis fructibus est à allegante concludendum probanda, ibid. n.15.

Nec probata dicitur à Testibus non coallescentibus negativam solutionis, itant non sufficiat, quod deponant se non vidisse solvi, ibid. n.16.

Præscriptio à solutione decimarum contra Parochum debet esse immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, decil. 205. nu. 3. & decil. 209. n.3.

Præscriptio quadragenaria sufficit, quando non agitur de iure decimandi alium, sed tantum de quotâ, seu modo solvendi, dec. 363. n.1. & 10.

In præscribenda tota decima immemorabilis, vel quadragenaria

& Materiarum.

petaria cum titulo requiritur, decil. 363. nu. 15.
 In prescribenda exemptione passiva à solutione decimarum
 de iure requiritur titulus verus, vel iusti temporis cursus,
 ab cuius initio memoria non extat, ibid. n. 19.
 Privilegia exemptionis à decimis suffragantur privilegiis
 pro bonis, quæ propriis manibus excolunt, non tamen se
 extendunt ad Colonos, & arrendatarios, decisio 505.
 num. 5.
 Privilegia Religioni Hierosolymitana concessa exemptionis
 à decimis cum sint personalia Equitum ad Colonos non se
 extendunt similiter privilegia alius Religiosis concessa, decil.
 308. n. 3. & 4.
 Privilegia exemptionis à decimis, quando non continent ex-
 pressam derogationem, c. nuper de decim. intelligenda sunt
 tantum de decimis impositis ab homine, non autem spiritalibus
 Iure diuino debitis, ibid. n. 5.
 Privilegium concessum Ordini Sanctæ Clare à solutione
 decimarum cum sit restrictum ad annua scuta 25. pro qua-
 libet Moniali non suffragatur non probata dicta qualitate,
 decil. 370. n. 2.
 Privilegium exemptionis à decimis si est restrictum ad
 scuta 25. pro qualibet Moniali, tunc ex dicta summa non
 sunt deducenda expensa pro salariis, ac victu famulorum
 etiamdem Monialium, sed in dicto redditu sunt computan-
 da, decil. 370. n. 5.
 In materia decimarum non attenditur exercitium actus,
 sed causæ, ac titulus vniuersalis insinuens in omnes sub ea-
 dem specie comprehensos, decil. 120. n. 7.
 Appellatione fructuum decimarum significatur emolu-
 mentum decimarum, ac fructus decimalis seu iuncta à iure
 decimandi, decil. 461. n. 5.
 Mantentio in quasi possessione exemptionis à solutione
 decimarum denegatur, etiam si privilegium, vel immemo-
 rialis concurrat, quando quasi possessio non est probata, &
 concurrit possessio contraria iam vniuersali, quam particu-
 laris, decil. 386. nu. 12. & 13.
 Mantentio in quasi possessione percipiendi decimas, & primi-
 tiuas debetur, licet unica tantum exaltio concurrat, dec.
 97. num. 1.
 Negativa solutionis decimarum non probatur ex non de-
 scriptione in libro reddituum decimarum, quia liber probat
 decimationem, nempe decimas bonorum, ibidem descriptas
 spectare ad Parochiam seu alium, non autem negativam
 non pertinentem, decil. 386. n. 7.
 Negativa possessio non soluendi decimam in specie, sed in
 pecunia probatur ex Testibus, licet non deponant decimam
 fuisse petitam, & denegatam, quia hoc requiritur, quando
 allegatur factum positum ex quo negatiuum resultat, dec.
 95. nu. 2. & 3.
 Tunc enim Testes nihil aliud probare tenentur, quam
 causæ factum solutionis eamque factum fuisse in pecunia,
 non autem in specie, ibid. n. 3.
 Translatio super commutatione decime, vel quotæ sine
 auctoritate Apostolica non nocet successoribus, decisio
 543. num. 4.
 Verba Decimas, & proventus possidere illique frui, &
 gaudere non congruunt, nisi commoditatis, & perceptioni fru-
 ctuum decime, decil. 347. n. 9.
 Verba Decimarum perceptionem sonant in exactionem
 decimarum, ut facti est non Ius exigendi, quod formaliter
 ab ipsa perceptione distinguitur, decil. 401. n. 7.
 Capitulum de per se non habet Iuris assistentiam super
 perceptione decimarum, decil. 97. n. 6.
 Capitulum Hispanicum ratione perpetuæ administrationis,
 quam pro Archiepiscopo exercet habet assistentiam Iuris
 super exactione decimarum in tota Diocesi, decil. 570.
 num. 1.
 Beneficium Apostolicum non requiritur in decimis con-
 cessis solitis, decil. 347. n. 18.

Et folium infundendi decimas ex quibus probetur, ibid.
 num. 19.
 Acquiescentia in exigendo decimas ex quibus excludatur?
 decil. 386. n. 8.
 Negligentia in exigendo decimas non nocet Ecclesiæ penes
 quam radicaliter manet, ita ut eius nomine peti possit man-
 uentio, ibid. nu. 9.
 Bona existere intra limites Parochia probatur ex Testibus,
 decil. 528. n. 2.
 Locum esse intra fines, ac limites alicuius Parochia ad
 effectum perceptionis decimarum probatur per Testes, decil.
 502. nu. 2.
 Decimandi Ius debet esse distinctum, quemadmodum di-
 stincti limites Parochialis, & unaquaque Parochia colligit
 decimas ex eius pradiis, nec transit in pradia alterius, dec.
 48. nu. 27.
 Decimandi Ius vniuersale, quando dicatur in iudicium
 deducit, quamvis petito de particularibus decimis lo-
 queretur, decil. 104. n. 7.
 Obseruantia subsecuta bene declaratur Ius vniuersale
 decimandi fuisse in iudicium deducit, si deinde decima-
 lium fructuum fuerunt deducit ad speciem, ibid. n. 8.
 Decimandi Ius est reale concernens ipsam terram deci-
 matoriam, quod non mutatur mutatione fructus, & planta-
 tionis, sed afficit novos fructus loco antiquorum subrogatis,
 decil. 322. n. 6. Et redditur ratio nu. 8.
 Iuris decimandi Laicus incapax est, decil. 323. n. 6.
 Secus vero commoditatis, & emolumentis decimarum,
 decil. 347. nu. 8.
 Decisio 2. apud Cenc. de censib. quo casu loquatur? dec.
 504. nu. 11.
 2. apud Cenc. de Censib. declaratur, decil. 614. n. 20.
 10. ut lit. pend. in non. & alia concordant. in quibus casu-
 bus procedant, decil. 276. n. 3.
 15. num. 9. par. 4. tom. 2. recent. quo casu loquatur? decil.
 460. num. 36.
 29. num. 4. & 5. apud Cenc. de censib. quo casu loquatur?
 decil. 599. n. 21.
 29. apud Modern. de Iure Abbat. format. Monialium
 exclusionem non posse in sententia Rota fundari, decil. 623.
 num. 43.
 38. num. 3. par. 5. recent. in quibus terminis loquatur? dec.
 487. nu. 33.
 52. num. 3. par. 2. recent. in quibus terminis loquatur? dec.
 461. num. 8.
 66. nu. 11. par. 4. to. 2. recent. declaratur, decil. 554. n. 25.
 66. nu. 16. & 17. par. 4. tom. 2. recent. quo casu loquatur?
 decil. 460. nu. 36.
 73. de Rescript. in antiq. quo casu loquatur? decil. 244.
 num. 46.
 84. nu. 18. inter impres. apud Farinac. post consil. lib. 1. in
 quibus terminis loquatur? decil. 2. n. 11.
 109. par. 5. recent. quo casu loquatur? decil. 52. n. 17.
 114. num. 3. & segg. par. 7. recent. quo casu loquatur?
 decil. 610. n. 20.
 116. nu. 8. vers. nec obstat post Modern. Forolinien. de legi.
 in quibus terminis loquatur? decil. 137. n. 25.
 120. & 123. apud Cenc. de censib. in quibus terminis pro-
 cedant? decil. 584. n. 9.
 135. par. 6. recent. declaratur, decil. 115. n. 28.
 138. num. 59. & segg. par. 9. tom. 2. recent. quo casu loquatur?
 decil. 625. n. 31.
 152. vers. 3. casus apud Fenson. ad Statut. Urbis quo casu
 loquatur? decil. 449. n. 24.
 153. par. 4. tom. 2. recent. quo casu loquatur? decil. 487.
 num. 28.
 154. num. 28. par. 4. tom. 2. recent. quo casu loquatur? dec.
 643. nu. 19.
 155. par. 6. recent. quo casu loquatur? decil. 412. n. 11.

Index Rerum,

159. num. 7. par. 5. recent. declaratur, decif. 213. n. 14
 183. nu. 5. & 6. & 184. nu. 5. & 8. apud Zacch. de obligat.
Cameral. in quibus terminis loquatur? decif. 568. n. 8
 188. num. 8. apud poſſ. de manu. quo caſu loquatur? dec.
 69. num. 22
 201. nu. 2. apud Cenc. de cenſib. quod ſtatutum Vrbiſ com-
 prehendit forenſes, niſi loquatur de Ciuitibus, & incolis ex-
 citine declaratur, dec. 229. n. 7. & 8
 208. nu. 10. par. 5. recent. declaratur, dec. 656. n. 14
 221. num. 3. par. 2. diuerſ. quo caſu loquatur? decif. 552.
 num. 20
 249. par. 6. recent. declaratur, decif. 480. n. 30
 284. apud Cenc. de cenſib. quo caſu loquatur, dec. 504. n.
 12. & declaratur, dec. 614. n. 10
 294. par. 2. recent. declaratur, dec. 517. n. 19
 296. num. 14. & ſeqq. par. 5. recent. declaratur, decif. 288.
 num. 42
 310. & 382. par. 4. recent. declaratur, dec. 214. n. 14
 331. & 372. in preſſ. apud Farinac. quo caſu loquitur? dec.
 487. num. 12
 332. num. 3. par. 2. recen. in quibus terminis loquatur? dec.
 552. num. 61
 344. n. 12. par. 5. recen. quo caſu loquatur, dec. 667. n. 34
 396. par. 4. diuerſ. declaratur, dec. 229. n. 9
 413. nu. 1. & 2. par. 1. diuerſ. in quibus terminis loquatur,
 dec. 338. nu. 11
 417. n. 4. par. 4. recen. declaratur, dec. 561. n. 24
 432. n. 5. par. 4. & dec. 163. n. 5. par. 5. recen. in quibus ter-
 minis loquatur, dec. 32. 10
 432. par. 1. diuerſ. declaratur, dec. 337. n. 33
 556. n. 4. par. 1. rec. declaratur, decif. 190. n. 17
 556. par. 4. tom. 3. recen. in quibus terminis loquatur? dec.
 410. nu. 13
 557. & 558. par. 1. diuerſ. declaratur, decif. 229. n. 3
 572. nu. 4. par. 1. recen. in quibus terminis loquatur? dec.
 489. num. 9
 588. par. 2. recen. in quibus terminis loquatur, decif. 248.
 num. 8
 591. par. 1. recen. declaratur, dec. 433. n. 8. & 18
 617. par. 1. recen. declaratur, decif. 236. n. 7. & 11
 621. num. 5. par. 1. recen. in quibus terminis loquatur, dec.
 644. num. 3
 626. n. 17. par. 4. to. 2. recen. declaratur, dec. 667. n. 4
 631. nu. 9. & ſeqq. p. 4. tom. 3. in quibus terminis loquatur?
 decif. 605. n. 15
 715. n. 2. par. 3. rec. declaratur, dec. 346. n. 8
 741. n. 17. & 18. par. 4. tom. 3. recen. quo caſu loquatur?
 decif. 517. nu. 20
 767. par. 2. rec. declaratur, decif. 164. n. 7
 Auton. Auguſt. in preſſ. inter deciſiones Put. 99. lib. 5. in
 antiquis mendofa eſt, dec. 625. n. 40
 Bellam. 494. non ſervatur in praxi, dec. 340. n. 8
 Biſignetti prima, ut lite pendet. loquitur in terminis cap.
 ſi hi ut lite pend. in 6. dec. 418. n. 17
 Bonon. diuerſ. 61. declaratur, dec. 337. n. 33
 Baratti 89. quo caſu loquatur, dec. 138. n. 11
 152. quo caſu intelligenda eſt? dec. 190. n. 16
 312. nu. 2. quo caſu loquatur, dec. 621. n. 17
 334. declaratur, dec. 483. n. 2
 387. declaratur, dec. 424. n. 10
 Caputaquen. 201. nu. 3. & 4. declaratur, dec. 309. n. 20. &
 dec. 364. nu. 90
 Card. Cuaſal. dec. 186. n. 3. declaratur, dec. 545. n. 3
 221. num. 5. & dec. 243. n. 1. in quibus terminis procedant?
 dec. 64. n. 10
 Caſar de Graſſ. 4. de his que ſunt à maior. par. cap. in quib.
 terminis procedat? dec. 186. n. 4
 5. n. 10. de reſtit. ſpoliat. declaratur, dec. 73. n. 16. ſa. me.
 Greg. XV. 65. quo caſu loquatur? dec. 635. n. 42
 224. n. 4. declaratur, dec. 266. nu. 14
 333. in quibus terminis loquatur? dec. 360. n. 6
 401. n. 16. quo caſu loquatur? dec. 69. n. 16
 512. in quibus terminis procedat? dec. 73. n. 11
 Marentis 57. declaratur, dec. 165. n. 20
 Martin. Andr. 1. num. 18. quo caſu loquatur? decif. 433.
 num. 47
 29. n. 9. declaratur, dec. 271. n. 24
 Merlin. 71. quo caſu loquatur? dec. 545. n. 23
 779. n. 6. quo caſu loquatur? dec. 566. n. 34
 Pen. 88. n. 4. & ſeqq. in quibus loquatur? dec. 563. n. 12
 677. nu. 2. declaratur, dec. 470. n. 10
 Card. Seraph. 674. declaratur, dec. 236. n. 6. & 10
 746. nu. 3. in quibus terminis loquatur? dec. 200. n. 12
 819. n. 7. declaratur, dec. 470. n. 19
 870. declaratur, dec. 587. n. 19. & 20
 872. n. 2. declaratur, dec. 552. n. 8
 1003. n. 1. quo caſu loquatur? dec. 33. n. 33
 Vrgellen. 27. declaratur, dec. 321. n. 10
 280. quo caſu loquatur? dec. 156. n. 14
 281. declaratur, dec. 473. n. 12
 Aſina bonorum 20. Februarij 1641. coram me declaratur,
 dec. 72. nu. 16
 Arimin. Donus 25. Maij 1635. coram R. P. D. Duomoſſo,
 & 31. Maij 1636. coram Cardinali Macchiaucello in quibus
 terminis loquatur? dec. 98. n. 17
 Bononi. de uoluntatis bonorum 14. Ianuarij 1602. coram
 bo. me. Iuſſo declaratur, dec. 493. n. 10
 Bononi. de Clauarini 27. Iunij 1644. coram R. P. D.
 Peuring. quo caſu loquatur? dec. 608. n. 10
 Calaguritana de Zarbano coram Pen. declaratur, decif.
 453. num. 19
 Calaguritana Beneficij della Caſa de la Reyna 27. Mar-
 tij 1648. coram Reuerendiſſ. Terracinen. declaratur, dec.
 67. nu. 29. & 32
 Capuana Reſloria 12. Iunij 1609. coram bon. mem. Pen. in
 quibus terminis loquatur? dec. 228. n. 28
 Caſaranguſtana diſtributio num. 29. Maij 1635. coram R. P.
 D. Veroffio, quo caſu loquatur? dec. 587. n. 12
 Ciuitatis Caſtelli legitime 13. Martij 1604. coram Lancel-
 loto quo caſu loquatur? dec. 635. n. 41
 Ciuitatis Caſtelli ſupplementi legitime 22. Iunij 1640. co-
 ram bon. mem. Merlino declaratur, quo caſu procedat? dec.
 263. nu. 16
 Elboren decimarum 24. Maij 1642. coram bo. mem. Tiro-
 nano, & in Toletana Decimarum 13. Aprilis 1649. coram
 R. P. D. Celſo conciliatur, dec. 401. n. 4
 Ferrarien. de Pendaſſi coram Rois declaratur, decifio
 480. num. 9
 Florentina fideicommiſſi coram Carillo declaratur, decif.
 271. num. 29
 Florentina de Guidaccis in preſſ. par. 5. recen. dec. 195. per
 tot. declaratur, dec. 129. n. 12
 Firmana fideicommiſſi de Catadoris coram Duomoſſo de-
 claratur, dec. 271. n. 29
 Fulginaten. pecuniaria 7. Februarij 1639. coram bon. mem.
 Merlin. declaratur, dec. 60. n. 16
 Hiſpalen Decimarum 26. Iunij 1647. coram R. P. D. Cor-
 rado declaratur, dec. 346. n. 8
 Hiſpalen Decimarum 27. Iunij coram Cardinale Corrado
 declaratur, dec. 386. n. 28
 Leodien Decimarum 18. Iunij 1646. coram R. P. D. Verſo-
 pio declaratur, dec. 563. n. 18
 Leodien ſucceſſionis 1. Iulij 1654. coram R. P. D. Cerro de-
 claratur, dec. 668. n. 11
 Maceraten Cenſus 15. Februarij 1641. coram R. P. D. Roys
 declaratur, dec. 85. n. 16
 Maceraten pecuniaria 20. Iunij 1644. coram Cardinali
 Ottobono declaratur, dec. 586. n. 17
 Maceraten

& Materialiarum.

Maceraten prædij 10. Iunii 1614. coram bon. me. Remboldo
 quo casu loquatur? decil. 172. num. 25
 Mediolanen. Censuræ 15. Maij 1645. coram
 R. P. D. Pasing. declaratur, decisione 219. nume-
 ro 15
 Melitana fideicommissi 20. Iunii 1650. coram Cardina-
 li Otobono declaratur, decil. 554. num. 20
 Matines Emphiteutis 28. Maij 1658. coram Reuerendissi-
 mo Ducezio Decano, quo casu loquatur? decilio 411. nu-
 mero 21
 Narrien Dotum seu alimentorum 28. Maij 1651. coram
 R. P. D. Ghislerio quo casu procedat? decilio 266. nu-
 mero 15
 Parmen expensarum 23. Martij 1640. coram Patriarcha
 Constantinopolitano quo casu loquatur? decil. 73. num. 11
 Placentina parochialis de Malparida coram Littain qui-
 bus casibus procedat? decil. 361. num. 25
 Pjauen societatis officij 30. Maij 1639. coram Reuerendis-
 simo Archiepiscopo Tarraconen. in quibus terminis loquatur?
 decil. 6. num. 14
 Reatina personis coram bon. mem. Card. Pamphilio decla-
 tur, decil. 658. num. 45
 Romana ad administrationis tutelam 2. Aprilis 1590. coram bon.
 mem. Pen. impress. apud Marches de commissi. rom. 1. fol. 228.
 declaratur, decil. 175. num. 9
 Romana Cappellana ad Scholas Sanctas 8. Novembrii 1626
 coram Remboldo declaratur, decil. 120. num. 28
 Romana Censui 10. Iunii 1641. coram R. P. D. Cerro decla-
 tur, decil. 185. num. 11
 Romana Dotis 20. Aprilis 1643. coram R. P. D. Carillo decla-
 tur, decil. 288. num. 43
 22. Iusij 1646. coram Card. Otobono declaratur, dec. 571.
 numer. 57
 Romana Divisionis 30. Iunii 1639. coram me declaratur,
 decil. 119. num. 9
 Romana Hereditatis de Ximenes coram bon. me. Motmano
 per. recen. decil. 60. decil. 110 & 175. confirmate 12. Decem-
 brii coram Ducezio declaratur, decil. 80. num. 19
 Romana pecuniaria 9. Maij 1616. coram bon. me. Remboldo
 quo casu loquatur? decil. 487. num. 12
 Pecuniaria, seu insufficientis creditorum coram Card. Ve-
 rofio declaratur, decil. 74. num. 27
 Romana renunciationis de Perottis impress. apud Tambu-
 rin de Iur. Abbat. declaratur, decil. 587. num. 16
 Romana saluam 18. Febr. 1619. coram Remboldo, & in-
 domien. de Manzolis 1629. coram b. m. Cuccin. & in Rau-
 naten. censum 19. Novembrii 1629. coram Ducezio Decano
 declaratur, decil. 274. num. 9
 Romana Societatis officij 14. Iunii 1648. coram Eminentissi-
 mo Cardinali Otobono, quo casu loquatur? decilio 616. nu-
 mero 14
 Salamantina censurarum 5. Decembrii 1607. coram bon.
 mem. Pamphilio, & 283. par. i. recen. declaratur, decil. 73.
 numer. 17
 Sancti Seneris fideicommissi coram R. P. D. Verofio de-
 claratur, decil. 342. num. 5
 Tiburtina hereditatis 22. Iunii 1629. coram bon. mem. Coc-
 cin. declaratur, decil. 196. num. 31
 Toletana Decimarum 16. Martij 1648. coram R. P. D.
 Cero in quibus terminis loquatur? decil. 528. num. 7
 Tridentina Canonico 17. Maij 1645. & 26. Februarij
 1646. R. P. D. Cerro in quibus terminis loquatur? 587. nu-
 mero 9
 Viterbien. fideicommissi, seu attentatorum coram R. P. D.
 Cerro declaratur, decil. 480. num. 9
 Volaterrana parochialis coram Gipiolo declaratur, decilio
 361. num. 23
 Decisiones de stylo Tribunalis veniens supponenda, decil.
 15. num. 5 & decil. 236. num. 3. decil. 303. numer. 1

Nec debent indirelli ad trutinam reuocari, decil. 182. nu-
 15. & decil. 201. num. 10
 Nec etiam incidenter, decil. 433. num. 27. decil. 475. numer. 6.
 decil. 498. num. 9. decil. 503. num. 11. & dec. 549. nu. 2. dec. 646
 num. 19. dec. 629. num. 2
 Attenduntur in eo, quod principaliter sitiant non quod per-
 furiorie emittant, dec. 480. num. 31
 Bonum lites intendunt, decil. 666. num. 2
 Probant iustitiam sententia, decil. 91. num. 2
 Sunt pari sententia, decil. 370. num. 5
 Declaratio acceptata, & approbata dicitur ab emptore
 si pretium soluit in illius executionem, quod alias solvere non
 tenebatur, decil. 616. num. 10
 Item approbata dicitur si emptor post declarationem de bonis
 empti diffosuit, de quibus ulioquum disponere non potuisset,
 ibidem num. 11
 Declaratio ex intervallo in præiudicium contrahentium non
 potest retrahi, si constat tempore solutionis pecuniariam obli-
 gationem Ecclesiæ fuisse validam, decil. 559. num. 20
 Declaratio de reuocando inuestituram emissa à Reſore
 in precibus porrectis pro adiumento beneficii Apostolice de-
 pendere dicitur à beneficio viscilicet Reſor eam non reuocare
 velit quatenus beneficium Apostolicum accedat, decilio
 411. numer. 16
 Eoque obiecto declaratio corrumpit, vel saltem reuocari potest
 ibidem num. 17
 Declaratio nulla per coniuges super constitutione dotis assi-
 gnata quoad veram illius quantitatem non importat recessum
 à precedenti promissione, sed talis declaratio solam tendit ad
 patefaciendam veritatem, ac inuentionem contrahentium vsque
 ab initio, decil. 99. num. 9
 Et operatur ac si in limine contractus matrimonialis adiecta
 fuisset, ibidem num. 10
 Facta lite pendente nullus ex momenti, decil. 241. num. 27.
 Facta à donante valet etiam ex intervallo quando dubium
 est quod fuerit in donatione comprehensam, decil. 252. nu-
 mer. 25
 Et retrotrahitur ad tempus donationis, ac si tunc emanasset?
 ibid. num. 27
 Facta à Domino directo de renouando inuestituram ad esse
 Etiam, vs si irretractabilis, & cogi possit Dominus directus ad
 renouandum requiritur quod reducatur ad alium, decil. 411.
 numer. 5
 Alias enim talis declaratio resoluitur in simplicem volunta-
 tem, seu propositum, quod ad renouandum non obligat, ibidem
 numer. 6
 Facta à Reſore de renouando inuestituram de tempore quo
 adhuc vivebat vltimus emphyteuta, & durabat prima inuesti-
 tura renouabilis est, quia declaratio de eo tempore non pote-
 rat secum trahere executionem, ibid. num. 10
 Facta à creditore de agendo contra vnum ex pluribus obli-
 gatis non excludit quin possit deinde agere declaratione non
 obſtante contra alios, decil. 422. num. 20
 Facta post terminum præfixum suffragatur non obſtante pacto
 resolutio si fuit acceptata, cui per dictam acceptationem cen-
 setur renouatum decil. 616. num. 7
 Declaratio mariti quod res fuerit per eum emptæ expen-
 dijs dotalibus exoris probat etiam in præiudicium creditorum
 si sit administrata, decil. 115. num. 3
 Declaratio posterior prior explicat, dec. 20. nu. 14
 Declaratio Procuratoris respiciens possessionem ciuilem
 principalis dependentem ab eius animo et præiudicare non va-
 let, decil. 600. num. 12
 Declaratio quando fit super re clara, tunc importat nouam
 dispositionem, per quam præiudicari non potest iuri quæſito ex
 primo contractu, dec. 307. num. 24
 Declaratio non habet locum in clari, decil. 317. num. 22.
 & decil. 544. num. 8
 Declaratio retrahitur ad diem contractus, & ineffa-

Index Rerum,

videtur alius declaratio, decil. 99. num. 11.

Declaratio operatur ut ex tunc, quia inesse censetur ipsi contractus ab initio, decil. 614. num. 12.

Declaratio quod non extat fideicommissum si scienda est Papa expresso ordine, & commissione facta absque commissione non prodest, decil. 616. num. 5.

Declaratio siue propositio in quolibet actu repeti debet, decil. 427. num. 11.

Declaratio semel acceptata amplius impugnari nequit, decil. 616. num. 7.

Declaratio subsequens non retrotrahitur ad tempus inhabile, decil. 128. num. 36.

Declaratio super re dubia potest quandoque fieri, decil. 252. num. 26.

Declaratio super re clara fieri nequit in prauidium Iuris tertio medio tempore quassit, ibidem num. 27.

Declaratio voluntatis adhuc colligitur ex actu nullo, decil. 151. num. 17.

Declarationi donantis standum est circa verba dubia donationis, decil. 307. num. 21. & 22.

Declarationi proprii plurimum est deferendum, decil. 20. num. 13.

Declarans quod dubium est non dicitur de nouo dare, decil. 307. num. 33.

Declarationes Sac. Congregat. semper solet Rota reuocare amplius, decil. 459. num. 1.

Declarationes Sacre Congregationis adducuntur in quibus dicitur quod incurrat pena Clem. 2. de etat. & qualitat. ac Concil. Trid. comminatas, qui Missas, Evangelia, aut Epistolam canere canonicatus incumbens iusto impedimento recusans, decil. 176. num. 6.

Concurrente praesertim particulari statuto Ecclesie, in quo praecipitur in celebratione Missarum & cantu Evangelij seruari iurum in Canonicos, quodque ille incipiat ab Archidiacono, ibid. num. 7.

Declaratoria antequam feratur solent de stylo Rota seruari quatuor termini ad docendum de partitione, decil. 76. numero 7.

Esti intra terminum ad docendum de partitione, de ea doctum non fuit tunc satis probata dicitur contumacia non parentis, ibid. num. 8.

Declaratoria an sit decernenda, nec ne forma mandati, & quid Index praecipit aliquid, quod impleri non possit per actum positum, actus huiusmodi requiritur, sicut vero si aliquid prohibitorium, vel negatiuum, decil. 87. num. 6.

Declaratoria datur nedum contra non parentem, sed etiam impediens executionem litterarum executorialium, decil. 383. num. 5.

Item datur etiam si constat de contradictione alterius, nam ad hunc effectum paria sunt per se ipsum, vel per alium eius nomine contradicere ibid. num. 6.

Item datur etiam ex facto tertij, quando constat de collusionem, & collusionem adhuc effectum ex quibus probetur: ibid. num. 8. & 10.

Item datur contra non parentem mandatis Rotalibus post formationem quatuor terminorum, decil. 397. num. 1.

Item datur tam contra parentem, quam contra principalem, ibid. num. 5.

Item datur contra non parentem sequestro, decil. 446. num. 2. & decil. 451. num. 1. & seqq. intimatio sequestri ex quibus probetur: decil. 446. num. 3.

Item datur si post intimatas executoriales, siue mandatum de manutendo, ac seruatis quatuor terminis ad docendum de partitione non constet Actum factum paruisse, decil. 577. num. 1. Et intimatio Executorialium, siue mandati Rotalis ex quibus probetur: ibid. num. 2.

Item datur etiam non productis litteris originalibus, si illa ab aduersario fuerint subrepta, & lacerata in cuius ordinem habentur pro reproductis, decil. 717. num. 8.

Item datur de iure contra contumaciam ibid. num. 15. Contra personam Ecclesiasticam eo magis danda est, quia ipse pro ceteris obediens tenetur mandatis Rotalibus, decil. 289. num. 25.

Declaratoria non datur quando mandatum Rota e continet aliquid solum positum, quod attentans aliquid daret, vel faciat, sed solum quod ad attentans desistat hoc e contra ipsa satis videtur parum pro solam patientiam, decil. 87. num. 5.

Item non datur contra Capitulum non confuso de aliquo impedimento ab eo, vel eius procuratore, vel a persona Capitulare praesente, decil. 83. num. 1.

Item non datur ab contraventionem inhibitionis nulla ex do. sectu iurisditionis, decil. 448. num. 15.

Item non datur pro restitutione expensarum, nisi explicita ad illarum condemnationem, quia expensae non sunt pari possessionis rei petita, sicut vero quoad fructus, & hac est differentia inter fructus & expensas litis, decilio 577. numero 7. & 8.

Item non datur siue contumacia, decil. 87. num. 4.

Declaratoria ut decernenda sit sufficit desistat paritatem in eo quod explicitum, vel implicitum in mandato continetur, decilio 577. numero 6.

Declaratoria decerni potest contra non parentem etiam non seruatis quatuor terminis ad docendum paruisse, qui necessarij non sunt, quando constat de positina contraventione, facilius quando constat fuisse seruatos, decil. 613. num. 5. & 6.

Termini non sunt seruandi cum interuallo decem dierum pro singulis pro obtinenda declaratoria, se tantum requiruntur pro obtinenda aggravatoria, ibid. num. 7.

Declaratoria decerni nequit ab executore litterarum Apostolicarum, qui solum tenetur illas intimare paribus, sed decernenda est ob non paritatem a Iudice delegante, decil. 451. numero 9.

Declaratoria antequam feratur citatio, seu intimatio personalis necessaria est, decil. 289. num. 8.

Declaratoria antequam feratur citatio, seu intimatio personalis necessaria est, decil. 289. num. 8.

Declaratoria ob non paritatem mandati de manutendo ferri nequit contra non citatos in relaxatione eiusdem mandati de manutendo, ibid. num. 9.

Declaratoria feritur contra singulos de Universitate seu Collegio contra vero ipsam Collegium loco declaratoria feritur inter alium, ibid. num. 17.

Declaratoria feritur quoties constat de contradictione, & impedimento litteris executorialibus praesentis, & ex quibus huiusmodi contradictio & impedimenta probentur: decil. 383. numero 4.

Item feritur contra non parentem quomodo personaliter citatus non fuerit, quando constat ad notitiam citationis pervenisse, quia tunc habetur, ac si citatio personalis praestitisset, decil. 446. num. 4.

Citationis notitia ex quibus deducatur: ibid. num. 5. & seqq.

Item feritur etiam non seruatis quatuor omnia ad docendum de partitione, quando contumacia confusum non solum in emittendo sed etiam in committendo, ibid. num. 16.

Item feritur contra non parentem, & contraventionem mandati Rotalis, decil. 446. num. 1.

Declaratoria Rotalis comprehendit nedum expressa, sed etiam consecutiva, decil. 167. num. 26.

Declaratoria ob non paritatem mandati retardari nequit sub praetextu nullitatis, vel iniustitiae, decil. 289. numero 14.

ad Declaratoriam emittendam non sufficit oblatio de pariendo, sed ulterius adhiberi debent omnes diligenciae de remouendis impedimentis, ut peritiam locum sit, decilio 383. numero 7.

Declaratoria, ut emittatur ob nullitatem mandati Rotalis requiritur, quod illa sit clara, & ueroria, decilio 597. numero 11.

Dilectio

& Materiaram.

Distinctio inter nullitatem, & iniustitiam ea est, nullitas non noviter excusat à pene, non tamen excusat iniustitia non non spectat ad condemnandum, vel ad Iudices de partibus conquirere de iustitia, vel iniustitia decretorum rotalium, ibid. num. 2.

Alia cum aperiretur via protervia damnatorum se incontinencia conseruandi, & sub pretextu iniustitia, vel nullitas obediendum mandatis rotalibus, seu verius apostolicis erudendis, num. 15.

Non enim est danda aspa paribus, ut ipsi de viribus iustitia mandatorum rotalium iudicium assumant, ibid. num. 14.

Declaratoria, ut euitetur ob illiquiditatem fructuum debet aliquid solui cum obligatione soluendi residuum, facta liquidatione, si vero nihil reus soluit, sed peritiam persistit, tunc ferretur Declaratoria non obstante illiquiditate fructuum perceptio- rum, decil. 451. num. 13.

ad Declaratoriam euitandam non sufficit sola patientia pro patiente etiam mandatum aliquod positum ab adversario exequendum non precipiat, sed vltimus requiritur paritio verbalis, decil. 577. num. 3.

Declaratoria non euitetur sub pretextu, quod fructus sunt dissipati, quia debet reus factis de precepto alicuius offerre residuum signata liquidatione, ibid. num. 9.

Declaratoria ut euitetur ob defectum Iurisdictionis ille de- leste clarus, & palmatus, decil. 613. num. 13.

Declaratoria ob continuationem in parendo ferretur contra singulares personas interdictionem vero contra Capitulum, decil. 613. num. 4.

Declaratoria ut euitetur paritio falsum verbalis necessaria est quando paritio actum aliquem positum non requirit, ibid. num. 8.

Declaratoria interdicti stante continuatione in parendo ferretur contra Capitulum, & communicatione contra singulares per- sonas de capitulo, ibid. nu. 15.

Ab excommunicatione tamen excipi debent persone, quae se promptas parere obulerunt, ibid. num. 16.

Declaratoria ob non partitionem danda non est donec reuo- cetur attentata per executorem commissa, ibid. num. 17.

Contumacia siue contrauentio mandato rotali ex quibus probetur, dec. 446. num. 9.

Contumacia siue contrauentio non excusatur ex gestis per Procuratorem, nam ad effectum incurrendi censuras paria sunt ipsi, vel per alium suo nomine contradicere, ibidem num. 14.

Et mandatum ad contradicendum presumitur assensu qua- siate factis actum multipliciter, & etiam ex eo, quia illius cuius nomine fit contradictio principaliter interest, ibid. num. 15.

Contumacia non parendi probatur ex opposicione & con- tradictione mandato rotali protestando, & appellando, decil. 337. num. 1.

Patientia habetur loco paritionis, quando aliquis actus po- situs à condemnatis excludens non est, ibid. num. 3.

Contumacia non parendis etiam resultat ex opposicione & contrauentione Procuratoris cum paria sint per seipsum, vel per alium contradicere, ibid. num. 4.

Causa non parendi pro tunc cum obligatione parendi in suum excusat, dec. 197. num. 17.

Ad effectum Declaratoria intimatio mandati rotalis contra continuationem, vel Clerum fieri debet vniuersitatis Collegiali- ter, vel Clero Capitulariter congregato, decil. 189. num. 7. li- mita num. 11.

Vel falsum instari debet apud eum, qui facultatem habet con- gregandi, ut congreget quo causa nisi vniuersitas, vel Clerus congregetur valeat intimatio etiam non collegialiter, vel capitu- lariter executi, ibidem num. 6.

Decretio Debitoris, quando est notoria tunc necessaria non est illius excessus, decil. 484. num. 1.

Decretio timor, quando adest, tunc debitor conueniri potest ante diem solutionis, decil. 181. num. 44. & 45.

Decretio. Confessio debitoris de proximo decocturi non preiudicat creditoribus, & ex quibus futura decoctio probetur decil. 191. num. 2.

Decretio, vel proximo decocturus paria sunt, ibidem numer. 3.

Decretum conditionale non purificata conditione nihil po- nit in esse, decil. 77. num. 11.

Decretum ad iudicandum differt à decreto de adiudicando, decil. 161. num. 10.

Decretum factum nisi ad primam cum Intimatione ante illius intimationem non afficit, & Iudicis officium conquisit, decisio 9. numero 5. & decisio. 181. nu- mero 2.

Et pendente termino intimationis decreti proteruario facta apud acta afficit, quia terminus intimationis est communis utrique parti, ibidem nu. 3.

Et teneat vltior ante expeditionem decreti scrutari acta, & perquirere quid reus in termino intimationis deduxerit, ibid. num. 4.

Decreti intimatio debet reproduci, ut Iudex de illa sit certus, decil. 9. num. 6.

Decretum Iudicis habet presumptionem pro se quod omnia in eo enuntiata sunt vera, decil. 55. num. 14.

Decretum Iudicis in alienatione bonorum pupilli presumi- tur causa cognita interpositum, & omnia ad validitatem actus necessaria interuenisse, dec. 58. num. 11.

Et sufficit Emptori producere emptionem factam cum decreto Iudicis, ibid. nu. 12.

Amplia quamuis Iudex causam non exprimat in decreto, ibid. 13.

Ita ut contrarium asserenti incumbat onus probandi, ibid. numer. 14.

Decretum Iudicis supplet nullitatem contractus ex sui ca- rencia resultantem non tamen nullitates aliunde provenientes, decil. 91. num. 12.

Decretum Iudicis non sufficit ad dominij translationem nisi sequatur traditio, hoc est executio decreti, decil. 161. nu- mero 6.

Decretum Iudicis nequit supplere consensum consanguineo- rum requisitum in contractu siliu ad copulatione à statuto requi- ritur, decil. 165. num. 10.

Decretum Iudicis si adhiberi debet in contractibus funda- ri non debet in his, quae non sunt, sed de futuro contingere pos- sunt, vel sperantur, decil. 140. num. 11.

Decretum Iudicis interpositum in contractu, mulieris, vel minoris facit presumere vera omnia ibidem expressa donec con- trarium probetur, ibid. num. 21.

Decretum nullum est ex defectu citationis vnus ex pluri- bus heredibus, praeteritum quod actus protestatum fuit nihil si- ri nisi ipso citato, decil. 181. num. 1.

Decretum iniustum non transit in iudicatum, decil. 306. numer. 5.

Decretum iniustum non est exequendum, decil. 332. nu. 26.

Decretum factum in visitatione, quando dicatur effectua- tum: decil. 377. num. 4. & 5.

à Decretum ordinarij approbante relationem examinatorum an deat appellatio vide in verbo appellatio in verbo exa- minator synodalis, & in verbo relatio Examinato- rum.

Decretum approbans relationem examinatorum non po- test dici diffinitiuum, quia aliud decretum super collatione post se expectat, sed interlocutorium habens vim diffinitiuam, decil. 453. num. 10.

Decretum interlocutorium habens vim diffinitiuam appella- bile est aequae ac definitiuum, ibid. nu. 11.

Differt tamen in hoc ad effectum, ut gestis infra decendum & ante appellationem interpositam sint attentata, nam gestis post diffinitiuam sunt attentata, secus post interlo- cutorium habens vim diffinitiuam, nam paria non sunt esse.

Index Rerum,

appellatum & esse infra terminum ad appellandum, ibid. nu. 12. & reddunt ratio, num. 13.

À Decreto interlocutorio licet de Iure Canonico detur appellatio, illa tamen non suspendit Iurisdictionem Iudicis à quo, ibid. num. 14.

À Decreto interlocutorio non solet appellatio à Signatura admitti, nisi prout discussione gravamina, ac meritorum, ibid. nu. 15.

Signatura admittens simpliciter appellationem à decreto interlocutorio declarat implicite Decretum fuisse ab initio appellabile ad effectum suspensum, ibid. num. 16.

Decretum ob non interpositam appellationem infra decem dies quoad partes litigantes transit in indicatum, decil. 248. num. 9.

À Decreto admissionis articulum datur appellatio, decil. 354. num. 6.

Decretum admissionis articulum vim habet dispositionis, ibid. num. 7.

Decretum non efficit non citatum, decil. 610. num. 14.

Decretum posterius primo reuocatorium solum afficit, ac attendi debet, decil. 127. num. 2.

Decretum, rescriptum prouisionale expirat sequuto effectu contemplato, decil. 156. num. 19.

Prout etiam expirat decretum irritans, & alia clausula accessoria dicto rescripto, ibid. num. 20.

Decretum Principis dicitur lex animata in Regno suo, decil. 216. num. 10.

Decretum primum per aliud subsequens circumducitur, decil. 324. num. 4.

Decretum capitulare in quo datur Canonico in Turno existens facultas non celebrandi aut canendi si noli intelligendum est si nullo impedimento deineatur, decil. 322. num. 10.

In decreto error temporis appositus ex quibus probetur, decil. 127. num. 4.

ex Decreto conditionale Ius considerabile quassum non dicitur praescriptum, quando tale decretum non fuit acceptatum, decil. 152. num. 13. & 14.

Decreta lata in Consistorio Principis nunquam transeunt in Indicatum, & possunt quodcumque reuocari, decil. 384. num. 29.

Decreta conciliaria munita sunt decreto irritanti, decil. 610. num. 3.

Decretum irritans in Breui Apostolico contentum adeo precisam formam inducit, ut non possit contenti in Breui renunciari, etiam si priuatum renunciantis auctoritatem respiciamus, dec. 98. num. 1.

Decretum irritans cum sit accessorium dispositioni, cui adhibetur habet in venter eandem conditionem in dispositione, scilicet favore priuato tacite subintelleto, nempe si imperans vult velle, ibidem num. 3.

Decretum irritans inficit titulum, & possessionem dec. 203. num. 11. & decil. 339. num. 12. & decil. 610. num. 2.

Et operatur, ut possit habetur prouacua, ac si capta non sit, decil. 203. num. 11. & decil. 219. num. 5.

Itaque secundo possessori licet posteriori sit danda mantentio, ibid. num. 6.

Sufficit tamen, quod possit dubitari an decretum irritans locum habeat, ut interin possessori anteriori non sit deneganda mantentio, decil. 203. num. 13. & 16. & decil. 296. num. 10.

Decretum irritans donec appareat locum habere possessor non est à possessione amouendum, decil. 211. num. 9.

Decretum irritans licet non tollat infirmamiam facti, illam tamen priuati omni Iuris effectum, decil. 128. num. 1. & 2. & decil. 364. num. 14.

Itaque non sit mantentibile, decil. 180. numero 3. nec possessor tunc venit citandus, decil. 300. num. 16.

Decretum irritans adeo priuati omni Iuris effectum ut etiam infirmamiam facti habeatur pro vacua, decil. 300. numero, 22.

num. 22. & decil. 364. numero, 14.

Et operatur, ut possit habetur pro vacua, non ad effectum denegandi mantentionem possessori anteriori, quoniam etiam concedendi posteriori, decil. 128. num. 3.

Declarata conclusionem indistincte procedere, quando decretum irritans est appositum super certo corpore beneficii secus super incerto, & per viam legis generalis, tunc enim operatur nisi postquam clarum sit, quod illi locus sit, decil. 128. numero 4. & decil. 203. numero 17. & decil. 219. numero 12.

Decretum irritans mantentionem non impedit donec clarum sit illi locum esse, quia possessori non resistit, decil. 280. num. 38. & dec. 389. num. 18.

Praesertim postquam possessor per longissimum tempus eundem locum possedit, decil. 280. num. 39.

Decretum irritans appositum non super certo corpore beneficii, sed in lege generali non facit afficit nec tollit infirmamiam facti, decil. 301. num. 20.

Fallit, quando clarum est illi locum esse, quoniam sit appositum in lege generali, ibid. num. 21.

Decretum irritans non impedit mantentionem, quando dubium est an illi locum sit, decil. 347. num. 29.

Praeterea, quando contenditur inter priuatis personas super possessione nullum habentes titulum ibid. num. 21.

Decretum irritans non tollit detentionem, & infirmamiam facti, dec. 364. num. 12.

Declarata hoc procedere donec dubitatur, an sit locus decreto secus vero quando est clarum illi locum esse, licet non tollat infirmamiam facti possessionem priuati omni Iuris effectum, tunc habeatur pro vacua, ibid. num. 13. & 14.

Forma indulta à decreto irritanti simulatur dispositioni principali, decil. 98. num. 4.

Et potest acceptari quoad vnum caput dumtaxat alijs omitti, non secus ac ipsa dispositio principalis fauorem priuatum respiciens, ibidem num.

Decretum irritans resistit ex illis verbis nullius infortio, & momenti, dec. 164. num. 3.

Decretum irritans contentum in cap. 2. ut lit. pendend. non operatur, quando beneficium cadit sub indulto conferendi beneficia litigiosa, dec. 300. num. 25.

Decretum irritans an continetur in qualibet regula Cancellaria non adhuc fuit à Rota decisum, decil. 164. num. 1.

Decretum irritans continetur in Regula Cancellaria decil. 20. ibid. num. 2.

Decretum irritans appositum in Regula Cancellaria subsequenti refertur ad antecedentem, ibid. num. 6.

Decretum irritans appositum in Regula VIII. Cancellaria non refertur ad alias regulas, & quare ibid. num. 8.

Decretum irritans contentum in Regula VIII. Cancellaria inficit omnem titulum, & possessionem, decil. 234. num. 10. & decil. 300. num. 19.

Decretum irritans contentum in Regula VIII. reuocatoria mensum inficit omnem possessionem, ac tollit ipsam immemorabilem, dec. 234. num. 11.

Decretum irritans continetur in motu proprio Clementis VIII. super prouisione beneficiorum Diocesis Calaguritanæ, dec. 219. num. 3.

Decretum irritans continetur in Constitutione Gregorij XIII. de publicand. resignat. §. 8. decil. 286. num. 36.

Appositum in dicta Constitutione inficit nedum titulum, sed etiam possessionem prouisi ab inferiori cellatore, decil. 301. num. 17.

Decretum irritans continetur in Extrauaganti Ambitiose de reb. Eccles. non alienand. decil. 347. num. 16. & decil. 441. numero, 7.

Contentum in extrauaganti Ambitiose de reb. Eccles. non alienand. suffragatur Ecclesia etiam in Summarissimo possessorio, quando defectus beneplaciti, & utilitatis Ecclesiae indubitabiles sunt d. dec. 441. d. num. 7.

De quibus

& Materialium.

Decretum irritans contentum in Concilio Tridentino super provisione Parochialium cum sit appositum pro bono Christiana Republica circumstantiis requiritur, decil. 161. num. 33.

Decretum irritans appositum in Constitutione piana super forma exco[m]municatis inficitur quia possessionem exigendi fructus eiusdem flammæ nullitate, decil. 85. num. 6.

Declarata procedere, quando certum est locum esse decreto, si vero quando dubitatur an ei locus sit, ibidem numero 7.

Decretum irritans continetur sub decretis conciliaribus, decil. 60. num. 3.

Decretum irritans agnoscitur videntur verba illa collatio huiusmodi nulla sit &c. quia inducunt nullitatem ipso iure.

Defalcum, quod ex pluribus causis sit omnibus eque tribui debet, decil. 421. num. 1.

Defectus citationis vide in verbo Citationis defectus.

Defectus mensura vide in verbo mensura.

Defectus Regis assensus vide in verbo assensus Regis.

Defectus Testium supplentur ex administris, decil. 65. numero 15.

Deficientia Consanguineorum probata videtur, si omnes citati ad interfendum, & praestandum consensum contrahunt non comparuerint, decil. 164. num. 16.

Nam paria sunt quod existant, & non compareant, praesertim quando eorum existentia conflat ex facto ad certitudinem scilicet interfendendi contrahunt, ibid. num. 17.

Deficientia omnium masculorum requiritur in conditione, non obstantibus masculis quando ex alijs constet sic Testatores voluisse, 279. num. 9.

Et Testatorem voluisse dicitur, si in alia parte Testamenti conditionem conceptam exprimitur nominatim casum deficientia omnium institutorum, & alienius ex eis, ibid. num. 10.

Deficientia vocatorum in fideicommissis probatur ex ipso quod nemo comparet quis se vocatum dicat, decil. 251. nu. 7. decil. 258. num. 6.

Deficientia vocatorum in aliqua generatione probatur ex libro mortuorum, praesertim quando ex adverso non probatur alii in dicta generatione extitisse, decil. 420. num. 5.

Defunctus representatur vivere censetur in persona heredis, decil. 751. num. 5.

Defuncti persona representatur in herede, decil. 574. numero 19.

Delegatus Iurisdictionem accipit a tempore data litterarum delegationis, executum vero a tempore presentationis illarum, decil. 114. num. 9.

Deliberatio facta non citato possessore ei non nocet, decil. 69. num. 3.

Deliberatio fieri posset ultimo obligatori plus offerenti, decil. 21. num. 12.

Deliberatio facta in bonis non debitoris tertium possessorem possit non priuare, decil. 113. num. 18.

Deliberatio non vitatur ex solo excessu in re, nisi simul sit infama, & mandato, decil. 21. num. 16.

Declarata hoc procedere dummodo deliberatio non excedat fines executionis quia rite procedere debet, ibidem numero 7.

Deliberatio priuat tertium possessorem eius possit, si fuit citatus, & deliberationis non se opposuit, nec ab ea appellauit, decil. 113. num. 13.

Itaque non sufficit quod appellauerit ab executione, si deinde citatus non contradixit, & a decreto deliberando non appellauit, ibid. num. 14.

Et ex quibus negotiis suae acquiescentia deliberationi exclusa remaneat, ibid. num. 17.

Deliberatio priuat possessorem eius possessione quando constat Iudici rite, & rite processisse, decil. 648. num. 4.

Deliberatio vigore mandati executivi A. C. non adhibitis illius citationibus nulla est, decil. 179. num. 13.

Item dicitur nulla, & spoliatio, si in ea seruata non fuit forma mandati executivi de non deponendo priuatum pro satisfaciendo, creditoris, ibid. num. 14.

Deliberationis validitas, & iustitia probanda est per transportationem aliorum faciendam ab eo quise fundat in sententia Iudicis quando possessor anterior petit manutentionem, & possessor posterior allegat illum fuisse sua possessione priuatum per Iudicis decretum, ibid. 6 & 7.

Sicubi, & conuerso quando reus possidet, & ad excludendum, aliorum allegat se rite ac rite possidere a Iudice inuisionem impugnat quod Index rite non processerit tenetur hoc probare mediante aliorum transportatione, ibid. num. 8.

Et ratio est quia unusquisque probare debet fundamentum sua intentionis, ibid. num. 9.

Deliberatio quod fuerit valida, & iusta probatur ex transportatione aliorum, ibid. num. 10.

Deliberatio quando est nulla, & iniusta datur manutentio possessori, quamvis deliberatio facta fuerit vigore mandati executivi, a quo signatur a rescriptis cum clausula sine prauiudicio, quia illa praesertat Iudici a quo facultatem procedendi ad vltiorem executionem, non autem impedit quin executio si nulla sit, aut iniusta possit per Iudicem ad quem reuocari potest manutentionis, decil. 218. nu. 2. & 3.

Deliberatio nulla est non procedente citatione ad videndum deliberari, decil. 274. num. 1.

Item nulla est si fuit facta non presente pecunia quae est de forma in ipso actu deliberationis, ibid. numer. 2. limita num. 6.

Nec sufficit depositum factum ex interuallo, nec Iudex potest hanc dilationem ad deponendum concedere, ibidem numero 5.

Item nulla est si res obligatorum non interuenerunt, ibid. nu. 4.

Item si non fuit seruata forma statutorum loci praescribentium modum faciendi substationes, & deliberationes, ibidem numero 5.

Deliberatio nulla stante debitor est manutendus in possessione bonorum deliberatorum si non habuit se pro spoliato, decil. 22. num. 13.

In deliberatione oblationes recipi possunt etiam post terminum reintegra, ibid. num. 8.

Nec regulariter alia citatio debitoris in deliberationis huiusmodi obligatori facienda requiritur, ibid. num. 9.

Requiritur tamen quando in ea debitor latuit seu latet potest, ibid. num. 10.

Et latio debitoris consideratur si constet fuisse deliberata bonam in executione capta, ibid. num. 12.

Deliberationes de iure communi semper sunt creditori inopriatio, decil. 648. num. 25.

Deliberatio est quaedam animi praeiudicatio, quae in ignorantem cadere non potest, decil. 320. num. 16.

Delictum quod possit probari ex Indijs praeteritis, vel saltem ex nouis resultat ex cautione praestita per excarceratum de se representando ad unum mandatum Domini, decil. 85. num. 4.

Delictum non probatur ex sententia lata in contumaciam, decil. 393. num. 8.

Praetextum si deinde fuit renocata, decil. 408. numero 7.

Delictum licet non probetur ex sententia lata in contumaciam reo tamen non comparente intra annum probatur priuatio, ibid. num. 10.

Amplia procedere quamvis post annum reus ex Principis rescripto admissus fuisset ad purgandam contumaciam, quia rescriptum non tollit Ius quassum ex annali mora in comparando, ibid. num. 11.

Item ampla moram nocere etiam ex ipsa lectura inquisitionis, & processus euidenter constet eius nullitate, ibidem numero 12.

Delictum saltem semiplena probatio requiritur ad hoc

Index Rerum,

denunciatus de aliquo delicto eligi nequeat ad aliquam dignitatem seu officium, ibid. num. 17

Delinquere in officio aliud est, & aliud delinquere causa officij, decil. 646. num. 15

Dementia donantis probanda est non solum in genere, sed etiam in specie videlicet de tempore donationis cum donator potuerit habere dilatacia internala, decil. 305. num. 14

Dementia donantis excluditur attenta serie donationis, illiusque praxordinatione, prout homines sane rectius facere solent, ibid. num. 15

Denunciatio extrajudicialis sufficit ad impediendum novum opus, decil. 199. num. 21

Denunciatus de aliquo delicto ad hoc, ut eligi nequeat ad aliquam dignitatem, seu officium requiritur saltem semiplena probatio delicti, decil. 408. num. 17

Deponere nullius, & non deponere paria sunt, dec. 183. numer. 7

Deponere non est solvere, ibid. num. 13

Depositarius pecunias depositatas exigere nequit, non servata lege depositi, dec. 173. num. 21

Depositarius non tenetur erga deponentem ad usuras, aut interesse, nisi sit morosus in restituendo depositum, decil. 185. numer. 3

Depositarius quando non teneatur ad damna, & interesse per deponentem pretenso, si depositum male consignavit? ibid. numer. 17

Gloss. in cap. 2. verbo de culpa de depositi. dicens falsum esse, quod circa culpam depositarii potuerit non eundem, ut de eo depositarius non tenetur, loquitur de depositario moroso, ibid. nu. 19. & 20

Depositarius tenetur eandem rempenes se depositatam consignare, dec. 423. num. 6

Et presumitur consignasse iuxta formam sue obligationis, dec. 423. num. 7

Depositarius de novo confirmatus non presumitur in preiudicium fideiussoris secunda depositaria transdidisse in secunda depositaria, quod ei supererat in prima, que presumptio cessat quoties appareat depositarium in sine prima depositaria computat reddidisse, ibid. num. 10

Alias enim presumitur in proprios usus converterisse, ibid. num. 12

Depositarius post expiratam depositariam, & sequentem acceptationem non potest in preiudicium fideiussoris debitor declarari, ibid. m. num. 13

Depositum factum non procedente oblatione pecuniarum, ac etiam citatione ad recipiendum nullum est, decil. 183. nu. 8. Amplia, quatenus agatur de deposito contentionali, quia per conventionem partes consensisse censetur de deposito secundum formam legis, ibid. num. 9

Statutum permittens vicinis, ut factio deposito retrahere possit rem venditam intelligitur de deposito iuxta dispositionem iuris communis, ita ut depositum procedere debeat oblatio, ibid. numer. 10

Depositum non suffragatur quoties realis solutio requiritur, nam deponere non est solvere, ibid. num. 13

De deposito ubi contrahentes mentionem faciunt, intelligitur quod procedat oblatio, ac ad hoc solutio, & quod creditor si recipere recuset tunc et locus sit, ibid. num. 14

Depositum fieri potest non procedente oblatione quando actualis solutio intervenire debet, ibid. num. 17. contra num. 18. & 20

Depositum factum si creditor tenetur scire quantumcumque intelligitur postquam praefertur oblatio, & creator ad recipiendum recusat, & locum sit depositum, ibid. num. 21

Depositum, ut sit validum requiritur quod fiat apud eadem sacrum, vel alium locum a iudice deputatum non autem penes privatam personam, ibid. num. 22

Depositum extrajudiciale fieri potest apud locum, quem deponent ad libitum elegit, ibid. num. 23

Depositum si stare debet si visio, & periculo creditoris in comenti deposito iudiciali non autem extrajudiciali si creditor sine causa recipere recuset, ibid. num. 24

Depositum si recipere recuset persona a iudice deputata debet iudex in eius locum alium idoneum eligere, alias depositum factum non reletur, ibid. num. 25

In deposito iudiciali iudex eligere debet depositarium, ibidem num. 26

Depositum debet esse integrum tam quoad sortem, quam quoad fructus, ibid. num. 27

Et si fructus omnes non sunt liquidi deponi debet pars illorum, qualiquida est, & pro residuo offerri cum praestatione fideiussoris, ibid. num. 28

Licet praestatio fideiussoris non requiratur in notorio dicitur, requiritur saltem nuda cautio cum hypoteca bonorum, ibidem numer. 29

Declara procedere, quando offerent vult se excusare a mora, ut exiat panam, quando vero vult consilium aduersarium in mora ad effectum consequendi lucrum, non sufficit simplex oblatio sine fideiussore, ibid. num. 30

Depositum verba stipulatum non suffragatur, ibid. num. 32

Deputatio Oeconomus ad custodiendam beneficij vacantis statim expirat per promotionem veri successoris in beneficium, decil. 318. num. 14

Deputatio iudicis probatur ex fide publica alicuius cause, cui creditur, decil. 135. num. 9

Deputatio iudicis in locum alterius operatur ut acta precedentia censentur circumscripita, decil. 529. num. 10

Deputatio iudicis presumitur in statu, & criminis, in quibus causa reperitur, praesertim quando manifestum est causa Notarius, idemque Tribunal, ibid. num. 11. & 12

Et tunc iura coram iudice deputato non sunt de novo procedenda, ibid. num. 13

Deputatio ad vitam dicitur perpetua, dec. 110. num. 14

Deputatio officij manualis facta ad vitam impedit facultatem renouandi vita durante, sed talis facultas solum competit, postquam officium per mortem rediit ad manualitatem, ibid. num. 20

Deputatio pro administratione alicuius officij impeditur neque sub praetextu litis pendente super iure contenti inter Ordinarium, & Abbatem, qui deputatus, si in distalitate beneficii non probatur comprehendit, dec. 139. nu. 22

Deputatio Subcollectoris, vide in verbo Subcollector

Deputatio Vicarii Capitularis Sede Episcopali vacante spectat ad Capitulum Ecclesiae Cathedralis non autem Collegiata, dec. 125 nu. 2 & 16

Deputatus Vicariorum morte Episcopi expirat, ibid. numer. 10

Deputatus a Principe ad aliquod officium intuitu, & contemplatione alterius habetur ac si deputatio ab eo esset facta, decil. 199. num. 21

Deputatus si suus Officialis indigne non potest propter absentiam temporalem ab officio amoveri, nisi succedat requisitio, & interpellatio ad redeundum, dec. 210. num. 23

Detogatio iurisdictionis in totum fieri solet a Papa, si grata illius vacatione in Curia, dec. 118. num. 22

Detogatio iurisdictionis illud praefertur pro futuris vacationibus, ac excludit intentionem acquirendi libertatem beneficii, ibid. nu. 25

Detogatio iurisdictionis non erabatur ad, Ins nominandi, quod non competit ex gratia, prout ius patronatus, sed de iure communis, decil. 667. num. 10. & respondetur Clausula derogatoria, num. 11. & 12

Detogatio me detratie vocum patronatus dicitur si brevis si Papa non fuit narratum beneficii esse debuit Clerico de genere fundatoris, quia Papa derogando medietati vocacionis censetur de praedictis vocacione ex lege fundatorum, decil. 100. num. 10

Detogatio iuris communis, ac privilegiorum facilius ad-

& Materialium.

minuitur quam Statutorum in fundatione editorum, decil. 241. numer. 10.

Derogatio Iuri communi facilius admittitur, quam privilegiis, quando est aequum, & ex ista causa emanavit, decil. 667. num. 14.

Derogatio l. hac Edictali C. de secund. nupt. fieri potest per Statutum, decil. 158. num. 4. & 5. & vide hanc materiam in verbo Statutum Bononie, & in verbo text. in l. hac edictali.

Derogatio legis debet esse à Statuto expressa, vel necessario incompatibilis, & incompatibilis, dec. 554. num. 14.

Derogatio semper restringenda est ad narrata in diffinitione principalis, semota omni extensione dec. 667. num. 14.

Derogatio tacita resultat ex incompatibilitate dispositionum, decil. 629. num. 16.

Derogatio fideicommissi, vide in verbo, fideicommissum.

Derogationes stricte sunt interpretande, decil. 558. num. 32.

Descendens à fundatore presumitur, qui beneficium pro descendibus fundatum obtinet, dec. 661. num. 9.

Descendens à femina descendente à masculo non dicitur de linea masculina, nec venit appellatione lineae masculinae, ibidem num. 11.

Descendentes alicuius ad beneficium Iurispatronatus vocati non possunt intelligi de linea effectibus, scilicet à quo descendere debeant Sacerdotes, decil. 138. num. 18.

Descendentes alicuius quod non adfuit probatione nemo, dum semel extitisse non constat, quod tanquam facti non presumitur, decil. 251. num. 8.

Descendentes in fideicommissi veniunt appellatione filiorum, quous ex serie fideicommissi constat fideicommissum item habuisse pro hyonimis verbum filios, & verbum descendentes, decil. 252. num. 6. & decil. 307. num. 1. & 2.

Et ex quibus colligitur fideicommissum habuisse pro hyonimis verbum filios, & verbum descendentes, decil. 252. num. 9. 10. 11. 13. 14. & segg. & decil. 307. num. 4.

Descendentes vocati censentur si Testator heredes alicuius vocasse preferit si ex circumstantiis testamenti resultat respectu ad conservationem bonorum in familia, dec. 180. num. 1.

Descendentes veniunt appellatione haereditum, & successorum in fideicommissi, decil. 337. num. 1.

Descendentes, sive nepotes non veniunt appellatione filiorum, quando Testator discretim loquutus fuit de filiis, & nepotibus, decil. 252. num. 16.

Vel, adiecto nomen Patris, vel matris, aut dilationes denotantes immediatam generationem, ibid. num. 17. Declara. nu. 18. 19. & 20.

Descendentes quando fuerint substitui duobus, vel pluribus instituti censentur discretive substitui in portione cuiuslibet instituti, decil. 171. num. 1.

Descendendum appellatione veniunt, tam masculi quam feminae, decil. 278. num. 14.

Descendentes omnes sub verbo filijs includuntur, quicquid sit in diffinitione, decil. 307. num. 3.

Descendendum masculorum appellatione veniunt omnes masculi in infinitum, decil. 251. num. 3.

Descendendum masculorum appellatione veniunt masculi ex feminis, quando non agitur de secundo, vel emphiteusi, aut habita fuerit ratio agnationis, & fideicommissum fuit constitutum à femina, & primo loco vocata femina, deinde descendentes, ibid. num. 21.

Radierum quando fuit contemplata sola qualitas masculinitatis, quae aqua requiritur in masculis ex feminis, quam in masculis ex masculis, quia istellam veniunt ex proprietate formae, ibid. num. 22.

Amplius quamvis mater sit excluda, & veniant ex radice, istellam, quia non obest, quando non veniunt ex persona matris, aut ratio agnationis non concurrat, sed succedunt ex propria persona tanquam habentes qualitates masculinitatis, ibidem numer. 23.

Descendendum masculorum appellatione ea magis veniunt,

masculi ex feminis, quando agitur de fideicommissi constituti à femina, & primo loco sui vocata femina, & ulterius post descendentes masculos ex femina iterum vocatur femina, ibid. num. 24.

Descendenda ab exsistente in quasi possessione praesentandi probata inducit probationem perenniam Iurispatronatus, quamvis non probetur descendencia à primo fundatore, decil. 138. num. 2.

Descendencia à primo fundatore praesumitur ex probatione descendencia ab exsistente in possessione & praesentandi, ibid. num. 2. Nec est probanda, decil. 154. num. 4.

Descendencia à fundatore probatur in antiquis leuioribus probationibus, in illa maxime aliqua presentatione ab ordinario effectuat, decil. 154. num. 13. & 14.

Descendencia à fundatore an sit probanda in genere, vel per gradus distinctos, quando alius concurrat, qui est de genere eiusdem fundatoris? decil. 313. num. 1.

Descendencia à fundatore per gradus distinctos probata ab uno ex fratribus, talis probatio suffragatur alteri fratri, decil. 594. num. 8.

Descendencia à fundatore probatur ex antiquis enunciativis, decil. 661. num. 8.

Descendencia ad effectum successionis, & quando versatur in antiquis probatur ex Testibus de auditu, ac de publica voce, & fama, item de communi tractatu, ac confessione Testatorum, decil. 180. num. 2. & 3.

Item probatur ex pluribus enunciativis metam plurium annorum excedentium, ibid. num. 4.

Descendencia ad effectum successionis probatur leuioribus probationibus, ibid. num. 7. & decil. 434. num. 8.

Descendencia non est probanda per gradus distinctos quando nemo comparat, qui se proximorem dicat, sed sufficit, quod probetur in genere. ibid. num. 9.

Descendencia ex quibus probetur? decil. 154. num. 12. Probatur ex antiquissimo instrumento administrato, decil. 480. numer. 34.

Descendencia non probatur à Testibus deponentibus de auditu, & propria credulitate, decil. 594. num. 11.

Item nec ex auctoritate historico, ignoti, & non approbati, decil. 480. num. 33.

Descriptio pecuniarum in libro Banchi ad creditum alicuius denotat, dominium pecuniarum ad ipsum spectare, dec. 451. num. 2.

Desertio litis per lapsum temporis, ut indulta dicatur, ad declarandum de non iure colligendi apparere debet, ut illud contrarium non possit, dec. 395. num. 19.

Desertio litis à cessatione litis non differt, cum ad verumque effectum requiratur, quod constat de non iure colligendi, licet tempus minus sufficiat ad inducendam cessationem, quam desertionem, ibid. num. 20.

Definere dicitur: nequid quod incipere potuit, secus si sit exclusa potentia incipiendi, ibid. num. 26. & 27.

Detentatio sola, seu quilibet fluit, sive bonus, sive malus sufficit pro reuocatione aientorum, decil. 12. num. 6.

Detentatio sola sufficit pro obtinenda maintenance, decil. 59. num. 3.

Detentatio valde differt à possessione, decil. 612. num. 11.

Detentor, seu iniustus possessor ex superuenienti noua causa efficitur verus possessor ex quo praesumitur voluisse possidere ex nouo titulo magis proficuo.

Conclusio procedit, si res ab alio non possideatur, decilio. 300. num. 15.

Secus vero si alius possidet, tunc enim non potest solo animo quis effici possessor, nisi actus interueniat, quo prior possessor possessione priuetur, vel possessionem dimittat, ibid. num. 6.

Detentatio contingens in rebus fideicommissi cedit in praedictum granat, si talis detentatio non adest tempore

Index Rerum,

obitus fideicommissarius, decil. 596. num. 9.

Determinatio non respiciens plura determinabilia equaliter terminari debet, decil. 158. nu. 19.

Detraçio legitima competet etiam non confesso Inmentario, decil. 32. num. 7.

Detraçio legitima non impedit immisionem pro indistincto heredi scripto, quia illa est certitudo loci, & quotæ, decil. 58. num. 2.

Detraçio legitima quando a fideicommissario pretendi negatur, dec. 112. num. 32.

Detraçio Trebellianica censetur prohibita si Testator voluit bona in totum pervenire ad substitutum, decil. 107. nu. 27.

Detraçiones legitime, & Trebellianica fieri prohibentur ex bonis fideicommissi particularis existentibus alijs bonis, dec. 608. num. 15.

Detraçiones legitime, & Trebellianica consumpta presumuntur, quando ultra alienationes heres Inuentarium non conficit, quo casu probare tenetur alienationes factas non fuisse factas pro detraçionibus, decil. 350. nu. 10.

Consumptæ presumuntur ex precedentijs alienationibus & eius firmandi statum hereditatis spectat ad possidentem ultimum loco alienatam, decil. 608. num. 20.

Consumptæ dicuntur ob non confectum Inventarium in utilibus alienationibus, potest tamen heres docere de contrario, decil. 612. num. 10. & 23.

Exceptio consumptæ detraçionem requirens aliovent indaginem ad iudicandam est post immisionem heredis, ibid. num. 23. & 24.

Detraçiones quando consistant in quantitate antequam illa fiat non datur immissio fideicommissario, decil. 510. num. 13.

Detraçiones faciende non sunt ex bonis particulari fideicommissi subiectis, si alia bona existunt decil. 670. num. 14.

Detraçiones prædictæ nequeunt à gravato, quando conficit hereditatem adiuvis cum beneficio leg. & Inveniar. & alia quæ bona hereditaria alienasse, quia tunc de dictis alienationibus satisfactus presumitur, ibid. num. 15.

In detraçionibus legitime, & Trebellianica imputantur bona alienata per gravatum, nam pro eis electa censentur ab alienante, decil. 32. num. 2.

Intellige conclusionem procedere in primis alienationibus, quæ presumuntur pares virique detraçionis, quando heres Inuentarium non conficit, nisi ipse heres, vel ab eo causam habens contrarium probet, ibid. num. 3. & decil. 62. num. 1.

Ratio est, quia fideicommissarius habet inventionem fundatam in alienationibus factis, eis gravatus allegat eas non sufficere pro detraçionibus, hoc probare tenetur, ibid. num. 4.

Necessarius illius assertio, cum non habeat pro se presumptionem Inventarii, secus vero quando pro eo concurrat aliqua presumptio, ut quia quantitas bonorum ex Inventario appareat, ibid. num. 5. & 6.

In detraçiones imputantur bona per gravatum permutata pro quibus electa censentur, decil. 61. num. 3. & 16.

In detraçiones alienationes imputantur ad evitandos inutiliter circuitus, ne tertius possessor, qui tunc à gravato pulsatur à fideicommissario agat contra heredem, & iste contra bona fideicommissi pro consequendis detraçionibus, decil. 62. num. 5.

Et ratio dictæ conclusionis militat etiam in permutatione, de qua prædicatur etiam prohibitio alienationis, ibid. num. 6.

In detraçiones imputantur animalia fideicommissaria per gravatum vendita, ibid. num. 17.

In detraçiones heres gravatus imputare non tenetur mobilia cursu temporis consumpta, decil. 510. num. 22.

Devolutio est plena, & evidenter probanda, decil. 461. num. 11.

Amplia quamvis in litteris adijt clausula, seu alio quovis modo vacare, ibid. num. 13.

Devolutio incurfa in vita prædecessorum in beneficio, qui illam non declaravit, non potest declarari à successore, quia ob non solutos canones prædecessori, nullus fuit ipsi successor,

vel Ecclesia illarum præiudicium, dec. 485. num. 6.

Devolutio incurfa potest à prædecessore in beneficio remitti etiam in præiudicium successorum antequam bona Ecclesia incorporentur, ibid. num. 12.

Ex remissione præsumitur dum scient, illam non declaravit, ibid. num. 13.

Devolutio ob non solutos Canones, sine ex diffinitione legis, seu ex conventionione constituta cum rectoribus sineven. Dominici raverit, ibid. num. 14.

Et tale latus declarandi voluntatem cum sit personale non transit ad eum successores, ibid. num. 15.

Devolutio declarari potest contra heredes emphiteutæ mortui, quoties vigore pacti sui incurfa, ibid. num. 16.

Et quomodo conclusio procedat: Declaratur, num. 17.

Devolutio ob non solutos canones incurritur ipso iure, ibid. num. 18.

Devolutio incurfa in vita prædecessoris, neque declarari à successore, quia latus declarandi, uti personale ad successorem non transit, ibid. num. 19.

Devolutio ob non solutos canones, ut efformetur in vita prædecessoris procedere debet illius declaratio, & ante declarationem dicitur solum in potentia, quamvis ad sit postum expressum caducitatis, ibid. num. 10.

Devolutio rei Emphyteuticæ ob lineam finitæ redditus clara, quando dominum, & defectus generationis est in consensu apud partes, decil. 61. num. 1.

Devolutio quando inventatur tunc Dominus directus tenetur identitatem rei per evidentes probationes iustificare, decil. 84. num. 1. & 9.

Devolutio feudi probatur ex confessione inuestiti ex capite, & devolutionis, decil. 347. num. 4.

Devolutio rei Emphyteuticæ, quando est clara, tunc Dominus directus ratione civilis possessionis pro recuperatione naturalis competet manutentio adversus successores ultimi inuestiti, secus vero, quando devolutio est dubia, decil. 402. numer. 1. & 2.

Devolutio non inducitur ex substitutione rei Emphyteuticæ facta ad infantiam creditorum, quia est alienatio necessaria, decil. 483. num. 43.

Devolutio redditur clara, si res Emphyteuticæ contra expressam prohibitionem alienationis devenit ad locum suum, & sic ad manum mortuam mediante institutione, qua non sustinetur, nec etiam mediante estimatione, ibid. num. 46.

Devolutio inventarii nequit quoties cessat præiudicium Domini directi, dec. 485. num. 5.

Devolutio inventata à Domino directo contra heredem Emphyteuticæ non suffragatur, nisi probata scientia rei Emphyteuticæ: ibidem num. 22.

Et ex quibus scientia excludatur, ibid. num. 23. & seqq.

Scientia debet esse ad bonæ effectum clara, & certa, nec relevat presumptio, ibid. num. 26.

Devolutio ob non solutos Canones intrat lapsu biennii, ibid. num. 29.

Devolutio in beneficiis Tempus devolutionis collationis à qua die currit dec. 351. num. 21.

Devolutio excluditur si constat de presentatione parvorum intra quadragesimam, dec. 461. num. 11.

Devolutio non impeditur per presentationem nullam, decil. 461. num. 21.

Dextrum locum inferiori concedere honestum non est, dec. 665. num. 19.

Diaconus assistit Sacerdoti celebranti in cornu Epistola, dec. 566. num. 18.

Diaconus assistens in Cornu Epistola dignior est Subdiacono assistenti à parte Evangelij, ibid. num. 19.

Diaconus Locum esse intra fines aliorum Diaconis ex quibus probetur? decil. 97. num. 8. 9. 10. & 11.

In Diaconis propria potest Episcopo particulari sibi præcipere,

& Materiarum.

oper, non autem in aliena Diacesi, ibid. num. 12.
 Loca subiecta videntur, & reguntur secundum mores, & ritus
 Diacesis qua existant, ibid. num. 13.
 Dicitur A denotat tempus immediatum post finem termini,
 decil. 55. numer. 15.
 Aut est Alternativa, & diversificat secundum casum a pri-
 mo, decil. 137. num. 7.
 Autem vi adversativa diversificat dispositionem, tam in in-
 re, quam in facto, decil. 137. num. 42.
 Aliquo est omnis, & omnia comprehendit, decil. 191.
 num. 12.
 Aliquid est universalis, & in materia Iurisdictionis omnem-
 tiam etiam minimum Iurisdictionis comprehendit, dec. 459.
 numer. 6.
 Ad Aliquando equipollet ditioni pro, decil. 541. num. 4.
 Regular tamen secundum subiectam materiam, & ex
 quibus factis circumstantiis consistit ditionem ad non equipollet
 ditioni pro, decil. 541. num. 56.
 Cum aliquando fiat loco ditionis si, & conditionem impor-
 tat, decil. 152. num. 10.
 Cuius quo quandoque non fiat restrictio, sed demonstratio
 dec. 498. nu. 14.
 Preferunt ubi non adeo reciproca substitutio inter vocatos,
 ibid. num. 15.
 Cum habet vim copulae dec. 593. num. 5.
 Donet, & quamdiu quid importet dec. 481. num. 7.
 Dicitur est relativa, & repetit personas supra expressas, dec.
 62. num. 6.
 Est ampliativa, & excessiva, decil. 1. num. 9.
 Et copulae qualitates expressas in eadem oratione, decil. 262.
 num. 10.
 Et temporis qualitatem implicat, ibid. nu. 11.
 Et posita inter duo incompatibilia non copulata, sed resolvitur
 in disjunctivam vel, ibid. nu. 20.
 Et appositio inter duas summas fiat augmentativa, dec. 373.
 num. 18.
 Et in obligationibus fiat augmentativa, dec. 450. num. 11.
 Et appositio inter personas fiat copulativa, dec. 498. num. 3.
 Appositio inter diversas personas non fiat copulativa, sed
 resolvitur in disjunctivam, nec omnium copulatum concursum
 requirit, ibid. num. 16.
 Et accipi potest ampliativa, seu disjunctiva quando respicit
 diversa subiecta, seu personas, & cadit inter duas orationes
 respectu alicuius accidentis, dec. 516. num. 3.
 Declara procedere quando ex contextu eiusdem orationis
 non apparet testatorem usum fuisse ditionibus disjuncti-
 vis, seu quando ampliativa, seu disjunctiva disponere voluit
 ibid. num. 4.
 Et inter duas eundem effectum importantis non fiat ampliativa,
 sed expressiva, nec inducit novam dispositionem, decil. 357.
 numer. 2.
 Nec etiam capitulum separatum constituit, ibid. num. 3.
 Et repetit ad precedentia, que in proximis sequentibus adij-
 ciuntur, ibid. num. 4.
 Et est ampliativa, & ponitur inter diversa, ibid. num. 7.
 Etiam est ampliativa, dec. 191. nu. 21. & dec. 235. nu. 5. & dec.
 460. num. 16.
 Ex in substitutionibus quando immediatam vocationem
 non importet decil. 252. num. 18. & 19.
 Ex denotat separationem, & discernationem bonorum a re
 concessa, dec. 506. num. 17.
 In circa a modico tantum defectu, excusat, decil. 93. nu-
 mero 9.
 In circa refertur ad tempus antea post quando agitur de pro-
 batione temporis, dec. 347. num. 3.
 In circa quando agitur de probatione temporis, tunc tempo-
 ris praesens non videtur percutere, sed proximum expresso,
 dec. 147. num. 2.
 Initia adiecta tempore comprehendit ultimam diem tempo-

ris, dec. 262. num. 12.
 Ita quod taxativa est, & de sui natura intelligi debet secun-
 dum precedentia, dec. 181. num. 3. & 9.
 Nili adiecta ditioni negativa affirmat in casu contrario,
 dec. 288. num. 6.
 Omnes nullam patitur restrictionem, dec. 7. num. 7.
 Omnes probata ab homine restrictionem aliquam non pati-
 tur, dec. 40. num. 6.
 Omnes fructus, omnem fructuum speciem complectitur,
 dec. 40. num. 7.
 Omnino denotat in omnibus, & per omnia absque aliqua
 disparitate, aut distinctione, dec. 110. num. 16.
 Omnimoda apta est comprehendere omnes species disposi-
 tionum, dec. 387. num. 8.
 Pro causam finalem importat, dec. 225. num. 1. & dec. 407.
 numer. 11.
 Pro residuo quid denotet dec. 250. num. 17.
 Per adiecta temporis continuationem totius temporis impor-
 tat, dec. 262. num. 23.
 Prou. fiat restrictiva, dec. 329. num. 5.
 Praedictis est repetitiva, dec. 492. num. 23.
 Prius praesens ordinem, ac formam procedendi importat,
 dec. 510. num. 10.
 Quia fiat declarativa, & continuativa, dec. 19. num. 7.
 Quatenus habet eundem sensum ac dicitio, quousque, dec.
 52. num. 10.
 Quando importare solet conditionem, decisio 196. nu-
 mero 8.
 Et importat etiam temporis dilationem secundum subie-
 ctam materiam, cui adijciuntur, & ubi adijciuntur executioni non
 reddit dispositionem conditionalem, sed accipitur temporaliter
 tantum, ibid. num. 9.
 Quondam mortem significat, dec. 311. num. 11.
 Si & quatenus sunt suspensiva, dec. 52. numer. 30.
 Similiter contenta in Constitutione Clementis VIII.
 super provisione Beneficiorum Diacesis Calaguritana quid de-
 notet dec. 371. num. 10.
 Seu expressionem importat, dec. 644. num. 4.
 Tamen est adversativa, dec. 430. num. 18.
 Tamen est modificativa precedentium verborum ad ter-
 minos sequentes, dec. 538. num. 18.
 Tantum taxativa est, dec. 581. num. 2.
 Tunc appositio in Constitutione Piana super forma creandi
 census extremitatem temporis denotat, dec. 558. num. 3.
 Tunc refertur ad initium actus gestis, ibid. num. 4.
 Ut supra refert omnes precedentes qualitates, decil. 101.
 num. 31.
 Ut supra non fiat augmentativa, sed restrictiva, & est relati-
 va precedentium cum suis qualitatibus, dec. 192. num. 20.
 Ut supra est repetitiva qualitarum precedentis substitutioni-
 bus, dec. 252. num. 12. & dec. 518. num. 19.
 Ut supra est relativa, & ponit in claris disponentis volunta-
 tem, dec. 307. num. 6. & dec. 508. num. 10.
 Ut supra est relativa, ad personas supra substitutas, dec. 346.
 num. 5.
 Verò est adversativa precedenti retenta eadem qualitate
 principali petitionis, dec. 198. num. 3.
 Dicitio alternativa adiecta in pacto reventus, vide in verbo
 Pactum reventus.
 Ditiones duas negativae resolvuntur in affirmativas, decil.
 483. nu. 13.
 Dies expressa in contratu diversimode respectu diverso-
 rum effectuum accipit potest decil. 261. num. 25.
 Dies non interpellat pro homine in penalibus, decil. 132.
 num. 33.
 Dies an sit appositio causa differenda solutionis, ut in le-
 gato semel praestando, an vero causa multiplicanda obligatio-
 nis, ut in aliquo legatis, hoc secunda casu agitur non est.

Index Rerum,

quod eadem dies pariat obligationem, & moram, ibid. nu. 36
Hanc distinctionem à Bartol. relatum sequitur Castrenf.
conf. 47. num. 2

Dies quando est appositus causa multiplicanda obligationis
tunc lapsus temporis sufficit, quod operetur suum effectum, scilicet
multiplicandi legatum, non autem debet producere alium
effectum moræ, videlicet heredis, dec. 132. num. 38

Diffamatio de Simonia sufficit, ut quis ab assumptione be-
neficij repellatur, secus quando agitur ad effectum prinationis
beneficij iam obienti, tunc plena probationes sufficiunt, dec. 653.
num. 12. & 13

Diffamatio de Simonia resultat ex pluribus coniecturis, ac
testibus de publica voce, & fama, & ex inquisitione, siue de-
nunciatione criminali, qua sola sufficit, dec. 669. num. 11.

Ex sola diffamatione Simonia scandalum oritur si dis-
simulatus beneficium assignetur, ibid. num. 12

Diffamatio non tollitur per sententiam absolutivam repor-
tatam à diffamato in iudicio criminali, quoties condemnatur
in expensis, nec illa emanavit ex capite innocentie, sed ob non
falsas probationes, ibid. num. 13.

Ratio est, quia tunc remanent vestigia prioris Iudicii, & po-
test absolutus supernumerarius indigne quandocumque vexari,
ibidem num. 14.

Sententia absolutoria lata ad favorem diffamati de Simo-
nia, vide in verbo Simonia.

Diffamatus de Simonia insinuendus non est ad evitandum
scandalum in populo, dec. 669. num. 8

Differentia inter immemorabilem, & privilegium non ca-
dit quoad substantiam, sed quoad probationem, dec. 386. nu-
mero 18

Differentia inter pactum reversionum favore donantis, &
substitutionem ad favorem extranei, dec. 610. num. 23

Differentia inter non successorem, & in primogenituram, dec. 625.
num. 28

Differentia inter consensum venditionis prescriptum sub con-
ditione, & simpliciter cum pacto, quæ postea partes concordat,
dec. 638. num. 16. & 17

Dignior in concursu semper est preferendus, dec. 362. nu-
3. & dec. 615. num. 10

Dignior pro adjudicatione beneficij reputatur Sacerdos in
concursu non Sacerdos, quia minus agatur de beneficio in Sacer-
dotali, dec. 371. num. 13

Item Dignior, qui est ætate maior, ibid. num. 15. & 19

Item qui est approbatus ad audiendas confessiones cum fa-
cultate amplissima absolventi etiam à casibus reservatis,
ibid. num. 17

Item & qui habet licentiam generalem administrandi Sa-
cramenta in tota Diocesi, ibid. num. 18

Item Dignior reputatur inter oppositores, qui ultra qualita-
tes pares pauper est, & in Curia presens, dec. 535. num. 16

Item Dignior dicitur, qui est Baccalaureus, & Doctor in
Canonico, & licentiam habet exercendi munus Advocati in
Regia audientia, dec. 572. num. 4

Item si fuit electus Promotor Fiscalis, & inter examinatores
Synodales connumeratus, qui ex magisterio Cleri secularis
& regularis eligi debent ex dispositione S. Concil. Trident. sess. 24.
de reformat. cap. 18. dec. 572. nu. 5

Item si est Sacerdos, & approbatus ad audiendas confes-
siones, & administrationes Sacramentorum, ibid. num. 6

Item si in eo concurrens nobilitas, ibid. num. 7

Item qui est ætate maior alij oppositoribus, nam talis ætas
argumentum præstat solidioris prudentie, ac morum gravita-
tis, dec. 601. num. 5

Item qui habet qualitates ab aliqua Constitutione requisitas,
dec. 615. num. 9

Dignior reputandus est approbatus in excois, ei qui bis
fuit reprobatus, dec. 489. num. 3

Dignior ex pluribus approbatus ad curam animarum à
Beneficiis presentandus est, nam eorum arbitrium liberum

conferetur à Constitutione Clementis VIII. concessum, ubi de
alterius ex approbatus prebentia non constat, ibid. num. 4

Dignior in concursu, quod sit in adjudicatione, beneficij pre-
ferendus probatur ex decisione in causa edita, dec. 639. nu. 2.

Dignior esse potest is, cui deest ætas, si compescentes alijs
qualitatibus præcellat, dec. 371. num. 9

Dignior qui incit aliquem Constitutionem presentari de-
bet assimilatur presentato, dec. 489. num. 17

Dignior in materia præcedentia, vide in verbo Prece-
dentia.

Dignior presumitur, qui pro se habet institutionem Ordina-
rij, dec. 371. nu. 20

Declaratur hoc procedere, quando Ordinarius aliquem ex plu-
ribus prælegit, secus vero quando instituit ad presentationem
Beneficiorum, quo casu non intrat præsumptio in Iudicio Or-
dinarij, ibid. num. 21

Dignior non dicitur, qui à testibus talis reputatur, si depo-
nunt de proprio Iudicio, quod erroneum datur ex contra-
rio iudicij, Ordinarij, & Examinatores Synodali, dec. 362.
num. 11

Digniori Beneficia simplicia conferenda sunt, quando ali-
qua particulari Ecclesie Constitutione cautum est, prout in Dia-
cesi Calaguriana ex speciali Constitutione san. mem. Clementis
VIII. dec. 371. num. 5. & seqq.

Digniori debita est adjudicatio beneficij, & dignior ad hunc
effectum quis dicatur, dec. 184. num. 13. & 14. & dec. 362.
num. 2

Dignus an eligi possit in beneficij simplicibus omisso digno-
ri, dec. 371. num. 1

Potest eligi de consuetudine à Papa introducta ibidem
num. 2

Et per hanc consuetudinem videtur abrogata dispositio con-
traria Innocentij III. loquens de beneficij non curato in 6.
certa vi benefic. sine diminut. conferantur, ibidem nu-
mero 3

Et quid quando adest particularis Constitutio, ut in Dia-
cesi Calaguriana: ibid. num. 5. & seqq.

Dignior pars est illa in omnibus confessionibus, quæ est à latere
dextero persona primaria in medio, & e conspectu adstantium
sedentis, dec. ibid. 566. num. 13

Ratio diversus militat in conspectu, & in progressu, ibid. nu-
mero 24

Dignior locus habetur, qui Digniori vicinior est, ibidem
num. 30

Dignior in Processionibus secundum locorum consuetudinem
precedit, aut subsequitur, ibid. num. 35

Dignitas quod sit prima in Cathedrali probanda est ab
impetrante, nec sufficit, quod talis enunciatur in literis Ap-
policie, dec. 180. num. 18

Dignitas prima de iure communi in Ecclesia Cathedrali est
Archidiaconatus, ibid. num. 24

Dignitas prima in Cathedrali, & principali in Collegiis
reservatur à Regula 3. hodie 4. Cancellarie, dec. 312. num.
1. & 6

Dignitas prima post Pontificalem in Cathedrali, & princi-
pali in Collegiis est pleni, & concludenter probanda ad ef-
fectum reservationis inducitur à Regula 4. Cancellarie ibid.
num. 7

Dignitas prima in Ecclesia Cathedrali Neapolitana est
Primicerius, ut probatur ex enunciatis Summorum Pon-
tificum, nec non ex sententijs royalibus. Idem in vicinia ab illis
recedendo presunciam fuerit primam dignitatem residere pe-
nes primum Diaconum, ibid. num. 8. & 10

Dignitas prima ex quibus dignoscatur? ibidem nume-
ro 15. & 16

Dignitas prima post Pontificalem in Cathedrali si expers
est reservationis, tunc sequens Dignitas reputatur prima ad ef-
fectum reservationis Regula 4. Cancellarie, ibidem nu-
mero 30

Dignitas

& Materialium.

Dignitas existens in Cathedrali non maior post Pontificatum, si ex indulgentia sedis Apostolica habet sub se Canoniam in Ecclesia Collegiata, ibique principalis dignitas sit causa sub reformatione Regula 4. Cancellaria, ibid. num. 33.
Declarata procedere, si Collegiata est alia distincta à Cathedrali, quia Papa non reformat principaliter dignitates in Collegiatis, sed in Collegiatis, ibid. num. 34. & 35.

Dignitas per unum tantum eximenda, licet quoad illum qualitate non sit amplius in rerum natura, manet tamen essentia beneficii, dec. 280. num. 31.

Dignitas, quod ante aliam facit erecto arguit solum prioritatem originis, sed non dignitatem, ubi alia dignitates ad se habent maiorem prebeminentiam, dec. 312. num. 23.

Dignitas quamvis aliquibus fruatur prerogativis exinde reputari nequit Dignior alius Dignitativum eiusdem Ecclesie habentibus aliis prerogativis, & prerogativis, ibid. num. 29.

Dignitas non probatur esse de Capitulo ex sola assignatione loci in Choro, non autem in Capitulo, si isto adhuc communis est omnium Ecclesie, Beneficiorum, dec. 211. nu. 20.

Dignitas cessare potest Capellania ex communis reputatione quamvis illius nomen non sonet in dignitatem, decisio 268. numero 11.

Dignitas Abbatissatus acquisita dicitur quasi possessio videlicet ex visitationibus factis ab Abbatissis antecessoribus, dec. 194. numer. 1.

Et talis quasi possessio suffragatur successoribus manutentionem petentibus in d. illa dignitate, quod residere dicitur penes ipsam dignitatem, ibid. num. 3.

Dignitatis possessio non est necesse, quod capiat capitulo, quia dignitates non sunt de Capitulo, nisi in illarum concessione exprimitur concessio stalli in Choro, ac vocis in Capitulo, d. c. 129. num. 3.

Et quod D. qui alii sit talis probatur ex concessione adversarii resultantis ex productione antiqui instrumenti, in quo talis emittitur, quod contra producentem plene probat, iunctis elementis in alia causa examinatis, ibidem numer. 5. & 7. & dec. 211. numer. 1. & 3. ubi amplius procedere etiam si nomen non sonet in Dignitatem.

Dignitatem, & Canonatum obtinent in Ecclesia habentes singulas voces, seu iunctas, duas in electionibus habet voces, dec. 176. num. 2.

Et hæc est receptissima, & verissima DD. sententia, ibidem numer. 3.

Et duplicem etiam lucraatur distributionem, nisi contraria est consuetudo, ibid. num. 4.

Et ex hac ratione prestare debet servitia in herentia Canonici, vel Dignitati, ubi simul non ita concurrunt, ut eodem tempore ab una persona prestari nequeant, ibid. nu. 5.

Dignitates regulariter non sunt de Capitulo, decisio 211. numer. 21.

Limita non procedere ratione Canonatus, dec. 176. numero 8.

Dignitates omnes Ecclesiarum Infula Sardinia alijs unitis fuerunt à san. mor. Pio V. in Constitutione in ordine 74. inter alia impress. Bullar. tom. 2. suppressa, & redacta ad Reitorias, & Beneficia simplicia, decisio. 280. num. 28 & decisio. 400. numer. 20.

Et illa Constitutio intelligi debet de Cathedralibus, æque principaliter unitis, d. dec. 400. num. 21.

Dignitates quamvis unire Episcopos non valeant in re ordinariæ, potest tamen Beneficium Papa, dec. 180. numero 14.

In Dignitatibus habentibus curam animarum, an reguntur censuræ, vide verbo Concurtus.

Dignitatio ad plures substitutionum gradus non dicitur adesse quous omnes substitutiones pendat ab unico casu obitus filiorum sui filijs, dec. 342. num. 7.

Item nec etiam adesse dicitur si post substitutionem conceptam

cum conditione Si sine liberis alijs substitutionum gradus non adesse, ut ad hunc effectum requiritur, ibid. num. 8.

Dilapidare idem est, ac fructus in proprios usus convertere, dec. 121. num. 17.

Dilapidatio Tempus dilapidationis quando adest, an reus teneatur cautionem prestare vide in verbo Cautio, & in verbo Assecutatio Iudicij.

Dilatio penia in ultimis audientijs detegitur calumnie, dec. 190. num. 1.

Diligentie ad effectum perquirendi aliquam scripturam fieri debent à duobus officialibus parte citata deputatis, ut de re sylo Curia requiritur, omnia loca formari tenentur, dec. 400. num. 13. & 14.

Negativa, ut ex diligentijs probeatur nullus remanere debet locus, in quo res de qua agitur inquiri possit, ibid. num. 15.

Negativa non probatur ex diligentijs, quando possibilis in contrarium concurret, ibid. num. 17.

Diligentissimus in rebus suis inersissimè est, quod acceptet assignationem sibi factam, non visa Instrumento assignationis dec. 644. num. 11.

Dimittere primum beneficium per affectionem secundo incompatibilis quis non tenetur donec sit pendet super secundo nec deat casus, quod careat veritate, dec. 189. num. 13.

Declarata procedere quando incompatibilitas provenit ex iure communi, secus vero ex dispositione hominis, & lex fundationis resistit principio acquisitionis, nam minus agitur cum dispositione iuris communis, quam fundatoris, dec. 313. num. 11. & 12.

Dimissio possessionis resultat à declaratione animi, dec. 390. num. 6.

Reliqua vide in verbo possessio.

Discretio loquendi modus in una, & altera scriptura demonstrat diversitatem dispositionis, dec. 154. num. 3.

Attendi debet ad eliciendam voluntatem agentis, dec. 492. num. 24.

Diveriam Testatoris denotat voluntatem, dec. 516. num. 5.

Discreta Censuræ non effectuat per actum reverentem non est attendenda, dec. 124. num. 33.

Nec sufficit effectuat Discreta quoad partem ad effectum ut appareat extinctio totius censuræ, ubi partes totum extinguere voluerunt, ibid. num. 34.

Discreta procedere debet, ad hoc ut fieri principalis censuræ extinguatur, dec. 654. num. 34.

Discreta non operatur sola destinatio extinguendi censuram inter alios falli non inimitata creditori, ibid. num. 39.

Discreta an vim habeat vocata creditorum ad concursum, quam debitor facit, ibid. num. 41.

Post discreta Societatis officij si creditor recepti partem fructuum pro futuro semestri, per huiusmodi receptiones in necessariam antecessum supponitur illius persequerantis, dec. 184. numer. 1.

Dispensatio ad plura beneficia presumitur ex cursu decem annorum, quo quis possedit, dec. 198. num. 33.

Dispensatio ad plura beneficia non suffragatur, si Papa narratum non fuit incompatibilitatem provenire ex lege fundationis, cui Papa non censetur voluisse derogare per clausulas generales, dec. 313. num. 15.

Dispensatio Apostolica obtineri potest etiam ex internallo sub eadem data prioris gratie, dec. 360. num. 10.

Dispensatio Apostolica literis non expeditis in iudicio & extra suffragari nequit obstant regula 51. Cancellarie, dec. 360. numer. 16.

Hæc tamen Regula locum non habet in dispensatione concessa accessorie simul cum prouisione super qua littera fuerunt expedita, tunc enim sufficit de dispensatione constet per supplicationem, ibid. num. 17.

Dispensatio informagratiosa est perfecta à die signata supplicationis, dec. 658. num. 24.

Dispensatio non presumitur, sed probanda est à reo con-

Index Rerum,

- nuncio, decisio 360. numero 7
 Amplia quantum res possidet, ibid. num. 8
 Dispensatio, seu beneficii Apostolicum ex causa longissimi temporis cum observantia presumitur, decisio 133. numero 8
 Dispensatio obsequium, siue impedimentum tollit, decisio 360. numero 18
 Et tot requiruntur dispensationes, quot sunt obsequia, siue impedimenta, ibid. num. 24
 Dispensatio super incestu, si ante eius consummationem, nonus incestus committatur, non suffragatur, decisio 435. numero 34
 Dispensatio obientia, quando erronea delegatur, continet conditionem dummodo preces veritatis nitantur nihil operantur, decisio 335. numero 12
 Dispensatio obientia non suffragatur, si littera deinde nunquam fuerint expedita, quia tunc dicitur satisfactum Regule, & omnia gesta medio tempore valida sunt, decisio 658. numero 30. & 31
 Dispensatio reuocandi personam prauentivam praeferat personam, & renouetur ante impedimentum suppleto quantumque incapacitatem ex futura possessione contrahendam, ididem numero 3
 Dispensatio concessa Vidua ad reuocandum legatum ei relicto dummodo Vidua permansit non suffragatur si ante litteras expeditas & executas transiit ad secundas nuptias, ibid. num. 25
 Dispensatione quoniam non eget, praefertur egeni in adiudicatione beneficii, decisio 335. numero 13
 Dispensationis indigentia possessio alterius beneficii non nocet, nisi quando qualitates aduersarij aut praecellunt, aut sunt pariter, ibid. num. 14. Intellege num. 15
 Negativa dispensationis probanda est ab imperante, quando de re narrata Papa, secus quando narratiua continet factum ex quo sequitur incapacitas, quia tunc non sufficit imperantis insussum & factum narratum incapacitatis proculum, decisio 360. numero 6
 Dispensatus contra ius statutarium, non dicitur dispensatus contra ius commune, quod plus continet quam statutarium, decisio 200. numero 22
 Dispensatus ad instituendum maiorem, illum insitueri negat ante litteras expeditas, decisio 658. numero 21
 Dispensatus per supplicationem ab irregularitate ante imperatorem beneficii potest post illam imperatorem, item & iudicium motum litteras valide expedire, ibid. num. 38
 Dispensatus si fuit Monachus ab Episcopo ad beneficium curatum non censetur dispensatus ad simplex, & quare? decisio 244. numero 12. & 13
 Displicere non debetur quod semel placuit, decisio 306. numero 20
 Disponere. Licentia disponendi per viam vltima voluntatis a fideicommissum concessa filijs primi gradus, eorum personas non egreditur, decisio num. 11. 14. & 15
 Disponens. Mens siue voluntas disponentis, vide in verbo Mens, & in verbo Voluntas.
 Dispositio collata in casu nuptiarum non extenditur ad casum mortis, decisio 196. numero 2
 Si confertur in certum casum consideratum a disponente respectu alioquin effectus, tunc licet casus ille non eueniat sed alius per quem idem sequatur effectus dispositio trahitur ad illum casum, considerata voluntate disponentis, ibidem numero 15
 Amplia hoc procedere tam in vltimis voluntatibus, quam in contrahentibus, ibidem num. 16
 Dispositio ex se conditionalis ex praesumpta voluntate disponentis, vel habeatur pro pura, vel resoluitur in modalem, ibid. num. 18. & 19
 Dispositio tota ad limites rationis restringi debet, decisio 241. numero 22
 Dispositio inter liberos coram duobus Testibus non dicitur
- Codicillaris, sed Testamentum. & per consequens liberi ex testamento succedant, decisio 424. numero 20
 Dispositio quando non est prohibita, sed permissa favorabilorem interpretationem requirit, decisio 498. numero 12
 Dispositio dicitur nova quocumque aliquid additur, quod non continetur in antiqua, decisio 557. numero 10
 Dispositio loquens de ordinarij ideo non ligat Legatum, quia non venit appellatio Ordinariarum, decisio 667. numero 103
 Dispositio si confertur in tempus futurum nihil certum continere dicitur, decisio 132. numero 7
 Dispositio Testatoris probanda est per septem Testes, decisio 317. numero 25
 Dispositio falsa scienter a Testatore de re heredis valet, decisio 277. numero 22
 Dispositio vicia sub duplici conditione, altera negativa, altera affirmatiua, si si concepta, utraque suam rebus naturam, & purificanda est, decisio 483. numero 22
 Dispositio statui nisi superflua nec nimis in correctory admitti debet, decisio 460. numero 26
 Dispositio statui intelligi, & adaptari debet casui frequentiori, ibid. numero 32
 Dispositio statui, quando est conformis aequitati Iuris Canonici seruanda est etiam in contrariis, decisio 470. numero 5
 Dispositionis diuersitas in vna, & altera scriptura resolutum ex discreto loquentis modo, decisio 154. numero 3
 Dispositionis vna pars, quando est ambigua interpretationem recipit iuxta clariorem expressionem factam in alia, decisio 602. numero 14
 Contenta in eadem dispositione non imputantur, nec confunduntur ad inimicem, decisio 137. numero 51
 Sub Dispositione vniuersali comprehensum censetur Ius de futuro, quando habet causam de presenti, decisio 332. numero 3
 Dispositio Cap. 2. lit. pend. in 6. cessat concurrens indulto conferendi beneficia litigiosa, prout etiam cessat privilegium gratiosae subrogationis, decisio 1. numero 1. & 2
 Leg. per diuersas C. mandat. duas habet in ventre limitationes, alteram quando Ius ceditur est indubitatum, alteram vero quando cessio fit possidenti pro tuitione possessionis, nam utrobique cessat praesumptio simulationis, decisio 10. numero 5
 L. scripturas, C. qui pot. in pignor. habentur, non est pro forma, sed ad euendas fraudes autidas, ibidem numero 15
 Et sufficit quod autidate sufficio per adminicula eueriantur, numero 14
 Auth. Res quae C. commun. de legat. locum habet in dote pro matrimonio siue carnali, siue spiritali decisio 18. numero 17
 Dispositiua attendi debet in Instrumento, decisio 574. numero 1
 Dispositiua pars semper attendi debet, decisio 586. numero 11
 Disputatio particularis dubij super damnis & interesse non est necessaria, quia inesse videtur disputatiui negotij principalis, a quo dependens, decisio 468. numero 8
 Disputationes Rotales non concipiuntur in abstracto, sed in ordine ad finem & effectum, de quo agitur, decisio 370. numero 13
 Disputationes iuxta laudabilem Rota stylium non sunt consideranda, nec dubia diuersa cumulanda, decisio 378. numero 12
 Disputationes superfluae in Rota fieri non ardeantur a constitutionibus Apostolicis, decisio 463. numero 9
 Disputationes materiales de rebus ad fidem spectantes executionis, & ingenti gratia Clericis suis permissae, decisio 474. numero 12
 Dissentientis vni rei praesumptum consentire alteri, de quo non conqueritur, decisio 6. numero 9
 Distinctio Abbat. in cap. vltim. numero 22. & 23. de inter. inter reuocationis consensu incontinenti, & ex inter-

& Materialium.

etiam alio refertur, decil. 12. numer. 8.
Distinctio Alexand. in l. si ex legati causa 24. sub num. 8. de verb. obligat. inter aduultum, & pupillo quod sufficiat pium aduultum citare non est iura, decilio 272. numer. 22.
Procurator nec esse iura doctrina Castren. in l. 1. numer. 5. ff. capidit. tunc. ubi quod aduultus si non habet Curatorem, habet legitimam personam standi in Iudicio, ibidem numer. 53.
Distinctio Bald. inter debitorem, & tertium possessorem, declaratur, decil. 256. num. 7.
Distinctio Baldi relata à Cancr. var. resolut. lib. 3. cap. 16. numer. 272. & 273. declaratur, decilio 516. numer. 12.
Distinctio Cuman. refertur quando procurator fuit constitutus generalis ad negocia, an vero certa species fuerint enumerata, & in fine adijcitur clausula generalis, &c. decilio 540. numer. 258.
Distinctio Castilii inter fideicommissa, & maioratum traditur, decil. 274. num. 32.
Distinctio Gonzal. gloss. 34. numer. 97. rejicitur à Lotter. decil. 672. numer. 13.
Distinctio Salicet. inter officia habentia annexam Iurisdictionem, & alia illam non habentia refertur, decil. 606. num. 2. declaratur num. 15.
Distinctio Salicet. in Authentic. Cassa C. de Sacrosanct. Eccles. inter ingressam in Religione ante, vel post delatam, hereditatem refertur, decil. 625. num. 33.
Distinctio tradita à Zafio inter totum integrale vniuersale, & conuentus refertur, decil. 365. num. 14.
Distinctio inter mandatum de providendo, & simplices literas commendaticias, qua antiquitus concedebantur per Papam Collatoribus atquevacantibus, & inter priuilegium incursum ipso iure necesse reprobatur à Lotter. decil. 187. num. 9.
Inter possessionem triennalem ad effectum Regula de triennali, & exceptatam à Regula de subrogand. refertur, decilio 198. numer. 19.
Inter simplicem secularizationem, & eam, qua fit cum supercessionem, decil. 431. num. 24.
Inter votum Religionis in vniuersum, & alicuius Religionis determinatam refertur, decil. 645. num. 12.
Inter Ius Civile Romanorum, & Statuta refertur ab Hostiensis, ibid. num. 21.
Inter gratiam ad aliquod scilum, vel faciendum rejicitur à Sanchez de matrimon. & alijs, decilio 658. numero 16.
Distributiones Quotidianae non exalt à Beneficiato transmittuntur ad eius heredes, decil. 256. num. 17.
Com sint stipendium diurni laboris ad effectum transmissionis ad heredes dilatio ad exigendum non substat obligatio, à dieferunt contrariam, nam paria sunt quod fuerint soluta vel quod solui debeant, ibid. num. 18.
Distributiones quotidianae quando sunt assignatae mensis, seu massae grossae, tunc ante distributionem non spectant ad singulos, sed ad ipsam massam, ita ut debeantur illis, qui sunt de Collegio tempore exactionis anni praecedentibus natiuerunt, ibid. num. 19.
Distributiones quae minuta appellantur differunt à Massa grossa, decil. 256. num. 21.
Distributiones quotidianae non debentur nisi interessentibus, decil. 167. num. 1.
Limina non procedere favore infirmi, ibid. num. 2.
Declaratur copulatiue requiri ut limitatio forum habeat; Primo quod probetur talis infirmitas, qua interessentiam probet, & qualitas infirmitatis veniat in arbitrio Iudicis, ibid. num. 4. Secundo quod infirmus solius fuerit interesse diuini Officii tempore seruicij, nam alias infirmitas non censetur causa absentia, ibid. num. 5.

Et haec est communis opinio, quam sequuta est Rota, ibid. n. 6.

Distributiones ultra praesentiam requirunt interessentiam, & ideo licet quis habeatur pro praesenti ratione Officii, quod exerceat ad effectum lucrandi fructus beneficii, non autem distributiones, ibid. num. 8. & 9.

Distributiones lucratur Canonici legitime impediuntur scilicet capilli, ne interesse in choro, ac si personaliter residerent, dec. 102. num. 1. & 21.

Distributiones quotidiana ex labore, & seruitio personalis, propter residentiam, & interessentiam, & sic ex industria persona acquiruntur, ita ut Canonici ipsarum verum dominum nascuntur, ibidem num. 2.

Ita ut de illis possit arbitrio suo disponere ac transmittere ad quoscunque heredes, ibid. num. 3.

Amplia etiam si distributiones ante mortem non existerent, Nam paria sunt quod fuerint soluta, vel quod solui debeantur, ibidem numer. 4.

Distributiones soluendi obligatio non auferitur ex negligentia, seu difficultate exactionis quando non concurrat praescriptio, ibidem numer. 5.

Distributiones pertinent ad Ecclesiam, si omnes Canonici non interueniant diuini, ibid. num. 6.

Distributiones Canonicoz absentium si fuerint inter alios repartita, tunc capitulum non tenetur illas restituere si bona fide repartitio facta est, ibid. num. 10.

Bona fides excluditur stante protestatione procedenti de non facienda repartitione, ibid. num. 11.

Immo talis protestatio non est necessaria quando Canonici scilicet Capituli est impeditus inferuire, ibid. num. 12.

Portiones distributionum non inferuentium accrescunt inferuentibus, ibidem num. 13.

Item accrescunt portiones excommunicatorum, ibidem numer. 14.

Declaratur conclusionem procedere favore Canonicoz qui verè inferuunt Ecclesiae, non autem eorum qui Iuri filioz habentur pro praesentibus quales sunt impediti inferuire ex aliqua legitima causa, ibid. num. 15.

Ratio est, quia quamuis iusse impeditur singulari praesenti ad effectum, et ad portionem suam debitam administratur, non tamen potest lucrari portiones absentium, siue incapacium, ibidem numer. 16.

Distributiones Canonicoz absentium accrescunt alijs inferuentibus, ibidem num. 21.

Distributiones non lucrantur à familiaribus, & inferuentibus Papa ob defectum interessentia, licet habeantur pro praesentibus, nisi speciale privilegium concurrat, decilio 567. numero 10.

Distributiones lucrantur ab infirmo, si constat tempore dum erat sanus fuisse solitum interesse diuini quod sufficit, quantum prius abfuisse, ibid. num. 14.

Debet tamen hoc solitum probari, ibid. num. 15.

Indultum percipiendi distributiones durante infirmitate, habet annexam qualitatem dummodo infirmus antea esset solitus interesse, ibid. num. 16.

Et onus probandi hanc qualitatem incumbit alleganti indultum, ibid. num. 17.

Solitum interessendi diuini an probetur ex libris capitularibus, ibid. num. 19.

Canonici interessentes licet valeant portionem distributionum absentium, quam perceperunt eidem absentibus donare, non tamen valent ante perceptionem gratis remittere, ibidem numero 20 & reddatur ratio, numero 21.

Solitum in materia lucrandi distributiones breui tempore non inducitur, ibid. num. 22.

Et nisi probetur continuatum non prodest tempore infirmitatis, nisi proportionabiliter ad seruicium praestitum tempore sanitatis, ibidem num. 23.

Distributionem duplicem lucratur obiens dignitatem,

Index Rerum,

& Canonice in eadem Ecclesia nisi contraria adie con-
fuetudo, dec 376. num. 4

Ex hac ratione prelati debet sententia inharerentia Can-
onicam, ubi dignitas, ubi simul non ita concurrunt et e-
dem tempore ab una persona prelati nequeunt, ibidem
numero 5

Distributiones quotidiana luerantur a laborante morbo po-
dogra, cum talis morbus tribuat iustam causam non interessendi
Choro, & una mors appellatur, decisio 616. numero 1.
&c 2

Distributiones quotidiana et absenti ex causa infirmitatis
debeantur, necesse est probare ante infirmitatem beneficiatum
conferuisse interesse diuini, ibid. num. 3

Soluitur non interessendi ante infirmitatem ex quibus proba-
tur: ibid. num. 4. & 6

Distributiones quotidiana quo casu non debeantur infirmo
proportionabiliter ad tempus ante infirmitatem: ibidem
numero 11

Indultum percipiendi distributiones durante infirmitate
habet annexam qualitatem, dummodo infirmus antea esset so-
lutus interesse, decisio 67. num. 16

Et onus probandi hanc qualitatem incumbit alleganti in di-
vino, ibid. num. 17

Indultum de percipiendis distributionibus in absentia re-
strictum ad certum tempus, eo elapso non operatur, ibidem
num. 7

Statutum Ecclesie disponens, quod portiones distributionum
non interessentibus presentibus, & interessentibus proportiona-
biliter accrescant intelligendum est de interessentibus vere, &
non persicillanem, decisio 102. num. 22

Et vere interesse dicuntur qui presentes sunt officio diuini
celebrantis eorumque celebrationi ministerium exhibentibus, ibid.
num. 23

Diversitas Causarum ex quibus excludatur ad effectum
transportationis altorum: ibid. 320. num. 15

De diversitate causa apparere non potest nisi mediante trans-
portatione altorum, ibidem num. 16

Diversitas debitorum, vel summariarum oritur ex di-
versitate cause personarum ac scripturarum, decisio 329.
num. 14

Diversitas dispositionis resultat ex discretio loquendi modo
si una eademque scriptura, dec. 114. num. 3

Diuidentes inter diuidentes fideicommissum remissum conse-
ntur si in problemis dixerunt deuenire ad diuisionem, et quilibet
eorum disponere valeat de bonis assignandis, & in disposi-
tione adsumt ultra clausula ad habendum alia pragnantissima,
dec. 114. num. 2

Diuidendum velutur renunciandi fideicommissum reciproco
resultat ex facultate libere disponendi, & quicquid placuerit
faciendi, ibidem num. 3

Præstatum quando facultas disponendi, & quicquid placue-
rit faciendi est perpetua, nam impossibile est dari aliquod tem-
pus in quo fideicommissum suffragetur, ibid. num. 4

Et dicitur remissum nedum in vita sed in futurum, & post
mortem diuidendum quando facultas libere disponendi fuit
stipulata etiam pro eorum heredibus, & successoribus, ibidem
num. 5

Amplia etiam diuidentes non alienassent nam non ideo dici
potest fideicommissum firmum remanere cum alienare possint
illorum heredes, ibidem num. 6. & decisio 158. num. 16.
&c 17

In diuidentibus scientia fideicommissi resultat si ipsi solu-
runt legata in eodem testamento relicta in quo heredes
fuerunt inscripti, nam quemadmodum videntur in testa-
mento se heredes inscriptos, necesse est quod etiam viderint
fideicommissum ipsi institutioni annexam, decisio 134. nu-
mero 8

Diuidendum heredes qui fideicommissum reciprocum
inter se remiserunt tenentur eorum saluum seruare etiam si

sint ex propria persona ad fideicommissum vocati, ibidem
num. 15

Inter diuidentes facultas alienandi bona regulariter re-
stringitur ad bona libera donata, & de quibus etiam
loquitur diuisio, decisio 132. numero 4. Declara
num. 9

Vel potest referri ad solam dissolutionem communitatis pro
terminandis differentiis inter contrahentes, ibidem num. 3.
declara num. 12. & 13

Maximè si nunquam apparet quod sequuta fuerit actualis
alienatio, ibidem numero 6 Declara num. 16

Item facultas alienandi in Instrumento diuisionis restringi
& limitari debet ad vitam diuidendum, ibidem num. 7. de-
clara num. 20. & seqq.

Facultas alienandi bona fideicommissi non operatur illius
remissionem, si diuidentes de eo nullam scientiam habuerunt
ibid. num. 8

Diuidentes si in Instrumento diuisionis expresse decla-
raverunt se deuenire ad diuisionem ad tollendam commu-
nitatem, & quilibet diuidendum disponere valeat de bonis assignandis, tunc inter diuidentes di-
citur processum ultra terminos simplicis dissolutionis com-
munitatis, ibid. num. 12. 13. & 14

Clausula Amplissime importantis facultatem alienandi in-
ter diuidentes irreversibilem tempus futurum, & personam here-
dum, & successorum important remissionem fideicommissi, ibid.
num. 15

Diuidentes si voluerunt fideicommissum esse remissum etiam
post mortem mortem in prauitatem vocatorum, tunc non
conferetur remissum ad eorum vitam tantum, ibidem nu-
mero 20

Fideicommissum censetur remissum etiam quoad heredes
diuidendum, quando in diuisione non steterunt in terminis
simplicis stipulationis pro se heredibus, & successoribus, sed
ulterius fuit data facultas libere disponendi de bonis diuise
ibid. num. 12. 25. & 24

Amplia præferunt quando stipulatio est concepta nedum
pro heredibus, sed etiam pro successoribus, ibidem nu-
mero 25

Diuidentes quod habuerint scientiam fideicommissi clare
resultat si longe ante diuisionem soluerunt legata a fideicom-
mittente relicta, quod non soluerunt nisi in scriptis verbis testati
sunt, ibid. num. 35

Item scientia fideicommissi probatur ex pluribus simul iunctis
ac etiam ex actibus iudicialibus occasione solutionis legatarum,
ibid. num. 36

Diuidentes assignando sibi, & heredibus portiones ad li-
beram, & perpetuam dispositionem, censentur in diuisione
deduxisse nedum lras proprias, sed etiam lras suorum ha-
redum, de quo disponere valent, decisio 134. nume-
ro 16

Diuidendum heredes stare tenentur diuisioni, quamvis ex
propria persona ad bona diuisa sint vocati, ibidem nu-
mero 17

Renunciatio dispositioni l. de his ff. de transact. nec
est necessaria, quando illius forma apparet a diuidentibus
bona fideicommissi seruata, quamvis restitutionem non fuerit
exhibita, quia sufficit, quod præcesserit visio per oculos iura-
um, dec. 158. num. 39. & 40

Amplia præferunt in diuisione fideicommissi reciproci, & cas-
qualis in qua fructus, aut lras non cadit, non tam rigide serua-
tur dispositio illius legis, ibidem num. 41

Diuisio Bonorum in aqualis inter fratres fieri potest a patre
salua tamen eorum legitima, decisio 30. num. 9

Diuisio Bonorum si fuit a Testatore heredibus interdicta
adiectis verbis, volendo che detta mia heredità debba
star sempre in casa di detti miei heredi &c. tunc dispo-
sitio ad heredes nominatos tantum restricta censetur, decisio
46. num. 6

Maximè

& Materialium.

Maximè ponderando verbum *Dei*, quod dispositionem ad heredes, et supra nominatos restringit, etiam si alia persona sub eadem ratione possent comprehendere, ibidem numer. 7.

Nec fit extensio fideicommissi ultra personas, & casus à testatore expressos, ibid. numer. 8.

Divisio fiturum inter Dominium & Colonum quemodo faciendū decil. 183. numer. 8.

Divisio non presumitur ex possessione longi temporis, quando filij partium inaequalitas, decil. 6. numer. 5.

Divisio inaequalitas non est considerabilis, quando emanat ex causa, quae tendit ad conservationem familiae, & decorum matris decil. 107. numer. 7.

Divisio Bonorum Mercatoris decil. 107. numer. 7. facienda inter creditores vide in verbo Statutum Bononiarum, & verbo testamentum statuti Bononiæ.

Divisio inter heredes facta ex intervallo non concludit bona divisae hereditaria, cum illorum dominium medio tempore ab eis acquiri possit, dec. 649. numer. 11.

Divisio Bonorum facta à patre inter filios non importat donationem, sed quandam concessionem in peculium, sed administrationem, quo casu sortitur naturam ultimam voluntatis, decil. 107. numer. 1.

Item post patrem deinde de filiis bonis ad libitum disponere, ibid. numer. 12.

Limita non procedere, quando ex verbis Instrumenti divisionis apparet patrem bonorum dominum esse, tunc in filios transferre voluisse per viam contractus inter vivos, ibidem numer. 3.

Dominium fuisse in divisione in filios translatum resultat ex verbis problematibus divisionis, ex quibus apparet patrem ad divisionem devenisse ad sedandas inter filios discordias, quod sequi non potest, nisi mediante translatione domini in filios, nam communio patris discordias, ibid. numer. 4.

Item si pater processu in divisione per viam assignationis, nam eorum assignare, ubi materia pariter est translata dominium, ibidem numer. 5.

Item si pater in divisionem summam ad effectum testandi sibi reservavit, quod denotat divisionem penes se non remansisse, ibidem numer. 6.

Item si filios teneri voluit ad solvendum eum debita, ad quae filij non tenerentur si dominium bonorum penes patrem remansisset, ibid. numer. 7.

Item si in casu inobstantia contentorum in Instrumento divisionis referuntur sibi ingressum ad bona divisae, quod supponit abdicationem domini à patre, & translationem in filios, ibidem numer. 8.

Item si in divisione sunt adiectum patrum, quod filij stare debeant tacitis, & contenti portione assignata ex quo resultat argumentum translationis domini ibid. numer. 9.

Item si sunt adiecta clausula omni meliori modo, nam tunc melior modus disponendi ad effectum tollendi inter filios discordias est per viam translationis domini, & contractus inter vivos, ibid. numer. 10.

Divisio inter filios licet fortior sit naturam contractus, fideicommissum tamen in divisione à patre constitutum retinet naturam ultimae voluntatis, ibidem numer. 11. Declara numero 16.

Divisio Terni inter patres vide in verbo patronos, & in verbo Ternus.

Per divisionem, an censetur fideicommissum remissum inter dividendes? vide materiam supra in verbo dividendes, & in verbo fideicommissum.

Clausula ad habendum adiecta in Instrumento divisionis comprehendit, tam bona libera, quam fideicommissaria quoad dividendes bona utriusque speciei expressè declarant alienari posse, decil. 118. numer. 9.

Divisio Instrumentum plene probat contra habentes cau-

sam à dividendis, decil. 199. numer. 4.

Pro divisione Bonorum, Aliis scripsit Hieronymus, seu alia similis non praescribitur, nisi à die qua divisio fuerit petita ideoque prius alio non est orta, nec potius praescribitur, decil. 6. numer. 25.

Ratio est, nam contrarium, quae est causa aliorum producenda non debet esse causa eius tollenda, ibid. numer. 25.

Intellige conclusionem procedere si possidenti rem communem, & divisionem petenti opponitur praescriptio ad ipsam communem persequendam, secus quando praescriptio opponitur non possidenti, & redditur ratio, ibid. numer. 27.

Dominium in divisione si fuit in filios à patre translatum irrevocabile, & pleno iure illud accepit reuocari, aut minus potest in praedictum filium, nec minus aliorum vocacionem, pro quibus tam ipsi filij, quam Notarius stipulati fuerunt decil. 207. numer. 17.

Et talis domini translatio in filios per alium habentem effectum de praesenti statim admet patri omnem facultatem amplius de bonis divisae disponendi, idem numer. 18.

Doctoratus gradus non probatur per simplices enunciaturas, dec. 507. numer. 8.

Præfatum quando sunt de reventi, & emanant ab ipsa parte, ac proinde suspecta redduntur, ibid. numer. 9.

Delloratus in literis narratus probatur ex Instrumento publico privilegij, & quando non agitur de dignitate non est insufficientis, quamvis fuerit narratus, decilio 561. numero 5.

Dolus presumitur in distractione pignoris viliori praeis, decil. 95. numer. 15.

Item presumitur in eo, qui distulit agere, & non egit, nisi post mortem alicuius informari, decil. 160. numer. 7.

Item presumitur in eo qui monitus iudicialiter ad exhibendum aliquam scripturam penes eum exisset, exhibere recusavit, ibid. numer. 8.

Item presumitur in venditore non patefaciente emptori onera inherencia rei vendite, dec. 538. numer. 3.

Doli suspensio oritur contra exhibere recusantem aliquam scripturam, si iudicialiter ad exhibendum fuit monitus, decil. 78. numer. 6.

Dolus Episcopi in occultando processum non nocet Ecclesiae, & successibus, quia ipse non est Dominus Bonorum, ac Iurium Ecclesiae, sed administrator, Dominus autem est Deus cui bona Ecclesiae sunt oblata, decilio 202. numero 13.

Maximè quando successus non venit ad causam proseguendo factum occultationis praedecessoris, sed pro ratione Iurium Ecclesiae, & ipsa occultatio est alius merè extrajudicialis, ibid. numer. 14.

Dolus imperantis excluditur quoties in impetrante maiorem qualitatem expressit, decil. 325. numer. 23.

Dolus etiam terrij, quando est causa immediata acquisitionis nocet acquiescenti, licet de dolo non participaverit, decil. 395. numer. 8.

Dolus etiam concellaris probatur, decil. 242. numer. 5.

Dolus requiritur, ut ex conventionione pena contrabatur, decil. 470. numer. 18.

Dolus licet requiratur in pana, legali ex l. si quis maior. C. de transact. secus est in conventionali, ibid. numer. 20.

Ratio est, nam strictius interpretatur pana legalis, quam conventionalis, ibidem numer. 21.

Pro doli exclusionis semper militat Iuris praesumptio, decil. 202. numer. 1.

Fallit concurrentibus concellaris in contrarium, ibidem numer. 2.

Conceditur tamen ad hunc effectum debent esse urgentes, & cogentes, ibid. numer. 3.

Dolus ut excludatur qualibet causa etiam infra sufficit, ibid. numer. 10.

Dolo cessante subreptis facilius excusatur, decil. 325. numer. 24.

Index Rerum,

De Dolo praedecessoris an successor teneatur, vide in verbo successor.

In Dolo dici nequit, qui Iure suo vitur, nec minus, qui probabiliter credit Iure suo viti, decil. 102. num. 8. & 9.

Domicilium, Ectus domicilij solia ab absente equipolles praesentia ad effectum, ut citationes fieri debeant in loco domicilij electi, ac si citandus ibi personaliter inhabitaret, decil. 29. numer. 10.

Domicilium originis contractum non admittitur, ex quo quis in loco originis se transferat ad alium locum, ibique matrimonium contrahit, dec. 572. num. 11.

Domicilia plura quis diversis locis habere potest, ibidem numer. 12.

Dominium rei emptae per maritum spectat ad uxorem si post emptionem declaravit fuisse emptam de pecunijs, & ad eam spectare, decil. 64. nu. 4.

Quando tamen non constat pecunias fuisse dotales, tunc cum praesumantur propria solvuntur, rei emptae ac acquisita censetur ibidem num. 5.

Dominium rei emptae acquisitum dicitur ementi nomine proprio, ibid. num. 6.

Praetertim, quando in Instrumento adest clausula, ad habendum, qua demonstrat emptorem sibi, & non alteri irrevocabiliter acquirere voluisse, ibid. num. 7.

Ex voluntas emptoris defunctus ex locutionibus successit, proprio nomine scilicet, ibid. num. 8.

Dominium rei emptae a viro proprio nomine licet ex pecunijs dotabilibus uxoris sibi acquisitum dicitur, & Mulieri competat dumtaxat actio pro restitutione pecuniarum in casum restitutionis dotis, decil. 115. num. 14.

Ampla quamvis pecunia effectus soluta viro cum patulo expresso, quod reinveneretur ad favorem uxoris, ibidem numero 15.

Item Amplia si instrumentum dotali convenit non fuit, quod insinuationem esset fundus dotalis, sed solum quod fieret pro securitate mulieris, quod importat specialem hypothecam super Invenimentum, ibidem num. 16.

Dominium rei emptae, & tradita non acquiritur emptori ante solutionem pretij etiam cessante speciali reservatione fauore venditoris, decil. 104. num. 5.

Dominium rei emptae ante solutionem pretij dicitur quasi emptori fuit habita fides de pretio, & venditor illud specialiter sibi non reservavit, ibidem num. 16.

Dominium rei venditae ante solutionem pretij non transferatur in emptorem, nisi de illo habita fuerit fides de pretio, decil. 552. num. 4.

Et fides de pretio dicitur habita si emptori fuit data dilatio ad soluendum pretium, & interim fructus recompenfationis & sufficit ad hunc effectum, quod venditor sciat, sibi statim solui non posse, ibid. num. 5.

Ampla, quamvis in Instrumento venditionis venditor sibi dominium non reservaverit, cum hoc praesumatur ex natura ipsius contractus, dec. 330. num. 4.

Dominium rei venditae quies remanet penes venditorem, nullum lus super re vendita competit creditoribus emptoris, quibus venditor tanquam Dominus debet praestari, decil. 627. num. 17.

Dominium rei venditae mediante commixtione cum alijs bonis emptoris a venditore dicitur amissum, & acquisitum emptori, ibid. numer. 20.

Et licet venditae amplius non extant dominium super alijs bonis emptoris exerceri nequit, ibidem numero 11.

Ampla quamvis ex illarum pretio dicta bona essent comparata ea ratione, quia sicuti pretium ex re vendita redactum non est sub dubio venditoris, ita nec bona, quae eo emantur, ibid. num. 12. & 13.

Dominium rei venditae cessante speciali patulo transfunditur in alias res ex pretio rei venditae emptas, & subrogatas,

secus vero quando adest patulum, seu specialis commixtio in contrarium, qua rei venditae est servanda, ibidem numero 26. & 27.

Dominium bonorum emptorum ex pretio bonorum si de commissis, & eorum loco subrogatarum acquiritur si de commissis, si sit a principio fuit dispossitum, ibidem numer. 28.

Dominium verum venditum fuisse specialis commixtione cadit etiam in subrogatis loco illorum praesertim quando non fuerunt vendita rei immutata, sed totum negotium sine apotheca, quo casu intrat subrogatio legalis, ibidem numero 29.

Dominium in emptorem translatum dicitur statibus clausulis, Dederunt &c. & ad habendum &c. qua respondent retentioni domini penes venditorem, ne eiusdem rei duo domini in solidum dentur, ibid. num. 32. & 33.

Dominium rei venditae reservatum censetur ex clausula praecarii in Instrumento venditionis adiecta decilio 619. numero 4.

Dominium rei venditae translatum censetur in emptorem per clausulas Dedit &c. ad habendum &c. in Instrumento appositae, ibidem num. 17.

Ampla quamvis integrum pretium solutum non fuerit, quia ad hunc effectum sufficit fuisse concessam dilationem ad soluendum, ibid. num. 18.

Dominium est plene, & concludenter probandum tanquam fundatum intentionis agitoris, decil. 44. num. 10.

Dominium ad quicumque effectum probatur ex enunciatis antiquis donationum, & recognitionum, decil. 100. numero 1.

Praetertim iunctis adminiculis, ibid. num. 2.

Pro Domini adminiculo deservit pluralitas Instrumentorum, ibidem num. 3.

Ad Dominium probandum valde conducunt praestationes actuae in recognitionem domini, ibid. num. 4.

Dominium probatur ex insignijs positjs supra portam, ibid. numer. 5.

Maxime in antiquis, in quibus dominium etiam per indicia, & coniecturas probatur, ibid. num. 6.

Ad Dominium probandum coniectura in finem iungi debet, decil. 135. num. 9.

Dominium probatur inter constitutum, & constitutarium ex clausulis ad habendum, & constituti, decilio 144. numero 10.

Dominium siue possessio locatoris probatoris ex confessione conductoris, qua contra ipsum eiusque heredem probat favorem locatoris, decil. 590. num. 7.

Dominium directum Ecclesiae probatur ex receptione iurificatura illiusque usui, decil. 347. num. 5.

Dominium directum probatur ex confessione Adversarii prout etiam probatur bonorum identitas decilio 402. numero 6.

Dominium directum probatur ex Instrumento inuestiturae solutionibus Canonum, & alijs adminiculis, ibid. num. 8.

Dominium directum Ecclesiae probatur ex Instrumentis inestitura contra emphiteutam, & habentem causam ab eo, decil. 485. num. 1.

Dominium venditoris non probatur ex ipsa venditione in praedictum iterum cum possit venditor aliena, decilio 44. numero 7.

Dominium non probatur ex recommendatione, nisi dicta de domino recommendantis, ibid. num. 8.

Praetertim quando emanavit in vim patuli de retrovendendo appositus in prima venditione, & sic non magis probat, quam ipsa venditio, ibid. num. 9.

Dominium de praesenti, seu de futuro non dicitur probatum ex dominio de praeterito ad effectum retardandi inestitutorem in Saluano, decil. 124. num. 14.

Dominium non probatur ex Instrumento divisionis contra non.

& Materialium.

non habetur causam à dilaudentibus, decif. 359. num. 4.
Dominium, & possessio Baronie ex quibus translati censentur in emphyteusam, decif. 36. num. 1.
Dominium mediante clausula constituiti precedente titulo habili transferitur, decif. 65. num. 4.
Dominium fructu translatum censetur in eo, peres quem res sita facultas cedendi, renunciandi, illudque quousvis titulo transferendi, decif. 96. num. 3.
Item translatum censetur sicut facultate disponendi de re, ibid. fendi, ibid. num. 4.
Dominium non transferitur ex sola promissione cedendi, ibidem num. 7.
Dominium rei subdistrata, & deliberata transferitur in licitationem, decif. 105. num. 1.
Dominium rei donata transferitur in donatarium, decif. 135. num. 5.
Dominium, & possessio verum donatarum cum translata decurrit in donatarum vigore clausula constituti, & ad habendum prout non potest ei competere hypoteca, nec Saluatiore, decif. 136. num. 11. & 1293. Declarata num. 14.
Et transferitur etiam dominium ex ad. clausula accedente iure habili ad illius acquisitionem, decif. 144. num. 11.
Ad Dominij translationem non sufficit Iudicis decretum, nisi sequatur traditio hoc esse executio decreti, decif. 161. num. 6.
Dominium rei fideicommissariae stante expressa prohibitione alienationis non censetur in emptorem translatum, dec. 199. num. 24.
Dominium per hypotecam non transferitur, sed res hypotecata manet in bona hypotecae, decif. 204. num. 12.
Dominium bonorum in diuisione facta à Patre inter filios ex quibus translatum censetur? vide hanc materiam in verbo Diuifio.
Dominium bonorum dotarium censetur translatum in viro, si dos ei data fuit assensu, decif. 352. num. 5.
Dominium pecuniarum transferitur mediante descriptione in banco ad creditum al cuius, decif. 500. num. 2.
Dominium, aut possessio per traditionem clauium non transferitur, si illas tradens non est possessor, aut Dominus, ibid. num. 11.
Dominium translatum dicitur in emptorem non obstante pello, quod saluto pretio statim res vendita sit in pleno dominio emptoris, quia dicta verba intelliguntur respectu libera perceptione fructuum, absque onere soluendi fructus recomperationis, decif. 552. num. 6. & 7.
Dominium illi acquiritur, cuius contemplatione alius generatur, decif. 65. num. 2.
Item illi, cui libera fructuum perceptio, ac totalis dispositio conceditur, ibid. num. 3.
Dominium eiusdem rei apud duos infolidum eodem tempore residere non potest, decif. 96. num. 5. & dec. 107. num. 19.
Dominium verum separabilitum separabile est, decif. 105. num. 4.
Dominium rei legata statim, ac heres non soluit transmissio iure in legatarium, decif. 122. num. 41.
Et transit à die obitus Testatoris, decif. 150. num. 3.
Dominium nec possessio sine animo acquiritur, decif. 172. num. 5.
Dominium absolutum resultat ex illis verbis Donna, Madonna, & Padrona, decif. 149. num. 12.
Fallit quando dicta verba restringuntur à verbo statim admodum Viffructuaria.
Ex eis aliis coniecturis, tunc enim solum important dominium uile, & liberam dispositionem fructuum cum praeheminentia, ibidem num. 13.
Dominium rei pignorat sibi debitor reuerfusse videtur cum creditori fructus tantum assignat decif. 191. num. 6.
Dominium rei pignorat penes debitorem manet, ibid. num. 7.

Dominium absque facto proprio amittere grante est, decif. 500. num. 4.
Dominium speculans ad conducendum nequit locator sibi auctoritate propria adducere, ibid. num. 5.
Dominium pecuniarum speculans ad Religiosum statim quassum dicitur Monasterio, & an valeat Religiosus ex ad. pecuniis emere annuus redditus, vel census vitalitatis? vide in verbo Religiosus.
Dominium pecuniarum ad eum speculans, ad cuius creditum fuit descripta in libro Banchi, decif. 541. num. 2.
Dominium, & possessio rei emptae mediante recommendatione reuolat ab Emptore, ibidem num. 16.
Dominium Officiorum Regalium semper remanet penes Principem, & sola administratio, ac stilus in concessum transferitur, decif. 571. num. 7.
Dominium ex commixtione rerum non permittitur, aut transferitur, nam viraque res commiscetur in sua substantia manet, ac separari potest, decif. 627. num. 24.
Pretium, quando potest haberi ceruendo rei, ibid. num. 25.
Dominium longe differt à possessione, decif. 635. num. 17. & decif. 639. num. 25.
Dominium differt ab hypoteca, decif. 627. num. 19.
Dominij exceptio in iudicio manutentionis reijcitur ad petitionem, dec. 19. num. 23.
Dominij & hypoteca reuerfatio incompatibilis non est, dec. 65. num. 5. Contra decif. 96. num. 9.
Dominij & Iurisdictionis distictio resultat ex distinctione pastorum, decif. 97. num. 14.
Dominij acquisitio pendet à voluntate contrahentium, dec. 96. num. 15.
à Dominio fendi valde differt hypoteca specialis super fundo cum facultate libere gubernandi, ibid. num. 16.
Et talis facultas in Regno Neapolitano appellatur Tenuta, & est ius merè allodialis, cuius est capax qui fendi incapax est, ibidem num. 17. & 18.
De dominio terrarum excipere, licet possessori ad tuendam suam possessionem, decif. 115. num. 4.
Dominij exceptio ex parte uxoris, sufficit quod reddatur dubia ad hoc ne retardetur transmissio creditoribus viri, ibid. num. 25.
Dominij reuerfatio in venditione operatur, ut ante solutionem pretij contractus transeat in locationem, dec. 157. num. 15.
Dominij reuerfatio vim habet pacti manus iniectionis, & illius vigore potest propria auctoritate capi possessio, dec. 391. num. 8. ac etiam obtineri associatio, ibidem num. 9.
Dominij retentio penes venditorem ex pacto precariorum excluditur stantibus clausulis translationis dominij in emptorem, decif. 627. num. 34.
Multiplicatio titularum respectu dominij dari nequit in eadem persona, decif. 96. num. 6.
Dominia, & consilia ex intervallo mutantur, decif. 114. num. 16.
DOMINVS directus agens ad deuolutionem tenetur probare identitatem rei per euidentis probationes, decif. 84. num. 1. & 9.
Dominus directus finita emphyteusi per mortem ultimi emphyteute manutendus est aduersus illum successores ratione civilis possessionis, decif. 116. num. 19. & decif. 402. num. 1.
Declaratio conclusionem procedere, quando deuolutio est, clara, secum quando est dubia, ibid. num. 2.
Item non competit manutentio, quando renouationi locus est, decif. 411. num. 1.
Nec tenetur qui renouationem peti bona emphyteutica à se possessa dimittere Domino directo, ut iterum ab eodem sibi restituantur, ibid. num. 2.
Dominus directus manutendus est in possessione bonorum emphyteuticorum ex capite deuolutionis ob lineam finitam, ibid. num. 3. & 22.
Dominus directus officitur pacto inter emptorem & vendi-

Index Rerum,

- rotem rei emphiteotica, si generaliter contrallum approbanis, decil. 225. num. 6
- Dominus directus non valet antiquis inestitutis alterare in praedictum comprehendendum, decil. 326. num. 4*
- Dominus directus si post moram incursum recepit ab emphiteota Canones dicitur velle in locatione perseverare, & moram remittere, quoniam illos cum praesentia recepit, decil. 341. num. 20. ubi redditur ratio.*
- Contraria tamen procedunt in terminis solutionis fructuum, decil. 341. num. 21*
- Dominus directus si post incursum caducitatem canones censetur alienationem approbasse, quam tamen de iure approbare potest, ibidem num. 47. & 48*
- Fallit si canones fuerunt recepti a Procuratore, siue ministro, qui Domino non praedictum, decil. 483. num. 10. 49*
- Dominus directus an pro canonibus decursus, & non solutus habeat contra tertium possessionem rei emphiteotica actionem hypothecariam, vel personalem in rem scriptam decil. 611. num. 1*
- Affirmativam sententiam tueretur Bald. & alij, ibid. nu. 2*
- Praeterea quando primus acquirens pro observatione contentorum in iurisdictione bona omnia hypothecavit, quia sub hac hypotheca comprehenditur etiam illud praedium emphiteoticum, ibid. num. 5*
- Et successor tempore acquisitionis sciuit praedium esse emphiteoticum, & tacuit, ibid. nu. 4*
- Negativam sententiam in terminis emphiteosis Ecclesiastica quia hypotheca non competit, nisi in casibus a iure expressis, & pro Canonibus consultum est Domino directo mediante caducitate probant Bartol. & alij, ibid. num. 6. & 7*
- Dominus directus pro canonibus non competit tacita hypotheca pro alijs bonis emphiteoticis, ibid. num. 9*
- Eoque minus in bonis proprijs heredis emphiteota, ibidem num. 10*
- Dominus directus si declarationem fecit de renouando inestitutum ad effectum, ut sit irretractabilis, & cognitus Dominus renouandum requiritur, quod illa reducat ad actum, decil. 411. num. 5*
- Alias enim talis declaratio resoluitur in simplicem voluntatem, seu praesumptionem, quod ad renouandum non obligat, ibid. numer. 6*
- Dominus directus non obligatur ex simplici tractatu de renouando inestitutum, & locus est penitentiae, nam multa tractantur, quae non perficiuntur, ibid. num. 7. & 8*
- Dominus directus agens ad caducitatem contra heredem emphiteota probare debet, quod heres habuit scientiam bonorum emphiteoticorum, dec. 485. num. 23*
- Scientia in herede praesumitur ex cohabitatione, ibidem num. 23*
- Huiusmodi tamen praesumptio non militat in minore, ibid. num. 24*
- Item nec militat scientia praesumpta ex retentione liberalli, in quo solutionis Canonum adnotatur, dum in herede praesertim muliere, quae scripturas rimari non solet ex retentione non inferatur ad scientiam ibidem contrarium, ibidem numer. 25*
- Item scientia in herede qualitatis rei emphiteotica non refertur ex solutione canonum cum credere poteris canonem solui ex contrallu consuali, ibid. num. 26*
- Dominus Ecclesia scilicet, qui eam construxit, dec. 133. num. 7*
- Dominus fundi, in quo fuit constructa Ecclesia est etiam ipsius Ecclesiae Dominus decil. 133. num. 6*
- Dominus fundi praesumitur in eo Ecclesiam construxisse, si illam construere tenebatur, ibidem num. 21*
- Dominus fundi inuito extraneus praesertim non potest in constructione Ecclesiae, ibid. num. 22*
- Dominus factum Procuratoris probabiliter ignorare potest, decil. 157. num. 5*
- Dominus loci non potest alterare naturam decreta de succedendo in praedictum vocatorum, dec. 66. num. 17*
- Dominus praedictari nequit ab eius ministro Dominus, decil. 6. numer. 36*
- Dominus possidet mediante persona ferri, dec. 81. num. 6*
- Dominus cum non sit de sui natura fructifera ex sola possessione non dicitur probata fructuum, seu Pensionum percipio, nisi ultra locatio concurreat, decil. 143. num. 5*
- Dominus possessione capta, aut censetur capta etiam possessio mobilium in ea existentium, vide in verbo Possessio Domus.*
- Dominus si alteri domui cohaeret, ei pro consue deferunt, dec. 84. numer. 4*
- Dominus habens portas, & scholas, per quas habetur aditus ad alteram domum magnus dicitur annexa, & incorporata domui magna, ibidem num. 5*
- Dominus in Vrbe quando non sunt praefixa, tunc illorum valor calculari solet ad rationem quinquae pro centenario 2 decil. 406. numer. 11. & decil. 564. numer. 10. & decil. 607. numer. 20*
- Et ad distans summam aliquando fuerunt a Rota liquidate, decil. 199. num. 36. & decil. 240. num. 32*
- Dominus dicitur individuum, vel ratione structura, vel quia in eius parte non sit tanta utilitas respectu partis quanta in toto respectu totius, decil. 617. num. 5*
- Dominus quando existit in loco apto negotijs, ac mercaturae efficit, ut illius valor augeatur, nam hoc est praio estimabile, decil. 644. num. 18*
- Dominus valor differt a valore materiae, seu cementorum, decil. 199. num. 16*
- Dominus valor probatur ex locatione effectum sortita iunctis etiam adminiculis, decil. 607. num. 21*
- Dominus valor non minuitur, etiam si venditio sequatur vigore retractus, decil. 609. num. 14*
- Domo vendita non veniunt, nisi mobilia affixa, aut perpetuo ibi destinata, decil. 565. num. 21*
- Ex locationibus domus arduorum non longe inter se distans resultat coniectura similis locationis medijs temporis, dec. 143. num. 7*
- Praeterea quando agitur de locatione domus sine in loco opportuno negotijs, & in quo facile esse solet reperiri conditorem, ibid. num. 8*
- Donans non potest bona donata in praedictum donatary postea subicere fideicommissum, decil. 235. num. 8*
- Donans potest etiam ex intervallo declarare, quid fuerit in donatione comprehensum, decil. 252. num. 25*
- Et talis declaratio retrahitur ad tempus donationis, ac si tunc donasset, ibid. num. 27*
- Donans potest verba donationis dubia declarare, & tali declarationi standum est, decil. 307. num. 21*
- Donans non potest alterare donationem iam perfectam, potest tamen verba dubia declarare, ibid. num. 22*
- Donans alicuius decemius habere possit videtur concessisse facultatem dandi bonam dotem, ibid. num. 19*
- Declarat donantem solum facultatem desistendi dandi bonam dotem inestimata, non autem estimata, ibidem num. 10. 30*
- Donans referendo in donatione ususfructum bonorum donatorum donec vixerit, censetur in donatarium proprietatem possessionis transulisse, nam idem est ususfructum transulisse, quod tradere, decil. 403. numer. 2. Declarat numero 45 & seqq.*
- Donans referendo sibi ususfructum bonorum donatorum ac possessionem, donec naturaliter vixerit, non censetur sublatam donationis voluntate suspendere, sed solum executionem respectu transactionis facti ad effectum ne eius vita durante circa fructus molestetur, ibid. num. 17*
- Donans si de reservatis in donatione non disposuit tunc illa non ad donatarium, sed ad heredem ipsius donantis, perueniunt,*

& Materialium.

peruenit, decisio 510. numero 23

Declara id procedere quando simpliciter certam quantitatem sibi referuauit, secus si referuauit eam capiendam ex bonis donatis, ibid. num. 24

Donationis dementia probanda est de tempore donationis, cum habere poterit dilucida interualla, decisio 305. numer. 14

Donationis dementia excluditur ex serie donationis, illiusque praedicatione, prout homines sana mentis facere solent, ibid. num. 15

Donationis confessio emissa in Instrumento donationis plenè contra donarium si facta sit, dec. 510. num. 4

Donatarius agere nequit ueniente donante pro consecutione rei donatae, quando effectus donationis fuit collatus post mortem donantis, dec. 38. num. 5

Donatarius primus semper praesertur secundo, si res donata cum effectu fuit tradita, dec. 133. num. 17

Donatarius eo ipso quod de re donata disposuit probata dicere rei donatae tradidit, ibid. num. 18

Donatarius particularis conueniri nequit à creditoribus donantis actione personali, dec. 305. num. 23

Nec minus reali si super bonis donatis fuit constitutum particulare fideicommissum, quod non cadit sub hypothecis creditorum donantis, ibid. num. 26

Donatarius tenetur adimplere onera donationis adiecta etiam si excedant fructus bonorum donatorum, quia de suo praestare debet, qui alienatanti assignauit, dec. 588. num. 6

Requiritur tamen, quod donatarius sciat adiecta, ibid.

Amplia praesertim, quando donatio non consistit in quantitate, sed in particularibus, sed quod uniuersalis donatum fuit, ibid. num. 7

Huius distinctionis obstat uideatur, text. in l. Imperator 71. §. cum quidam, & ibi gloss. verbo quamuis ff. de legat. 2. ibid. num. 9

Donatarius uniuersalis tenetur saluare debita donantis, praesertim quando in Instrumento donationis illa accollauit, dec. 68. num. 14. & 15

In Donationem transferitur dominium rei donatae, decisio 19. num. 5

In praedictum donatarius donatione secunda nihil operari potest, cui ex priori donatione dominum fuerat questum, ibid. numer. 16

In Donationem cum translata dicatur dominium, & possideretur donatarum vigore, Clausulae constituti, & ad habendum, praeinde super eis non potest competere hypotheca ne Saluatum, decisio 136. numero 11. & seqq. declara numero 14

Donatio datur Saluatum pro consecutione rei donatae, ibid. num. 15

Donatarij heres agere nequit ex donatione conditionali, nisi post purificationem conditionem, ibid. num. 35

In praedictum donatarij nequeunt bona donata postea à donante subijci fideicommissis, dec. 135. num. 8

In Donationem non censetur translata possessio per constitutum sine speciali pacto fauore donantis reuocandi, donec uixerit usufructum, & possessionem bonorum donatorum, dec. 403. num. 4. declara num. 5

In Donationem cum transferat possessio usque ab initio per clausulam constituti, aliaque possessionis translationis adiecta in donatione pura, dec. 416. num. 3

Est possessio translata in donatarium non potest absque eius expressa sola donatoris praesentia, vel donationis reuocatione a ferri, non secus ac si actualiter possessio tradita fuisset, ibid. num. 4

Donatio danda est inuentum vigore clausulae constituti adiecta in donatione pendente lite super nullitate eiusdem donationis, ibid. num. 7

Declara hoc procedere, quando ex processu, & probationibus collis constat Iud. ei de nullitate donationis, Ita quod non

deat alteri indagare, secus si nullitas non est probata, sed probanda tunc regitur ad petitorium, ibid. num. 8

Donatio contemplatione matrimonij dicitur pars contractus matrimonij, dec. 6. nu. 4

Donatio contemplatione matrimonij cum certa persona dicitur ex causa onerosa, secus uero ubi matrimonium in genere contemplatum fuit, dec. 555. nu. 2

Donatio contemplatione certi matrimonij irrevocabilis est non secus, ac ipse contractus matrimonialis, cuius pars censetur, idem num. 3

Ita ut per praedecessum donatarij ante donationem non expiret neque bona donata ad eundem donantem reuertantur, ibidem num. 4

Et contraria procedunt quando donatio facta fuit filijs ex certo matrimonio procreandis, & incertis, secus uero quando est facta filio nato, & acceptanti, & numero 7. quod contraria opinio Decij locum non habet in donatione, facta à patre, quia ab initio inuolida fuit, non autem è conuersione.

In Donatione inter vivos à contemplatione matrimonij, quoties filij sunt in conditione positi, tunc per obitum donatarij bona donata ad eos transiunt saltem iure transmissi, ibidem num. 8

Donatio contemplatione matrimonij irrevocabilis est, dec. 668. num. 12

Donatio caduca remanet per praedecessum donatarij ante donationem ex praesumpta mente donantis, quam lex praesumit noluisse hoc casu subire praesertim heredes donatarij, decisio 136. num. 21

Amplia quamuis haec dum mentio facta fuisset, quia censetur donatum heredibus contemplatione primi donatarij, praesertim, quando donatio est conditionalis, ibid. num. 22. contra num. 29. & seqq.

Donatio caduca non efficitur etiam conditionalis per praedecessum donatarij ante donationem, quando etiam heredibus fuit donatum iuxta ueritatem, & magis communem opinionem, ibid. num. 29

Ratio est quia tunc donator praesumitur, quod uoluerit quodque heredibus acquiri, vel ex propria persona, vel ex transmissiōe, ibid. num. 3

Et ex quibus talis uoluntas desumatur, ibid. num. 35

Donatio cum clausula constituti, & reservatione usufructus fauore donatoris operatur translationem possessionis in donatarium cum in re propria seruimus usufructus non cadat, dec. 305. num. 7

Donatio facta à patre filio censetur à fratre ratificata, si ipse acceptauit assignationem à patre factam in recompensam donationis facta alteri fratri, dec. 6. num. 8

Et ratificatio donationis refertur si de bonis donatis, nunquam fuit conquisitus, prout de alijs praesentibus, ibidem numer. 9

Donatio facta ab uxore viro annorum redditum morte uxoris confirmatur, dec. 110. num. 6. & 16

Donatio facta absenti potest ab eo acceptari, vel si suis acceptata ei renouari, dec. 415. numer. 6

Donatio facta à marito uxori si est inamento uallata morte confirmatur, dec. 233. nu. 15

Donatio facta sub conditione si donatarius, sine filijs decesserit, eo cum filijs mortuo, subditum in eo casu concepta expirat, dec. 555. nu. 11

Donatio facta ab meritis donatarij dicitur ex causa onerosa decisio 606. num. 9

Etiā ad effectum, ut primus acquirens possit ceteris uocatis praedicare, ibid. num. 10

Donatio, & renouatio in effectu non differunt, dec. 119. num. 24

Et uerbum donauit non immutat naturam renouationis si fuit appositum ad maiorem cautelam, & cum clausula quatenus opus sit, nam tale uerbum habetur pro non appposito, ibid. num. 15. & 16

Index Rerum,

Donatio inter vivos inter patrem, & filium de iure non tenet, nam donatum filio à patre filium ad patrem reuertitur, decil. 107. num. 24.

Fallit quando donatio est iuxta iuramento, ibid. num. 26.

Donatio inter patrem, & filium iuramento confirmatur, decil. 135. num. 7.

Donatio inter vivos, quæ superuenientia liberorum reuocatur, si filij nascantur, nec pater eam reuocet indicatur valida quæsi ab initio de filijs cogitauerit, decilio 471. numer. 16.

Donatio favore uxoris morte viri confirmatur, decil. 243. numer. 25.

Ita ut heres donationi stare teneatur, idid. num. 26.

Donatio inter a licet morte coniugis favore alterius coniugia non confirmetur si tamen est promissa tamen donatio annui redditus, quia non est mera donatio etiam in promissione consistat morte confirmatur, decil. 101. num. 16.

Donatio ob superuenientem natiuitatem filij reuocatur, dec. 413. num. 15.

Donatio ob causam facta à patre filio valet maxime quando continet causam onerosam, dec. 555. num. 1.

Donatio pura quando est, tunc clausula confirmati, & alia possessionis translatiue ibi apposta transferunt ab initio possessionem in donatarium, dec. 426. num. 5.

Donatio pura, & irrevocabilis sub mendicato pretentis nullitatis, vel ingratitudinis reuocari nequit in praiudicium donatarij, ibid. num. 9.

Donatio pura statim effectum parit, tam respectu domini inordinantibus clausulis illius translatiue, quam possessionis per clausulas confirmati, & reservationis possessionis usufructus, decil. 403. num. 7.

Donatio pura dicitur si continet simpliciter verba dedit, tradidit, & assignauit, ac donationem irrevocabilem fecit &c. ibid. num. 11.

Donatio personalis, quod fuerit, nec in ea comprehensio heredes donatarij resultat, si mortuo donatario donans alium heredem instituit ex hoc enim cl. de desinitur declaratio donantis, quæ etiam ex intervallo fieri potest, decilio 136. numer. 25. & quo casu talis declaratio procedit, ibidem numero 34.

Donatio quamvis sit inofficiosa re, nihilominus non corrumpit in totum, sed filius agere potest ad supplementum legitime si ei sit locus, ibidem num. 24.

Ex sufficit ad hunc effectum quod aliquid filio fuerit donatum, ibid. num. 25.

Donatio, quando est conditionalis, tunc heres donatarij agere nequit nisi post purificatam conditionem, decilio 136. numer. 35.

Donatio regulariter non comprehendit bona futura, sed tantum à donante possessa tempore donationis, dec. 510. num. 6.

Donatio verbis vniuersalibus concepta comprehendit etiam bona donatori obuentientia ex fideicommissis, decilio 305. numero. 8.

Iuncta præsertim obseruantia subsoluta, quæ mentem donationis declarauit, ibid. num. 9.

Donatio reuocari nequit à donante absque consensu eius pro quo fuit stipulata, decil. 107. num. 25.

Donatio transfert dominium rei donate, in donatarium, decil. 133. num. 5.

Donatio secunda in praiudicium primi donatarij nihil operari potest, cui ex priori donatione dominium fuerat questum, ibid. num. 16.

Donatio omnium bonorum, nulla facta reservatione pro legitima filiorum corrumpit in totum uti in officiosa re, & consilio decil. 136. num. 20.

Donatio Iurispatronatus vide in verbo Iurispatronatus.

Donationes cum personis prohibitis, ut valeant, oportet quod morte cessare nequeat, decil. 136. num. 32.

Donationis effectus si sine collatus post mortem donantis, tunc

donatarius viuente donante agere nequit ad rem donatam decil. 38. num. 5.

Donationis præsumptio cadere potest in usuris, quando solvens sciens non esse debitum ponit solus, ibidem num. 15.

Donationis præsumptio cessat eo ipso quod factus fuerint, per errorem tanquam debiti ab uxore solui videri, decil. 101. num. 13.

Et error solutionis efficit, ut tempore mortis uxoris non ad sit donatio, quæ morte postea confirmari, ibidem numero 18.

Donationis nullitas, ex quo fuerit facta à minore, de qua nec ipse minor dum vivit, nec eius successores opposuerunt nullatenus opponi potest à non habentibus causam à donante, decil. 305. num. 13.

Donationis Instrumentum ex diffinitione Statuti Bononiæ lib. 3. rubric. de donatione regari debet à duobus Notariis cum septem Testibus, dec. 426. num. 1. & dec. 413. num. 1.

Dictionum tamen Statutum non comprehendit donationem ob causam dotis iuramento vallatam, dec. 426. num. 2. decil. 435. num. 4.

Declaratio statum non excipere donationem ex causa dotis, quæ sit à persona extranea, cui necessitas donandi non incumbit, nec ex donatione aliquod commodum donanti resultat, quamvis causa matrimonij in Instrumento sit expressa, decil. 435. num. 5.

Donationis evocatio facta tempore quo donans acuta febri laborabat suspitione non caret, dec. 426. num. 10.

De donationis inter vivos natura est, ut res donata perpetuo abdicetur à donante, & applicetur donatario, eiusque hereditarij, decil. 555. num. 5.

Donationis vim quando habet confessio viri iuramento firmata, vide in verbo Confessio, & in verbo Maritus.

Consensus donationis factæ à patre filio contemplatione matrimonij, & cum promissione de rato interuenisse præsumitur ex cursu longissimi temporis cum acquisitione, dec. 6. no. 1.

Præsertim quando alij fratres consensum præstiterunt iuxta promissionem à patre factam & aderat legitima causa consentiendi, ibid. num. 2.

Causa legitima consentiendi donationi facta à patre ad favorem vnius ex filiis reputatur communis omnibus fratribus, nempe matrimonium cum muliere nobili ad familie splendorem conservandam, ibid. num. 3.

In donatione mulieris in Civitate Tiburensi vitæ consensum proximorum requiritur decretum Iudicis, nec non consensus Capituli Militiæ, & Priorum vide materiam in verbo Statutum Tiburis.

In donatione Statutum Urbis lib. 1. cap. 150. requirit infirmationem, ac alias solemnitates, dec. 207. num. 25.

Limita non procedere in donatione ob causam, quæ respicit commodum donantis, ibid. num. 27.

In donatione iurata infirmationem non requiritur, decilio 143. numer. 24.

In donatione sibi constitutum fideicommissum detrahitur prius debitis ipsius donantis, tunc nulla compen. donatario introijto nisi facta prius per Iudicem liquidatione debitorum, quæ ex bonis donantis sunt detrahenda decil. 510. num. 15.

In fideicommissum tunc constitutum censetur post solutionem debitorum, ibid. num. 11.

Donationem non habuisse effectum ac si sine simulata infirmatione non potest ex Instrumentis donantis continuationem possideri post donationem, decil. 6. num. 37.

Conjectura hæc non probat simulationem, nisi vitio probetur causa simulandi, ibid. num. 38.

Dos assignari potest descendenti fideicommissi ex bonis fideicommissi ex diffinitione, Auth. res quæ C. com. mun. delegat. dec. 18. num. 16.

Dispositio d. Auth. locum habet in dote pro matrimonio sue carnali, sius spirituali, ibid. num. 17.

Amplia, etiam si bona in dote assignata totum fideicommissum ab orbentur.

& Materiarum.

quia lex voluit conferre mulieribus, ut dotis congruas recipere, ibid. num. 18.

Dot assignata patruus nepiti in dubio presumitur de proprio, decil. 41. num. 1.

Dot assignata à patruo nepiti presumitur de bonis propriis, non autem ascendenti, quamvis facultatem haberet eam de proprio, quam ascendenti dotare, nisi hoc expresserit, & ad hoc ad se veniat stipulatus fuerit, ibid. num. 4.

Dot assignata ad effectum acquirendi iustitiam proba- ri debet effectum, decil. 161. num. 9.

Et presumitur assignata ab eo, qui eam assignare tenebatur, ibid. num. 10.

Dot assignata à fratre sorori in bonis stabilibus cum pacto eliminandi bona assignata tempore nuptum seu monachatus, per alium sororis antequam nuberet, seu monacharetur tale pactum emanasse dicitur, decil. 196. num. 1.

Dot assignata si fuit cum pacto eliminandi bona assignata tempore nuptum, seu monachatus, talis assignatio utriusque non solus assignationis, sed complementum illius executionis non importat conditionem, sed modum quandam, ibid. num. ...

Dot congrua data presumitur, decilio 18. numer. 19. & qui excessum allegat probare tenetur, decil. 310. numer. 26.

Et an sit congrua attendi debet tempus contractus matrimonij, non quod postea evenit, decil. 390. num. 11.

Dot congrua dicitur si fuit constituta iuxta solitum fami- liarum eiusdem familie, decil. 166. numero 16.

Pro dotis congruitate liquidanda quid tempus sit inspi- ciendum? ibid. num. 17.

Dot quando non apparet excessiva, sed congrua, nec con- sistit animo evitendi fideicommissionem tunc contra fidei- commissionem militat presumptio non excessus nisi contrarium pro- betur decilio 366. num. 19.

Dot constituta ex bonis fideicommissi, censetur cum omni- bus reversionibus ad fideicommissionem in casu obitus mulieris sine filiis, si id à fideicommittente fuit specialiter dispositum, decil. 41. num. 15.

Declara quod si omnia reversionis sui adiectionem in casu prae- dicto mulieris viro, tunc non se extendit ad alios casus, & sic mulier potest de tota dote liberè disporre, ibidem num- ro 16.

Item nec tale omni operatur, quando dos non fuit assignata sub nomine fideicommissi, & dotans in reliquis formam, & qua- litatem fideicommissi non servavit, ibid. num. 17.

Item si dotans nullam fecit mentionem de vinculo reversionis solim per explicationem relationem ad testamantum, seu fidei- commissionem, ibid. num. 18.

Dot quod non potuerit constitui ex bonis fideicommissi, sed ex bonis liberis, si fideicommissarius alleget illorum existentiam probare tenetur, dec. 310. num. 13.

Ampla praesertim quando pro negativa concurrens aliqua presumptio, ibid. num. 24.

Dot constituta ex bonis fideicommissi si totum fideicommissum absorbet presumitur id factum animo evitendi fidei- commissionem iuxta eandem fideicommissariorum, quo casu non excessus datus est probandus, decil. 366. num. 14.

Excessus in constitutione dotis ex bonis fideicommissi ex quibus excludatur? ibid. num. 15.

Dot vigore Auth. res quae C. commun. delegat. detra- henda est ex bonis fideicommissi, & autem omnia debita heredis generat, decil. 156. num. 25.

Dot detrahi potest ex fideicommissis particulari etiam non- cessante inventario, quando illa detrahi petitur ab ipsa muliere, vel eius herede decil. 251. num. 20.

Ampla praesertim quando ipse fideicommittens ex debitor datus, tunc dos detrahitur tanquam debitum fideicommittentis cum non possit fideicommittendo praedicare hypothecis creditorem, ibid. num. 21.

Secus vero quando heres mulieris, qui excipit de credito

dotis est etiam heres fideicommittentis vel generat non gen- dens beneficium Inventarii, tunc enim solvere fideicommissa particularia tenetur, quamvis vires hereditarias non sufficiant, ibid. num. 22.

Dot detrahi nequit ex bonis fideicommissi, nisi in defectum aliorum bonorum, decil. 304. num. 1.

Ampla procedere quamvis fideicommittens mandaverit feminas dotali quia subintelligitur sub conditione deficientia aliorum bonorum, ibid. num. 2. & dec. 110. num. 27.

Et haec conditio etiam non expressa subintelligitur, decil. 304. numer. 3.

Negativa existentia bonorum liberarum probanda est à mul- tiere allegante dotem non aliunde potuisse constitui, quam ex bonis fideicommissi, praesertim quando contrarium apparet ex probatione actoris, ibid. num. 6.

Ampla procedere quamvis mulier sit rea, & possideat bona fideicommissi, quia nihilominus non relictur ab onere proban- di negativam, ibid. num. 7.

Et sufficit ad hunc effectum sola praesumptio ex- sistentia alio- rum bonorum extra fideicommissionem, & onus probandi negati- vam transferatur in negantem, ibid. num. 10.

Pro dote bona fideicommissi si semel fuerint extracta, ad il- lud amplius non redeunt, quamvis nulla super sint maritoni- ni reliquia, dec. 41. num.

Dot uxoris fideicommittentis solvenda est ex alijs bonis he- reditarijs existentibus, quam fideicommissi, decilio 306. nu- mer. 29.

Et si dicta bona uxor administravit ex illis debet sibi satis- fieri, vel presumitur satisfecisse, vel sibi impensari debet si sa- lubri debita posteriora, vel ad fideicommittentem non spectantia solvi, ibid. num. 30.

Dot consistens in pecunia nunquam transferitur in fundum dotalensem si deficit consensus viri nec constat de radiatione, dec. 151. num. 15.

Dot assignata transit in dominium viri, decil. 251. num. 5. & decil. 292. num. 1.

Et consumptio non cadit damno mulieris, sed viri ibidem numer. 2.

Dot à patre profecta, decedente filia sine filiis ad ipsum re- vertitur, decil. 610. num. 19.

Dot data ab extraneo absque stipulatione quod solute ma- trimonio ad se revertatur, censetur donata liberè, decil. 41. numer. 3.

Dot data pro primo matrimonio ex dispositione statuti Tetrae Centi lib. 3. Rubr. 15. cadit ipso iure in dotem secundis viri & in quem transiit absque alia cessione omnes actiones com- petentes pro recuperatione dotis, decil. 151. num. 4.

Et secundus vir, cui vigere statuti competit actio pro recu- peratione dotis ab heredibus primi viri succedere dicitur in- dominio bonorum, quae à debitoribus dotis tradita fuerint, ibid. num. 5.

Dot data filio presumitur ex bonis patris cum ad id illius heres possit compelli, dec. 304. num. 5.

Dot debita est filia ex hereditate patris, quamvis habeat aliunde, dec. 350. num. 47.

Et debetur in ea quantitate, quam habuit alia soror, ibid. numer. 48.

Dot maior constituitur nequit à muliere secundo, vel ulteriori viro, quam sui primo viro constituta in fraudem legitima filio- rum primi matrimonij & animo augendi lucrum secundo viro, dec. 357. num. 36. & 37. Contra num. 40. & seqq.

Dot excessiva constituta secundo viro reducenda est ad men- suram congruae dotis, & residuum applicatur filijs primi ma- trimonij, ibid. num. 38.

Dot primo viro si fuit constituta in pecunia eodem modo censetur constituta secundo itane repetitio dotis à primo in se- cundo matrimonio fiat cum eisdem qualitatibus prima con-

Index Rerum,

fiutienis, decisio 151. numero 11

Dos *consensit* in pecunia potest constare matrimonio transferri in fundum dotalem, ibid. num. 12.

Declarat hoc procedere quando duo copulatus concurrunt, nempe consensus coniugum, & quod uisiter fiat, ibid. num. 13. Mulieri utilius est habere dotem in pecunia quam in fundo dotali, cum primo casu habeat hypothecata omnia bona viri pro restitutione dotis, ibid. num. 14.

Dos exceptuata intelligitur in prohibitione alienationis rei litigiose, quatenus alia bona non adsint, decisio 473. num. 14.

Dos filia existens in patria potestate ex consuetudine Martini spectat ad filios rei filios, non ut heredes matris, quae nec etiam valet in eorum praedictum de ea disponere, decisio 460. num. 9.

Dos non probatur soluta quamvis ad instantiam mulieris fuerint subhastata bona debitoris dotis, si subhastatio non habuit effectum, unde semper integra manet actio prima dotis decisio 159. num. 8.

Dos non est constituenda super creditis difficultis executionis, dec. 310. num. 16.

Dos non debet diverso Iure censeri, decisio 151. nu. 16. & dec. 350. num. 35.

Dos promissa in quantitate praevia estimatione bonorum assignatorum facit emptionem, dec. 350. num. 25.

Ex verba pro fundo dotali solam specialem hypothecam important, ibid. num. 22.

Et non accipiuntur proprie prout intelligitur fundus dotalis sed ita interpretatur, ut res sit data in solutum, & in fundum dotalem scilicet in dotem datum, ibid. num. 23.

Dos promissa si tantum apparet, non autem soluta non potest a muliere repeti, nisi per virum steterit quominus illam exegerit, decisio 454. num. 18.

Dos promissa quando non fuit a muliere, sed a patre tunc negligentia viri in non restituendo mulieri prauidicare nequit, & maritus siue non inuestiuit teneatur dotem restituere, decisio 491. num. 16.

Dos promissa a pluribus cum ditione, & cuiuslibet ipsorum nomine operatur, ut singuli promissores obligentur in solidum, dec. 574. num. 4.

Dos relicta a patre filia sub conditione nubendi in certo loco, an tale Legatum debeatur: vide in verbo Legatum in verbo filia, & in verbo Patet.

Dos restituta uxori ab heredibus primi viri praesente & consentiente secundo viro eadem acquisita dicitur, ex quo pro traditione dotis ei actio competeat, decisio 151. num. 7.

Dos restituta si fuit uxori ab heredibus primi viri praesente secundo viro, tunc illius praesentia censetur adhibita ad maiorem cautelam, ibid. nu. 19.

Dos quoad restitutionem non debet diverso Iure censeri, ut sequatur absurdum, decisio 250. num. 14.

Dos restituta via executionis nullum de Iure communi privilegium habet, decisio 188. num. 2.

Et vigore Statuti Urbis cap. 85. lib. 1. quamvis habeat viam executionis contra tertium possessorem, illa locum non habet, quando a decreto de exequendo fuit appellatum, & appellans infra triduum curam rem mobilem deponi, & immobilem poni sub sequestro sic deponens alio statuto 169. eodem lib. 1. ibid. num. 3. & 5.

Dos in solis si debet ex conventionem, tale inuestimentum non respicit favorem viri, sed securitatem solventis, decisio 491. num. 12.

Ex inuestimento dotis non sequitur facultas dandi de nullitate solutionis compari solvendi, vel spona, non autem creditivus viri, ibidem num. 13.

Et stipulatio promissus, quorum interest contenta in obligatione Camerali, non suffragatur creditoribus viri ob non factam inuestimentum dotis, si non habent causam ab eis, quorum commodo inuestimentum fuit promissum, ibidem num. 14.

Ob inuestimentum dotis non sequitur culpa viri, si vter eiusque filij repellentur a repetitione dotis contra virum, qui recepit reitorgueretur in eorum odium, & viro propria culpa in non inuestiendo suffragaretur, ibid. num. 14.

Et quando dos non fuit a muliere promissa, sed a patre tunc negligentia viri in non inuestiendo dotem, vel eam non extendendo mulieri prauidicare nequit, & maritus siue non inuestiuit, siue non exegerit teneatur dotem restituere, ibid. num. 16.

Dos succedit loco legitime, quando Statutum non incipit ab exclusione, sed a dotatione, tunc enim non videtur excludere propter masculos, sed propter dotem, decisio 88. num. 1. & 2.

Dos loco legitime preferuntur dicitur, quando Statutum excludit feminam dotatam, ibid. num. 5.

Dos arbitrio boni Viri assignanda non debet esse minor legitima, ibid. num. 8.

Dos qualiter commensuratur concedenda est, ibid. num. 9. & 11.

Dos, ut succedat loco legitime sufficit statutum aliquo modo hoc inducere, ibid. num. 15.

Dos petita a filia iuxta formam testamenti patris in qua gravatur onere fideicommissi, non censetur per dictam petitionem omni acceptasse, sed solum quantitatem assignatam circa approbationem oneris, cuius scientia specifica in filia requiritur, nec sufficit generatus relatio ad testamentum, ibidem num. 18.

Dos quando succedit loco legitime non potest oneri fideicommissi gravari, ibidem ante num. 1. & dec. 219. numero 12.

Dos quando succedit loco legitime debet parè, & absque ulla conditione assignari, dec. 196. num. 3.

Dos quando succedit loco legitime debetur parè, nec ullum recipit onus, non secus ac ipsa legitima, decisio 310. numero 5.

Et per consequens non obstante onere, siue conditione ad heredes transmittitur, ibid. num. 6.

Et haec transmissio fit ad quoscunque heredes ex privilegio legitime, quamvis ius non sit agnatum, ibidem num. 18. 29. & 30.

Dos relicta a fideicommissente eius filia soluta praesumitur ab herede gravato ex pretio bonorum alienatorum, decisio 68. num. 16.

Dos si constituta super certo redditu, tunc in casa restitutionis idem redditus venit restituendus, decisio. 506. numero 31.

In Dote etiam fit compensatio ipso iure ad evitandum casum usurarum dotatum, decisio 151. num. 22.

In dote constituenda inter filias servanda est aequalitas, dec. 196. num. 22.

Sine dote matrimonium regulariter non contrahitur, dec. 131. num. 4.

Dotes solui mulieribus Reipublica interest, ut factas nubant, dec. 473. num. 8.

Dotis debitor si soluit Vidua fructus dotales, tunc omni probandi quod non praeserit interpellatio a statuto requisita ad ipsum transfunditur, quia illa ex solutione praesumitur, dec. 74. num. 7.

Sufficit ad effectum quod fructus Vidua debeatur quod debitor habuit se pro interpellato, vel quod interpellationem remisit & remisisse dicitur si soluit, ibidem num. 20.

Dotis debitor si suscepit in se omni illam inuestiendi, nec fructus debentur, qui ex inuestimento faciendo verisimiliter potuerat fuisse etiam absque aliqua interpellatione ratione mandati de inuestiendo, quod adimplere debuit, dec. 457. num. 4.

Et nisi illi ex iusta causa remissionem, vel decessu facilius diligencias de inuestimento repensando teneatur ad damna & interesse, ibid. num. 5.

Dos

& Materiarum.

Dotis debitor potest allegare prescriptionem statutariam. *Vbi*, & *vicenariam de iure communis*, decil. 574. numer. 3.
 Contra quod statutum *Vbi*, num. 11.
 Dotis debitor an possit in prauidium uxoris viuentis mariti
 prescribere, dec. 603. num. 9.
 Dotis debitor potest liberationem consequi etiam mediante,
 prescriptione completa viuentis viro remanente mulieri actione
 de re contra bona viri, decil. 574. num. 7.
 Dotis debitor constante matrimonio per peritum liberationem
 consequi potest si solo viro mediante acceptatione, vel confes-
 sione de recepto, decil. 603. nu. 14.
 Sic etiam mediante prescriptione 30. annorum liberationem
 consequi valet, nam quod est alienabile sic etiam est prescri-
 ptibile, *ibid.* num. 13.
 Alias si non posset contra mulierem prescribere tante bona
 fide, hoc nimis durum esset, *ibid.* num. 16.
 Et hanc opinionem cum distinctione inter prescriptionem
 facti dotalis, & actionis de dote sequuntur, Fontanell. & alij
 allegant, *ibid.* num. 17.
 Dotis exalto retardari nequit ob non reddam ad muliere
 rationem admittit attentione iusticia, decilio num. 14.
 Dotis fuor ab Imperatore contemplatus ob necessitatem,
 vel utilitatem Reipublice operari non debet, nisi quatenus
 utilitas, vel necessitas expostat, decil. 273. numer. 13.
 Dotis fructus si fuerint ad debitore Vidua solui, tunc orus
 probandi, quod non praeferat interpellatio spectat ad debito-
 rem, quia illa ex solutione praesumitur, dec. 74. num. 7. & dec.
 132. num. 8.
 Sufficit ad effectum ut fructus Viduae debeantur, quod de-
 bitor habuerit pro interpellato, vel quod interpellationem
 tenuerit, & remissio dicitur si soluit, decilio. 74. nu-
 mer. 10.
 Dotis fructus debentur marito, qui onera matrimonij sub-
 stituit, vel illius heredi, decil. 99. num. 1.
 Dotis fructus iuxta dispositionem statuti Urbis regulariter
 taxantur ad rationem septem cum dimidia, *ibidem* num-
 ero 2.
 Fallit quando adest contraria contrahentium conventio illos
 taxandi ad maiorem summam, nam licetum est paribus
 intercedi debitum ratione onerum matrimonij ad certam sum-
 mam ab initio taxare, *ibid.* num. 5. & 6.
 Et haec est communis opinio Canonistarum, & Legistarum,
 quam reiecta opinione contraria Io. Andr. amplexa est Rota
 Romana, *ibid.* num. 4.
 Dotis fructus indebiti soluti, & qui sine labe usurarum
 reineri non possunt, restitui debent quamvis sponte, ac scienter
 fuerint soluti, decil. 191. num. 1.
 Dotis fructus soluti ultra quantitatem dotis vere debita ce-
 dunt in utilitate mariti si tunc nobilitate, & qualitate coniun-
 gum fructus dotis vere debita non sufficiunt ad sustentandam on-
 eram matrimonij, decil. 201. num. 2.
 Dotis fructus a marito praecipio fuisse conuersos in usum
 communem probatur ex illius affectione si est verisimilis, *ibid.*
 numer. 3.
 Dotis fructus per uxorem viro promissi si non fuerint soluti
 et mortua illi debentur, *ibid.* num. 5.
 Dotis fructus ex dispositione Statuti Terrae Centi taxantur
 ad rationem septem per centenario, *ibid.* num. 7.
 Dotis fructus soluti praesumuntur ex causa dotis si proce-
 dent ex titulo, & stipulatione dotis, *ibid.* num. 14.
 Dotis fructus a Statuto Bononiae sub Rubr. de Dot. res-
 titi post solut. matrim. taxantur ad rationem lib. 17. pro
 centenario, decil. 230. num. 28.
 Dictum statutum loquitur de muliere non habente in bonis
 taxatum, quod de fructibus se alere possit, *ibid.* num. 29.
 Et an locum habeat etiam in casu vergentia viri ad inopiam
ibid. num. 32. & 34.
 Non procedit constante matrimonio, *ibid.* num. 23.
 Dotis fructus debentur Viduae ex dispositione statuti An-

conitani, decilio. 192. numero 7.

Dotis fructus post mortem uxoris exigi nequeunt a marito
 non obstante super existentia filiorum & pacto de illis soluendis
 indefinitè concepto, quia mortua uxore cessant onera matrimo-
 nij propter quae ficta est exalto constante matrimonio, decil.
 407. num. 2.

Dotis fructus an debeantur constante matrimonio de inue-
 nienda dote in bonis stabilibus multum interesi an eius inue-
 niendi sit impossibile debitori, an vero creditori *ibid.* num. 3.
 4. & seqq.

Dotis fructus mortua uxore exigi nequeunt a marito, cum
 non sit permixtum a statuto, nec de iure communis, nisi concur-
 rentibus mora debitoris, aliisque requisitis, Castrensis, *ibid.*
 numer. 30.

Et si fuerint percepti non ratione lucris cessant, sed ut do-
 tales, exalto non sustinentur, *ibid.* num. 36.

Dotis promissio quando praestitit tunc confessio viri de dote,
 recepta probat veram monetationem, & cessat quilibet praes-
 sumptio simulationis, aut animi donandi in fraudem legis, decil.
 131. num. 5.

Et siante dicta premisione procedenti non potest Vidua oppo-
 nere exceptio non numerate dotis nec ab hereditibus, nec a credi-
 toribus viri modo tempore creatis, *ibid.* num. 6.

Dotis promissio licet non aliunde probetur, quam per apo-
 cam priuatam insertam in Instrumeto dotali absque decreto
 Iudicis omnino requisito, vt apoca fidei faceret, nihilominus
 inseruit pro adminiculo, *ibid.* num. 7. & 8.

Dotis privilegium, quod pro constituenda, vel restituenda
 dote bona fidei commissi alienari possint, locum non habet si post
 nuptias sequuntur, & detrim soluiam aliquid amplius nomine
 datus decur, decil. 394. num. 11.

Dotis privilegium militat, quoties illius probatio non aliunde
 desumitur, quam ex assertione enissa constante matrimonio,
ibid. num. 13.

Dotis quantitas quando est simulata pro honorificencia ma-
 trimonij simulatio influit in alias subsequentes consequiue gestos
 ac coherenter ad Capitula matrimonialis, decil. 99. num. 12.

Dotis recepta confessio, vide in verbo Confessio dotis re-
 ceptae.

Dotalia Iura si tempore solutionis mulier specialiter sibi
 reseruauit pro solutione reuocabiliter factam non dicuntur
 extincta, dec. 204. num. 21.

Dotalia, extradotalia bona de iure municipalis Bononia
 equiparantur solum respectu acquisitionis fructuum faciende
 per viuum ex praesumpta voluntate uxoris, decilio. 243. nu-
 mero 16.

Dotalis efficitur res emptia ex pecunijs dotalibus, decilio
 115. num. 1.

Et ex quibus probetur rem fuisse emptam ex pecunijs dota-
 libus, *ibid.* num. 2.

Declaratio viri quod res fuerit emptia ex pecunijs dotalibus
 probat etiam in prauidium creditoris si est adminiculata,
ibidem num. 3.

Dotalis efficitur res acquisita ex pecunia dotali de confer-
 su utriusque coniugis, decil. 151. num. 3.

Dotalis fundus, vide in verbo fundus dotalis.

Dotans reputatur extraneus si dotatam non habet in eius
 potestate, decil. 41. num. 2.

Dotans si est extraneus, tunc dotem liberè donasse censetur,
 si eam ad se reueri stipulatus non fuit, *ibid.* num. 3.

Dotans ex bonis fidei commissi potest stipulari in casu restitu-
 tionis sibi, & non mulieri dotem restitui, *ibid.* num. 8.

Dotans ex bonis fidei commissi si stipulatus fuit dotem in casu
 restitutionis non sibi, sed mulieri eiusque hereditibus restitui, ex
 hoc desumitur animus donandi & dotem liberè assignandi,
ibid. num. 9. & 11.

Dotans ex bonis fidei commissi si animum habet dotandi cum
 onere reuersionis in casu restitutionis ad fideicommissum debet
 hoc explicite, & non sub involucrio verborum exprimere ac

Index Rerum,

coninges certiorare, ibid. num. 20
DOTARE filium mater in subsidium tenetur stante inopia patris, decil. 192. num. 9
 Debet tamen de inopia constare tempore dotationis alias mater de proprio dotare non tenetur, ibidem num. 10. & 12.
 Dotandi omnis inherens bonis transit in possessorem eorumdem bonorum, decil. 41. num. 5
 Ita ut dos ex diuina bonis constituta liberè transit ad mulierem, ibidem num. 6
 Dotandi omnis nepem non spectat ad patrum, ibid. n. 23.
 Et presumitur, quod patrum sciatur se ad tale omnis non teneri, ibid. num. 25
 Dotandi omnis spectat ad patrem, decil. 304. num. 4
 Dotandi obligatio ex bonis fideicommissi cum firmetur originaliter in personam fideicommissentis, qui si viveret dotare teneretur, & cum inheret bonis transit successorie in vocatos, decil. 156. num. 16
DOTATA à matre si filia fuit tunc locum habet statutum exclusivum faminarum, quinimo sufficit adhibere effectum, quidquid minimum ei fuerit pro dote à matre datum, decil. 137. num. 23
 Declara dotatorem factam à matre de bonis paternis post obitum patris non posse operari effectum exclusivum filie iam admisse ad successionem patris ex ipsius patris voluntate, elicta ab actu institutionis vinctis salis, secus vero circumscripta institutione paterna, ibid. num. 24
 Dotata quod fuerit filia de bonis maternis ex quibus probetur? decil. 136. num. 27
 Dotata filia à patre censetur exclusa à statuto Urbis lib. 1. cap. 145. ab hereditate matris vide in verbo filia, & in verbo pater.
 Dotata quando censetur à statuto exclusa? vide in verbo statutum.
DOTATIO alicuius beneficii, seu Capelle ex quibus probetur? decil. 162. num. 3
DVBIA duo solum in Rota disputari alteram in possessore, alterum in petitorio, ut post decretum mantentionis ad sententiam citius, & minori partium dispendio procedatur, decil. 542. num. 2
 Dubia sue disputationes in Rota non concipiuntur in abstracto, sed in ordine ad finem, & effectum, de quo agitur, decil. 579. num. 13.
 Dubia diversa non sunt de stylo Rota cumulanda, nec coarctanda disputationes, decil. 378. num. 12
 Dubia superflua ad disputandum in Rota non ardeant constitutiones Apostolicæ, decil. 468. num. 9
 Dubia proponuntur in Rota ex prescripto Reformationis san. m. Pauli V. sub Rubrica Auditor. Rotæ, §. 7. etiam in causis commissis Auditori vti Prelato, dec. 609. num. 1.
 Dubium particulare super damnis & interesse disputandum est, cum illa inesse videantur disputationi negotij principalis à quo dependens, dec. 468. nu. 8
 DVO in solidum eandem rem possidere non possunt, dec. 36. num. 9.
 Duo quando simul concurrunt quorum alterum prodest, & alterum nocet praevalere quod nocet dec. 119. num. 18.

E

ECCLESIA parochialis non est incompatibilis cum Beneficio simplici quod de generali consuetudine personalem residentiam non requirit, decil. 19. num. 3.
 Ecclesia parochialis de novo erecta intra limites antiquæ cum assignatione certis territorij, ac decimarum debetur decima sacramentalis etiam in preiudicium antiquæ parochialis, dec. 48. num. 20.
 Non tamen debentur decime pradiæles alterius territorij, nisi expresse fuerint assignate, ibid. num. 21.
 Ecclesia parochialis in preiudicium Rectoris alterius Ec-

clesia parochialis, cui uniri debet non potest ab ordinario per concursum provideri, dec. 140. num. 3.
 ad Ecclesiam parochialem consuetudinem quatuor responsa concurrere debent, & quænam sunt? dec. 228. num. 19, 20, 21. & 22.
 Ecclesia parochialis non prebatur ex enunciatis, quando ex illis non probatur quatuor requisita, ibid. num. 24.
 Ecclesia parochialis habet intentionem fundatam super decimis omnium fructuum, qui percipiuntur intra suos fines aliquæ vlla distinctione inter vicinas, & alteram speciem, decil. 322. num. 3.
 Ecclesia parochialis pro consecutione decimarum agere potest, vel actione confessoria, vel conditione ex canone, vel officio Iudicis, ibid. num. 5
 Ecclesia parochialis habet intentionem fundatam etiam in decimis novallium, ibid. num. 10
 Ecclesia parochialis est dispositio Sac. Conc. Tridentini ac constitutionis sa. m. Pij V. providentur per concursum, decil. 339. num. 11
 Ecclesia parochialis debetur decime pradiæles, intra cuius limites pradia existunt, licet à parochiano alterius parochia colantur, & possideantur, dec. 48. num. 2
 Limita non procedere quando contraria viget consuetudo, ibid. num. 3
 Ecclesia non potest se subicere servituti Iurispatronatus, decil. 118. num. 10.
 Ecclesia patronata non vindicat libertatem si censatur parvos non presentasse, cum adhuc effectum infirmum concurrerent, debent alius possitui contrarij, ibid. num. 16
 Ecclesia in aliquo fundo si fuit consuetudine tunc Dominus fundi est etiam ipsius Ecclesie dominus, decil. 133. num. 9
 Ecclesiam construens est illius dominus, ibid. num. 7
 Ecclesia constructa presumitur à Domino fundi, maxime si illam construere tenebatur, ibid. num. 11
 In constitutione Ecclesie inuito Domino fundi extraneus præferri non potest, ibid. num. 22
 Ecclesia si sit directa, tunc ad patronum spectat illius redificatio, decil. 145. num. 2
 Ecclesia defendi, ac provideri debet à patrono, ibidem numer. 3
 Ecclesia patrenalis extincto patrono libera enadit, decil. 457. numer. 5
 Ecclesia Sacramentalis non habet in decimis fundatam intentionem, dec. 48. num. 1
 Ecclesia qualibet reparanda est ex proprijs redditibus, dec. 48. num. 22
 Et si fuerint pro Ecclesiarum reparacione assignata decime, tunc cuiuslibet Ecclesie censetur assignata decima sui territorij, prout de Iure, ibid. num. 23
 Ecclesia vacante potest per Episcopum deputari Occasionalis tam ex dispositione Sac. Concilii Tridentini quam Iuris communis, decil. 174. num. 1
 Ecclesia est quid diversum à Confraternitate, & ab una ad aliam non interitur, decil. 100. num. 8
 Ecclesia Collegiata si est parochialis tunc patet ipsam Collegiatam residere in talis, ac in principale parochialis, dec. 211. numer. 4
 Ecclesia Cathedralis quando est parochialis, & cura animarum à Capitulo exercetur habet intentionem fundatam super decimis pradiælibus ex fructibus, qui intra fines parochia percipiuntur, decil. 322. num. 2
 Ecclesia Cathedralis solum competit Ius sepeliendi defunctos in alienis parochijs, decil. 695. num. 31
 Ecclesia Cathedralis quamvis obineat erectionem in Collegiatam hoc non repugnat continuari in Cathedrali, cum possit erectio obinari ad abundantiam inter cancelam cum aliis do vnum titulum cum aliis, ibid. num. 46
 Ecclesia Lateranensis est specialis nota digna, quia est caput Urbis & orbis, dec. 334. num. 7

Ecclesia

& Materialium.

Ecclesia Lateranensis eiusque Capitulum non censetur comprehensum in literis Apostolicis de ea, vel de Capitulo mentis non facientibus, & hoc ex Indultis Honorii II. & Innocentii III. confirmatis à Paulo V. in sua Constitutione 49. decil. 241. n. 3.

Ecclesia Lateranensis Capitulum censetur comprehensum sub regula 8. referentia mensum attentis verbis universali Regula, & speciali mentioni Capituli acquiescent, ibid. num. 4.

Ecclesia B. Mariae de Pilari Civitatis Caesar-Augustanae, quod antiquitus fuerit Cathedralis, in eaque prima sedes excurrens, probatur ex sententia Rotaribus, dec. 640. n. 1.

Et ex quibus ulterius Cathedralitas probetur? vide in verbo Cathedralitas.

Ecclesia B. Mariae de Pilari fuit edificata à Dno Jacobo Apostolo, & creditur prima in Hispania & ob id maretur di. à Preteritum, ibid. n. 4.

Ecclesia Beata Mariae de Pilari licet fuerit à Mauris occupata, illi postea expulsi recuperavit antiquum statum libertatis iure possimini, ibid. nu. 11.

Ecclesia B. Mariae de Pilari retinet Iura antiqua Cathedralitatis, dec. 661. n. 5.

Ecclesia S. Salvatoris recognosci debet ab Ecclesia de Pilari in Matrem, Superiorem, & Magistrum, ibid. n. 39.

Intellige respectu aliarum Ecclesiarum Civitatis Caesar-Augustanae non sumpt, ibid. num. 40.

Ecclesia praeter ceteris iustitiam colit, ac pietatem profectur, dec. 346. n. 5.

Ecclesia non debet habere duos aut plures Curatos, sed unicum Sponsam, Sacerdotem, & Rectorem, decisione 377. num. 12.

Ecclesia Dñina directa si ex simplici declaratione ad reconducendum obligari possit absque eo quod nemo ad reconducendum se obligaverit esse valde iniquum, decisione 411. numero 9.

Ecclesia Dñina directa recipiendo Canones, & quindenarium censetur alienationem factam in manu mortuam approbare, decil. 483. n. 47. & 48.

Fallit si canones fuerint recepti à Procuratore, siue Ministro, qui Domino non praesentat, ibidem nu. 49.

Ecclesia, quae est cultrix iustitiae non debet cum aliena iustitia concupiscere, dec. 599. n. 4.

Ecclesia remittens sumptum quodammodo alienare videtur, dec. 662. n. 9.

Ecclesia inferior in die Sabbati Sancti pulsare nequit campanas ante Ecclesiam Matricem, decil. 665. n. 23.

Ecclesia potest absque beneplacito, seu licentia Superioris bona emere, & pecuniam ad se spectantem in eam causam solvere, dec. 435. n. 1.

Ecclesia existens intra Castrum non censetur comprehensa in donatione eiusdem Castri, non probata illius existentia tempore donationis, cum ad fiduciam potius possit ab alio, quam à donante, decil. 433. n. 17.

Ecclesia siante facultate affrancandi bona Emphyteutica concessa Emphyteuta, sequens affrancatione amittit omnem, ac possessionem, dec. 441. n. 1. & seq.

Affrancationis effectus ex quibus probetur? ibid. nu. 2. & seqq.

Ecclesia, quod fuerit lesa probari potest non obstante beneplacito presumpto, ibid. n. 9.

Ecclesia nequit bona alienare non servata forma extraneis Ambitiolae de reb. Eccles. non alien. dec. 502. n. 3.

Ecclesia nequit censum imponere non servatis solemnitatibus Extraneis Ambitiolae, & absque iusta causa, ita ut omnis sine alio non sufficiat, ibid. nu. 4. & 5.

Ecclesia valet alienare rem modici valoris absque solemnitatibus, ibid. n. 10.

Ecclesia potest generaliter obligare eius bona pro bonis acquirendis, ibid. n. 11.

Ecclesia valet absque beneplacito Apostolico generaliter hypothecare eius bona, secus vero super eis specialem hypothecam imponere, ibid. n. 12.

Limita non procedere etiam respectu generalis hypothecae, quando per eam detrahendum est ad alienationem, ibidem num. 13.

Ecclesiastatetur nedum ad fructus census nulliter imposui loco damnum, & interesse, sed etiam ad restitutionem sortis eo casu de versione pecuniarum in illius utilitatem, ibidem num. 14.

Ecclesia possessio eiusque membrorum capta censetur per solum contrarium hostis, illiusque aspectum, quando nullas reperitur in possessione, dec. 90. n. 4.

Ecclesia possessio, ex quibus alibus acquisita dicitur? decil. 103. n. 3.

Ecclesia possessio capta consecutiva capta censetur omnium bonorum ad Ecclesiam spectantium, ibid. num. 4.

Ecclesia possessio non dicitur plena acquisita per Oeconomum deputatum ad custodiam bonorum Ecclesiae ex sola deputacione, decil. 114. n. 13.

Ecclesia possessio non residet penes Oeconomum habentem solum custodiam bonorum Ecclesiae, ibid. num. 16.

Ecclesia possessio capta per Oeconomum non dicitur plena ad effectum excludendi manutentionem habendi veram possessionem, quantum sit posterior, ac instrumentalis, ibidem num. 17.

Ecclesia obligatio habet implicitum statum validitatis donec Ecclesia aliter declaret, dec. 599. n. 39.

Et quando de obligatione Ecclesiae ab initio non constat, quam ex confessione de recepto emissa non à toto Capitulo, vel ab Abbate cum consensu Monasterii, tunc declaratio fieri potest ex intervallo, ibid. n. 23.

Ecclesia regimen Beneficiati non habet, dec. 126. n. 7.

Ecclesia libertas excluditur siante quasi possessione immemorabili praesentandi, decil. 118. n. 15.

Ecclesia Statutum disponens quod portiones distributionum non interessent praesentibus, & interessentibus proportionabiliter accrescam, intelligendum est de interessentibus veris, & non per simulationem, decil. 102. n. 22.

Et verè interesse dicuntur, qui praesentes sunt officii divinis celebrandis, eorumque celebrationi ministerium exhibent, ibid. n. 23.

Ecclesia utilitas considerari nequit in permutatione bonorum eiusdem redditus, vel si bone Ecclesiae disuisionem patitur, quod perniciosum est, decil. 441. n. 11. & 12.

Ecclesiae utilitas in contractu locationis non censetur contemplata, sed Pralati quando annui assensus cedere debent ad commodum locationis, dec. 437. n. 10.

Ecclesia evidens utilitas solum attenditur pro obtinendis licentiis in alienationibus verum Ecclesiae, decisione 435. numero 2.

Ecclesia bona, quando alienari valeant, necne? vide in verbo, Alienatio bonorum Ecclesiae.

Ecclesia, cui est facienda via quaevis dicitur ius ad rem ex solo mandato de veniendo, decil. 140. n. 4.

In Ecclesia praedictum, & successorum non attenditur confessio Reitoris, praesertim si successor dictae confessione non vivit, nec alia concurrunt administrativa, decisione 151. num. 25. & 26.

Ecclesia etiam in summarissimo possessore suffragatur decretum irritans contentum in Extraneis Ambitiolae de reb. Eccles. non alienandis. quando dictus beneplacit, & utilitatis Ecclesiae indubitabiliter sunt, decil. 441. n. 7.

Ecclesia non praedictat Pralatus nulliter alienando, decil. 441. num. 8.

Quinimo pro rebus nullius alienatis competit eidem Ecclesiae nedum reintegratio, sed etiam interdictum, ibidem num. 9.

Ecclesia competit manutentio in quasi possessione.

Index Rerum,

recipiendi seruitium à canonico canendo euangelium, in quibusdam si iustitibus eiusdem Ecclesie, decisio. 322. num. 8. & dec. 342. n. 3

Et quod si possessio recipiendi seruitium dicitur quæ sit Ecclesie, non est aliquid, ita fuisse seruatum, dec. 322. nu. 2. & dec. 342. n. 4

Ecclesia compenit restituit in integrum aduersus omnißam probationem etiam post publicatas attestaciones alterius partis ne culpa defensoris remaneat lesa, dec. 346. n. 1

Requiratur tamen, quod constet de lesione, & concurrat causa cognita, & exacta diligentia ob timorem subornationis, dec. 353. n. 10. & dec. 346. n. 2. & 7

Item debet aliquantulum constare de eius bono iure, ac etiam de releuanti probationis cum non refutetur lesio ex sola omiffione probationum, ibid. num. 6

In eadem Ecclesia si deuerunt duo capitula, sive Collegia monstraßum esset, & intolerandum, dec. 126. n. 11

Ecclesie Cathedralis Ampuriens. & Cuiatens. fuerunt à Iulio II. anno 1506. unitæ, dec. 280. n. 35

Ecclesia Cathedralis, quando sunt aque principaliter unitæ de utraque in prouisionibus consistorialibus faciendæ est mentio, ibid. n. 26

Ecclesia Cathedralis plures reperiuntur regulares, quæ ut regulares ab Episcopo sunt exemptæ, & subiacent suis Superioribus, ut vero Cathedralis Episcopo obedientiam præstant, dec. 665. n. 42

Ecclesia dua in eadem ciuitate adesse possunt unam Cathedralitatem constituentem vigore unionis eandem Ecclesiæ, dec. 640. n. 14

Ecclesie omnes existentes in territorio Episcopi, ad eum spectant, dec. 339. n. 6

Ecclesia Regularium, quibus cura animarum incumbit possunt ab Episcopo visitari in his quæ sacramentorum administrationem concernunt, non obstat quacunque exemptione, dec. 267. n. 1. & 2

Non tamen visitare potest altaria earundem Ecclesiarum, quibus non incumbit cura animarum secularium, ibidem num. 3

Præsertim, quando hoc idem prohibetur etiam ex concordia à Sede Apostolica confirmata, quæ ligat etiam Episcopos successores, ibid. num. 4. & 5

Primilegium simpliciter loquens de Ecclesiis comprehendit Ecclesias postea edificatas, quia lex semper loquitur, dec. 133. n. 26. & 27

Edicta affigi debent sequuta vacatione beneficii iurisdictionis, dec. 118. n. 3

Edicta Ordinarii ante presentationem præcedere debent, dec. 383. n. 26

Et ante Edictorum præfationem præfatio facta ualet, nec illorum omiffio ipsam præfationem infringit, sed successum in institutionem Ordinarii, ibid. num. 28

Edicta ante institutionem præfati affiguntur ad effectum, ut antequam Ordinarius præfationem instituat comparere possint si qui aduersus ad opponendum, tam contra præfatum, quam contra personam præfantis, vel ipsam præfationem, ibid. num. 29

Edicta tanquam actus extraiudiciales licet non inducunt, dec. 433. n. 7

Edicta præcedere debent ante collationem beneficii curam animarum habentis, ibid. num. 8

Effectuatio concordie probanda est ab allegante, cum sit quid facti, dec. 128. n. 10

Effectuatio Concordie in parte arguit effectuationem, & obferuationem quoad omnia capita, dec. 116. n. 8

Et ex quibus effectuatio probetur? ibid. num. 9

Effectuatio decreti ex quibus conuincatur? dec. 409. n. 4

Effectuatio donationis ex quibus probetur? decisione 442. num. 1. & 6

Effectuatio in parte præsumitur etiam in reliquis, decisio-

ne 113. numero 20

Effectuatio presentationis uide in verbo presentationis. Effectuatio collationis uide in verbo collatio.

Effectuatio, quando unum ex pluribus rebus in sententia, vel instrumento contentis suffragatur etiam quoad alia eiusdem speciei, & ex eodem iure prouenit, dec. 344. n. 20

Effectus à Contrahentibus contemplatus, quando reficere dicatur commodum utriusque contrahentis? decisione 196. num. 13

Egrediens à Religione uide in verbo Religio.

Electio in alternatiuis regulariter est deterioris, decisione 218. n. 13

Et quando infra certum terminum soluere tenetur, vel in pecunia, vel in aliis rebus elapso termino, & electione non facta tunc eadem electio transferitur in creditorem, decisione 248. n. 18

Et itanc mora debitoris in eligendo, electio habetur præfata pro creditore, prout sibi magis expediat, ibid. n. 19

Electio in alternatiuis non est debitoris, quando alternatiua, vel adiecta in solutione est fauore creditoris, & esto quod debitori det facultatem, solutio faciendæ est in manea, quæ ualorem monetæ in obligatione detrahit adæquet, dec. 230. num. 10. & 11

Electio in alternatiuis est rei, quando utrumque ex alternatiuis principaliter est in actione, & obligatione, decisio. 466. num. 27

Electio in legato alternatiua, an sit hæreditas? uide in verbo legatum alternatiuum.

Electio est creditoris agendi ad unam, vel alteram quando duo copulatiue ei fuerint promissa, dec. 191. n. 18

Electio facta de beneficio non vacanti non tenet, dec. 351. num. 8. & 17

Electio sine collatio facta de beneficio non vacanti ex causa resignationis nulla licet post obitum resignantis fuerit admissa, talis admissio non retrotrahitur, ibid. n. 19

Electio sine collatio pro obitum resignantis infra 20. dies est nulla, & irrita ex dispositione Regule Cancellariæ de 20. ibid. n. 26

Et quo casu Regula locum habeat? ibid. nu. 27. & seq.

Electio facta à Maiori parte suffragiorum ualet non attendita minori parte, quæ iniuncti redditur, dec. 427. n. 13

Electio, quæ dedit causam litis, nec probatur effectiua nullius momenti est, dec. 525. n. 16

Electio Vicarii Capitularis Sede Episcopali vacante spectat ad Capitulum Ecclesie Cathedralis non autem Ecclesia Collegiata, dec. 125. n. 2. & 26

Electio Vicariorum morte Episcopi expirat, ibidem num. 10

Electio Vicarii Capitularis competens Capitulo Ecclesie Cathedralis, ut præscribitur iur eligendi in illius preiudicium à Capitulo Ecclesie Collegiata requiritur tempus sufficiens ad præferendum, ibid. n. 13

Item constare debet de scientia, & patientia Capituli Ecclesie Cathedralis ad hunc effectum necessaria, ibid. n. 14

Electio Vicarii Capitularis facta per Capitulum Ecclesie Collegiata, quando est æquiuoca redditur inefficax ad præferendum ius eligendi, vel ad acquirendam quæsi possessionem eligendi, ibid. num. 15

Electio in confirmatio facta post interpositam appellationem à Signatura iustitia simpliciter admissa est nulla, & attentata cum omnibus inde sequitur, dec. 351. n. 3

Electio in formatio est actus iurisdictionis, decisione 439. num. 20

In electionibus initium attenditur, dec. 351. n. 20

In electionibus obtinent dignitatem, & Canonias in eadem Ecclesia habentes singulas singulas voces duas habet uocem, dec. 576. n. 2

Et hæc est receptissima, & expressa DD. sententia, ibi tenet num. 3

Eligibile

& Materialium.

*Electio censetur persona ex bulla per fores extrahit
qui deputatur ad extrahendum, dec. 654. n. 6*
Elegens administrat mediante persona electi, ibid. n. 7
*Electi an possint in beneficiis simplicibus digni omisso di-
gnitate? vide in verbo Beneficia simplicia*
*Electus possessionem capiens ante confirmationem supe-
rioris incipit in penam cap. Avaritia de elect. num. 6. &
pessio capta nullius est momenti, dec. 351. n. 1*
*Text. in cap. Avaritia procedit tam in dignitatibus, quam
in aliis beneficiis ex identitate rationis, ibid. n. 2*
*Electus ad administrandum dicitur minister eligentis,
dec. 654. n. 5*

*Emancipatio filii adoptivi sequitur post mortem patris
naturalis non retrotrahitur ad effectum, ut idem filius recu-
peret patrie naturalis hereditatem alteri medio tempore
dilatam, dec. 52. n. 24*

*Emens nomine proprio dominium rei empti sibi acquirit,
dec. 64. n. 6. & dec. 96. n. 1. & 2*
*Præsertim quando in Instrumento adest clausula ad ha-
bendum qua demonstrat emptorem sibi, & non alteri irre-
vocabiliter acquirere voluisse, dec. 64. n. 7*
*Et voluntas emptoris desinitur ex locationibus rei emptæ
successive proprio nomine factis, ibid. n. 8*
*Emere per seipsum, vel per interpositam personam idem
est, dec. 95. n. 10*

*Emolumenta. Bulla Secularizationis Ecclesie Cesarau-
gustane inducens commutationem emolumentorum inter di-
gnitates, Canonicos, & portionarios, loquitur de emolumen-
tis, & elemosinis, quæ sunt Ecclesie in genere vel Canonici,
& portionarii vii talibus, dec. 186. n. 3*

*Non autem comprehendit emolumenta, relicta Confrat-
ernitatibus in Ecclesia erectis, quia sunt quid separatum ab
Ecclesia, ibid. n. 5*

*Item nec illa emolumenta, quæ portionarii percipiunt vii
Confratres, cum in hac parte representent ipsam confrat-
ernitatem non secus ac alii confratres, qui non sunt portio-
narii, ibid. n. 6*

*Emolumenta percepta à portionariis, vii Confratribus
Confraternitatum in Ecclesia existent, nullatenus referuntur
ad titulum portionis seu beneficii, cum non proveniant Iure
Ecclesie, sed Confraternitatis, ibid. n. 7*

*Bulla Secularizationis Ecclesie Cesaravgustane loquens
de emolumentis intelligenda est de emolumentis spectant. ad
portionarios ratione Ecclesie, quia non vititur veteris, deno-
tationibus personas, sed beneficiis, & sic non censetur con-
templata persona percipientis, sed titulus quo percipiuntur,
ibid. n. 11. & 12*

*Item Bulla loquitur de emolumentis distribuendis interfr-
atribus servitio Ecclesie, & sic de relictis Ecclesie siue
Beneficiis illius intuitu, ibid. n. 13*

*Emolumenta Ecclesie de Iure interfratribus distribuunt-
ur, & sunt de mensa Ecclesie, ibid. n. 14*

*Emphyteotica Bona distrabi nequeunt pro debitis de-
fensis, quando emphyteus est ex pacto, & providentia, dec.
35. n. 16*

*Emphyteotica rei alienatio valet sine consensu Domini
directi, si ab ipso Domino talis defectus non allegatur, nam
ab alio allegari nequit, ibid. n. 18*

*Emphyteotica res itaque facultate affranchandi concessa
emphyteote evadit libera sequuta affranchatione, ita ut
Dominus directus sequatur affranchatione omne Ius, ac pos-
sionem amittat, dec. 441. n. 1*

Affranchationis effectus non ex quibus probetur ibid. n. 2
*Emphyteotica res cum hypotheca ad favorem Domini di-
recti transit in singulari successore in extima sententiam,
Bald. cuius contrarium tenet Bart. dec. 611. n. 8*

*Qualitas emphyteotica non probatur in præiudicium effecti
ex nunciatio quod aliqua res est sub proprietate alienius,
dec. 66. n. 32*

*Emphyteus alienari potest in personis comprehensas
cum consensu Domini, dec. 317. n. 71*

*Emphyteus concessa pro se filius, & nepotibus nulla facta
mentionem heredum, dicitur ex pacto, & providentia, decisi.
58. num. 15*

*Et quando est ex pacto, & providentia, tunc bona Emphy-
teotica distrabi nequeunt, ibid. n. 16*

*Emphyteus Ecclesiastica etiam in multis casibus est he-
reditaria, decisi. 66. n. 33*

*Emphyteus Ecclesiastica concessa pro se, & heredibus
in perpetuum non est simpliciter hereditaria, decisione
326. n. 1*

*In Emphyteus Ecclesiastica appellatione heredum veniunt
descendentes femina, dummodo sint heredes, ibid. n. 2*

*In Emphyteus Ecclesiastica appellatione heredum veniunt
solum heredes sanguinis, ibid. n. 3*

*Emphyteus Ecclesiastica concessa pro heredibus, succes-
soribus comprehendit solum heredes sanguinis, nec transit ad
extraneos, dec. 483. n. 1*

*Emphyteus Ecclesiastica concessa cum clausulis ad ha-
bendum, & in perpetuum efficitur vere hereditaria, &
transitoria ad quoscunque etiam extraneos cum id importet
perpetuitas ad contrahentibus contemplata, ibid. n. 2. Decla-
ra num. 11. & 12*

*Præsertim quando in concessione adest quedam lenis con-
ditiō pro concessione extraneorum, ibid. n. 5*

*Emphyteus Ecclesiastica arguitur hereditaria, & trans-
itoria ad extraneos concurrentibus coniecturis, id suadenti-
bus, nempe si Canonis solutio correspondet fructibus tem-
pore concessiois percipi solitis, ibid. n. 4. Declara num. 25.
& 26*

*Item stante pacto franchandi in investitura appposito, ibid.
num. 5. Declara n. 31*

*Item si res in Emphyteus concessa tempore concessiois ste-
tilis erat, ibid. n. 6. Declara n. 30*

*Item ex observantia subiecta res valente ex concessioibus
factis favore extraneorum, nam talis observantia declarat
primordiale mentem contrahentium, & ubi concessio semel
transit ad extraneos, semper retinet eandem qualita-
tem, ibid. n. 7. Declara n. 32. & seq.*

*Item stante prohibitione alienationis sine consensu Domini
directi ne dum ad heredes, & successores, sed etiam ad alios
ab eis causam habentes, ibid. n. 8. Declara n. 42*

*Item ex conventionē de solvendo in casum alienationis lau-
demium, cum in necessarium antecedens supponat bona
Emphyteotica deuenire posse ad extraneos, ibid. n. 9*

*In Emphyteus Ecclesiastica prohibitio alienationis conce-
pta per duas negativas nempe non possit alienari, nisi cum
consensu Domini resoluitur in permissione alienandi cum
consensu Domini, ibid. n. 13*

*Et quando est concessa sub vinda negativa, licet postea
alia sit addita directæ ad solutionem laudemii, ista non qua-
lificat consensum Domini, de quo paulo ante absque similē
ditiōne negatiua facta sunt mentio, ibid. n. 14*

*In Emphyteus Ecclesiastica alienatio permixta Iuris
dispositionem intelligitur inter comprehensos in Investitura,
non autem favore extraneorum, ibid. n. 23*

*Emphyteus Ecclesiastica non efficitur transitoria ad ex-
traneos quando adest expressa prohibitio alienandi sine con-
sensu Domini, dec. 317. n. 22*

*Emphyteus finita per mortem ultimi Emphyteute, tunc
datur Domino directo manentio ratione civilis possessionis
adversus illius successores, dec. 216. n. 19*

*Emphyteus renovatio debetur ex æquitate proximiori
ultimi emphyteute, dec. 57. n. 1*

*Intellige quando Dominus directus non vult bona ad
se revertere ob lineam finitam retinere pro se, sed alteri con-
cedit, sine agatur de emphyteus priuati, siue Ecclesie, ibid.
num. 2*

Index Rerum,

Emphyteusis renovatio debetur proximiori in Civitate & Diocesi Eugubini, rigore concordia inter Clerum, & Populum Eugubinum inita, & à Sede Apostolica confirmata, ibid. n. 3. & decil. 70. n. 1.

Ex quibus excludatur non usus dicta concordia? dec. 57. num. 9. & seq. & dec. 70. n. 6.

Emphyteusis renovatio non debetur proximiori sante patulo in nulliura per quod censetur iuri eam petendi renunciatum, decil. 57. n. 13.

Tale pactum quod bona finita generatione libere ad Ecclesiam revertantur, nec fiat renovatio proximiori non valet, ibid. num. 14.

Emphyteusis renovatio debita est proximiori vicini inestituti de equitate, decil. 401. n. 9.

Declarat aequitate militare quando Dominus vult extraneos inestituti, & aequalis praesertim, sedus quando vult bona pro se retinere, quia prima charitas incipit seipso, ibidem num. 10. & 11.

Amplia quamvis res sit solita renovari, nisi in specie probetur consuetudo etiam in casu quo Dominus vult retinere pro se, ibid. num. 12.

Et voluntas retinendi pro se non excluditur ex licentia, siue benedictio Apostolica procurato renovandi ad favorem proximioris vicini inestituti, antequam sit obtentum, etiam nondum sequuta sententia per executores, ibidem numero 13.

Emphyteusis renovatio locum non habet si Rector Ecclesiae vult Ecclesia bona devoluta retinere pro se, decil. 411. num. 4.

Emphyteusis finita manutentio non competit Domino directo, quousque renovationi locus est, ibid. n. 1.

Nec tenetur qui renovationem petis bona emphyteutica à se possessa dimittere Domino directo, ut iterum ab eodem sibi restituantur, ibid. n. 2.

Emphyteuta caducitatem à se incursum approbare censetur eo ipso, quod à Domino directo illius remissionem obtinet mediante solutione certa quantitate, ac novis pactis intervenientibus, dec. 517. n. 1.

Quam caducitatem impugnare, & excusare nequit causam habens ab emphyteuta, ibid. n. 2.

Emphyteuta censetur recessisse à lite super caducitate introducta eo ipso quod à Domino directo remissionem caducitatis accepit, ibidem n. 3.

Emphyteuta cadit à iure suo etiam ob non solutionem Canonis decursi post litem motam super devolutione, decilione 485. num. 28.

Emphyteuta admitti debet ex equitate ad purgationem mora, qua purgabilis est, etiam si ius actoris sit effectum deterius, dummodo morosus offerat damnum rescire, ibidem num. 30.

Emphyteuta Canones soluere non tenetur si bona emphyteutica non possidet, sed occupantur ab hostibus, dec. 648. num. 16. Declarat num. 27.

Emphyteuta disponere potest de bonis emphyteoticis in comprehensos in iustitiam illorum accedente consensu, decil. 316. num. 6.

Emphyteuta obligans omnia bona sua pro observantia contentorum in instrumento iustitiae non comprehendit sub hac obligatione bona hereditaria, dec. 611. n. 11.

Praesertim quando heres hereditatem cum beneficio legis, & incrementis adiit, quia tunc non tenetur de proprio soluere canones decursos in vita sui auctoris, nisi quatenus bona hereditaria suppetant, ibid. n. 12.

Emphyteuta probare tenetur antiqua consilia rei emphyteutica, si eius culpa fuerint cum aliis consilia, dec. 458. n. 4.

Emphyteuta ultimus de generatione habens facultatem nominandi unam personam decedendo sine testamento censetur nominasse venientes ab intestato, decil. 61. n. 2.

Declarat conclusionem non procedere in Emphyteusi limi-

ratio concessa ad tertiam generationem ex qua ius nominandi sub conditione expressa, vel tacita censetur, hoc enim casu venientes ab intestato non censentur nominasse, ibidem n. 3.

Emphyteuta ex quibus dicitur constitutus in mora solvendi Canonem, decil. 485. n. 5.

Contra Emphyteuta heredem, ut intentari valeat devolutio à Domino directo, requiritur scientia rei emphyteutica, ibidem num. 22.

Et talis scientia debet esse certa, non autem praesumpta, ibid. num. 26.

Et ex quibus scientia in herede excludatur? ibid. num. 23. & seq.

Oblatio facta ab Emphyteuta de faciendo omne id, quod de iure facere tenetur, an, & quando relevet ad effectum, ut deinde admittatur ad purgationem mora? ibidem num. 31. & 32.

Et ex quibus scientia in herede excludatur? ibid. num. 23. & seqq.

Emptor ante emptionem declarat se emere contemplatione alicuius, & cum pecunia illius tunc dicitur in re empti habere tantum nudum nomen, & tam possessionem, quam dominium non sibi, sed Domino pecuniarum acquirere voluisse, decil. 65. n. 1. & 4.

Praesertim si concurrat observantia dicta declarationis, ex quo ille solus, cuius nomine res empti fuit eam semper possidet, administravit, ac fructus percepit, ibid. num. 11.

Et si aliunde constet voluisse rem emptam non sibi, sed alteri acquirere, tunc res empti et acquisita censetur, & nomen emptoris praesumitur in Instrumento simulat emptum, ibid. num. 6.

Ita ut omnes actus ab emptore gesti tanquam conferantur ad emptionem precedentem, & in qua eius nomen fuerat simulat emptum, simulati quoque praesumantur, ibidem numero 7.

Et ex quibus desumatur intentio contrahentium simulandi nomen emptoris? ibid. n. 10.

Emptor agere nequit contra venditorem, qui promisit rem venditam esse liberam, qua tamen talis non erat, nisi in quantum assertio dolosa venditoris sit et praedicta, decilione 183. num. 2.

Emptor agere potest contra venditorem si res vendita detegitur fidei commissio subiecta, dec. 343. n. 27.

Emptor agere potest contra possessores bonorum venditoris sante promissione de evictione, & de rescindendo expressa, ac omnia damna, decilione 497. num. 7. & dec. 551. num. 1. & seq.

Emptor, ut agere possit contra venditorem de evictione, sufficit quod evictio imminet, ac de facili reparari non possit quamvis actualis sequuta non fuerit, ibid. n. 8.

Emptor acquirit rei emptae dominium etiam ante solutum pretium, quando fuit habita fides de pretio, decilione 552. num. 4.

Et fides de pretio dicitur habita si emptori fuit data dilatio ad soluendum pretium, & inseritur fructus recompensati, & sufficit ad hunc effectum, quod venditor sciat statim solui non posse, ibid. num. 5.

Emptor acquirit rei emptae dominium etiam ante solutum pretium non obstante pacto, quod soluto pretio statim rei vendita sit in pleno dominio emptoris, quia dicta verba intelliguntur de dominio pleno respectu libera perceptionis fructuum absque onere soluendi fructus recompensati, ibidem numero 6. & 7.

Emptor ante solutionem pretii non acquirit dominium rei emptae, & tradita etiam cessante speciali reservatione favore venditoris, dec. 204. n. 5. & dec. 330. n. 4.

Emptor ante solutionem pretii acquirit rei emptae dominium si fuit habita fides de pretio, & venditor illud sibi specialiter non reservavit, dec. 204. n. 6.

Emptor

& Materialium.

Emptor bonorum fideicommissi efficitur securus, si alienatio emanavit auctoritate Papae, seu Principis, decisione 98.

Emptor fideicommissario non competat amplius regressus ad rem alienatam, sed solum ad investimentum, eius loco subrogatum, ibid. n. 12. & dec. 175. n. 10.

Amplius etiam si investimentum a nullatenus fierent, d. dec. 175. num. 11.

Emptor bonorum fideicommissi tenetur esse sollicitus de investimento, si Pontifex in derogatione fideicommissi mandavit prout tenetur fieri, ibid. n. 12.

Socius vero si Pontifex liberavit emptorem ab enteri procreandi investimentorum effectu, ibid. n. 13.

Emptor bonorum fideicommissi beneficium derogationis amittit, ob non servatam formam, Brevis, ibidem numero 101.

Emptor bonorum fideicommissi efficitur legitimus contraditor ad impedendum investimentum fideicommissario si alienatio emanavit pro excludendo ere alieno fideicommissitenti, dec. 254. num. 2.

Emptor rei fideicommissariae pro soluendo ere aliena testatoris, ac etiam pro legitima, & Tribellianica hereditate prout est legitimus contraditor, ad impedendam investimentum fideicommissariae, tunc contra eum ordinariis, tunc autem in iudicio summario procedi debet, decisione 159. num. 5.

Fallit quando titulus emptoris dategitur incontinenti nullus, ibid. n. 6.

Ex nullis resultat siante expressa prohibitione alienationis, ibid. n. 7.

Emptor rei hereditaria non est legitimus contraditor ad impedendam investimentum hereditatis, si venditio est eadem nulla tamenque facta à non habente potestatem vendendi, & non servata forma precepti testatoris, decisi. 380. num. 1.

Amplius etiam si emptor bona fide emerit ab eo, quem Dominum esse putabat, nam esto quod hoc praeferre posset ad prescribendum, dominum incontinenti consistere de non domino, & ure venditoris, ibid. n. 2.

Ratio est quia titulus huiusmodi non est compatibilis cum titulo hereditatis, nec dicitur apparens, dum dategitur nullus, ibid. n. 3.

Et praesumitur elegisse quod melius est, dec. 423. n. 3.

Emptor ignarus de qualitatibus, & viciis rei emptae debet à venditore certior non sub involucrio verborum, sed animarum, & in specie, dec. 41. n. 21.

Alioquin vendita censetur res tanquam libera, ibid. n. 22.

Emptor si emit mediante decreto Iudicis, tunc ei sufficit ostendere emptiorem factam cum decreto, dec. 58. n. 12.

Amplius quamvis Iudex causam non exprimat in decreto, ibid. n. 13.

Itaque contrarium asserenti incumbat onus probandi, ibid. num. 14.

Emptor in bonis emptis non potest per subsequentes conventiones praeiudicare hypothecae contractui favore creditorum tempore emptoris, dec. 204. n. 25.

Emptor si constituit tenetur investimento faciendo, tunc confensus habetur pro praestito illam praestare differat, vel sine causa recuset, de qua partibus non concordantibus Iudex summariè cognoscere poterit, decisione 230. num. 6.

Nec ab eius iudicio licitum erit cuiquam ex partibus appellare, seu quovis modo reclamare, ibid. n. 7.

Et recusus ad Iudicem super cognitione causae cum sit facta, nullum, aut modicum ere eo considerari potest praedictum, ibid. n. 8.

Consensus emptoris adhibendus in investimento faciendo non prout, sed vultus est fideicommissarius, ac tacite inest patet investimenti cum scientia emptoris, ibid. n. 10.

Emptor qui passus est euicentem agere potest etiam ad pretium solummodo, sed etiam ad damna, & interesse, decisi. 315. n. 5.

Et agere potest pro damnis veli saluano interdito, ibid. num. 6.

Emptor tenetur litem super re emptae sibi moram denotare venditori, ibid. n. 8.

Limita non procedere quando venditor sciuit licem fuisse motam, & non comparuit in Iudicio, quo casu dicitur in culpa, vel praesumitur non habuisse quid opponeret, ibidem num. 9.

Item limita non procedere, quando constat de iure euicentis tunc absque denunciatione litis emptor agere potest de euicitione, ibid. n. 15. & dec. 543. n. 29.

Emptor si coacte rem emptam dimittit tunc fructus compensationis soluere non tenetur venditori, dec. 511. n. 9.

Emptor si cessionario nomine venditoris promissu soluere fructus recompensarios non potest eo infuso retrocendere venditori rem emptam & sub hoc praetextu fructuum solutionem emulare, ibid. n. 10.

Quinimo nec potest fortem ipsam principalem pretii cessum soluere cedenti in praeiudicium cessionario, ibidem num. 11.

Emptor contra quem est lata sententia potest pro liberatione à molestis agere, ut feratur alia ad satisfaciendum absque nouo libello parte non opponente, dec. 531. n. 13.

Primus emptor praefertur secundo emptori in re emptae, dec. 464. n. 1.

Et tenetur aduersus secundum emptorem plenè, & concludenter probare quid fuerit in prima venditione comprehensum, ibid. n. 15.

Emptor tenetur omnia in Instrumento venditionis promissa adimplere, dec. 607. n. 1.

Emptor tenetur ad solutionem pretii post rem venditam sibi traditam, ibid. n. 2.

Limita non procedere, quando rei vendita pars fuit euicta, ibid. n. 3.

Limitatio non applicatur, quando constat partem euictam non fuisse in venditione comprehensam, idque desumitur ex Instrumento venditionis, ibid. n. 4.

Emptor quod sciuerit non totam rem venditam spectare ad venditorem ex quibus resultat, ibid. n. 15. & 16.

Emptor non potest de re emptae disponere stante reservatione domini favore venditoris donec pretium fuerit solutum, sed interim contractum macet in terminis simplicis locationis, dec. 616. n. 12.

Emptor si venditionem approbat mediante solutione pretii non potest amplius ab ea recedi, ibid. n. 13.

Emptor potest à contractui recedere si venditor promissit rem venditam esse liberam, quae talis non est, tunc enim praesumitur emptor per fraudem indultus ad emendam, & alias non empturus, dec. 638. n. 21.

Emptor quo casu non teneatur litem super re emptae moram in se suscipere, ibid. n. 23.

Emptor quod sciuerit totam rem emptam non spectare ad venditorem, sed tantum pro parte, & pro ea tantum ipse emere intendit, ex quibus conueniatur? decisione 644. num. 19.

Emptor tenetur ad solutionem pretii, dec. 664. n. 19.

Emptori datur retentio pro meliorantis bona fide in re emptae factis donec ei resciantur, dec. 179. n. 1.

Item datur retentio aduersus fideicommissarios, si rem melioratam postea euigere tentent, ibid. n. 2.

Emptori quod praedest, & venditori non nocet denegari non debet, dec. 250. n. 15.

Emptori euicentem passio datur actio personalis, non autem hypotheca bonorum, dec. 315. n. 3.

Fallit quando euictio fuit expresse promissa sub obligatione constant bonorum, ibid. n. 4.

Index Rerum,

Emptori satis cautum dicitur per promissionem de emptione, & obligatione bonorum venditoris, etiam si res vendita aliquo onere sit obnoxia, decil. 609. n. 8 & 11

Emptori competit facultas supplendi in sum pretium, si venditio detegitur lesiva, nec potest huiusmodi facultas sibi à ludice auferri, ibid. n. 19. & 20

Emptoris voluntas quod contractus non sit perfectus antequam rogatum Instrumenti ex quibus desumatur? decisione 638. num. 11.

In emptorem Baronia ex quibus translati censentur possessio ac dominium? decil. 336. n. 1

In emptorem non censetur translatum dominium rei fideicommissaria stante prohibitione alienationis, decisione 199. num. 14

Inter emptorem & venditorem rei emphiteotice si pactum aliquod intercessit illud afficit Dominum directum qui contractum generaliter approbavit, decil. 223. n. 6

Inter emptorem & venditorem Instrumentum censui debet ad formam capitulorum & nihil ei addi, aut detrahi potest nisi utraque pars consentiat, dec. 230. n. 1

Inter emptorem, & venditorem si fuit conventum de obediendo Breui Apostolico, salu conventio habet implicitam conventionem de conficiendo Instrumentum iuxta illius formam, & est pars contractus, ibid. n. 3

Alioquin non servata illius forma Instrumentum non valet, ibid. n. 5

Inter emptorem & venditorem si fuit conventum quod venditor intra certum tempus teneatur obviare declarationem non extare fideicommissum super re vendita pacto resolutionis adiectione, quod si declaratio emanaverit post lapsum termini non suffragatur, decil. 616. n. 4. Declara. n. 7

Enunciatio contenta in aliquo testamento non effectuato nullius est momenti, decil. 488. n. 13

Non metetur attendi quando in dubium revocatur, decil. 381. n. 13

Enunciatio quod aliquem sub proprietate alicuius non probat in prejudicium tertii qualitatem emphiteoticam, decil. 66. num. 32

Enunciatio unica, contra quam concurrunt contraria presumptio, & principaliter dubitatur de enumerato non attenditur, dec. 467. n. 7

Unica non attenditur, praesertim quando de tempore litis mota est recens, dec. 525. n. 8

Enunciatio in antiquis probat dominium, decil. 100. num. 1

Praesertim iunctis adminiculis, ibid. num. 2

Pro adminiculo deferunt pluralitas Instrumentorum ibid. num. 3

Enunciatio antiqua unionem probant, decil. 285. num. 6. & dec. 336. n. 1

Amplia etiam si enunciatio emanaverint à persona suspecta, & interessata, quando emissae fuerunt praesente Ordinario, & Commissario Apostolico à quibus fomentum recipiunt, dec. 285. num. 7

Item amplia quamvis enunciatio unionem explicite non exprimat, sed solum quod Ecclesia est pleno iure subiecta Monasterio siue illius membrum, quia exinde resultat virtualiter unio, dec. 336. n. 2

Concurrentibus praesertim adminiculis, dec. 285. num. 8. 9. & seq. & dec. 336. n. 3

Enunciatio antiqua plurimum Instrumentorum plenè probant, dec. 434. n. 5

Enunciatio antiqua ultra centum annos, & adminiculata valde conducunt ad probandam qualitatem enunciatam, dec. 459. num. 16

Enunciatio de recenti deferunt pro adminiculo, decil. 434. n. 7

Enunciatio non attenduntur, quando principaliter dubitatur de enunciato, decil. 228. n. 23

Enunciatio plures excedentes metam centum annorum sunt magni momenti in amicus, praesertim ad probandam qualitatem beneficii, dec. 312. n. 9 & 10

Episcopus an possit de iure communi auctoritate ordinaria, non obstante dispositione cap. 2. v. lit. pend. in 6. conferre beneficia litigia superflui colligantur? decisione 1. numero 9

Episcopus siue unionem faciat auctoritate ordinaria propter consorium, quod est inter Capitulum, siue tanquam Sedis Apostolicae Delegatus vigere Concilii Trid. sess. 21. de reform. cap. 5. semper necessarius est consensus Capituli, decilio. 140. num. 6. & 8

Episcopus etiam si ad unionem procedat tanquam delegatus vigere Concilii Tridentini semper habet consorium cum Capitulo, ibid. n. 10

Episcopus vivere nequit sine causa cognitione, ibid. n. 13

Episcopi assertioni circa causam unionis multum deferunt, sed non creditur; fides tamen adhibetur quando est verisimilis, & adminiculata, ibid. n. 29

Episcopi assertio de insufficientia reddituum pro validitate unionis, siue adminiculis fidem non meretur, decil. 351. num. 1

Episcopus quod adhiberit in unione causa cognitionem, ex quibus colligitur? ibid. n. 5

Et siue causa cognitione non potest ad unionem procedere, ibid. num. 6

Episcopus si decrevit unionem esse faciendam, proce expediri videbitur nullo tempore dicti decreti adhibita causa cognitione tunc non censetur aliquid pure voluisse decernere, ibid. n. 7

Episcopus declarare potest, quod in decreto de unione faciendi nullam habuit intentionem eviendi, nisi servatis servandis, & capitis informationibus, ibid. num. 12

Et talis declaratio valet etiam ex interno, ibid. n. 15

Episcopi assertio de insufficientia reddituum in decreto unionis emissae sufficit, quod sit dubia, vel varia, ut non relevet, ibid. num. 17

Episcopus non potest sine causa unionem facere, decil. 175. num. 11

Et causa probanda est ab allegante unionem, ibid. num. 12 Nec probatur assertio unionis emissae in ipso actu unionis, ne alias aperitur via eludendi dispositionem legis prohibentis unionem fieri sine causa, ibid. num. 13

Adminicula adducta ad corroborandam assertionem unionis non attenduntur, quando adfuerint probationes in contrarium, ibid. num. 14

Episcopus potest unionem à se factam ex causa revocare, ac dissolvere, ibid. n. 17

Episcopus etiam vigore Concilii Trid. potest vivere beneficia contrarium reservata licet vivere nequeat, quorum reservatio est discontinua, & pendet à futuro eventu, qualis est reservatio Regule 8. dec. 280. n. 2

Episcopus ex causa tenuitatis praebendarum, ac distributionum vivere potest ad suorum Capituli omnes, vel plura beneficia iuxta dispositionem Conc. Trident. sess. 24. de reform. cap. 15. ibid. num. 9

Episcopus quamvis auctoritate ordinaria non valeat dignitates vivere, potest tamen cum beneplacito Papae, ibid. num. 34

Episcopi assertioni non statuitur circa causam unionis, ne aperiatur via erigendi, seu eviendi sub mendacito praetextu legitime causae, dec. 405. n. 17

Episcopus nequit expedire negotia ardua sine consensu Capituli, dec. 140. n. 17

Episcopus si dispensat cum aliquo ad Beneficium Curatum, non tamen dicitur dispensare ad Beneficium simplex, & quare? dec. 14. n. 12. & n. 13

Episcopus super iure decimandi nullum habet interesse, ex propria persona, quia illi ius residet, nam Decima spectat

Index Rerum,

Episcopus quo casu constituitur in quasi possessione libere conferendi in concursu Patroni? dec. 368. n. 11

Episcopus absque legitima causa erigere nequit beneficia simplicita in parochialibus, & de causis non statim illius assertioni, decil. 405. n. 16

Episcopus ob populi numerositatem potest prebendis Canonialibus annectere omnes coadiuvandi Archiepiscoporum in animarum cura, quando solus non sufficit, decil. 409. num. 1

Episcopus potest ex causa necessitatis beneficia simplicita in curia, & parochialibus erigere, ibid. num. 2

Episcopus quando collatio est simultanea cum Capitulo, solus conferre nequit excluso Capitulo, decil. 436. n. 2

Episcopus non potest dispensare ad beneficium simplex, dec. 244. nu. 33

Episcopus non confertur ius conferendi privatum respectu simultanea prescriptis ex collationibus factis in mensibus servatis vigore alternativae, dum in d. mensibus Capitulum simultaneum non presendit, sed tantum in mensibus ordinariis, dec. 436. nu. 15. & 18

Et Episcopum consilisse animo privandi Capitulum ex quibus desumatur? ibid. nu. 16

Episcopus conferens vigore alternativae per necesse supponit beneficia non esse simultanea collationis, decil. 467. num. 11

Episcopus Ecclesia vacante deputare potest Econumum, tam ex depositione S. Concilii Tridentini, quam Iuris communis, dec. 114. nu. 1

Episcopus an possit vendere Capellam in praedictum patrimonium non servata forma Extraneatus Ambitionis de reb. Eccl. non alienand. dec. 145. n. 6

Episcopus si sinit a Papa translatum propter necessitatem Ecclesie huiusmodi translatio illi induci solutioem prioris vinculi absque illius consensu, quando vero sit propter meritum personae, tunc necessaria est illius acceptatio, decil. 221. nu. 12

Episcopus potest in suo Episcopatu quicquid potest Pontifex in Ecclesia, dec. 323. n. 12

Episcopus necessitati, ac utilitati Ecclesiarum consulere tenetur, dec. 374. n. 7

Episcopus praesentium informatus de statu, & qualitatibus Ecclesiarum suae Diocesis, ibid. n. 8

Et in hoc est ei adhibenda fides, decil. 280. num. 30. & decil. 285. n. 9

Episcopus nequit bona beneficia vacantia occupare, & sine causa illius fructus sibi applicare absque licentia Papae alias dicitur in dolo, dec. 318. n. 8

Episcopus cum sit caput Capituli, & in dignitate constitutus, eius vox dignior reputatur, dec. 436. n. 23

Episcopus in functionibus academicis, & in rebus spectantibus ad publicam Academiam sine Apostolica, siue Regia autoritate erectam nullam habet Iurisdictionem, dec. 448. nu. 2

Nisi ex privilegio, vel alio Iure sibi competere probet, ibid. n. 3

Episcopus solus administrare valet Sacramentum confirmationis, dec. 459. n. 25

Episcopus Cracoviensis ex statuto, & ordinationibus Regni Poloniae habet solam potestatem circa examen scholasticum, quod ad officium Cancellarii spectat, decil. 474. numer. 23

Episcopus titulum Episcopatus habet a Papa, decil. 202. num. 19

Episcopi consensus licet requiratur, quando Iussu patronatus transferretur nominatim, & principaliter, secus vero si accesserit cum universitate bonorum transferatur? decil. 15. num. 5

Episcopi consensus post factam donationem Iussu patronatus, & post mortem donatoris, an possit accedere decil.

277. numer. 8. 9. 10. & 11

Episcopo non licet in aliena Dioecesi Pontificali exercere, dec. 459. nu. 11

Episcopo demandatur clausura Monasterii primariae, quoad omnes etiam in Monasteriis Regularium, ibidem numer. 24

ad Episcopum spectat munus praedicationis, & tenetur tale munus per seipsum explere, vel per alium expressis tamen suis non autem pensionariis, dec. 213. n. 26. & 27

ad Episcopum spectat administratio Crismatis, Olei Sancti, & similitum; necnon collatio ordinum, decil. 459. num. 8. & 9

pro Episcopo praesentatur in spectantibus ad eius officium, dec. 140. nu. 21

Epistola alicui, quando non est directa pro eo non probat tamen contra scribentem contraria opinio est verior, decil. 6. num. 10

Epistola cum semper loquatur statim, ac tertius Epistola videtur eo presente confessio ibidem contenta videtur emanasse, ibid. n. 12

Intellige conclusionem procedere, quando Epistola continet factum scribentis cum tertio, sed si continet aliorum non statim Epistola, ibid. n. 13

Epistola non probat pro tertio contra tertium, ibid. n. 14

Epistola scripta a tertio non nocet nec praedictat tertio, dec. 166. nu. 12

Epistola Dini Pauli ad Romanos in illis verbis, ut sit primogenitus in multis statibus refertur, decil. 602. numer. 32

Epistola, quod fuerit de ordine alicuius scripta probat potest ex pluribus simul iunctis, dec. 664. n. 16

Epistola probant contra scribentem pro eo ad quem fuerunt scriptae, dec. 49. num. 23

Equites de Calatrava vere Religiosi non sunt, dec. 288. numer. 45

Sunt tantum persona Ecclesiastica, & sibi ac privilegio gaudent, ibid. n. 46

Error ab allegante est plene, & concludenter probandus, dec. 329. nu. 16

Error allegari nequit in facto proprio, dec. 367. d. nu. 6

Error allegari nequit ubi adeo res indicatur, nisi infirmus doli concurrat, dec. 390. n. 16

Error calculi retardat executionem Instramenti quantitatis executivi, necnon etiam transactionis, decil. 192. num. 1. & 2

Error calculi non obstante transactio sublinetur, conclusio tamen intelligitur ad effectum, ut in alius tenet deducto, & retracto errore per exceptionem doli, ibidem numer. 3

Propter errorem transactio rescindi nequit, nec minus propter errorem calculi, ibid. n. 5

Declaratio conclusionem procedere, quando super praedicti errore calculi lis mota fuit, vel timebatur, & desuper emanavit transactio, secus vero si de errore calculi nulla praecesserat dubitatio, ibid. nu. 6. & ratio diversitas redditur, nu. 7

Super errore calculi, quod non fuerit transactum ex quo deducatur, ibid. num. 8

Error confessionis, ut excludatur sufficit sola possibilitas in contrarium, dec. 220. n. 27. & 30

Error confessionis circa quantitatem fructuum perceptorum ex quibus excludatur? ibid. n. 31

Error confessionis probandus est per concludentes probationes, quae excludant per possibilem veritatem confessionis, dec. 245. nu. 2

Amplia praesentim, quando confessio emanavit pro exoneratione conscientiae, & fuit ad administrandum, ibid. n. 23

Error confessionis non nocet, dec. 396. n. 35

Error confessionis ex quibus excludatur? dec. 306. n. 11

Error

& Materialium.

Error confessionis, et excludatur sola possibilitas sufficiens, decil. 65. n. 12.
 Error communis, seu tolerantia suffragatur, quando ex parte delegatus non deficit auctoritas, decil. 121. n. 28.
 Error confessus excludit, decil. 160. & decil. 350. n. 9. & decil. 411. n. 119.
 Error confessus non tollit ab acta, & insitit quemcumque contrarium, siue mulieris siue maioris, decil. 335. n. 16.
 Error debet esse cum non clarus ad retarandam manutentionem, decil. 390. n. 13.
 Et clatus dici nequit dum pendet à questione Iuris valde intricati, & dubij, decil. 390. n. 14.
 Error ex quibus dicatur probatus, decil. 192. n. 22.
 Error expressus in transatione si oculariter apparet ex lectione instrumenti eo magis impedit executionem transationis, ibid. n. 10.
 Et si ante dicta errore quilibet promissio in transatione consummatur ope exceptionis rescinditur, ibid. n. 11.
 Error infirmationem heredes tenent, decil. 54. n. 21.
 Error in aliqua querentia ubi concurrat, tunc querentia non nocet ei, qui querentia, decil. 335. n. 17.
 Error in facto proprio allegari nequit, dec. 367. n. 6.
 Error in nomine gratiam non vitiat, quando ex oppositio- ne cognominis aliusque qualitatibus redditur certa persona de- scripta, per cuius obitum beneficium vacant, decilio 479. n. 1. c. 4.
 Error Notarij etiam per coniecturam probari potest, decil. 17. n. 1. c. 5.
 Error non presumitur in actu geminato, decilio 306. n. 1. c. 14.
 Item nec presumitur in facto proprio, sed plene, & conclu- dendum ab allegante probandum, dec. 41. n. 1. c. 26.
 Error resistit originis obligationis ex contractu, vel quasi cum excludat confessionem, dec. 192. n. 4.
 Error si casu dedit actibus subsequenibus illi tanquam erronei non sunt attendendi, ibid. n. 21.
 Error temporis in decreto appositus ex quibus probetur? dec. 17. n. 1. c. 4.
 Erroris exceptio in summarissimo possessorio non admi- nitur, nisi sit certus, & clarus, decil. 390. n. 8.
 Et error in eligendum sufficit quilibet possibilitas veritatis, decil. 84. n. 12.
 Elcobar de ratiocin. cap. 9. num. 69. quo casu loquatur? decil. 151. n. 24.
 Evangelium canere in diebus solemnibus, quando Canonici teneantur? vide in verbo Canonicos.
 Evangelium in Sacris Conciliis in medio apponebatur, ad quod vultus omnium convertere essent quia representabat ipsum Deum silentem in medio sinagoga, dec. 566. n. 23.
 Ideoque dignior pars censebatur, quam dextera ipsius Dei se representantem respiceret; ita ut à dextris essent, qui habito respectu ad ingressum sedebant à sinistra, & converso à sinistra sedebant ad dexteram, ibid. n. 22.
 Euictio rei sequuta non dicitur nisi concurrat amissio do- minij, vel possessionis, decil. 122. n. 3. & decil. 156. n. 8.
 Sufficit tamen, quod sola possessio fuerit ablata, ut ex ea agi possit, decil. 335. n. 7.
 Euictio licet sequatur, non tamen actio per donationem insol- utum exinde reuocatur, decil. 288. n. 30.
 Euictio, quando est simpliciter promissa à venditore, siue rei vendita sit euicta, siue non ad hoc ut emptor agere possit de euictione sufficit, quod euictio imminet, & de facili reparari non potest quamvis actualiter sequatur non fieri, dec. 407. n. 8.
 Euictio promissa cum obligatione, quid debitor census eis solvendo eumque manuteneudo operatur nedum respectu veri- tatis crediti, sed etiam exigibilitatis, dec. 518. n. 18.
 Euictio, siue confessio indemnitas si fuit simpliciter pro- missa nulla facta mentione, quod nomina census sit solvendo, que sufficit esse verum, ibid. n. 20.

De euictione promissa cedens tenetur, quia etiam dicitur de natura cessionis census ex causa overisa, dec. 619. n. 2.
 De euictione sortis principalis census tantum obligatus non tenetur ad fructus euictas, & sic ultra contenta, decilio 156. numer. 9.
 Euicta quodammodo dicitur sortis principalis census si serius possessor bonorum censuum se opponit exactioni fructuum, dec. 104. n. 12.
 De euictione agere nequit, qui sententia contra se lata acquie- vit, nec ab ea appellavit, ut tenebatur, dec. 288. n. 18.
 Euictione sequuta, quando actio de dote reuincat? ibidem numer. 31.
 De euictione agere nequit mulier quia bona dotata tueri ne- glexit, ibid. n. 33.
 De euictione venditor tenetur ex natura contractus, quamvis non sit promissa, dec. 315. n. 2.
 De euictione cauere non tenetur, nec in damnum esse debet qui compellitur ob retratum rem restituere, decilio 321. numer. 29.
 De euictione venditor tenetur, quamvis ignorauerit bona ven- dita esse prohibita alienari, dec. 343. n. 28.
 De euictione venditor regulariter tenetur, dec. 380. n. 26.
 De euictione non tenetur heres legatario rei particularis, quicquid sit in legato generis? dec. 445. n. 18.
 Præsertim, quando Testator ignoravit rem legatam esse alienam, & illam tanquam liberam acquisitam, & possedit, ibidem n. 19.
 Item heres non tenetur de euictione, quando est Testator magis communis, quam legatarius tunc enim non presumitur quod Testator voluerit iurari de euictione ad fauorem Legatarij minus coniuncti, ibid. n. 30.
 Pro euictione debita ex contractu datur à Iure communi tantum actio personalis, non autem hypotheca bonorum, decilio 315. n. 3.
 Fallit quando euictio fuit expressè promissa sub obligatione omnium bonorum, tunc enim competit hypotheca, ibid. n. 4.
 Pro euictione Emptor agere potest nedum ad pretium solu- tum, sed etiam ad damna, & interesse, ibid. n. 5.
 Et agere potest vile Saluiano etiam pro damnis, & interesse? ibid. n. 6.
 Euicta quodammodo dicitur res, si filius eius impeditur, dec. 291. n. 12.
 Euictionis fideiussor agere nequit pro releuatione ante se? quam euictionem, dec. 60. n. 8.
 De tempore euictionis valor rei inspicendus est, decilio 291. n. 13.
 Præsertim si ad illud tempus partes respuerunt, ibidem numer. 14.
 Exactio pecuniarum facta à filio pro parte censetur tan- quam eius procuratore, ac ministro facta itaot exactio cedat periculo patris, dec. 135. n. 11.
 Exactio facta à filio pro parte ipso sciens, & patiente, pra- sumitur in eo mandatum, nam pater sciens, & patiente cen- seatur filium ad exigendum proposuisse, ibidem n. 15.
 Et scientia patris de exactione pecuniarum à filio facta ex quibus elicitur? ibid. n. 16. & seqq.
 Exactio presumitur facta à filio de ordine patris, si illas in libro sub nomine patris, in quo similes exactiones describere solebat descripsit, ibid. n. 19.
 Præsertim si in eodem libro filius alias paritas per patrem exactas adnotauit, exinde colligitur quod pater eius fide ac ope- ra utebatur, ibid. n. 20.
 Exactio facta à filio pro parte non expresso nomine procura- torio, si filius reuera erat talis habeat ac si expressisset, ibid. numer. 14.
 Exactio dotis retardari nequit ob non redditam à muliere rationem administrationis legitime iuxta, decil. 175. n. 14.
 Exactio facta à procuratore est concludenter iustificanda, præsertim quando agitur ad effectum, ut ex tali exactione

Index Rerum,

principalis penam incurrat, decil. 157. num. 4.

Exaltio praesumitur in causam diuorem, dec. 562. n. 10.

Exaltio finitum est attentum, & tanquam talis deinde reuocata habetur ac si finitus nunquam fuisset exaltus, & percepti ab assiluaris, decil. 575. n. 9.

Exaltio probatur ex solutionibus factis, decil. 210. n. 1.

Exactor ad reddendam rationem de exaltis obligatus tenetur etiam de exaltis ab alio de eius ordine, cum exigisse videtur qui per alium exegit, decil. 135. n. 1.

Siue altum ad exigendum praeposuerit expresse sine incite, quicquid dicendum esset circumscripto ordine sine mandato, ibid. n. 2. & 3.

Exactor si vigore mandati ad exigendum obligatus sit exigere infuturum omnia nomina debitorum debet pariter de omnibus reddere rationem, sine culpa propria non exegerit, ibid. n. 19.

Exactor ut condemnari valeat pro non exaltis, probandum est quod nomina debitorum erant soluenda aliquo tempore non potest culpa non exigenti, sine qua ille de non exaltis non teneatur, ibid. n. 30.

Amplia etiam si exactor sine procurator nullam fecerit diligentiam pro exigendo, ibid. n. 31.

Exigere. Quasi possessio exigendi, unica solutione acquiritur, decil. 37. n. 1. & decil. 210. n. 4. & dec. 589. n. 2.

Et acquisita contra defectum suffragatur contra illius heredem, quia ius metitur a persona actoris, quod ex mutatione persona rei non immutatur, nulla habita distinctione inter heredem simpliciter, & Beneficiarium, decil. 37. n. 2.

Exigendi quasi possessio cessat cessante causa obligatoria soluendi infuturum, decil. 210. n. 6.

Exigendi quasi possessio non dicitur quiesca, si solutio est equiuoca, decil. 214. n. 14.

Item nec etiam quiesca dicitur pro compensationem, quia solutionem importat per modum scilicet, ibid. n. 26.

Exigendi quasi possessio acquisita a cedente transit in cessatarium, quia cessio in incorporalibus vim habet traditionis, decil. 589. n. 3.

Exigendi pensionem quasi possessio probatur ex solutionibus factis pensionario, tam a Moderno titulari, quam a predecessore, quia suffragatur etiam aduersus successorem, quia ius metitur ex persona actoris, dec. 236. n. 5.

Existenti in quasi possessio exigendi datur manutentio, dec. 110. n. 1.

In exigente pecunia praesumitur mandatum, alias verisimile non est, quod debitor soluerit, non confito prius de illius sufficienti mandato procurare ad exigendum, dec. 135. n. 23.

Sub obligatione generali ad exigendum, & rationem reddendo de omnibus exigendis quatenus veniat, ibid. n. 28.

Examen ad Beneficia, & examen, & approbatio Episcopi an requiratur in causa, quo concursus non est necessarius vide in verbo Concursus, & in verbo Cura animatum.

Examen factum post interpositam appellationem a praefixione Edictorum concursus est attentatum, decil. 545. numer. 25.

Examen procedere debet collationem si est facienda ab executeore vigore mandati de providendo in forma dignum, dec. 211. numer. 15.

Vel si est de forma ipsius collationis, prout est concursus in collatione parochialium vigore Concilii Tridentini, & constitutionis san. mem. Pij V. ibid. num. 16.

Ante examen si semel approbatus ad Curam Animarum possessionem capit in vim praecedentis collationis venit in summario possessorio excusandus, ibid. n. 18.

Et tunc sufficit, quod examen subsequatur, ibid. n. 19.

Examen per concursus requiritur in beneficiis curatis ex dispositione S. Concilii Tridentini, & constitutione Piaua, dec. 377. nu. 2.

Examen per concursum a Concilio Tridentino, & constitutione Piaua requisitum locum habet dum axit in paro-

chialibus ac beneficiis principalem curam gerendum habentibus, non autem in dignitatibus, & Canoniciaribus habentibus tantum cura exercitium accessorio annexum, ibid. numer. 8.

Et cura exercitium, non autem ipsam curam esse beneficii annexum ex quibus colligitur, ibid. n. 9.

Examen per concursum requiritur a Concilio Tridentino solum in beneficiis Curatis; In aliis vero sufficientes qualitates requisita a iure communi, ibid. n. 15.

Examen nouum necessarium non est in eo qui semel fuit ad certum beneficium approbatus, dec. 545. n. 20.

Secus vero si fuit approbatus ad beneficia etiam curata in genere, & declarantur Gatz. & Gonzal. afferentes pro inscriptione promissionis in forma dignum requiri nouum examen, ibid. num. 21. & ratio diuersiatur affertur, nu. 22.

Examen nouum requiritur in eo qui fuit approbatus ad beneficia honoris gratia, dec. 655. n. 11.

Examini si quis se subiecit non potest postea allegare, nec obicere de defectu potestatis examinatorum, decil. 561. numer. 29.

Declara conclusionem procedere quando examinatores fuerunt deputati in Synodo, & pro talibus habiti, secus vero quando praescripta qualitates non concurrant, ibid. n. 30.

Quinimo constare debet quod sufficientes se examini certo subiicitur examinatores non fuisse tales, ut adhuc effectum requiratur, ibid. n. 31.

Examini se subiecit non fuit seruata forma Concilii, adhuc dare potest de nullitate, siue decreto irritanti in Concilio Tridentino, quod formam praefixam, & a patribus indispensablem inducit, ibid. n. 32.

Ad examen fuisse iudicialiter processum ex quibus probetur, decil. 338. nu. 2.

In primo, & secundo examine reprobatus, si in tertio sit approbatus, talis approbatio non suffragatur attentis praecedentibus reprobationibus proximioribus temporis collationis beneficii, ac prima relationi examinatorum, quod est attendendum, decil. 362. n. 4.

In primo examine reprobatus, non potest se deinde alio examini subicere, non citato, eo de cuius interesse agitur, & in prauidicium Iuris ex praecedenti reprobatione quassit, ibid. n. 2.

In nouo examine dumtaxat habetur ratio litterarum, quae sola non sufficit ad reducendum iudicium examinatorum circa praecedentem reprobationem, ibid. nu. 6.

In primo, examine approbatus praesumitur habere maiores qualitates, quam alij oppositores dum habet pro se Iudicium ordinarij, & examinatorum synodaliu, ibidem numer. 8.

In primo examine habito in partibus reprobatus, & iterum in secundo examine in Curia, si in tertio sit approbatus, talis approbatio non prauidicatur aliis oppositoribus non citatis, dec. 489. nu. 2.

Examen Testium absque citatione ad vident, illos iurare nullum est, dec. 48. n. 4.

Citatio ad videndum iurare testes subintelligitur de Hys Hispaniarum quando praecessit Iudici decretum adfectionis partium ad probandum in termino communis vespertialis, ibid. nu. 5.

Secus si iudex simpliciter admisit articulos, & mandauit testes examinari, sub cuius decreti forma citatio ad vident, iurare testes non continetur, ibid. n. 6. & 8. ubi quod in terrore decreto militat eadem ratio.

Citatio ad vident, iurare testes certare quiritur quando in praecedenti decreto non fuit perfixus terminus ad probandum, ibid. nu. 11.

Examen testium coram Iudice seu receptore recusato reputatur validum si susceperunt praefixum, & ex quibus apparet praefixum decil. 169. n. 3. & 6.

Examen testium factum coram Iudice recusato regulariter nullum

& Materialiarum.

inductus est, & invalidum, dec. 97. nu. 3 & decil. 643. n. 5
(reservat tamen à dicta revocatione receptum, si pars coram
rebo iudice comparuit, & sui testes induxit, decil. 97.

Examen factum extra locum nulla pravia citatione partis
ad iurisdictionem in dicto loco seu in iurisdictione accessus rece-
piendi ad illam nullum est, & invalidum, dec. 169. n. 10

Et citationis de solis suppleri nequit ex presumptione notitia
examinis testium in tali loco, quia, ubi formalis citatio requiritur
sola notitia non sufficit, ibid. n. 11

Examen extra locum desertum sine citatione partis non
faciatur, neque adhuc effectum sufficit imminutio post illud
completum, sed citatio precedere debet, ut pars interesse
possit examini, & opportunas diligencias adhibere, ibid.

Examen testium extra Curiam ex iusta causa conceditur,
dec. 191. nu. 4

Examen testium post lapsum termini nullum est, & testes
super examinatis nullum gradum probationis faciunt, decil.
643. nu. 18

Amplia quantum fuerint examinati cum interrogatoriis parti-
cularibus datus in termino, quia ex hoc capite non sustine-
antur examen nisi illius sanatio commissa fuerit cum clausula
Arbitrio ibid. nu. 19

Examen in Curia denegatur quoties articuli sunt irrele-
vantes, quantum alias facile soleat concedi, dec. 64. n. 17. & 18

Examen secundum regulariter non conceditur, decil. 25
nu. 16

Examen secundum non est necessarium si tales examinati in
primo examine concludunt in dicto, quo casu secundum cen-
sens calumnie esse cessatum, dec. 130. n. 14

Examen testium ad partes postorum faciendum est de
testibus, si eorum dicta sunt relevancia, decil. 160. n. 15

Examen quando fuit factum cum interrogatoriis partis ad-
versis, & adest commissio sanatoria, tunc oppositi nequit de de-
fensa citationis ad videri, iurare testes, decil. 79. n. 19

Ex quibus desumatur Papam scilicet examen fuisse factum
cum interrogatoriis partis adversis ibid. n. 20

Examen testium quando est attentatum non relevat, decil.
138. nu. 15

Examen testium si fieri potest infra breve tempus, tunc pro-
batio fieri dicitur incontinenti, decil. 269. n. 2

Examen testium remissorium reputatur validum si con-
tra citationem fuisse legitime executam coram Iudice remissio-
nalis, decil. 346. n. 10

Ad examen testium potest Iudex à quo procedere non obsta-
re appellatio interposita à decreto admissivis articulorum,
quando tale decretum est interlocutorium donec fuerit per Iu-
dicem appellantis inhibitus, decil. 317. n. 16

Secus vero quando decretum est definitivum, & ultra fuit
verificata causa appellantis coram Iudice ad quem, ibid.

Examinis testium nullitas non sanatur ex quo procurator
partis non contradixit tempore publicationis, quia forsitan scie-
bat sui principalis factum esse dandi de nullitate, decil.
169. nu. 17

De examinis nullitate dare nequit qui eodem modo suas tes-
tes examinavit, dec. 347. n. 7

Ad hoc cogendo reum, ut mediante Iudicis decreto declarat
examen testium validum sequitur à declaratione annulli faculta-
tem consulendi ad aliud remedium noni examinis, decil. 350.
nu. 18

Arbitrium pro sanatione examinis testium vide in verbo
Arbitrium.

Examinatores duo tantum quod in concursu de partibus
intervenierint, sique forma Concilii Tridentini servata non
fuerit probatur exhibitionem Instrumenti eiusdem concursus,
decil. 61. nu. 9

Examinatores synodales eligendi sunt ex dignioribus Cleri

Secularis, & Regularis ex dispositione S. Concilii Tridentini,
dec. 572. nu. 4

Examinatores synodales quem non fuisse probari debet
plene, & concludenter ab allegante, dec. 361. n. 10

Nec sufficit adhuc effectum exhibere notam synodi absque
descriptione talis examinantis, quia possibile est quod quis
fuerit deputatus examinatio in synodo, & non descriptus,
ibid. n. 11

Vicarium Episcopi non fuisse examinatore synodalem ex
quibus probetur ibid. n. 12. & seqq.

In defectum unius ex tribus examinatoribus synodalibus ex
causa mortis, vel absentie, vel alterius impedimenti potest ab
Episcopo alius subrogari, ibid. n. 16

Intellige hoc sibi permissum quando concursus ad parochia-
lem sit intra annum à die celebrata synodus, & pariter infra
annum contingit impedimentum, seu defectus examinantis
synodalis, ibid. n. 17

Et examinatio synodalis impedimentum si contingit infra
annum à die celebrata synodus impuri non potest culpa Epis-
copi quod synodus non convocaverit, secus vero si impedi-
mentum supervenit post annum, ibid. nu. 19. & 21. De-
clata nu. 22

De defectu potestatis examinatum obicere nequit qui se
examinis subiecit, ibid. n. 29

Declata conclusionem procedere quando examinatores fut-
uri deputati in synodo, & pro talibus habiti, secus vero quan-
do prescripta qualitates non concurrunt, ibid. n. 30

Quinimo constare debet, quod subiciens se examini certo
sciverit examinatores non fuisse tales, ut adhuc effectum re-
quirunt, ibid. nu. 31

Examinatorum synodaliu relationi standum est circa ap-
probationem ad curam animarum, dec. 284. n. 5

A mala examinatum relatione datur appellatio ad vtrum-
que effectum, si qui fuit ab examinatore habens idoneum tantum
ad simplicia denunciatus non autem ad curata, decil. 338.
num. 3

A mala examinatum relatione appellatio suspensiva pro-
hibetur à Concilio Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 18.
quod intelligitur de parochialibus, non autem de beneficiis
simplicibus, dec. 338. n. 4

Ab examinatore Urbis si quis fuit approbatus, exinde
delegatur graue nullarum ab examinatore de paribus,
ibid. n. 8

Intellige tamen quod in hoc secundo examine haberi solet
dumtaxat ratio litteraturarum tantum, qua sola non est sufficiens
ad redarguendum Iudicium examinatum de paribus circa
precedentem reprobationem, dec. 362. n. 6

Examinatores synodales ultra litterarum pra oculis ha-
bere debent prudentiam, mores aliasque qualitates, ibid. n. 7

Iudicium examinatum habens pro se presumitur habere
maiores qualitates, quam alij oppositores, ibid. num. 8

A decreto Ordinarii approbante relationem examinatum
datur appellatio quando fuit iudicialiter processum, decil.
451. nu. 1

Non attento, an appellatio fuerit interposita ab ipsa rela-
tionis, vel à decreto eam approbante, quando utrumque eadem
de emanavit, nec prius relationis notitiam appellans habuit,
ibid. n. 2

Appellatio an datur à decreto approbante relationem exa-
minatum, attendi debet an fuerit necne iudicialiter, vel ex-
tra iudicialiter processum, & illatum graueamen quod conside-
ratur quando unus tantum debebat habili renunciar, & omnes
aequaliter renunciantur, ibid. n. 3. 4. & seqq.

Appellatio datur à mala relatione examinatum etiam
quando omnes oppositores aequaliter habiles renunciantur suo
ad simplicia, siue ad Curata, ibid. n. 7. & 9

Examinatus, & approbatus semel de iure communis non est
amplius examinandus, dec. 211. n. 12

Fallit conclusio ex nouo iure conciliari eo quod in ascensione

Index Rerum,

ad alterum quiritur nouus titulus, ibidem num. 13

In Curia tamen dicta dispositio non seruatur, sed sufficit se-
mel fuisse approbatum, ibid. num. 14

Excusatio data cautione de se representando toties
quiritur, & ad omne mandatum Domini non censetur de deli-
cto absolutus, cum illud possit probari ex iudiciis prateritis, vel
saltem ex nouis, decil. 85. n. 4

Exceptio ad vnum finem opposita ad alium non predesti,
decil. 81. n. 6

Exceptio anterioris hypotheca non est ipso Iure exclusiua
posterioris creditoris incense creditore anteriori, decilio 115.
num. 11

Et talis exceptio allegari nequit a tertio nisi probet anteriori
creditori soluisse, ibid. n. 12

Item nec minus allegari potest in Iudicio possessorio ad retar-
dandam immisionem actoris, ibid. num. 13

Exceptio amplius regulam in casibus non exceptis, decil.
617. num. 7

Exceptio crediti anterioris repellit creditorem posteriorem
agentem ex Saluiano interdito, decil. 144. n. 15

Exceptio consumptionis detractionem requirens alioquem
indaginem discutienda est post immisionem heredis, dec. 612.
num. 23 & 24

Exceptio domini in Iudicio maintenanceis reuocatur ad pe-
torium, decil. 29. n. 23. & dec. 621. n. 19

Exceptio domini vxoris sufficit quod reddatur dubia,
ad hoc ne retardetur immisso creditoribus viri decilio 115.
num. 23

Exceptio dominium respiciens vel non Ius possessoris in-
Iudicio maintenanceis reuocatur ad petitorium aut possessorium
plurimum, dec. 159. n. 5

Nec potest retardare maintenancem nisi probetur inconti-
nenti per confessionem patris vel rem indicatam, ibid. n. 6

Exceptio debet esse clara, sicuti alio, dec. 301. n. 6

Exceptio doli datur patri, quod dolo facit creditor
qui quod patris est a patre non petere pete a filio, decil.
332. num. 25

Exceptio erroris et maintenancem retardet debet error
ad hoc effectum esse clarus, dec. 390. n. 15

Error non potest dici clarus, dum pendet a questione Iuris
dubij, & valde intricati, ibid. num. 14

Exceptio erroris in summariissimo maintenanceis non ad-
mittitur nisi sit certus, & clarus, ibid. n. 18

Exceptio est de regula, & secundum terminos Regule in-
tellectui debet, decil. 337. n. 9

Exceptio est perpetua, decil. 94. n. 30. & dec. 173. n. 6

Exceptio fideicommissi anterioris obstat petenti immisionem
ex fideicommissi posteriori, dec. 112. n. 4

Exceptio fideicommissi retardat executionem sententia in
Saluiano nisi sit incontinenti probata, dec. 136. n. 19

Exceptio fideicommissi reuocatur in Iudicio Saluiano, quoties
vltimus status sit pro libertate bonorum, dec. 496. n. 15

Exceptio fideicommissi quando non est omnino clara, tunc
creditori immisionem non retardat, dec. 310. n. 37

Exceptio fideicommissi anteriori tanquam Iuris dubij, &
intricati non retardat immisionem ex fideicommissi pos-
teriori, secus quando pro claro fuit a Rota habitum, dec. 548.
num. 32

Et turbiditas, que provenit ex replicatione actoris, non red-
dit adeo turbidum Ius excipiens, ut non sufficiat ad impedi-
endi immisionem, ibid. num. 33

Exceptio fideicommissi quando respicit alioquem indagi-
nem tam respectu detractionum, quam ipsius purificationis non
admittitur in Iudicio maintenanceis, sed ad petitorium reu-
ocanda, dec. 600. n. 15

Exceptio firmat regulam in casibus non exceptis, decil.
358. num. 15

Exceptio facti dubij in summariissimo possessorio reuocatur,
dec. 386. num. 31

Exceptio generalia contra, & nihil fieri nisi ser. ser. efficit
et quoadcumque possit reus generalitatem ad speciem deda-
cere, decil. 301. n. 3

Non tamen operatur et interim deducit dicatur in Iudi-
cium exceptiones particulares, & Iura excipientis competens,
ibid. num. 4

Exceptio Iuris tertij quando est exclusiua Iuris agentis al-
legari potest a tertio, decil. 36. n. 8. & decil. 115. n. 6

De Iure tertij excipi nequit antequam tertius eo Iure vel
velle declarauerit, decil. 64. n. 19

Exceptio Iuris tertij exclusiua Iuris agentis allegari potest a
possessore, cum dicta exceptio Ius proprium includat, & tendat
ad suam possessionem tuendam, dec. 533. n. 21

Exceptio Iuris tertij allegari nequit, dec. 259. n. 14

Exceptio Iuris dubij, & contrariumsi equiparatur exceptio-
ni facti, nec apta est in summariissimo maintenanceis tam re-
tardare, decil. 435. n. 11

Exceptio Iuris dubij, in quo opinionem adferunt hinc inde
equiparantur exceptioni facti, dec. 297. n. 29

Exceptio inuersionis aut reuelat in Iudicio reuocationis at-
tentatum, decil. 418. n. 16

Exceptio intelligi debet in eisdem terminis in quibus loqui-
tur regula, decil. 124. n. 29

Exceptio in vno casu omnes alios includit, dec. 225. n. 7

Exceptio in alijs deducit dicitur eo ipso quod aduersus
actorem fuit suscepta disputatio, & contraditio, decil. 370.
num. 9

Exceptio in Iudicio deducit tacite censetur a Iudice rei-
tella si pronuntiata esse ad vltiora procedendum, ibidem
num. 10

Exceptio immisionem ut retardare valeat grauius sabro-
gato probanda est incontinenti, decil. 405. n. 15

Exceptio lesionis respiciens petitorium non admittitur in
Iudicio summariissimo maintenanceis, decil. 648. n. 16

Exceptio melioramentorum opposita a tertio possessore rei
litigiosa quo casu non impedit executionem reuocanda, dec.
333. num. 17

Exceptio melioramentorum non impedit executionem sen-
tentia si probata non sunt, ibid. num. 19

Et probata post executionem non suffragantur ad effectum
reueniens, cum per executionem legitimam possessor
suam possessionem amiserit, quo casu solum agi possit qua-
rentis repetitioni su locus conditionis incerti, vel ex equita-
te, leg. si me, & Titium ff. de petit. hereditat. decil. 351.
num. 20

Exceptio non Iuris, que alias reuocatur ad petitorium si est
incontinenti probata maintenancem retardat, decilio 128.
num. 18

Exceptio non numerata dotis opponi nequit Vidua, nec
ab hereditibus, nec a creditoribus Vidua quando cessat de
precedenti promissione dotis, que tollit presumptionem simu-
lationis, aut animi donandi in fraudem legis, decilio 151.
num. 5 & 6

Exceptio non implementi non est probanda per posside-
sed concludenter cum in ea excipiens sit actor, decilio 156.
num. 13

Exceptio non implementi opponi nequit si omnia promissa
apparent per acquiescentem fuisse seruata, ibid. num. 29

Exceptio non implementi respicit totius capituli non re-
tardat executionem quoad alia capitula separata contenta
in eodem contractu, dec. 391. num. 16

Exceptio nullitatis optionis quando non est omnino cla-
ra, tunc non retardat optanti maintenancem, decilio 219.
num. 11

Exceptio nullitatis census non admittitur in Iudicio man-
tentionis, sed ad petitorium reuocatur, dec. 589. n. 17

Exceptio non publicationis resignationis non in genere, sed
in specie proponenda est, dec. 301. n. 5

Exceptio obreptionis quando est turbida reuocatur ad peti-
torium

& Materialium.

rimo, & interim manutentendum est possessor beneficii, decil.
481. numer. 24.
Exceptio obreptionis est apta ad retardandam executionem gratiosa subrogationis, & quodcumque aliud Iudicium executionum, dec. 479. n. 3.
Exceptio obreptionis quando est turbida non est apta ad retardandam executionem gratiosa subrogationis, ibid. n. 8.
Exceptio petis quod iuris habes obstat creditori agenti ad inuisionem, dec. 359. n. 3.
Exceptio probata per testes in summarissimo possessorio reuocatur ad petitorium, decil. 289. n. 23.
Exceptio per inuentum respiciens ut retardat manutentionem possessori debet probari incontinenti per rem iudicatam, vel per confessionem partis, vel per publicum instrumentum, dec. 318. n. 16.
Alias datur manutentio possessori, ibid. nu. 17.
Exceptio quod bona Vxoris acquisita praesumantur ex rebus viri non admittitur in Iudicio l. final. C. de edic. Diu. Adrian. tollend. dec. 36. n. 16.
Exceptio quando est loco libelli? dec. 82. n. 4.
Exceptio qualibet ipso Iure perimens actionem potest ex officio a Iudice suppleri, dec. 301. n. 12.
Exceptio quae defuncto si viueret non competeat, nec minus competere potest eius heredi, decil. 330. n. 11.
Exceptio requirens altiorum indaginem non retardat iudicium executionum associacionis, & obligationis Cameralis, dec. 391. n. 26.
Exceptio regulatur ab actione per actorem intentata, decil. 401. n. 12.
Exceptio respiciens nullitatem tituli manutentionem non retardat, dec. 461. n. 14. & seq. & redditur ratio.
Exceptio requirens altiorum indaginem non retardat executionem litterarum Cambii, dec. 501. n. 13.
Exceptio requirens altiorum indaginem non debet admitti ad impediendam executionem obligationis Cameralis, dec. 516. n. 29.
Fallit quando eadem exceptio oritur ex ventre eiusdem instrumenti, tunc executionem obligationis Cameralis retardat, ibid. n. 30.
Exceptio simulationis vide in verbo Simulatio.
Exceptio superueniens post motum Iudicium potest a reo quodcumque deduci, decil. 301. n. 10.
Exceptio subreptionis, vel obreptionis non attenditur in possessorio, sed reuocatur ad petitorium, decil. 236. n. 15.
Exceptio solutionis ante sententiam licet non fuerit opposita non releuat si solutio fuit nota a Iudice, & sufficit ad hunc effectum, quod sit nota Iudici, dec. 547. n. 15.
Exceptio solutionis requirens altiorum indaginem si non probatur per necessarias probationes allegari nequit contra creditum liquidum ex publico Instrumento, decisione 561. n. 19.
Exceptio tua non interest repellit tam ab agendo, quam ab exceptio, decil. 21. n. 8. & dec. 316. n. 3.
Exceptio tituli respiciens petitorium, ut manutentionem retardat debet titulus incontinenti probari per confessionem partis, aut per rem iudicatam, aut per publicum Instrumentum, decil. 386. n. 22.
Exceptio usuraria prauitatis sufficit, quod sit turbida, ut non admittatur in iudicio executionis obligationis Cameralis, dec. 166. n. 18.
Exceptio usuraria prauitatis remitti non potest, quia non pendet a potestate contrahentium, dec. 311. n. 20.
Et parte non opponente suppletur a Iudice, ibid. n. 21.
Exceptio & Replicatio a possetu camerali in libello allegari vide in verbo Actio, & in verbo Libellus.
Super exceptioe curris praescriptio, quando illud Ius potest agendo deduci, dec. 43. n. 39.
In exceptioe comprehensa non censetur Ius futurum,

Exceptionis et lendarum quo casu quis repelli possit? decil.
367. n. 14.
Exceptiones contrariae possunt a reo commento opponi nempe pecuniam non fuisse numeratam, & fuisse solutam, dec. 50. num. 14.
Declaro quod donec reus secundum exceptionem probet verget contra ipsum praesumptio oriens ex allegatione prioris exceptionis, ibid. n. 15.
Exceptiones diuersae, & contrariae allegari possunt a Reo quatenus opus sit, dec. 259. n. 7.
Exceptiones respicientes petitorium non admittuntur in summarissimo possessorio, dec. 114. n. 19. & dec. 318. n. 15.
Ad exceptiones de nouo oppositas elidendas possunt ab alio reo produci noua iura etiam ad effectum obtinendi executionem sententiae latae ne sit in potestate rei sic differendo exceptiones opponere, & eludere Iudicem, & partem, dec. 256. num. 14.
Exceptiones sunt opponenda in specie, & nominatim, non autem in genere, decil. 280. numer. 32.
Exceptiones requirentes validitatem tituli non retardant manutentionem, se illa discutienda sunt in iudicio petitorio, decil. 418. n. 14.
Exceptiones petitorium respicientes non admittuntur in iudicio manutentionis, sed ad illud reuocantur, decil. 427. nu. 19.
Exceptiones requirentes altiorum indaginem non retardant immisionem fidei commissarii, decil. 480. n. 32.
Nec mandati executionem, dec. 481. n. 29.
Exceptiones respicientes dominium, vel non Ius possessoris in iudicio manutentionis reuocantur ad petitorium, aut possessorium plenarium, decil. 159. n. 3.
Nec possunt retardare manutentionem nisi probentur incontinenti per confessionem partis, vel rem iudicatam, ibid. n. 6.
Exceptiones requirentes altiorum indaginem non retardant manutentionem, dec. 236. n. 14.
Exceptiones contra dicta & personas testium non admittuntur, quando sunt plures, & administrati, dec. 590. n. 8.
Excipiens de non adimplemento non sufficit allegare possibile, decil. 156. n. 22.
Excipiens de compensatione se debitorem facit, decil. 166. num. 2.
Excipiens de solutione tam probare tenetur, dec. 50. n. 16.
Excipere de dominio terti licet possessori ad tuendam suam possessionem, dec. 115. n. 4.
Excipiendi potest in gradu appellationis deduci quicquid per viam actionis fuerat in prima instantia petiitum, dec. 370. nu. 15.
Excipere nequit de adimplemento, qui nullum habet interesse, decil. 156. n. 36. & dec. 156. n. 16.
Excessus est concludere iter probandum, dec. 552. n. 15.
Excessus consideratur in substantiatione si est facta de bonis in executione non comprehensis, dec. 222. n. 3.
Erratione excessus propter indiuicuitatem decreti Iudicis substantiatio corrigitur in totum, ibid. n. 4.
Excessus in re non vitiat liberationem nisi simul sit in summa & mandato, ibid. n. 6.
Declaro hoc procedere dummodo deliberatio non excedat fines executionis, quae rite praecedere debet, ibid. n. 7.
Excessus in sententia efficit, ut si fuit executionis demandata non sit locus illius reformationi, sed parte instante in totum reuocari debet, et spoliū quod causauit pergetur, dec. 44. n. 21. & dec. 99. n. 7. & 8.
Excessus sententiae non praesumitur, sed est plene, & concludenter probandum, dec. 124. n. 17.
Praesertim si de tali excessu nunquam fuit oppositum durante litis spatio plurium annorum, ibid. n. 18.
Excessus sententiae resultat ex petitione facta a procuratore in iudicio ultra summam debitam, ita ut principalis

Index Rerum,

executioni demandando sententiam super ea petitione latam, eandem petitionem ratificasse censetur, decil. 509. n. 1
Nec potest distam petitionem amplius impugnare non dolo de illius errore, ibid. numer. 2

Excessus sententia probatur si post petitionem certam summam in iudicio, soluta fuit aliqua summa, quae summam petitionis minuebat, nec poterat reus ad totam summam petitionis condemnari, ibid. n. 3

Excessus fruentia executioni demandata sententiam iniustam in totum reddit, ibid. num. 4

Excessus sententia illam iniustam reddit, decil. 510. num. 1. Et ex quibus excessus refutetur ibid. n. 3. & seqq.

Excessus sententia in parte eam reddit in totum iniustam, maxime quando fuit executioni demandata, decil. 547. n. 3

Secus vero si non fuit executioni demandata, & excessus est modicus, dec. 547. n. 4

Excessus sententia condemnantis ad certam summam non excluditur ex clausula Saluo iure apposta in libello, quia adhuc effectum debet attendi sententia, licet libellus aliter conceptus sit, ibidem num. 8

Excessus in sententia relativa ad libellum, illam saluat, numer. 10

Clausula Saluo iure apposta in libello non suffragatur creditori exigenti ratam crediti pendente iudicio ad effectum salvandi sententiam ab excessu sed tenebatur in prosecutione causa petere residuum, non solum si sufficeret ad illam aliquam solutio ante libellum, ibid. num. 11

Item sententia non saluatur ab excessu etiam si creditor cum protestatione exegit partem crediti, quod non intendebat sibi praedicare in iuribus suis, quae referri debet ad iura competentia pro residuo crediti, ibid. n. 12

Excessus sententia, quando est modicus non est attendendus nec sententia ex hoc capite est revocanda, sed debet reformari, & confirmari in summa verè debita, decilio 552. num. 19. & 20

Excessus sententia, siue decreti deduci nequit, quoties verba executionis contrarium demonstrant, dec. 650. n. 12

Excessus sententiam nullam reddit ratione indutitatis, dec. 29. numer. 14

Excessus in executione probandus est ab allegante, decil. 357. num. 14

Excessus mandati executione mandati facit corrumpere ipsum mandatum una cum executione, & deliberatione sequuta, dec. 118. nu. 16

Excessus mandati nondum executioni demandati illud substat in summa debita, decil. 362. n. 22. & dec. 574. n. 12

Excessus modicus non habetur in consideratione, decil. 130. numer. 9

Excessus fructuum recompensatorum licet opponi possit venditori non tamen eius cessionario, qui creditum cessionum emit, & excessum ignoravit, decil. 511. n. 12

Excessus non consideratur in sententia si non loquatur de certa quantitate, sed simpliciter de credito, quia tamen intelligi debet de credito in summa & quantitate verè debita sortis, vel fructuum, dec. 552. n. 16

Exclusio substituti, quae sit ex voluntate Testatoris non est contra ius, & equitatem, sed immo secundum ius, decil. 307. num. 19

Excommunicatio toties incurritur, & impedimentum matrimonij toties contrahitur, quoties ad iudices laicos recurritur, vel incestus committitur, numer. 9. decilio 455. numer. 16

Excommunicatio sententia antequam feratur procedere debet citatio personalis, decil. 189. n. 8

Excommunicatio sententia ob non partitionem mandati de manutendo fieri nequit contra non citatos in relaxatione eiusdem mandati, ibid. num. 9

Excommunicatus a censuris absolutus si ab inobedientia non recedit, tunc eisdem censuris reintroducendus est, dec. 289. n. 2

Excommunicatio ex pluribus causis dari potest absque super una, licet remaneat excommunicatus ex alia, decil. 167. nu. 15

Excessio bonorum liberorum prius facienda est quam fidei commissi subalternorum ex alia possessione Auct. Resque Canon. de legat. dec. 510. n. 15

Excessio debitoris necessaria non est, ubi illius decilio est notoria, dec. 484. n. 2

Et dicitur sufficere excussum debitor eo ipso quod pecunias non habet, eiusque bona non inveniunt oblatorem, ibidem numer. 17

Excessio necessaria non est in cessionario eo ipso quod credita cessant inania, & sine effectu, dec. 518. n. 13

Exequutio capta dicitur per relaxationem & iminationem executorialium, dec. 544. n. 17

Item per succursam taxationem expensarum, quae pari executionis sunt, quando in sententia vicibus suis condemnatur, ibid. nu. 18

Executio contra unum ex pluribus condemnatis unica verborum structura omnia quae est eadem causa defenso, tunc vim habet contra omnes, ibid. num. 19

Executio crediti liquidi vigore obligationis Cameralis retardari nequit per exceptionem fidei commissi requirentem altiore indaginem, dec. 619. n. 9

Executio debiti confessari retardari nequit sub pretextu non redditae rationis, dec. 226. n. 3

Item nec liquidata particulari solidatione inter socios sub pretextu rationis generaliter reddenda, ibid. num. 5

Executio decreti in summariissimo possessorio obtinui non suspenditur per appellationes a sententia lata in petitorio, dec. 348. num. 4

Executio decreti ante sententiam latam in petitorio obtinui in possessorio non suspenditur per appellationem a sententia in petitorio, cum illa solum praeservet rem in statu quo erat ante sententiam, ibid. n. 10

Executio fieri potest super re vendita, etiam si emptor non sit in sententia condemnatus, quia stante simulatione contrahit res vendita nunquam desit esse in dominio primi venditoris, decil. 69. n. 5

Executio fieri potest contra tertium possessorem, qui licet pendente rem acquisivit, & semper fuit citatus pro suo iure, & interesse, nec unquam contradixit, ut requiritur ad effectum impediendi executionem, decil. 153. n. 4

Item fieri potest contra tertium, qui emat pendente lite, super actione reali, & super dominio rei litigiosa, ibid. num. 7

Item fieri potest contra tertium qui licet pend. emit, siue tertius sciuerit rem esse litigiosam, siue ignoraverit quia ignoraverit excusat quidem a poenis contra acquirentes res litigiosas non autem illos tuetur ab executione, ibid. n. 13

In executione tertius possessor saltem de equitate citari debet, ibid. n. 14

Conclusio forsitan procedit, quando non fuit ante sententiam in indicatum transacta citatus, & agitur de executione reinducata in alia re non expressa in sententia, secus è converso ibid. n. 15

In executione tertius citatus dicitur si fuit citatus in relaxatione mandati de imittendo vigore reinducata post quam relaxationem non solet alia citatio fieri, ibid. n. 16

Executio facta non infringitur per clausulam Confesso de reinducata exequatur, quando verè adest rei indicatus, dec. 217. num. 20

Nec minus per restitutionem in integrum, quae nec citum retardat executionem antea petitam, ibid. n. 22

Executio fallapendente termino ad appellandum est attentata, decil. 174. n. 4

Executio facta intra tempus datum ad appellandum est attentata, ac proinde revocanda, decil. 381. n. 1

Declar

& Materialium.

Declarat procedere in sententiis, sine decretis appellabili-
bus, ibid. nu. 2.

Executio facta intra decem dies ad appellandum est as-
sumenda quies signatur causa appellacionis simpliciter
commisi, quod intelligitur ad utrumque effectum, ibid. n. 38.

Executio, rursus dicitur sufficit aliqua executionis pars
ex ratione quia executio non habet certum, & limitatam
formam, decil. 544. n. 21.

Executio fieri nequit nisi super parte tangente ad debito-
rem, dec. 607. n. 8.

Executionem landi petens omnia in eo contenta accepisse
confatur, dec. 46. n. 11.

Executio landi per sententiam contrariam in iudicatum
transactam nedom dicitur sufficiens, sed etiam vulnerata
via executiva, decil. 248. n. 10.

Executio litterarum Apostolicarum retardari nequit
exceptione unionis si est exidenter nulla, dec. 275. n. 8.

Et reliqua vide in verbo littere Apostolicæ.

Executio litterarum Cambi non retardatur per exceptio-
nem requirentem altiore indaginem, dec. 301. n. 13.

Executio mandati de manutenendo non retardatur per
exceptionem requirentes altiore indaginem, dec. 236. n. 14.

Idem a quo, si causa appellacionis reperitur commissa cum
clausula sine præiudicio, dec. 348. n. 6.

Executio mandati non retardatur per exceptionem re-
quirentem altiore indaginem, decil. 481. n. 29.

Executio mandati de manutenendo post latam sententiam
super nullitate pensionis deestitur iniusta, quia debet prefer-
ri causa petitorio tanquam dignior, dec. 348. n. 11.

Intellige nisi sententia sit suspensa per appellacionem, nam
ex pendente possessor non est sua possessione priuandus, ibid.
num. 12.

Executio mandati de manutenendo per separatam decre-
tum relaxati non impeditur per appellacionem interpositam
a sententia lata in petitorio, decil. 397. n. 18.

Executio nulla in parte sit nulla in totum, dec. 274. n. 10.

Executio obligationis Cameralis non retardatur ex præ-
scriptionibus exaduerso oppositis incontinenti non iustificatis,
decil. 166. n. 6.

Executio obligationis Cameralis, ut retardetur per excep-
tionem simulationis illa debet esse omnino clara, ibid. n. 15.

Item nec per exceptionem requirentem altiore indagi-
nem, decil. 196. n. 29.

Fallit quando eadem exceptio oritur ex ventre eiusdem
instrumenti tunc executionem obligationis Cameralis retar-
dat, ibid. nu. 30.

Executio per appellacionem suspenditur, dec. 218. n. 5.

Executio quies datur a lege, vel statuto instrumentis
intelligitur de liquidis, decil. 266. n. 11.

Executio recta via fieri potest contra tertium possessorem
in quem res litigiosa transit, decil. 473. n. 13.

Limita conclusionem non procedere favore dotis, sine ager-
e de dote restituenda sine constituenda, ibid. n. 3.

Fallit primo si alienatus habeat alia bona ex quibus dotem
solvare possit, navario publice militatis, vel necessitatis,
cuiusdila limitatio inmittitur non nullis nisi in necessitate præ-
cisæ non autem casualis, ibid. n. 4.

Fallit secundo quando non agitur de bonis eius, qui do-
tare tenebatur nam favor publicæ utilitatis applicari so-
lum potest in bonis debitoris, non autem tertii contra quem
nulla competit actio nisi in subsidium & doli solui non de-
bet de bonis alienis in præiudicium veri Domini, ibidem
num. 5.

Contra primam fallentiam offertur decil. Vrgellen. ubi
reprobata opinio Cephal. firmatur quod lex final. favore
dotis indistincte loquitur, & procedit, quamvis alia bona
suppetant, ibid. n. 6.

Contra numer. 12. 13. & 14.

Contra secundam fallentiam offertur quod exceptio o alie-
nationis ex causa dotis intelligenda est secundum ipsius pr-
hibitionis latitudinem, & sic de bonis solutioni dotis non ob-
noxius, & quarum dominium non spectat ad debitorem, ibid.
na. 9. Contra numer. 18. & seqq.

Executio reindicata retardanda non est, dec. 544. n. 7.

Executio reindicata potest in materia habente tram
successum quandocumque reiterari, si inferatur nova tur-
batio, ibid. n. 15.

Et lus exegendi ut prescribatur in materia habente tra-
flum successum requiritur quod constet evenisse casum con-
traventionis, & victor tanto tempore acquieverit, ut potuerit
induci prescriptio, decil. 544. n. 16.

Executio reindicata probatur ex actu habente in ventre
expressam relationem ad rem indicatam, ad quam tanquam
ad suum titulum in dubio actus referendus est, ibid. n. 12.

Executio reindicata, quando impeditur nequeat a tertio
exceptione melioramentorum, decil. 153. n. 17.

Impediti nequit, si illa non sunt probata, ibid. num. 19.

Et probata post executionem non suffragantur ad effectum
retentionis cum per executionem legitime factam possessor
suam possessionem amiserit quo casu solum agi potest quatenus
repetitum sit locus conditione incerti, vel ex aquirete,
l. si me & Titium, ff. de peti. heredit. ibid. n. 20.

Executio sententiarum retardanda non est saltem in eo,
in quo sunt conformes, dec. 28. n. 13.

Executio sententia facta pendente termino ad appella-
dam non prius possessor suam possessionem, ibid. n. 2.

Executio sententia in iudicatum transactæ vii attentata
renocari nequit, decil. 118. n. 29.

Executio sententia in Saluano non retardatur per excep-
tionem fideicommissi, nisi sit incontinenti probata, dec. 136.
num. 19.

Executio sententia si difficile est, quod fiat super re petita
existente in aliquo loco, tunc fieri potest super aliare quam
petita in alio loco existente, decil. 149. n. 13.

Executio super alia re quam petita, si fieri pretenditur
tunc non est necessaria nova litis contestatio, sed solum
qualis petita, qua satis est, quando petitur executio sen-
tentia coram eodem Iudice, vel quando proceditur summa-
rie, ibid. nu. 15. & 16.

Executio sententia facta parte adversa acquiescente ope-
ratur, ut non possit amplius audiri, decil. 248. n. 14.

Executio sententia lata in Saluano retardari nequit per
exceptionem crediti illiquidis, & requirentis altiore inda-
ginem, dec. 258. n. 27.

Executio sententia, a qua non fuit appellatum post decem
dies ad appellandum attentata non est, decil. 440. n. 11.

Præsertim, quando sententia, sine decretum de sui natura
non recipit appellacionem, ibid. n. 12.

Executio sententia quando suspendi nequeat, decil. 630.
num. 20.

Executio agi nequit contra tertium possessorem, in quem
bona litigiosa ex causa dotis transferunt, dec. 394. n. 6.

Executio agi potest contra tertium possessorem, in quem
lit pendente res litigiosa transit titulo oneroso, & si finis
licet pendere dicitur particeps fraudis, ibid. n. 21. & 23.

Executio agi potest contra tertium possessorem, quando
alienatio probatur fraudulenta eo modo quo agi possit con-
tra alienantem, qui dolo desit possidere, ibid. n. 25.

Executio procedit A. C. vigore facultatum pro litteris
Cambi, non autem a amiso, dec. 481. n. 9.

Item procedit inter & contra mercatores vsque ad quam-
cumque suamam summarie, de plano & manu regie, ibid.
num. 65.

Executio proceditur in cambiis mundinariis, & in nun-
dimis pro debito ibi contracto, dec. 481. n. 16.

Non tamen proceditur executio pro litteris a amiso,
ibid. nu. 8. Declarat num. 17.

Index Rerum,

Executio proceditur vigore obligationis Cameralis, dec. 495. numer. 1.

Item si iure obligatione in forma Ritus, qua in venire executionem praefert, decil. 517. n. 1.

Executio Rota procedit, quando in commissione appellationis ei fuerunt communicata facultates A. C. decil. 495. numer. 2.

Executio procedi potest si iure facultate concessa creditoribus pro cambiis se reuolendi in mundis, dec. 519. n. 1.

Modus vsuatus se reuolendi in mundis est medianibus literis cambij paratam executionem habentibus, ibid. n. 2.

Vel eandem litterarum complementum per effectum solutionem iuxta illarum tenorem sibi meti a creditore factam, ibid. n. 3.

Executio, an contra conductorem procedi possit per viam relaxationis mandati? Pro affirmativa facit text. in l. Praes. ff. locat. Pro negativa affertur decisio Rote firmans quod solum comprei alio ex locato, dec. 516. n. 5. & 6.

Executio conducti conueniri potest a Locatore, quando agitur super rebus immotis, & illatis re conducta, ibidem numer. 18.

Et si conductor vi armata se opponit cuius erit non ancloritate priuata, sed ministerio officialium a Iudice petitorum contra eum procedi, ibid. n. 19.

Locator debet hoc casu adire rem locatam, ducendo secum tabellionem qui describet res conductibus ibi reperiatis, itant facta descriptione pensio non soluatur possit eadem rer capi tanquam possit descriptionem possesse, ibid. n. 10.

Executio contra conductorem procedi nequit, sed via ordinaria agendum est prout sententia appellatione tamen sub lata, ibid. n. 27.

Executio contra conductorem obligationis iuxta Ritus magna Curia Vicaria procedi potest, ibid. n. 18.

Executio procedi nequit ad executionem litterarum Apostolicarum, si fuerint per sententiam vulnerata, dec. 667. n. 1. Declara. n. 3.

In executio citatio succedit loco libelli, dec. 407. n. 8.

Executio Litterarum Apostolicarum nequit ad executionem deuenerit, non citato possessore, praeteritum, quando in literis praeiudicium imponitur necessitas citandi, decil. 393. numer. 1.

Executio litterarum Apostolicarum nulliter ad executionem procedit, non citato possessore beneficii, contra quos fuit lata sententia priuationis, decil. 399. n. 15.

Amplia etiam per Consuetudines Apostolicas inducitur priuatio ipso iure, ibid. numer. 16.

Alias enim primus possessor commoda sua possessione non priuatur, quia saltem requiritur declaratoria falli, ibid. numer. 17.

Executio litterarum executoriarum, solum tenetur illas partibus intimare, non tamen contra contumaces procedere possunt ad declaratoriam cum id spectet ad Iudicem delegatum, qui illam ser. ser. decernit, decil. 451. n. 9.

Executio litterarum Apostolicarum tenetur citare possessorem, decil. 397. n. 7.

Amplia siue executor sit mixtus, siue merus, ibid. n. 8.

Item amplia, etiam adesse possessorem ignoret, quia adhuc noua possessioni praediciare non potest, ibid. n. 9.

Executio merus existente possessore tenetur eum citari facere, dec. 339. n. 17.

Executio merus potest extrajudicialiter de narratis se info mare, & se informasse praesumitur, dum ad litterarum executionem processit, decil. 392. n. 12.

Executio est merus, quando in literis adstet clausula apte ad efficiendum executores mixtum, quando non adest possessor, seu legitimus contraditor, dec. 431. n. 14.

Executio mixtus efficitur si iure clausula Amoto, apposta in litteris Apostolicis, dec. 171. n. 22. Declara. n. 62.

Executio mixtus debet partes Iudicio assignare, & pro-

cedere ser. ser. decisio 339. numer. 18.

Executor mixtus efficitur si iure clausula, Dummodo de tempore data praesentium non sit alteri ius quoniam, necnon, Amoto quolibet illicite detentore, ibid. n. 9. & decil. 461. n. 5.

Declara Conclusionem non proce, re, quando non adest legitimus contraditor, ibid. numer. 6.

Executor mixtus efficitur si iure clausula Dummodo non sit alteri ius quacumque, dec. 392. n. 9.

Declara conclusionem procedere, quando adest possessor, seu legitimus contraditor alioquin non obstante clausula, Dummodo, executor remanet merus, & potest se extrajudicialiter informare, nec ab huiusmodi sententia datur appellatio, ibid. n. 10.

Executor mandati Rotalis non potest concedere supersessionem decil. 102. numer. 8. & executor praesumitur se extrajudicialiter informasse, & tales informationes non efficiunt nullitatem, decil. 431. n. 18.

Executor tenetur assignare partes Iudici, prout citatione interesse habentium si iure clausula, vocatis vocandis, non autem potest extrajudicialiter procedere, ac cognoscere de causis in Breui narratis, decil. 375. n. 23.

Executor relatio si non emanauit in alia executione, sed ex interno, & super alio de praeterito non probat, decil. 179. numer. 9.

Executoris assertioni non creditur, quando iudicialiter procedere tenebatur, decil. 375. n. 11.

Executoris relatio si iure circa executionem citationis in domo alicuius, nisi constet de contraria relatione a tergo citationis, decil. 440. n. 8. & 9.

Et fides priuata Executoris facta ex interno non attenditur in cursu publica relationis, ibid. n. 10.

Pro Executoris regulariter praesumitur, dec. 375. n. 16.

Executori instrumentum venditio rei hereditaria, ex quibus detegatur suspensa, decil. 349. n. 19.

Regulariter ei vendi prohibetur, ibid. n. 10.

Executorum relatio, quod bona in executionem capta possit iria huiusmodi non poterunt subleuari standum est, cum referunt de re spectante ad eorum officium, decil. 484. numer. 3.

A sententia executoris mixti datur appellatio, dec. 175. n. 13 & dec. 392. n. 8.

Executores Rotaes contra Vniuersitatem decreta, & relaxata debent eidem collegialiter intimari, alias de illius contumacia constare dici nequit, dec. 383. n. 2.

Nec Vniuersitatis contraditio, seu culpa committitur ex mandato concurre facio a particularibus tanquam Syndicis, & electis ad protestandum contra executores, dum de eorum legitima deputatione, seu electione non apparet, ibid. numer. 3.

Executores post triginta annos non sunt mittenda executioni, eo quod hoc temporis spatio actio in factum, & officium Iudicis praescripsum est, dec. 544. n. 9.

Praeteritum attentio fisco Rota, & quando fuit a re indicata recessum prout acceptatione recessus ab utraque parte, ibid. numer. 10.

In executorialibus rei indicata comprehenditur omne id, quod sententia ipsa iniudicium transacta completitur, dec. 370. numer. 1.

Per relaxationem, & insinuationem dicitur copia executio, dec. 544. n. 17.

Item copia dicitur executio per taxationem expensarum, quae pars executionis sunt, quando villus in sententia suis condemnatus, ibid. numer. 18.

Exemplum Instrumenti extrajudicium ab originali, siue matrice vim habet originalis, dec. 643. n. 5.

Exemplum meretur fidem concurrentem obseruantia, ibid. n. 16.

Amplia, quamuis non constet de obseruantia scriptura in omnibus ibi contentis, ibid. n. 17.

Exemptio

& Materialiarum

Exemptio à solutione Decimarum, licet contineat negationem solutæ, quando est concepta, & sonat in factum affirmativum exemptionis probari potest per testes, non secus ac ipsa affirmativa, dcc.47. num.2.

Exemptio à decimis diuine non venit sub generali communitate privilegiorum, nisi expressa concentrat derogatio cap. Nuper de decim. decil.386. num.14.

Exemptio à Iure reuerentiali Episcopi non potest ab ipso Episcopo præscribi minori spatio, quam 40. annorum, decil.421. num.9.

Exemptio à iurisdictione Episcopi resultat si privilegia exemptionis expressè prohibent, ne Episcopus in loco exempto vltimè exerceat iurisdictionem, dcc.459. num.4.

Exemptio à iurisdictione Episcopi resultat, si in Privilegio Apostolice expressè prohibetur ne Episcopus in persequendo sententiam excommunicationis, vel interdicti promulget, quod aliis ad ipsum speciat scilicet exemptione, ibid. num.7.

Exemptio concessa circa iurisdictionem in Parochum, & populum, qua Episcopo reservatur, conseruat Episcopo totum in Episcopale respectu populi, & parochiali in loco exempto, decil.665. num.43.

Exemptio competens Societati Iesu suffragatur etiam Ecclesie cum Collegio accessorie vniu., dcc.421. num.3. & 6.

Exemptio Monialium, & Monasterij à iurisdictione Ordinarj, & substitutione Abbatis probatur ex privilegio Apostolice suffragantibus sub protectione B. Petri, ac Sedis Apostolice nedum Monasterium, sed personas, & bona, dcc.459. num.3.

Exemptio Monasterij Monialium à iurisdictione Episcopi probatur si in privilegio Monialibus indulgetur, quod Christus, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, & similia petant à quocunque Antistite, que omnia de iure ad Episcopum spectant, nisi lex omnia, iam iurisdictione, quam Diæcesis esset abdicatione, ibid. num.8. & 10.

Exemptio quando est plena excusit exemptionem etiam ab ipso iure reuerentiali præstando Episcopo, secus quando exemptio non est plena, dcc.421. num.2.

Exemptio simpliciter differt ab exemptione plena, dcc.459. num.14.

Subrogatio respectu exemptionis non operatur non confuso de exemptione rei, in eum locum su subrogatio, decil.386. num.35.

Exemptus Locum quando constituat territorium separatum verè, & propriè, non autem impropriè, & per modum agnitionis, & quoad certos effectus, quamuis sit intra limites Diæcesis Episcopi, dcc.459. num.12. & 13.

Exemptus locus constituere dicitur territorium separatum, si enunciatur in literis Apostolicis Nullius Diæcesis, & talis censetur agnitus ab Episcopo si dictis literis executioni demandatis, ibid. num.15.

Exhereditatio Causa plures exheredationis, si fuerint expressè in testamento, licet una sit falsa adhuc testamentum subsistit ex aliis, decil.247. num.16.

EXHIBITIO, & EXHIBERE.

Exhibitio Inuentarij si culpa herediti fieri nequit, in illius præiudicium habetur pro exhibitio, decil.45. num.10.

Exhibitio scriptura si exigatur à successore mediato in Episcopatum illum Episcopi, quo viuente composita fuit, ad hoc ut teneatur, que requirantur? decil.160. num.13.

Ad exhibendum processum Episcopi nunquam excusatur, si Matric existeret in Archivio Episcopali, nam potest compellere Archivianam ad exhibendum, dcc.75. num.1.

Ad exhibendum processum non potest cogi successor, si non probatur factis diligentis in Archivio penes eum existere, nec imputari potest, quod processum non exhibeat, vel non cogit Archivianam ad exhibendum, decil.160. num.19.

Ad exhibendum libros sociales non potest socius ab altero socio cogi, non probata penes ipsum illorum existentia decil.197. num.16.

Ad exhibendum libros sociales negotia societate ea durante tangentes socius tenetur, decil.224. num.12.

Ad exhibendum libros Mercator cogi potest, nam cumagatione officij illos habere debeat, præsumitur illorum existentia, ibid. num.13.

Nec præsumptio tollitur per Iuramentum nisi aliunde probetur librorum amissio absque eius culpa ibid. num.14.

Ad exhibendum libros sociales omnes socij cogi possunt, ibid. num.15.

Et socius potest ad hoc cogere consocium, ibid. num.16.

Ad exhibendum scripturam, si quis fuit iudicialiter mortuus, quam exhibere recusat, tunc contra eum oritur præsumptio doli, decil.160. num.8. & decil.178. num.6.

Ad exhibendum scripturam quia cogi nequit non probata illius existentia decil.227. num.2.

Ad exhibendum scripturas, seu libros defuncti heres conueniri nequit, non probata illorum existentia apud ipsum, dcc.468. num.29.

Ad exhibendum ut quis cogi possit probatio existentia non debet esse dubia, aut præsumptiva, sed plena, & concludens requiruntur, decil.160. num.11.

Contra exhibere recusantem insurgit præsumptio ex non exhibitione decil.224. num.17.

Successori ob non exhibitionem alicuius scriptura existentis penes antecessorem non est deneganda audientia, quando absque sua culpa impossibilis reddatur exhibitio, decil.160. num.20.

Et passim Rota denegare solet audientiam, recusanti exhibere, ibid. num.21.

Existentia rei alieni, vide in verbo Acs alienum.

Existentia Bonorum liberorum probanda est contra præiudicium bona fidei commissi data in dotem, cuius favore semper præsumitur negatua non existentia bonorum liberorum, decil.18. num.20.

Existentia bonorum liberorum à quoniam sit probanda; solutio quaestiones pendet ex qualitate persone, quam quis in iudicio substat, an sit actor, vel reus, vel ratione possessionis rei petita, dcc.366. num.4.

Item Quando Actor negatiam, Reus verò affirmatiuam existentia aliorum bonorum allegat, attenditur verum actoris intentio sit fundata, nec ne? ibid. num.5.

Existentia secularium penes mulierem, vide in verbo localia, & in verbo Mulier.

Existentia Iurispatronatus, vide in verbo Iurispatronatus.

Existentia scriptura probanda est, ut quis ad illius custodiam, & exhibitionem teneatur, decil.227. num.2.

Existentia scriptura si penes aliquem probetur tunc allegans ipsum defuisse habere probare tenetur, ibid. num.8.

Existentia scriptura si penes aliquem non probatur, tunc satis est, quod ipse factis diligentis alleget penes se non reperiri, ibid. num.13.

Existentia scriptura in Archivio probatur ex illius extrahente facta à Notario, decil.409. num.3.

Expellere, & spoliare dicitur, qui ad se venientem non admittit, decil.1. num.8.

Expensæ, & sumptus litis pendente lite super federe matrimonij debentur uxori pauperi à viro dante, dcc.141. num.1. & 2.

Expensa facta à conductore in re conducta contra formam prohibitionis repeti nequeunt, sed censetur locatori donata, dcc.470. num.9.

Et idem si conductor contra expressam prohibitionem seminauit non potest expensas repetere, sed illa censetur remissa in recompensam damni, quod locator patitur ex cultura terrarum in ultimo anno, ibid. num.10. & 24.

Haui centrahentes damnum usque ad initio liquidare vo-

Index Rerum.

Interit in ipsa quantitate expensarum, ibid. num. 11.

Expensa iudicialis Registri, citationum examinis testium, & similium que rursus appellantur refici debent à victo victoribus, dec. 73. num. 1. & dec. 140. num. 33.

Expensa iudicialis probatur ex testimonio, & quantitas Negatorum, tam de alitute in iudicio, quam de solutionibus sibi factis, quibus addiderit fides, dec. 73. num. 2.

Expensa iudicialis facta pro revocatione decreti Iudicis laici refici debent à recurrente ad Iudices laicos, dec. 389. n. 7.

Item refici debent expensa Procuratorum, Advocatorum, & Copistarum, ibid. num. 8.

Expensa iudicialis ad effectum revocationis attentatorum committuntur, nedum qua vincta, & processales appellantur, sed etiam facta pro salario Procuratorum, Advocatorum, Copistarum, & similium, decil. 534. num. 18.

Expensa iudicialis facile liquidari possunt, nec attenditur liquidatio rigorosa, sed sante illarum versimilitudine quavis possibilis probatio admittitur, ibid. num. 19.

Expensa in iudicio Spolij refici debent vsque ad minimum quadrante, ad quas regulariter solet Rota victum condemnare, itant neque sufficiat depositum unius iulij cum obligatione solvendi residuum, dec. 73. nu. 15.

Expensa liquida reficienda veniunt, dec. 391. num. 23.

Expensa litis, que debentur ratione victoria à victo victoribus distinguuntur ab expensis, que debentur ratione consortij administrationis, vel premissis, decil. 73. num. 10.

Et que repetuntur à lris consortis, vel ab administratore à principali, vel à promissore refectionis expensarum refici debent etiam he, que alias reficienda non essent, ibid. nu. 11.

Expensa litis debita ratione victoria non solent taxari nisi consueti, & in hoc neque iudicium spolijs est privilegiatum, ibid. num. 13.

Expensa litis ubi debentur ratione victoria peti nequeunt à victore, nisi in ea quantitate, quas vere erogavit, decil. 123. n. 2.

Itaque neque habenda sit ratio damnorum, que victor passus fuisset quando agitur de simplicis condemnatione ad expensas ratione victoria, ibid. num. 3.

Quicquid dicendum sit de damnis circa personam, dec. 123. num. 4.

Expensa litis superflua reficienda non sunt, decil. 125. num. 14.

Expensa litis subministrari debent concurrentibus paupertate, & presumptione boni iuris, decil. 141. num. 3.

Bonum ius ad effectum consequendi expensas litis ex quibus resultet decil. 141. num. 4. & seqq.

Expensa litis, quando subministranda veniunt à divite, pauperi tunc illarum quantitas arbitrio Iudicis taxatur, ibid. n. 14.

Expensa litis tam processales, quam in advocatis, & Procuratoribus veniunt appellatione damnorum, & interesse, dec. 497. num. 12.

Rota pro expensis Solicitatoris, Procuratoris, & Advocatorum solet taxare arbitrio suo secunda decem pro qualibet instantia, decil. 73. num. 3. & decil. 240. num. 34.

Rota semper condemnat victum in expensis, non attento, an tenerarie, vel iusta causa litigaverit, decil. 73. num. 4.

Licet in aliis Tribunalibus iusta causa litigandi excuset ab expensis, ibid. num. 5.

Expensa in copia scripturarum, & in propinquo solutis Iudicibus in Rota non solent refici iuxta tunc etiam stylum Tribunalis, ibid. num. 6.

Stylus Tribunalis in materia taxationis expensarum, in quo litigatur attendi debet, ibid. num. 7.

Expensa tripliciter dicitur necessarie, nempe respectu rei, persone, ac mixta, dec. 374. num. 5.

Expensa refici debent ab attentante pro integra purgatione attentatorum, quantum non adfit in decreto explicata condemnatio, decil. 534. numer. 1. & seqq. ubi redditur ratio, & sub numer. 8. & 9. declaratur contraria quo casu procedat.

Alias audiri nequit in negotio principali, & quando ipse attentans teneatur expensas liquidare, vel proferre terminum adversario ad liquidandum, vide in verbo Attentans, ubi tractatur & iudicialibus.

Expensa facta à gratuito, vel fideicommissario in lite pro defensione fideicommissi quando ei refici debent, vide in articulo in verbo Fideicommissarius, & in verbo Hæres gratuitus.

Expensa pro defensione rei communis solui etiam debent à socio, dec. 644. num. 21.

Ve refici debant à consocio quid probandum veniat? ibid. num. 23.

Expensa pro cultura fructuum detrahenda sunt decil. 380. num. 36.

Expensa recollecta facienda sunt ab eo, qui fructus percipit, decil. 618. num. 10.

Expensa reficienda sunt à recurrente ad Iudices laicos, decil. 73. num. 12.

Expensa superflua refici non debent, dec. 534. num. 20.

Expensa, sive melior amenita, vide in verbo Melior amenita.

Expensa victoria debentur Officio Iudicis, dec. 123. nu. 11.

Expensa quando sunt debita ratione victoria tunc de stylo Rota victum ad expensas victoris, idest iudiciale, solum condemnatur, scdm vero quando debentur ratione recursus ad laicos, tunc ad omnes tenetur, dec. 389. num. 9.

Expensa ex valore beneficij deducenda non sunt, que dantur pro saclore, & pro retentione duorum Capellanorum, si omni adimpleri potest per unum Capellanum, decil. 86. num. 14. & 16.

Expensa ordinaria, & necessaria tantum deducenda sunt ex valore beneficij, ibid. num. 18.

Ad expensas, & damnationem necessariam est condemnatio in Iudicio Spolij, decil. 534. num. 9.

Ad expensas, condemnatio si fuit in sententia omitta habetur pro denegata, nec potest suppleri, aut dici, quod sit executio sententia lata, ibidem num. 11. ubi traditur distinctio inter condemnationem, & taxationem expensarum.

Expensarum taxatio est pars executionis rei indicate, quando in sententia victum fuit condemnatum, dec. 544. num. 18.

Sub simplicis condemnatione expensarum non veniunt damna, dec. 73. num. 18. & dec. 123. num. 3.

Condemnatio in expensis intelligitur de iustis, ac moderatis, ibid. num. 10.

Acceptatio excessiva taxationis expensarum, vi iudicis dicitur, requiritur, quod acceptans habuerit specifiem scientiam excessu, alias enim credere potuit tantum fuisse ab altore expensum, ibid. num. 13.

Appellatio ab excessiva taxatione expensarum datur, ibid. sub num. 1.

Expeditio Sententia potest in relationibus causarum in Rota demandari etiam super damnis, & fructibus quando processu disputatio negotij principalis, dec. 468. nu. 10.

Expressio eius, quod tacite inest mihi operator, decil. 74. num. 38.

Expressio Cure animarum omnino facienda est in gratia, decil. 344. num. 9.

Declara vt num. 50.

Expressio Cure facienda non est in gratia, quando non incumbit beneficio in proprietate, sed tantum in exercitio, decil. 409. num. 7.

Expressio falsa vitiat gratiam, quando contingit in his, que de iure necessario sunt exponenda, ibid. num. 8.

Expressio falsa quod beneficium est curatum vitiat gratiam, ibid. num. 17.

Expressio falsa qualiter adiecta causa demonstrationis, non autem taxationis gratiam non vitiat quando consistat de certo corpore beneficij, quod Papa voluit conferre, ibid. num. 40.

Et qualitas dicitur adiecta causa demonstrationis, nisi aliter

& Materialiarum

collatur mentem concedentis fuisse causa taxationis, qua mens in dubio presumitur, ibid. num. 41.

Expressio falsa non dolosa circa id quod verisimiliter non erat Principis ad concedendum non nocet gratia, ibidem num. 52.

Expressio falsa valoris inducit suspensionem in imperante, quod bene sciebatur valorem beneficii, quod nisi falso expressisset, Papa non concessisset, decil. 410. num. 16.

Expressio qualitates beneficii, quod imperator necessaria non est de stylo Dataria, alias enim gratia reddidit subreptitia, decil. 335. num. 9.

Expressio mala valoris facta à pensionario excusatur quoniam remanent dua tertie partes fructuum pro titulari, dec. 410. num. 7. declara, vi num. 11. & 12.

Expressio mala valoris excusatur, quando promittit ab errore procuratoris, ibid. num. 8.

Rota tamen non facile admittit istam excusationem propter fraudem, que alias fieri possent imperando per medium procuratoris, ibid. num. 9.

Declara principaliter conclusionem procedere quando error versatur circa ea, qua Papam ad concedendum difficultiorem reddere potuissent, vel convincitur ex publicis Instrumentis mandatis procura dati à principali, ibid. num. 10.

Expellitur dicitur quod venit sub generalitate verborum, decil. 31. num. 6.

Item dicitur, quod includitur in relatione ad expressum, decil. 199. num. 3.

Item dicitur quod ab expressis resultat, decil. 638. num. 7.

Expresio aequipollet, quod ex verbis colligitur, decil. 77. num. 10.

Expressio non dicuntur, que ex mente, & coniecturis deducuntur, quia contrarius elidi possunt, decil. 612. num. 16.

Extensio de persona ad personam, nec de casu ad casum admittitur, decil. 117. num. 28.

De casu ad casum non admittitur in conditionibus voluntatis, sed requiritur implementum in forma specifica, dec. 196. num. 35.

Extensio fideicommissi non fit ultra personas, & casus à testatore expressos, decil. 46. num. 8.

Fideicommissi tunc admittitur, quando ex aliquibus demonstrationibus apparet maxima affectio Testatoris, & voluntas conservandi rem fideicommissariam in familia, decil. 179. num. 35.

Extensio precarii iuxta formularium Bononia vide in verbo precarium.

Extensio clausularum facta à Notario standum est, decil. 214. num. 17.

Extinctio census tanquam quid facti non presumitur, sed probanda est ab allegante, decil. 482. num. 5.

Reliqua vide in verbo census.

Extradio facta lite pendente, & parte non citata non est attendenda, decil. 237. num. 13.

Extradio facta à substituto iuxta consuetudinem locorum valet, decil. 400. num. 5.

Extradio Instrumenti facta à Notario herede Notarii demerui valet etiam absque citatione partis, decil. 200. num. 13. & decil. 243. num. 2.

Extradio Instrumenti facta non à Notario legato vel ab Archivario, sed ab alio Notario, sine citatione partis absque literis compulsois non tenet, decil. 228. num. 17.

Nec recipit fomentum ab administrulis, quando contraria conveniunt, ibid. num. 18.

Extradio Instrumenti facta à Notario deputato ab habente facultatem deputandi fidem maretur, tam autentica dispositione Statuti Bononia, quam iuris communis, decil. 643. num. 1. & 3.

Statutum Bononia dat facultatem Notario heredi Notarii demerui extrahendi Instrumenta, decil. 243. num. 4.

Et vide materiam etiam in verbo Instrumentum.

Extradio Iurium facta à Notario a Notario absque partis citatione subsistit, decil. 97. num. 5. & decil. 127. num. 3. & decil. 190. num. 17.

Extradio Iurium lite pendente sine compulsois, & citatione partis fidem non maretur, decil. 108. num. 3. & dec. 214. num. 23.

Extradio Iurium facta non servata forma litterarum compulsois nulla est si Index ad Archiduum non accessit, & iure à Notario compulsois non fuerint extradia, decil. 246. num. 9.

Et Index compulsois tenetur scripturas antequam compulsetur inspicere, & videre, an sint in aliqua parte vitiate ad effectum, ut exemplentur cum designationibus signorum, & vitorum, ibid. num. 10.

Extravagans ambitiose de reb. Eccl. non alienand. continet decretum irritum, decil. 347. num. 16.

Inducit nullitatem ipso iure, decil. 441. num. 1.

Extravagans Iulij III. prohibet possessionem beneficii capere ante expeditas literas viget solius supplicationis, quicquid fuerit, antiquitur, decil. 455. num. 6.

F

FActum contrahentis, quando est diuiduum, pena adiecta in casu contrahentis debetur pro virili quicquid diuidendum esset, quando agitur de facto indiviso, à pluribus prestando, tunc enim pena diuidi non potest, decil. 89. num. 28. & 29.

Factum debitoris nocet fideiussori principaliter, & insolvidum obligat, decil. 306. num. 16.

Factum Iudicis reputatur factum partis, decil. 589. num. 8.

Factum prevalet verbis, decil. 115. num. 19.

Facultas alienandi bona inter dividentes regulariter restringitur ad bona libera duntaxat, de quibus etiam loquitur diuisio, dec. 158. num. 4. declara num. 9.

Vel potest referri ad solam dissolutionem communitionis pro terminandis differentiis inter contrahentes, ibid. num. 5. declara num. 12. & 13.

Maximè si nusquam apparet, quod sequuta fuerit actualis alienatio, ibid. num. 6. declara num. 16.

Facultas alienandi in Instrumento diuisiōis restringitur, & limitari debet ad vitam diuisentium, ibid. num. 7. declara num. 10. & seqq.

Facultas alienandi bona fideicommissi non operatur illius remissionem si diuidentes de eo scientiam non habuerint, ibid. num. 8.

Facultas alienandi, quando non est concessa nedum ipsi diuisidentibus, sed etiam heredibus parum refert si actualis alienatio non intercessit, quia si non alienarunt diuisentes alienare possunt heredes, ibid. num. 16.

Et itante pregnantia clausularum in diuisione sufficit alienatio per ultimam voluntatem, & institutionem heredum, ibid. num. 7.

Facultas alienandi permixta in certis casibus, in reliquis censetur derogata, dec. 349. num. 7.

Facultas alienandi bona competere potest creditori ratione hypothecæ, vel specialis pælli, decil. 619. num. 30.

Facultas capiendi possessionem propria autoritate alicui competens non suffragatur si Iudicem adit non pro obinenda simplici affectatione familia tunc enim tenetur servare formam iudicij, ac si facultas non adesses, decil. 262. num. 5. & dec. 281. num. 7.

Secus verò si Iudicem adit extrajudicialiter potens assistentiam, & familiam ad euitandas rixas, & scandala, ib. n. 8. & 9.

Et si Index nulliter processit, ex hoc dicitur ausa dila scilicet, ibid. num. 11.

Declara conclusionem procedere, quando Index fuit aditus nemine citato, & sic eius officium imploratur extrajudicialiter, urbanis agendo, id. num. 12.

Facultas capiendi possessionem propria auctoritate fundi

Index Rerum

cenfusalis refultat ex claufula dans, & concedens adiefta in Inſtrumento cenfus, decil.310.num.7

Et vigore facultatis competet affectio, ibid.num.8

Facultas capiendi poſſeſſionem propria auctoritate non admiſſitur ex ſola patientia, & negligentia modici temporis, ſed praſcriptione 30. annorum, ibid.num.12

Facultas capiendi poſſeſſionem propria auctoritate contenta in extenſione precaty iuxta formularum Bononia non importat perſoneſſe retentionem domini, decil. 629. numer.16.

Facultas capiendi poſſeſſionem propria auctoritate competere poteſt habenti poſſeſſionem civilem, ibid.num.27

Facultas capiendi propria auctoritate fruſtus rei cenſus tributa cenſetur emptori cenfus ſtantis clauſula conſtituti, dec.310. num.3

Facultas conceſſa à Teſtatore filiis, ſine filiis decedentibus inſtituendi ad libitum, quem voluerint purificata diſcitur per obitum ſine maſculis, de quibus Teſtatorum ſenſiſſe educitur, dum feminas ſubſtituit in defectum maſculorum, & niſi maſculi alium heredem ſibi inſtituerint, decil.187. num.2.

Et talis facultas inſtituendi heredem intelligitur quod filij inſtituant heredem aliquem ex decedentibus maſculus, vel feminis ibidem

Contrarium quod talis facultas non ſit limitata, ſed abſoluta attento verbo ad libitum, quod tribus abſolutam poteſtatem inſtituendi, quem maluerint, quamvis extraneum, decil.num.3.

Dicit facultas inſtituendi ſibi heredem conceſſa à teſtatore eius filiis non egreditur filios primi gradus, ibid num 4

Facultas conceſſa patri legandi filia ſpuria dotem ceſſat, ſi ſpuria cum alia dote iam nupit, decil.194.num.12

Facultas conceſſa Religioſo à Sede Apoſtolica emendi ex pecuniis ſibi undequeque obuentis annuum redditum ſi eſt reſtriſſum ad certam ſummam ultra illam nihil operatur, decil.508.num.5

Et quando dicta facultas conſumpta dicatur? ibid.n.6.& 7

Facultas conceſſa Religioſo retinendi bona ad unum uſum ad alium non extenditur, ibid.num.11

Facultas conceſſa à Principe vineulandi officium ſauore decedentium agnatorum, & cognatorum pro conſervatione officij in familia non ſe extendit ad extraneos, dec.571.num.35

Facultas diſponendi ſi ſit aliena conceſſa de bonis assignatis, ſubſequentis diſpoſitio ad eam referri debet, dec.637.num.18

Facultas expendendi ſubrogationem vide in verbo ſubrogatio.

Facultas hypothecandi non venit ſub facultate alienandi in feudalibus, decil.171. num.38

Facultas ingrediendi bona debitoris propria auctoritate continetur ſub clauſula pacta executiua, dec.343.nu.9

Facultas nominandi ſi competit ultimo emphiteuta, tunc ſi ab inſtato decedit nominatione non facta cenſetur nominariſſe venientes ab inſtato, dec.61.num.2.

Declarata conſolationem non procedere in emphiteuſi limitatiue conceſſa ad tertiam generationem, & in qua ſui nominandi ſub conditione, expreſſa, vel tacita concepitur hoc enim caſu venientes ab inſtato non cenſentur nominati, ibid. num.3, & redditus ratio num.109.

Facultas nominandi conceſſa ultimo emphiteuta ſub ſpeciali conuentione, quod de nominatiue conſcriberetur publicum Inſtrumentum aliquem nominatio ſit nulla intelligitur de vera, & à ſpſſima nominatione, ibid.num 7

Facultas non celebrandi conceſſa Canonico Turnario non inſert, quod omnes Canonici poſſint recuſare, dec.522.num.11

Ratio eſt quia ſtat ſimul quod alius reſpectu Canonici turnarij ſi ſit voluntarius, neceſſarius vero reſpectu totius Capituli, à quo reſidet formale omni canendi, Turnus diuidit ſolum in ſingulos Canonicos exercitium, ibid.num.12

Facultas non celebrandi conceſſa Canonico Turnario, quod

non extendatur ad alios Canonicos deſumitur ſi expreſſe in decreto capitulari mandatur, quod turnus in caſu recuſationis Canonici turnarij tranſeat ad alios, ibid.num.13

Facultas primogenituram erigendi vide in verbo Primogenitura.

Facultas, ſeu poteſtas, ubi datur à lege, v. l Statuto pluribus ſufficit maior pars, quicquid quando poteſtas datur ab homine, decil.165.num.22

Et ſufficit quod interuentus maior pars ſecundum ſubſtitutam materiam, ibid.num.26

Facultas, ſeu potentia agendi diuerſa eſt ab ipſo alim, dec.455. num.52

Facultas teſtandi mulieris bimba conceſſa à Statuto Bononia cum habeat diſiones relativas ad dotem, cuiusque augmentum non trahitur ad bona extradotalia, quia diſſerunt à dotalibus, dec.554.num.2

Et talis facultas à Statuto conceſſa intelligitur ſecundum iuris diſpoſitionem quamuis ſimpliciter, ac libera eſſe conceſſa, ibid.num.10

Facultas teſtandi, quoad bona extradotalia non eſt limitata in Statuto Bononia, ſed interpretatiua reſultat. ex verbis aliorum bonorum reformationem legitime reſpicientibus, unde ſatis eſt, quod in hoc caſu facultas veriſſetur circa derogationem legis hac edictalis, ibid. num.13

Et derogatio legis debet eſſe à Statuto expreſſa, vel neceſſario à repugnantia, vel incompatibilitate reſultans, ibid.num.14

Facultas vendendi rem hereditariam in dubio preſumitur à Teſtatore ininſula heredi proprietario, non autem uſufructuario, niſi aliud teſtator expreſſerit, dec.380.num.4

Facultas vendendi propria auctoritate adiefta in uno Inſtrumento tanquam odioſa non cenſetur in alio poſtea inter partes conſeſſo, dec.181.num.18

Verbum facultas denotat merum ſaltum ſeu ſimulium à Inſtitutione, dec.199. num.17

Facultates A. C. quando fuerint Rota communicata, tunc procedere poteſt executio, decil.495. num.2

Facultatiui alius ſpſſonem dici nequeunt, quando concurrunt ritulus, ſeu obligatio, que eſt contraria materie facultatis, decil.522. num.4

Facultatiui, an ſine alius ſufficit eſſe dubium pro obtinenda maintenance, niſi praſumptio valde vehemens aduerſetur, ibidem num.5

Facultatiui alius non praſumuntur ſtante illorum multiplicitate per longum temporis interuallum, ibid. num.19

Facultatiui alius ad acquirendam quaſi poſſeſſionem maintenance non releuant, decil.542. num.6

Secus quando conſtat ad alius fuiſſe conſtitutus quoniam ad obtinendam maintenancem ſufficit poſſe dubitari, ut interim maintenance concedatur, niſi vehemens praſumptio reſiſtat, ibid. num.7

Facultatiui alius nullam inducunt obligationem in futurum, ibid.num.8

Declarata non procedere, quando concurrunt ſauor Eccleſie & pia cauſa, ibid.num.9

Facultatiui alius non praſumuntur attenta multiplicitate alius, & continuata poſſeſſione per longum tempus maxime, quando magnum incommodum afferant agentis, ibid. num.10

Falcidia detrabi nequit, non conſueti legata excedere debitum, decil.1294.num.30

Et onus probandi ſpectat ad heredem ſalcidiam detrabere pretendentem, ibid. num.31

Falcidia detrabitur ab herede ex legato, decil.471.num.16

Falcidia prohibita cenſetur quoties teſtator mandauit legatum ſolui libere, & abſque villo onere, decil.1294. num.35

Falcidia etiam tacite prohiberi poteſt, ibid.num.16

Falcidia prohibita cenſetur, ſine reſar mandauerit, quod legatum praſtetur libere, ſine abſque diminutione, ibid. num.17

Contrarium, quod ſalcidia non ſit prohibita etiam ſi adiefta verba libere, & abſque villo onere, quia dicta verba poſſunt

& Materialium.

Testis de libertate ab oneribus iurifectis, & hypothecis,
ibid. num. 28.
Falsitas, ut prohibita censetur oportet verba esse adeo
clara, ut aliam interpretationem habere non possint, ibidem
num. 29.
Falsitas Testium refulare videtur si sint inter se contra-
rii, & ex quibus contrarietas conueniatur? decisio. 40. num.
12. & 13.
De falsitate, ut quis argui possit requiritur concludens pro-
batum, vel saltem vehementer presumptiones corporis delicti
conuenire valeant, quatenus civiliter agatur, decisione 166.
num. 15.
Fama etiam in antiquis non suffragatur conuenientibus con-
trariis conuicturis, dec. 312. nu. 25.
Fama debet esse constans, & inconcussa apud omnes, ibidem
num. 26.
De fama Testes dependentes conuincuntur, quando contra
eos plura concurrunt, ibidem num. 27.
Fama vim habens presumptionis antiquissima licet non ef-
fectuata, dec. 118. n. 9.
Familia, & Cippus equiparantur, dec. 317. n. 19.
Familie appellatione veniunt femine, dec. 112. num. 3. &
dec. 146. n. 8.
Prædictum masculis non exantibus, d. dec. 146. n. 9.
Familiales, & infernienses Papa licet pro præsentibus ha-
beat, non tamen lucrantur distributiones ob defectum inter-
electio, nisi speciale privilegium concurrat, dec. 167. n. 10.
Fatalia mortis procuratore, vel non curant vel datur re-
finitio, dec. 430. n. 5.
Fatalia currunt etiam durante tractatu concordie, dec. 665.
num. 50.
Impedimenta ut excusent a prorogatione fatalium oportet
esse inevitabilia, & durare per totum tempus desertionis,
ibid. num. 51.
Ob lapsum fatalium res iudicata induitur, dec. 430. n. 4.
Favor. Vnusquisque fauori suo remanere valet, dec. 198.
num. 2.
Ferdinand. Arias de Mesa plures enumerat casus quibus
creditor tenetur cautionem prestare, dec. 321. n. 27.
Festum Appellationis festi natiuitatis venit prima dies fe-
storum natalitium, dec. 162. n. 19.
In festo Natiuitatis Domini si sit promissa solutio nisi aliud
fit additum intelligitur per totam octauam, & quid si deinde
sequatur verba, & per quid decem dies ante, an censentur
addita ad exclusionem octauæ? decisio. 181. num. 38. 39. & 43.
Feudalia bona non comprehenduntur sub hypotheca gene-
rali omnium bonorum, dec. 379. n. 30.
Amplia procedere etiam in Regno Francia ubi feuda pos-
sunt alienari, ibid. n. 32. ubi redditur ratio.
Limita non habere locum in feudo hereditario, vel quando
hypotheca est concepta sub signo vniuersali omnia bona,
ibid. n. 32.
Feudalia bona cadunt sub hypotheca bonorum, quando ad
iura alodialium alienabilia in extraneos, & hereditaria
sunt, dec. 416. n. 14. & 449. n. 7.
An debitor dum poterat illa hypothecare voluisse sub hy-
potheca generali ea comprehendendi presumendum est, dec. 416.
num. 5.
In feudalibus concessio hypothecandi non venit sub facultate
alienandi, dec. 371. n. 18.
In feudalibus, & Emphyteoticis heredes sanguinis opus est,
quod sine heredibus bonorum licet fecerit sit in fideicommissis, dec.
605. n. 4.
Feudum alienatum si fuit absque regio assensu tunc talis
defectus à nemine allegari potest, quam ab ipso Rege, decisione
64. num. 17.
Et donec allegetur dari negis de nullitate alienationis,
ibid. num. 18.
Feudum, quod fuerit deuolutio probatur ex confessione in-

uestiti ex capite deuolutionis, dec. 347. n. 4.
Feudum in Regno Francia alienari potest, dec. 379. n. 31.
Feudum, quando est hereditarium, & transiuit ad
quoscunque etiam extraneos eadem sub hypotheca creditorum,
dec. 449. n. 7.
Et tale esse probatur ex inuestitura concessa pro se heredibus,
& successoribus quibuscunque, ibid. n. 8.
Feudum esse hereditarium probatur ex obseruantia sub-
stantia, dum mediante alienatione transiuit in extraneum, qui
illud vitale semper possedit ibid. n. 17.
Item probatur hereditarium si noua inuestitura est concessa
emptori pro heredibus, & successoribus quibuscunque quodque
tale fuerit etiam in persona venditoris, ibid. n. 17.
Alias fieri nequit hereditarium in persona emptoris absque
beneplacito Principis, ibid. n. 18.
De feudo non valet aduena in Regno Neapolitano disponere
absque regio assensu obstante pragmatica 16. de feud. dec. 96.
num. 10.
Et quando alienatur à Regnicola tunc sufficit in Regno
Neapolitano solus consensus Proregis, ibid. n. 12.
Feudum, quando inuestitura est noua ex capite deuolutio-
nis antiqua transfertur liberum ab hypotheca predecessorum,
dec. 449. num. 13.
Feudi successores dicuntur successor vniuersalis actiue, & pas-
siue, dec. 321. n. 5.
Feudi Dominium translatum censetur in eo, penes quem
residet facultas cedendi, remanendi illudque quomodo titulo
transferendi, dec. 96. n. 3.
Item translatum censetur stante facultate disponendi de titu-
lo feudi, ibid. num. 4.
Super feudo hypotheca specialis cum facultate liberè gu-
bernandi valde differt à domino feudi, ibid. num. 16.
Et talis facultas in Regno appellatur Tenura, & est sua me-
re alodialis, cuius est capax qui feudi incapax est, ibid. num.
17. & 18.
Feuda alienari valent in Regno Neapolitano absque re-
gio assensu, dummodo consensus Proregis interueniat stante an-
tiquissima consuetudine, quod exteri acquirant feuda median-
te persona Regnicole, dec. 65. n. 22.
Et stante ista antiquissima consuetudine necessitas regis as-
sensu potest totaliter abrogari; sicut eo non obstante sub-
stantur alienationes feudorum, ibid. num. 23.
Feuda in statu Auenoniensi, & Comitatu Venusino ex ge-
nerali consuetudine alienabilia sunt, dec. 416. n. 6. & dec. 449.
num. 10.
Fictio legalis possimilitudinis, quod operatur multo magis ope-
rari debet pactum resolutiuum in remanentia expressum,
dec. 52. n. 38.
Filio legis locum non habet, nisi in casibus à iure expressi,
quia est ius quoddam si-gulare, dec. 102. n. 17.
Eoque minus, quando filio, seu privilegium tendit in di-
minutionem cultui diuini, & in præiudicium Ecclesie, ibid. n. 18.
Et quando non eadem militat ratio in casu filio, ibid. n. 19.
Per filionem Canonicus præsentis diuini non subit maiorem
laborem propter absentiam aliorum Canonicorum, quam si
verè esset præsentis in Choro, ob quem laborem distributiones ve-
re inferniuntibus accrescunt, ibid. n. 20.
Statutum Ecclesie disponens, quod portiones distributio-
num non interesse sint præsentibus, & interesse sint propor-
tionabiliter accrescant intelligendum est de interesse sint ve-
re & non per filionem, ibid. num. 22.
Et verè interesse dicuntur, qui præsentis sunt officiis diuinis
celebrandis eorumque celebrationi ministerium exhibent,
ibidem nu. 23.
Fideicommissarius agere potest ad præteritum bonorum fidei-
commissi à grauato alienatum, vel ad bona alienata contra
terrios possessores, dec. 152. n. 4.
Ex præteritum bonorum alienatorum debetur una cum fructi-
bus, quia præteritum succedit loco rei, ibid. num. 18. & 30.

Index Rerum,

Et fructus, qui ex bonis alienatis fuissent percepti debentur tanquam interesse, ibid. n. 31

Fideicommissarius agere potest contra gravatum alienatorem bona fideicommissi ultra portionem legitime sibi debitam, dec. 305. n. 14

Fideicommissarius alienationi rei fideicommissaria consentiens non potest amplius contra eandem agere, sed tantum ei competit actio super praeiis, dec. 492. n. 2

Et si consensit, ut praeiis solveretur creditoribus gravati, censetur etiam super eodem praeio hypothecam remisisse favore creditorum, ibid. n. 3

Fideicommissarius nequit agere contra rem fideicommissi alienatam auctoritate Papae seu Principis, sed tantum ad inestimationem eius loco subrogata, dec. 98. nu. 12. & dec. 175. num. 10. & 11

Fideicommissarius appellare potest ad sententia lata declarant nullam extare fideicommissum, & illius iniustitiam ostendere, dec. 616. n. 3

Fideicommissarius acquirit dominium bonorum emptorum ex praeio bonorum fideicommissi, & eorum loco subrogatorum si a principio ita fuit dispositum, dec. 627. n. 28

Fideicommissarius cedere potest iura fideicommissi, quando nemo comparet, qui se ad fideicommissum vocatum assertat, dec. 260. n. 6

Fideicommissarius contra creditorem agentem super bonis fideicommissi, sub praetextu, quod eius pecunia fuerunt versa in causam datus habet intentionem fundatam bona fideicommissi non potuisse hypothecari; ita ut excipiens de non existentia bonorum liberorum incumbat onus probandi hanc negativam, dec. 310. n. 19. & 20

Sufficit tamen creditori allegare bona libera non adesse, quia de iure pluralitas non praesumitur, ibid. n. 21

Et iuxta hanc opinionem indicatum fuit in Senatu Valentini, ibid. n. 22

Fideicommissarius contra Emptorem rei fideicommissariae pro solvendo a alieno testatoris, & pro legitima, & trebellianica heredis gravati procedere non valet Iudicio Summario, sed via ordinaria, ex ratione, quia emptor est legitimus contraditor ad impediendam immisionem, dec. 559. n. 5

Fallit, quando titulus emptoris detegitur incontinenti nullus, ibid. n. 6

Et nullitas resultat ex prohibitione alienationis, ibid. n. 7

Fideicommissarius ex propria persona impugnavit potest permutacionem bonorum fideicommissi sine causa fallam per gravatum, quamvis sit illius heres, dec. 62. n. 14

Et est in eius electione, vel acceptare per fideicommissum bona in permutacione recepta, vel permutacionem impugnavit ibid. n. 15

Fideicommissarius scietem ex bonis fideicommissi constitui non potuisse pretendens, sed ex bonis liberis, illorum existentiam probare tenetur, dec. 310. n. 23. & dec. 366. n. 2

Amplia praesertim, quando pro negativa concurrens aliqua praesumptio, dec. 310. n. 2

Fideicommissarius non est legitimus contraditor ad impediendam immisionem heredis gravati, quando fideicommissum deducit ex consuetudine tunc enim non dicitur docere de iure suo incontinenti, dec. 342. n. 18

Fideicommissarius non censetur rem propriam voluisse subiacere, & donare alieno fideicommissio dec. 105. n. 11

Et quod voluerit rem designatam ad usum rei fideicommissariae subiacere fideicommissio, ex quibus talis voluntas colligitur? ibid. n. 13. & seq.

Fideicommissarius, quando distraccionem legitima pretendere nequit? dec. 112. n. 32

Fideicommissarius quando agitur de restituenda melioramentis non quid impensum, sed facta illorum estimatione de tempore restitutionis fideicommissi, quod nimis est solvere debet, dec. 119. n. 12

Fideicommissarius restituere tenetur melioramenta bona fide facta si vult bona vindicare, dec. 119. n. 32

Et si fideicommissarius est valde pauper nec potest melioramenta excedentia restituere nisi careat tota re, tunc distracto valore rei quod superest cedit lucra melioramentis, & fideicommissarius consequitur veram rei estimationem, ibidem num. 35

Fideicommissarius probare tenetur existentiam bonorum liberorum, quando est actor, dec. 366. n. 2. 4. & 5

Item probare tenetur quando censuarius est in possessione exigendi fructus census imposti super bonis fideicommissi, ibid. n. 10

Fideicommissarius pro defensione fideicommissi si litem substinuit, & expensas fecit, eam repetit a successore in fideicommissio, dec. 583. n. 2

Tenetur tamen fideicommissarius probare expensas fuisse principaliter factas pro tuitione ipsius fideicommissi, non ad priuam utilitatem, & ad exclusionem competitorum, ibid. nu. 3. & seq.

Fideicommissarius non potest propria auctoritate capere possessionem, nec est legitimus contraditor ad impediendam immisionem heredis de fideicommissio claro, dec. 612. n. 13

Fideicommissarius si est heres alienantis non potest alienatione ab eo facta impugnavit, dec. 32. n. 11

Limita non procedere quando heres gaudet beneficio Inventarii, & nihil possidet de bonis hereditariis, tunc tamen ex propria persona vindicare potest bona fideicommissi alienata, ibid. n. 12

Fideicommissarius si tempore purificati fideicommissi erat minor, tunc lex censetur interpellasse possessorem, ut bona restituat, inde fit ut a dicto tempore ei fructus debeantur, dec. 199. n. 26

Fideicommissarius tenetur fideicommissum agnoscere, ut ex eo agere valeat, dec. 259. n. 13. & dec. 278. n. 7

Et si agnoscere non vult, tunc illud apertum dicitur favore aliorum vocatorum, d. dec. 278. n. 8

Fideicommissarius stante prohibitione alienationis potest bona alienata vindicare ab extraneo detentore, dec. 278. num. 9

Fideicommissarius venit etiam appellacione heredum, & successorum quorumcumque, dec. 15. n. 6. & dec. 35. n. 20

Fideicommissario obstat praescriptio 30. annorum, si tanto tempore agere neglexit, dec. 18. n. 13

Nec datur Restitutio in integrum si constas de scientia fideicommissi, vel ubi ignorantia non est vndequeque probabilis, ibid. n. 14

Fideicommissario si est facta restitutio per gravatum, vnius rei particularis censetur facta restitutio quoad omnes alias res, eo quod titulus fideicommissi est universalis, dec. 51. num. 4

Fideicommissario petenti immisionem vigore fideicommissi posterioris semper obstat exceptio fideicommissi anterioris, dec. 112. n. 4

Fideicommissario praedictari nequit a possessore fideicommissi alienari, dec. 15. n. 25

Fideicommissario non retardatur Immissio sub praetextu melioramentorum, si illa nec in genere, nec in specie probatur, dec. 17. n. 15. & dec. 304. n. 11. & seq.

Reliqua in hac materia vide in verbo melioramenta.

Fideicommissario denegari nequit immissio probata solitis extremis, dec. 129. num. 28. & seq. & dec. 161. num. 1. & dec. 251. n. 5. & dec. 345. n. 8. & dec. 434. n. 4. & dec. 591. num. 1. & dec. 666. n. 3. & dec. 670. n. 1

Fideicommissario impeditur nequit immissio a possessore, cui nulliter bona fuerunt abindicata, dec. 161. n. 17

Amplia quamvis auctoritate Iudicis possessionem ingressus fuisset, ibid. n. 18

Fideicommissario non retardatur immissio sub praetextu quod bona non spectant ad fideicommissum, si probatur adducto

ad hunc est equitatis, & iness. ax. dec. 345. n. 14

Fideicommissario non est deneganda immisso quoties timor venditoris bonorum fideicommissi appareat undequeque morie nullus, decisi. 454. n. 22

Fideicommissario non est retardanda immisso propter exceptiones requirentes alienationem indaginem, dec. 480. n. 32

Fideicommissario non retardatur immisso si bona fideicommissi sunt alienata pro exolvendo ere alieno fideicommissi, sed si alienata sunt pro exolvendo ere alieno fideicommissi, quia causa temporis efficitur legitimus contraditor, dec. 454. n. 2

Fideicommissario retardatur immisso si bona fideicommissi sunt alienata pro exolvendo ere alieno fideicommissi, quia causa temporis efficitur legitimus contraditor, dec. 454. n. 2

Fideicommissario denegatur immisso ex fideicommissi posteriori, decisi. 280. n. 18

Item denegatur immisso donec fiant detractiones in quantitate, dec. 510. n. 13

Fideicommissario particulari non est deneganda immisso ex remedio vtilis Salutis concurrentibus solitis requisitis, dec. 559. n. 1

Fideicommissario quando obstat text. in l. cum à matre ff. de iudic. dec. 454. n. 3

Fideicommissario debentur fructus saltem à die mota litis, dec. 199. n. 35

In fideicommissarium, an & quando transcat Insipitatus vide in c. 60. l. 1. paronatus.

Contra primum fideicommissarium sententia lata afficit successores in eodem fideicommissi, dec. 112. n. 6

Post purgatum fideicommissum ad favorem alicuius, tunc fideicommissarius non potest affici sententia lata contra antecessorem non citato, ibid. n. 28

Quicquid dicendum est si non dum eius vocatio purificata sit, ac praeferat citatio saltem per proclama. & sententia non appareat iniusta, ac lata per negligentiam, & forsitan per collusionem antecessoris, ibid. n. 29

Impensum à fideicommissario de mandato fideicommissi tunc sub fideicommissi, dec. 199. n. 5

Contra fideicommissarium quando currat praescriptio? vide in verbo praescriptio.

Fideicommissum agnatum, & perpetuum est compatibile cum licentia alienandi, cum censetur inductum in eundem in quem talis licentia non produciatur ad alium, decisi. 187. n. 22

Fideicommissum absolutum ac independens inductum dicitur ex prohibitione alienationis concepta, per verba ampliativa, & inceptiva nove orationis, decisi. 343. n. 11

Amplia praesertim quando prohibitio est directa ad ipsa bona, & impersonaliter per verba perpetuata, ibid. n. 12

Item amplia quando prohibitio est realis, quia tunc afficit omnes, ibid. n. 13

Fideicommissum absolutum ac independens inductum censetur quando una cum prohibitione alienationis concurreat specialis prohibitio detractionis fidei, & Trebellianica, ibid. n. 14

Ex prohibitio alienationis quando est concepta in rem non dicitur nulla sed vestita, ibid. n. 15

Item dicitur vestita si Testator ad se post prohibitionem, praescripserit alienatio, & obligatio si nulla, & invalida, & praesentata, vel obligata applicetur non alienanti, nec obliganti, ibid. n. 16

Fideicommissum absolutum non deducitur ex prohibitione alienationis, sed ex ratione conservanda agnationis independentem à substitutione, quoniam a prohibitionem, dec. 129. n. 13

Fideicommissum ad indicandum pluribus per sententiam, censetur unicuique pro virili, dec. 607. n. 55

Fideicommissum extendi ad nepotes non dicitur, ex quo fideicommissaria proveniat à maioribus nisi concurrat prohibitio alienationis, ut conseruetur in familia, vel alia causa, ut qua motus fuerit Testator ad ita fideicommitterendum,

decisione 279. num. 33

Et causa expressio est necessaria alias sufficeret semper quod res esset maiorum, ibid. num. 34

Fideicommissi extensio tunc admittitur, quando ex aliquibus demonstrationibus appareat maxima affectio testatoris, & voluntas conservandi rem fideicommissariam in familia, ibid. num. 35

Fideicommissi extensio ex sola exclusionem nepotum quibus reservatur regressus in causa necessitatis, vel viduitatis ad domos suppositas fideicommissi particulari non operatur favore nepotum cum dictus regressus possit verificari viventibus filiis testatoris vel abque alio fideicommissi, dec. 279. n. 25

Fideicommissum ex coniecturis refutans non dicitur clarum, prout nec etiam quando possunt compescere detractiones quae illud vincunt, & remanet incertum an aliquid remaneat pro fideicommissi, dec. 612. num. 19

Fideicommissum in casu alienationis statim purificatur facta per gravatum alienationem contra prohibitionem testatoris, dec. 115. n. 14

Fideicommissum in casu obitu filiorum sine filiis non dicitur purificatum per ingressum filiorum in conditione postorum in Religionem, cum tali casu purificatio conditionis suspensa remaneat donec naturaliter vivant, decisi. 345. n. 4

Ratio est quia in conditionibus merum factum attenditur & sufficit sola existentia naturalis nec est inconueniens ut quis faciat deficere conditionem, & tamen non possit succedere, ibidem n. 5

Fideicommissum in casum delicti dicitur inductum in testatorem penam privationis impoſitum vedium filiis iustis, sed etiam eorum filiis, dec. 607. n. 2

Fideicommissum ex quibus purificatum dicatur favore alicuius? decisi. 79. n. 1

Fideicommissum purificatum dicitur per emissionem professionis graui in aliqua Religione capaci, quando constat de voluntate Testatoris excludendi monasterium, decisione 343. num. 17

Ex ex quibus verbis monasterium exclusum censetur? ibid. num. 18

Fideicommissum purificatum dicitur per alienationem factam ante illius prohibitionem, qua statim aperuit successionem substituit, ibid. n. 19

Item purificatum dicitur per ingressum graui in Religione incapaci bonorum, eiusque professionem emissam, quia mors Civilis parit eundem effectum, ac mors naturalis, decisione 345. num. 8

Post purificatum fideicommissum ad favorem alicuius, tunc is non potest affici sententia contra antecessorem non citato, decisi. 112. n. 28

Quicquid dicendum est, si nondum eius vocatio purificata sit ac praescripserit citatio saltem per proclama. & sententia non appareat iniusta, ac lata per negligentiam, & forsitan per collusionem antecessoris, ibid. n. 29

Fideicommissum purificatum de tempore quo fideicommissarius est minor, tunc lex interpellasse censetur possessorem, ut bona fideicommissi restituat, & ab eo tempore fructus debentur fideicommissario, dec. 199. n. 16

Fideicommissum inductum pro masculis, & in illorum defectum pro proximioribus de domo, appellatione proximiorum veniunt feminae, si non fuit habita ratio conservandi bona in agnatione, dec. 546. n. 2

Ratio conservandi bona in agnatione quando excludatur? ibid. n. 3

Fideicommissum non induciatur ex simpliciter prohibitionem nulla dato eodem, vel substituto sed talis prohibitio resoluitur in simplex consilium, decisi. 350. n. 5

Fideicommissum inductum dicitur si substitutio est facta favore extranei concepta sub verbis communibus devolui, & reuerſi nam si ad defuncti bona non possent devolui, & reuerſi ad extraneum, decisi. 610. n. 22

Fideicom-

Index Rerum,

Fideicommissum non dicitur incontinenti probatum, si vocatio non nominativum, sed à concelluris solum desumitur, quo casu requiritur altiorum indagandam citato legitimo herede, dec. 612. n. 15. & 17

Fideicommissum non probatur ex enunciativa emissã in transactione in praedictum tertio ab aliquo ex transigentibus causam non habentibus, dec. 449. n. 1

Nec ex productione disse transactionis facta à tertio ad alium effectum resultat confesso fideicommissum, ibid. n. 3

Præsertim quando reuera nullum adeo fideicommissum, ibid. n. 3

Fideicommissum novum non inducitur ex prohibitione alienationis, quando est consecutiva precedentis substitutionis, & ab ea dependet, dec. 129. n. 1

Et tunc dependere dicitur quoties prohibitio ingitur immediatè substitutioni per participium prohibens, quod importat continuationem sermonis, & dispositionis precedentis, ibid. num. 2

Fideicommissum non extenditur ex ratione conservandi bona in agnatione si est accessoria prohibitioni alienationis restrictæ ac limitatæ, nam tunc fideicommissum censetur habuisse animum conservandi agnationem in casu dispositio dumtaxat, ibid. n. 3. & 4

Intellige prædicta procedere in terminis simplicis prohibitionis conceptæ per participium prohibens, & rationis agnationis illi accessorie, scilicet vero quando ratio agnationis comprehendit totum cippum familie fideicommissentis, & sic etiam transferat, ibid. n. 4. & 6

Ad fideicommissum novum inducendam sola ratio euitanda superfluitatis non sufficit, dec. 279. n. 17

Fideicommissum novum, ac separatim à precedenti censetur à testatore inintitutum si post substitutionem masculorum, & feminarum processu per verbum ultimus, quod est nova orationis incipitum, dec. 315. n. 12

Item indultum censetur stare prohibitionem alienationis ac obligationis bonorum quovis modo independentem concepta, ibid. n. 13

Fideicommissum novum in transactione inita inter vocatos constitutum dicitur stantibus illis verbis, & quatenus opus sit de novo constitutum, &c. que novam dispositionem important, dec. 488. n. 21

Præsertim quando verba sunt ampliandi, & apta inducere novum fideicommissum, ibid. n. 22

Fideicommissum novum non dicitur indultum ex prohibitionem alienationis, si prohibitio est consecutiva ad terminos precedentium substitutionum, dec. 546. n. 6. & 7

Fideicommissum novum ubi constat de voluntate fideicommissentis resultat absque verbo substituto, & quibuscumque aliis verbis maxime communibus, dec. 610. n. 26

Fideicommissum particulare dicitur indultum ex prohibitionem alienationis non directæ ad quoram hereditatis, sed ad rem particularem, dec. 251. n. 11

Et si prohibitio adiecta est post fideicommissum universale eique famulatur tunc nec novum aut particulare fideicommissum inducit, sed stat accessorie ad fideicommissum universale.

Præsertim quando eadem persona utrobique vocata sunt, ibid. n. 12

Secus vero quando ad rem alienari prohibitam vocatur persona diversæ ex diversis enim vocatione colligitur fideicommissum voluisse prohibitionem adicere independentem à precedenti fideicommissum universali, & sic particulare fideicommissum instituitur super re prohibita alienari, ibid. n. 13

ex fideicommissum particulari an legitima detrahatur? vide in verbo legitima.

ex fideicommissum particulari quo detrahi potest etiam non confesso inuentum, quando illa detrahi petitur ab ipsa matre, vel eam herede, ibid. n. 12

Amplia præsertim quando ipse fideicommissentis est debitor dotis, tunc enim deo detrahatur tanquam debitum fideicommissentis, cum non possit fideicommissum detrahicare hypothecis, ac iuribus creditorum, ibid. n. 21

Secus vero quando heres mulieris, qui excipit de creditis dotis est etiam heres fideicommissentis, vel granari non gaudens beneficio inventarii, tunc enim salvere fideicommissa particularia tenetur, quamvis vires hereditarie non sufficiant, ibid. n. 14

Fideicommissum particulare distinguitur ab universali, quando ad particulare vocatur persona in universali non comprehensa, vel vocatio non est eo modo concepta, vel ad universale vocatur omnes descendentes, ad particulare vero solum primogenitum descendendum, dec. 278. num. 10. 11. & 12

Fideicommissum particulare nisi ab universali distinguitur sequetur quod femina in eodem fideicommissum esse inclusa, & exclusa, ibid. n. 15

Fideicommissum particulare nisi ab universali distinguitur sequetur quod femina in eodem fideicommissum esse inclusa, & exclusa, ibid. n. 15

Fideicommissum particulare licet statim subsequatur post concessum à Testatore facultatem dividendi, quando non est restrictum ad filios, de quibus facultas loquitur, sed lati se habet ad omnes descendentes masculos in infinitum sui independentem ab eadem dispositione, dec. 305. n. 22

Præsertim quando fuit restitutum pro conservatione agnationis, quo casu non famulatur divisioni, sed ipsi famulatur divisioni, sed ipsi famulatur divisioni, ibid. n. 23

Fideicommissum particulare non censetur indultum ex particulari dispositione Testatoris respiciente bona, & personas in universali comprehensas, sed talis dispositio vii dependens existimari debet, dec. 337. n. 5

Sub fideicommissum rei particularis regulariter non veniunt bona separata, dec. 506. n. 1. limita, vt n. 5. vique ad 11

Præsertim quando Testator nullam fecit mentionem pertinentiarum ad effectum, vt censentur inclusa membra separata diversa qualitatis, etiam si essent de pertinentiis ex quadam commoditate annexatis rei principali, decilio. 506. num. 2

Item si in aliis Instrumentis de eadem re loquentibus pertinentiarum facta est mentio exinde arguitur, quod si Testator voluisset dicta bona separatim comprehendere, ea quoque expressisset, ibid. n. 3

Et eo ac possessori sufficit probasse realem separationem bonorum, nisi fideicommissarius ea unita, & incorporata rei fideicommissaria subiectione probet, ibid. n. 4

Nec sufficit, fideicommissarium probare simul fuisse locatam, quia hoc fieri potuit gratia commodioris conditionis, ibid. n. 5

Sub fideicommissum particulari favore agnationis constituto veniunt bona destinatione patris familias perpetua etiam si de illis nulla fiat particularis mentio, nam illa veniunt appellatione rei principalis fideicommissum subiectæ, dec. 506. n. 23

Præsertim, quando Testator ad augendum fideicommissum ei subiecit alia corpora separata, unde fortius censetur voluisse includere unita alias esse incongruum ab expressa mentione corporum separatorum facta ad augendum fideicommissum illius diminutionem educere, ibidem n. 26

Fideicommissum particulare non dicitur expirasse per consensum præstitum à Principe alienationi rei fideicommissaria, cuius servitio dicta res à Testatore erat supposita, quia potest Princeps remittere omni servitio super re inposita, sed non fideicommissum in praedictum fideicommissarium, dec. 559. num. 4

Fideicommissum particulare super aliquo prædio indultum à Testatore censetur quoties mandatum de eo curatum est ut ad alios perveniat, dec. 608. n. 3

Item

Item iudicium dicitur ex onere perpetuo in iudicio subueniens pauperibus, ibid. n. 4.

Fideicommissum particulare distinctum ab universali non inducitur ex dispositione particulari super aliqua re favore vocatorum in procedens fideicommissum universale, ibidem num. 9.

Decretum hoc procedit, quando fideicommissum particulare designatur, ex quo in eodem testamento prohibita sit altera res aliqua particularis, ibid. n. 10.

Secus vero, quando per dispositionem separatam Testator in iure perpetuam constitutionem alicuius corporis in sua descendencia, & gratificari voluit personis non vocatis ad fideicommissum universale, ibid. n. 11.

Fideicommissum particulare indultum super aliqua re contemplatione alicuius persona contemplata, an expret, ibidem num. 14.

Fideicommissum remissum censetur per dispositionem ex facultate liberè disponendi, quæ incomparabilis est cum fideicommissum, dec. 134. n. 1.

Et eo magis remissum censetur si dividentes in probentur disponente ad divisionem, ut quilibet eorum disponente vult de bonis assignandis, & in dispositione ad sunt ultra clausulam ad habendum, alia prænuntiata, ibid. n. 2.

Fideicommissum remissum dicitur nedum in vita, sed in futurum, & post mortem dividendum quando facultas liberè disponendi sit singularis etiam pro heredibus, & successoribus, ibid. num. 5.

Amplia, etiam si dividentes non alienassent, nam non idcirco dicitur fideicommissum firmum remanere, cum alienare possint illorum heredes, ibid. n. 6.

Pro fideicommissi essentia remissione licet requiratur altus divisionis, satis alienatio sequens dicitur per institutionem heredi contentam in testamento a dividendis condita, ibid. num. 7.

Fideicommissum remissum non censetur ex facultate alienandi inter dividentes cum illa restringatur ad bona libera divinitate, de quibus loquitur divisio, dec. 138. numero 1. declarata, num. 9.

Vel potest referri ad dissolutionem communione pro terminanda differencia inter contrahentes, ibidem num. 5. declarata n. 12. & 13.

Maximè si nusquam apparet quod sequuta fuerit alienatio illius, ibid. n. 6. declarata n. 16.

Facultas alienandi in Instrumento divisionis restringi, ac limitari debet ad vitam dividendum, ibid. n. 7. declarata n. 20. & seq.

Voluntas dividendum renunciandi fideicommissum reciproco resultat ex facultate liberè disponendi & faciendi quicquid placuit, dec. 134. n. 3.

Preteritum quando facultas disponendi, & quicquid placuerit faciendi sit perpetua, nam impossibile est dari aliquod tempus, in quo fideicommissum suffragetur, ibid. n. 4.

Animus emendandi fideicommissum etiam in præteritum tempore divisionis, ex quibus arguatur, ibid. n. 10.

In divisione fideicommissi reciproci, & coequalis non cadit lesio, aut fraus, ibid. n. 14.

Fideicommissum non censetur remissum ex facultate alienandi si dividentes nullam de eo scientiam habuerint, dec. 138. num. 8.

Et fideicommissi scientia in dividendis, ex quibus arguatur vide, dec. 134. n. 8. & seq.

Fideicommissum censetur remissum attentis clausulis amplius imperpetuam facultatem alienandi inter dividentes recipiensque tempus futurum, & personas heredes, & successores, dec. 138. n. 15.

Fideicommissum non censetur remissum ad vitam dividendum tantum, quando dividentes voluerunt fideicommissum esse remissum non etiam post eorum mortem in prædictum vocatorum, ibid. n. 20.

Fideicommissum remissum censetur etiam quando heredes dividuntur, quando in divisione non fuerint intermixti simpliciter stipulationis pro se, & successoribus, sed plerumque sunt dicta facultas hereditum disponendi de bonis diu sit, ibidem num. 22. 23. & 24.

Amplia, præsertim quando stipulatio est concepta nedum pro heredibus, sed etiam pro successoribus, ibid. n. 25.

Fideicommissum remissum potest & Testatore in prædictum vocatorum quando sunt illius heredes ex ratione nam potest Testator disponente de bonis propriis hereditum, & eque vult potest de bonis heredi ex fideicommissum restituendum, ibidem numero 27.

Et tunc heres acceptando simpliciter hereditatem obligatur stare a dispositioni testatoris circa remissionem fideicommissi quamvis ad illud ex propria persona esset vocatus, ibidem numero 28.

Quicquid contrarium dicendum sit si non est heres renunciatus, vel non constat de voluntate disponentis de fideicommissum in prædictum vocatorum, nec concursu stipulatio pro heredibus & successoribus, ibid. n. 29. & 30.

Aditio hereditatis dividendum æquipollet expressæ renunciationi fideicommissi, ibid. n. 31.

Fideicommissi renunciatio tenet in prædictum vocatorum, ibid. n. 32.

Renunciatio fideicommissi resultat si heres acceptans testamentum, in quo adest præceptum renunciandi fideicommissum, ibid. n. 31.

Quod dividentes habuerint scientiam fideicommissi clare resultat si solvitur legata in eodem testamento relicta, in quo heredes fuerint instituti, nam quemadmodum videntur in testamento se heredes institutos necesse est quod etiam viderint fideicommissum ipsi institutioni annexum, dec. 134. num. 8. & dec. 138. num. 35.

Item scientia fideicommissi arguitur ex intentione testamenti, immo etiam executione legatorum in eo contentorum, dec. 134. num. 9.

Item scientia fideicommissi probatur ex pluribus simul iunctis, ac etiam ex aliorum iudicialium occasione solutionis legatorum, dec. 138. n. 35.

Fideicommissi scientia specifica, & visio saltem intellectualis verborum testamenti licet requiratur ex dispositione text. in l. de his ff. de tran. & mobilium etiam scientia ex consuetudine, ad visum probatur, dec. 134. n. 13.

Fideicommissum quando est constitutum in contractu quia retinet naturam ultimæ voluntatis potest alterari non solum, ac si in testamento fuisset relictum, dec. 1207. n. 13.

Et in dubio præsumitur eodem modo fuisse relictum, nisi forma altius præcisè repugnet testamento, ibidem numero 15. declarata num. 11.

Fideicommissum constitutum in contractu licet retineat naturam ultimæ voluntatis non tamen ad effectum revocabilitatis, quando repugnat, natura ipsius contractus, ibidem numero 16.

Fideicommissum constitutum super vno prædio potest ex voluntate partium transferri super alio, & sic vniu. loco alterius subrogari, dec. 160. n. 7.

Fideicommissum relictum favore proximiorum regulariter expirat in eo, qui talis est tempore purificata conditionis, illudque agnoscit, dec. 622. n. 16.

Declarata fideicommissum etiam proximiorum esse successum de vno in alium quoties Testator inter eos quoque per petuo conservari voluit agnationem, ibid. num. 17.

Vel adiam verba transmissum successum habentia, ibid. num. 18. & 22.

Agnationis ratio inter proximiores considerata a Testatore, ex quibus eliciatur, ibid. n. 19. 20. & seq.

Fideicommissum relictum sub conditione si heres sine filijs decesserit mortuo herede cum filijs expirat iuxta cons. Oldrad. dec. 112. p. 22. & dec. 345. n. 3.

Index Rerum.

Fideicommissum quando non est omnino clarum, sed illius discussio requiritur altiorum indaginem, tunc heredi non retardatur immixtio ex interdicto, quorum bonorum, decil. 297. numero 11.

Fideicommissum impugnare nequit, qui illud prius canonizare fecit in alia causa, & cum diversis personis, decil. 354. num. 6.

Fideicommissum si filij in donatione constitutum detractum prius debitis ipsius donantur tunc nulla compes donatario immixtus, nisi facta prius per Iudicem liquidatione debitorum, qua ex bonis donatis sunt detrabenda, dec. 410. n. 8.

Et fideicommissum tunc constitutum censetur post solutionem debitorum, ibid. n. 11.

Fideicommissum minuitur propter debita fideicommissentis detrabenda, ibid. n. 12.

Fideicommissum indactum dicitur si filij stirpem sunt in conditione positi, & concurrant censura, dec. 663. n. 1.

Fideicommissum resultat ex reciproca substitutione nedum ad fructum heredium, sed descendendum ab eis, decil. 595. numero 2.

ad fideicommissum inducitur sufficit quocumque modo eruat voluntas fideicommissentis, ibid. n. 6.

Fideicommissi bona dari possunt in dotem descendentiibus fideicommissentis vigore Auth. res que C. comm. de legat. dec. 18. num. 16.

Fideicommissi bona si semel fuerint extrahita pro dote ad illud amplius non redeunt, quamvis nulla supersint in matrimonii reliquia, dec. 41. n. 7.

Ex fideicommissi bonis si dos fuit constituta, tunc est in potestate dantis stipulari in casu restitutionis sibi, & non mulieri dotem restitui, ibidem num. 8.

Ex fideicommissi bonis si dos assignata fuit, & dotans stipulatus fuit in casu restitutionis dotem non sibi, sed mulieri eiusque hereditibus restitui, ex hoc desumitur animus donandi, & dotem libere assignandi, ibid. n. 9. & 11.

Ex fideicommissi bonis dos constituta censetur cum onere reversionis ad fideicommissum in casu obitus mulieris, sine filiis si ad fideicommissentem fuit specialiter dispositum, ibidem numero 15.

Declarata quod si onus reversionis sit adiectum in casu prodeceus mulieris viro, non se extendit ad alios casus, & sic mulier de tota dote libere potest disponere, ibid. n. 16.

Item ne tale onus reversionis operari quando dos non fuit assignata sub nomine fideicommissi, & dotans in reliquis formam, & qualitatem eiusdem fideicommissi non servavit, ibidem numero 17.

Item si dotans nullam fecit mentionem de vinculo reversionis saltem per explicatam relationem ad testamentum seu fideicommissum, ibid. num. 18.

Ex fideicommissi bonis durans si animum habet dotandi cum onere reversionis in casu restitutionis ad fideicommissum, debet hoc explicite, & non sub innuero verborum exprimere, & contrarios certiorare, ibid. num. 10.

Fideicommissi bona favore dotis distrahi, & obligari possunt in defectum bonorum liberorum, dec. 366. n. 1.

Et onus probandi existentiam bonorum liberorum onus nam incumbar, an actori, vel reo, ibid. n. 2. 4. & 5.

Fideicommissi bona etiam pro accensio alienari possunt, ibid. num. 12.

Fideicommissi bona alienata per gravatum impugnantur in detractione legitima, & Trebellianice, nam in eis electa censetur ab alienante, dec. 32. n. 2.

Intelligi conclusime procedere in primis alienationibus, quo presumuntur per eum utriusque detractionis, quando heres inventarium non emittit, nisi ipse heres, & ab eo causam habentes contrarium probent, ibid. num. 3.

Ratio est quia fideicommissarius habet intentionem fundatam in alienationibus factis, & si gravatum aliquis eam non sufficere pro detractionibus hoc probare teneatur, ibid. num. 4.

Nec statuit illius assertioni, cum non habeat pro se presumptionem inuentarii scilicet vero quando pro eo concurrat aliqua presumptio, ut quia quantitas bonorum ex inventario apparet, ibid. n. 8. & 6.

Fideicommissi bona per gravatum alienata electa censentur in eis legitimam, dec. 161. n. 2.

Fideicommissi bona si fuerint a gravato permixta, tunc bona recepta ex causa permutationis, inquam subrogata cadunt sub fideicommissis, dec. 62. n. 7.

Subrogatio ad hunc effectum requiritur expressa, & permittitur quoniam permutatio est licita ex causa necessitatis, vel utilitatis, & ex dicta permutatione fideicommissarius non laicatur, ibid. n. 8. & 9.

Item ut subrogatio valeat ultra causam requiritur licentia principis, ibid. num. 10.

Item consilare debet de necessitate, vel utilitate fideicommissi, qua certia esse debet de tempore contractus, & probanda, ibid. n. 11. & 12.

Fideicommissi bona si fuerint a gravato sine causa permixta potest talis permutatio a fideicommissario ex propria persona impugari, quamvis sit eius heres, ibid. n. 14.

Ex est in eius electione, vel acceptare pro fideicommissis bona in permutationem recepta, vel permutationem impugare, ibidem num. 15.

Fideicommissi bona distrahi possunt pro extinguendo ere alieno fideicommissentis utrentibus creditibus, dec. 105. n. 10.

Fideicommissi bona si fuerint a gravato alienata pro extinguendo ere alieno fideicommissentis, tunc temporis est legitimus contradicere ad impediendam immixtionem fideicommissarii, dec. 414. n. 2.

Fideicommissi bona non sunt obnoxia debitis heredis gravati, dec. 649. n. 1.

Fideicommissi bona non censentur in remissione comprehendenda, nisi intercesserit certioratio fideicommissi, decil. 119. num. 1.

Fideicommissi bona retineri nequeunt in preiudicium vocatorum a credere pro debitis heredis gravati ultra eius vitam dec. 161. n. 12.

Fideicommissi bona alienantem non dicitur a fideicommissis cecidisse, etiam si aditu prohibito alienationis, quando non cessat, quod explicatam scientiam huiusmodi prohibitionis habuerit, & requiritur, dec. 305. n. 28.

Et partem bonorum fideicommissi alienantem super quibus pena caducitatis fuit adiecta non cadit a toto fideicommissis, sed solum a parte alienata, ibid. n. 29.

Fideicommissi bonis vires addita sit, non efficitur fideicommissaria, sine addita fuerit principaliter, sine accessori, & ut efficiatur fideicommissaria, quo requiratur, dec. 105. n. 9.

Fideicommissi bonis reversionis, ut efficiatur fideicommissaria requiritur, quod expresse ac scienter a possessore fideicommissi unita fuerit cum eadem qualitate fideicommissi, & ut perpetuo ipsius efficiatur, ibid. n. 12.

Fideicommissi bonis reversionis, & unita, quod sit separata a fideicommissis declaratur in dubio ab observantia, ibid. n. 19.

Fideicommissi bona subiecta probantur si fuerint a fideicommissentibus, & deinde a successoribus in fideicommissis possessis dec. 156. n. 11.

Fideicommissi exceptio non retardat executionem sententia in Saluaria, nisi sit inconuenient probata, dec. 350. n. 19.

Fideicommissi anterioris exceptio obstat presenti immixtionem ex fideicommissis posteriori, dec. 112. n. 4.

Fideicommissi exceptio non fit ultra personas, & casus a Testatore expressos, & fideicommissi possessor non potest alienando fraudare fideicommissarium, decil. 15. numero 25.

In fideicommissis derogatione voluntas vocatorum quoniam non concurrat, tunc videtur publica ista causa esse solae derogationis vinculum, & ineluctamentum subrogationis decil. 92. num. 15.

Fidei-

& Materialium.

Fideicommissi iura ex quibus transita non dicantur dec. 40. n. 35.

Fideicommissi scientia an deducatur ex scientia testamenti in eo contenti vide in verbo Testamenti scientia, & in verbo Scientia Testamenti.

Fideicommissi scientia in renuntiatione probatur per Testes singulares quoniam & per unicum Testem concludenter depositionem, decil. 1. n. 3.

Item scientia etiam per coniecturam probatur, ibid. num. 4.

Coniectura ad hunc effectum resultat ex coniunctione sanguinis, ibid. num. 5.

Fideicommissi scientia in renuntiatione probatur ex illius monitione facta in principio Instrumendi renuntiationis, ibid. num. 6.

Item ex taciturnitate longissimi temporis ex quo non presumitur, quod Ius ex fideicommissi delatum ignorasset de tempore renuntiationis, ibid. num. 7.

Fideicommissi scientia in renuntiatione, eiusque animus renuntians probatur unico Teste, quando non est questio de actu renuntiationis; & multo magis concurrentibus administris suave dicitur, decil. 31. n. 11. & 13.

Et si gaudeat si contra maritum cum supposito renuntiationis fideicommissi matrimonium contraxisse, quod alias non erat contrarium, ibid. num. 14.

Fideicommissi scientia non probatur ex sola enunciatione patris, nisi alia coniectura concurrant, dec. 119. n. 6.

Et hoc opinio est verior, reuera contraria, ibid. n. 7. *Opinio contraria declaratur*, num. 8.

Fideicommissi scientia minus presumitur in femina, preferim si est minor quam in masculo, ibid. num. 10.

Fideicommissi renuntiatione bene comprehenditur sub clausula pregnantibus, & generalibus positis in Instrumento renuntiationis, quando aliunde constat de voluntate renuntians, decil. 1. n. 11.

Vel de scientia fideicommissi, cui renuntiat, ibid. n. 12.

Pro fideicommissi exclusione in dubio interpretatio sumenda est, decil. 342. n. 17.

Fideicommissi transmissio, vide in verbo transmissio fideicommissi.

In fideicommissi Ius succedendi dicitur apertum a diverentiatione facile per alios vocatos, dec. 6. n. 41.

A fideicommissi si Testator aliquid excepit reliqua omnia in eo comprehendendi voluisse intelligitur, decil. 13. n. 16.

Etio exceptione alicuius rei veniunt in fideicommissi etiam, et, quae alias non venissent, ibid. n. 17.

Sub fideicommissi non cadit tota res, quam fideicommissarius cum aliis habet communem, sed sola portio ad ipsum spectans, dec. 44. n. 4.

Sub fideicommissi a Testatore consensu non veniunt bona subepta fideicommissi maiorum, dec. 345. n. 12.

Sub fideicommissi an cadat Praelegatum factum heredi? vide in verbo Praelegatum.

Sub fideicommissi cadit sortus unitus & destinatus pro servitio domus fideicommissi, dec. 105. n. 2.

Sub fideicommissi non cadit Hortus unitus bonis fideicommissariis si sunt separabilitate a subiecto vinculato, sed tanquam liber transit ad heredes acquiritoris, ibid. n. 8.

Fideicommissi subijcendi rem destinam ad usum rei fideicommissariae, ex huiusmodi destinatione voluntas colligitur, ibid. n. 13.

Imo ad hunc effectum sufficere quod ab uno su aditus ad aliam, talique aditus, usus fuerit possessor utriusque rei, ibid. num. 14.

Declarata conclusionem procedere in additamento rei vinculae accessorie facta a fideicommissario eo enim ipso videtur fideicommissi additamentum supponere, ibid. num. 15.

Secus vero in additamento facta ab herede gravato, tunc enim agitur de presumenda donatione, quae ex sola commutatione non inducitur, sed tantum destinatio pro tempore vita

heredis gravati, ibid. n. 16.

Fideicommissi, quod Pater renuntiare voluerit, filij vero secus verisimile non est, dec. 134. n. 18.

Ad fideicommissum si Testator filios alicuius, & quidem Seniores vocavit, tunc utraque qualitas est insignificanda, dec. 79. num. 10.

Ad fideicommissum filius alicuius vocatus cum qualitate legitimitatis vere, & non filie ex legitimo matrimonio procreantis, & a principio generandis, tunc qui presens se vocatum duo probare tenetur tempore filiationem, & legitimam, decil. 101. num. 1.

In fideicommissis, & primogenituris an veniat masculus, & femina, vide materiam in verbo masculus appellatione.

In fideicommissis conditionalibus, & successibus admittuntur regulariter non solum nati, sed etiam nascituri, decil. 493. num. 29.

Declarata conclusionem non procedere, quando fideicommissa respiciunt certas personas, tunc extraneas, vel etiam qualitates habentes, nam ex eo initium operatur effectum, ita ut admissio, tunc adstantium revocari non valet ex supervenienti aliorum natiuitate, nisi ex verbis instrumenti contraria Testatoris voluntas appareat, ibid. n. 30.

Fideicommissum quando aliquod non dicatur possedisse de tempore obitus? dec. 112. num. 16.

De mandato fideicommissarii quicquid fideicommissarius impendit cadit sub fideicommissi, decil. 199. n. 5.

Fideicommissum quando habuit pro synonymis verbum filios & descendentes, tunc appellatione filiorum veniunt descendentes, decil. 132. n. 6. & seq.

Fideiussio stricte est intelligenda, et etiam in causa expressa minus obliget, quam si ferri debet, dec. 135. num. 9.

Restringi tamen non debet ad exclusionem eorum quae veniunt ex eodem Instrumento, super quo fuit interposita appellatio, ibid. num. 13.

Fideiussor accedens tanquam principalis principaliter, & insolidum habetur pro principali, & respectu creditoris dicitur correns debendi, non secus ac si ipse debitor principalis in omnibus, & per omnia, dec. 303. num. 12.

Amplia praesertim quando in Instrumento adest iuramentum, & fideiussor se obligavit in eodem Instrumento, quo principalis debitor, ibid. num. 13.

Et mora principalis debitoris nocet fideiussori, quando uti principalis principaliter, & insolidum intercessit, ibid. n. 21.

Et tunc dicitur obligatus in omnem casum, qui venire potest ex natura contractus, non secus, ac ipse principalis debitor, ibidem n. 22.

Fideiussor qui tanquam principalis principaliter, & insolidum intercessit non tam factum alienum, quam proprium suscepisse censetur, ibid. num. 24.

Fideiussor administratoris uti principalis accessit, huiusmodi accessio includit obligationem ad restitutionem reliqua, tur, non secus, ac si ipse administrator restituere promississet, dec. 306. n. 1.

Fideiussor uti principalis principaliter, & insolidum obligatus dicitur correns debendi, ibidem n. 5.

Fideiussori principaliter, & insolidum obligato nocet factum debitoris principalis, decil. 306. n. 36.

Fideiussor, & debitor principalis, an respectu creditoris dicantur correns debendi? ibid. n. 48.

Fideiussor evulsionis agere nequit pro releuatione ante factum evulsionem, dec. 60. n. 8.

Fideiussor in mora constituitur dici nequit si debitor principalis ante lapsum diei decessit, decil. 305. num. 5. *Declarata*, num. 27.

Fideiussor non secus, ac heres principalis debitoris allegare potest ignorantiam, ibid. num. 26.

Fideiussor executandus est ad hoc ut exigibilis probata dicatur, dec. 318. n. 5.

Fideiussor non tenetur ad damna, & interesse ob moram

Index Rerum,

debitoris eo quod fideiusor videtur tantum se obligasse pro principali debito, non pro usuris, dec. 303. n. 10

Limita non procedere ubi fideiusor accessit toti contrahenti, tanquam principalis principaliter, & in solidum, decisione 303. num. 11

Fideiusor in actu solutionis reportando luvum cessionem censetur nomine proprio, & animo deliberato soluisse ad effectum se a fideiussione liberandi, non autem contemplatione debitoris, dec. 423. n. 46

Fideiusor solvens habet contra principalem regressum, dec. 484. n. 21

Fideiusor quod sit idoneus probari debet ab agente, dec. 391. n. 17

Fideiusor an sit idoneus, necne arbitrio Iudicis relinquitur, ibid. n. 18

Fideiusor quod sit idoneus leniores probationes sufficiunt propter Iuris presumptionem, quod quilibet reputatur idoneus, donec contrarium probetur, ibid. num. 19. & 20

Fideiusor licet sit Clericus reputatur idoneus, quando agitur de fideiussoribus conventionalibus; quicquid sit in fideiussoribus iudicialibus, & praeiuris, ibid. n. 21

Fideiusor non tenetur, nisi post liquidatum debitum, dec. 423. num. 21

Fideiusor, seu dotis promissor respectu creditoris efficitur principalis debitor, quamvis onus dotandi ad alium ipse, dec. 603. n. 7. & 8

Fideiusor Officialis tenetur quoties fines Officii excessit, dec. 646. n. 11

Fideiusor statim ac solui de proprio agere potest pro reclamatione indemnitatis promissae, dec. 64. n. 2

Fideiusor simpliciter intercedens subiecit omnem obligationem principalem, dec. 135. num. 4

Fideiusor censetur obligatus in omnem casum, qui venit ex natura contractus, cui accessit, ibid. n. 5. & 12

Fideiusor nominatim obligatus ad reddendam rationem de exactis ab aliquo non dicitur fideiussisse pro eius substituto, ibid. n. 6. 7. & 8

Declarata conclusio rem procedere in substituto à Principe, seu in substituto ab ipsa met persona pro qua fideiusor accessit, ratio diversitatis est, nam in hoc secundo casu substitutus non distinguitur a persona substituentis, ibid. num. 10

Fideiusor promittens quod debitor principalis inesset, non sequo inuestimento ipse videtur in mora, decisione 303. numero 23

Fideiusor accedens obligationi Officialis de officium diligenter administrando, & cum omni diligentia, tenetur etiam de iis, quae saltem ratione consuetudinis amara sunt officio, dec. 646. n. 3

Et tenetur quoties fines officii excessit, ibid. num. 11

Fideiusoris heres ex lapsu diei adiectae obligationi defuncti non constituitur in mora, vel saltem integrum restituitur absque interpellatione, dec. 303. n. 28

Declarata hoc posse procedere, quando dies obligationis non venit in vita fideiusoris, & sic agitur de mora committenda, secus e converso, ibid. num. 29. Et redditur ratio n. 30

Fideiusoris obligatio sub certa forma concepta, eo non servata non tenet, dec. 306. n. 4

Fideiusoris obligatio an porrigatur ad eam culpam principalem debitoris, ex qua posset conveniri, dec. 646. n. 5. & seq.

Fideiusoris obligatio restringi debet ad ea, quae ratione officii, pro quo fideiussit assumptus, ad illud officium facere debeatur, dec. 646. n. 12

Item obligatio fideiusoris non extenditur ad aliud vel per accidens cum eodem officio commissa, ibid. num. 13

Amplia quamvis efficitur pro quo fideiussit substitutio aliquam praestisset errorum, ibid. num. 14

Fideiusoris praestatio, seu renuntiatio in casu obitus debitoris censetur, licet promissa posset in Instrumento Censui, dec. 311. num. 2

Fideiusoris praestatio in Instrumento Censui per renuntiationem fructuum censetur tantum renuncia pro tempore praeteritis, non autem pro futuro, ibid. n. 42

Fideiusoris praestatio, an censetur renuncia à creditore recipiente fructus Societatis Officii pro secundo fideiusoris vide in verbo fructus Societatis Officii, & in verbo Societatis Officii

Fideiusores habent interesse secundarium, dec. 311. n. 8

Intellige de fideiussoribus qui tempore promissionis nondum accesserant, ibid. n. 9

Fideiusores plures si non fideiusservant simul, & senel in eodem Instrumento pro una summa, sed per diversa Instrumenta, nulla facta mentione in primo de fideiussione facienda ab alio, nec in secundo de facta à primo non dicuntur cofideiusores eiusdem summae, dec. 646. n. 2

Confideiussores dicuntur qui pro eadem summa eodem tempore, vel saltem contemplatione mutui periculi intercesserunt, ibid. n. 3

Fideiusores non dicuntur accessisse contemplatione mutui periculi, nisi ab initio fuisset conventum, quod alius non deus fideiusor, ibidem num. 4

Fides baptismatis multum coadunat depositionem testium super filiatione, dec. 351. n. 9

Fides baptismatis aetatem probat, dec. 172. num. 10. & dec. 371. n. 15. & dec. 601. n. 4. & dec. 615. n. 7

Fides baptismatis probat filiationem in illis administratis, dec. 434. n. 6

Fides baptismatis probat quem esse erundum ex tali loco, dec. 663. n. 3

Fides extraiudicialis facta lite pendente absque Iuramento fidem non facit, dec. 360. n. 29

Fides extraiudicialis informis, & erronea non venit attendenda, dec. 488. n. 9

Fides extraiudicialis non facit fidem, dec. 516. num. 7. & dec. 567. n. 18

Fides extraiudicialis concessa lite pendente nullam fidem meretur, dec. 535. n. 7

Fides extraiudicialis plene probat, quando qui illum concessit facto aduersarii non valuit formiter examinari, dec. 360. num. 2

Fides extorta lite pendente nullam fidem facit, decisione 645. num. 20

Fides Mercatorum pro iustitia Cambij, quando nullis attendenda? dec. 519. n. 17

Fides non releuat si fundatur in proprio iudicio, & simpliciter auditu, dec. 488. num. 10

Fides quando continet materiam, quae ex pluribus redditur inuicem similis attendi non debet, dec. 516. n. 6

Fides Parochi formiter extraxit probat mortem, & mortis tempus, dec. 147. n. 1. & dec. 333. n. 5

Et quando Testes discrepant à fide Parochi, tunc reduci debent ad concordiam, dec. 147. n. 4

Fides priuata facta ab Executore ex intervallo non attenditur in concursu publica relationis, dec. 440. n. 10

Fides simplex de auditu nihil probat, dec. 500. n. 8

Fidem frangentem permixtam est fidem frangere, dec. 636. n. 16

Fides simpliciter admittitur ad declarandum voluntatem Testatoris, ibid.

Secus vero si eundem ad illam probandam, dec. 360. n. 3

Fiducia inter personas coniunctas intercedere solet, dec. 49. n. 28. & dec. 69. n. 12

Fiducia probari potest à Testibus deponentibus de verbis prolatis tempore ipsius testamentum à Testatore, vel eius herede, dec. 117. n. 14

Fiducia, sive conventio inter Testatorem, & heredem de restituendo hereditatem duobus Testibus probatur, ibid. n. 10

Fiducia probatur Testibus singularibus, ibidem num. 26. & dec. 334. n. 1. Declara num. 16

Fiducia

& Materialiarum.

Fiducia etiam conieclitur probari debet, & quia nam conieclura ad hoc effectum fufficiens ibid. nu. 30. 31. 32. & 33. De illa n. 35. & feqq.

Ad fiduciam probandam conieclura adducta contrarie conieclitur confutatur, ibid. num. 44.

Fiducia femper ceffat quies obferuantia, & conieclura in contrarium conuenit, dec. 354. n. 17.

Ad fiduciam inducendam caufa debet eſſe certa, non autem dubia, dec. 317. n. 12.

Fiducia non probatur ex Teſtibus ſi de caufa fiducialitatis res deponunt, nec teſtamentum inter fuerunt, ibid. num. 13.

Fiducia excluditur ex obferuantia ſubſecluta in contrarium, ibid. num. 42.

Fiducia, & nudi miniſterij preſumptio ceſſat, quando quis perperam commodatam ſine ſtatu medi tempore, decil. 33. numero 10.

Fiduciatia inſtitutio ex clauſura emanat ex verbis teſtamenti preſentium, non liberam inſtitutionem ſed in proprietate, quam in preteritum paratam, dec. 317. n. 3.

Quamuis hoc ſolum non ſufficeret ſi alia adſeſſent ſigna fiducia, ibid. n. 4.

Fiduciarium inſtitutum excluſa cenſetur, ſi reſtitutio filij legato Teſtator expreſſe prohibuit ne plus praedam, unde penitus excluſi dicuntur ab vniuerſaliſſeſſione, ibid. n. 5.

Item ſi filij expreſſe prohibentur petere ex caufa legitime, Trebellianica, Falcidia, aut quocumque iure, ibidem numero 6.

Fiduciarium inſtitutum, ut excluſa dicatur ſufficit in teſtamento ad id, ſi aliquid verbum confidentie inſtauratum, ibidem num. 7.

Fiduciarium inſtitutum induſta cenſetur ſi filij Teſtatoris tempore conſtituti erant impuberes, ibid. n. 8.

Declaratur non procedere, quando non omnes filij tempore teſtamenti erant impuberes, & in omnibus non militabat caufa papularis aetate, quo caſu ne eadem inſtitutio, quoad alios cenſetur fiduciarium, quoad alios vero libera nullatenus inſtitutio fiduciarium dicitur potius, ibid. n. 9. & dec. 354. n. 1. & 3.

Teſtator aliter quam per inſtitutionem fiduciarium demanſtrare poſſit ſuis heredibus admiſſionem, & gubernium ſuorum, dec. 317. n. 12.

Fiduciarium heres, ut quae dicatur caufa, & verba copulata requiruntur, & quoniam cauſae requiruntur inſufficientes ad inducendum fiduciam, dec. 355. n. 1. 2. 3. & 5.

Fiduciarium heres dicitur nequit ex opere ſibi inſtituto inueſtendi fructus hereditatis ad commodum alius cuius tale onus imponi poſſit etiam vero heredi, ibid. n. 6.

Fiduciarium heres ex diſpoſitione Iuris Trebellianicam debere prohibetur, ibid. n. 16.

Fiduciarium heres, ut inſtitutus dicitur duo copulativè concurrere debent, nempe cauſae, & quia motus fuit Teſtator ad votandum ad ſuam hereditatem proprios filios mediante alio herede, necnon etiam verba, ex quibus talis voluntas elicitur, dec. 317. n. 11.

Et utrumque probandum eſt ab allegante, ibid. n. 2.

Cauſa inſtituendi heredem fiduciarium non eſt timor dilapidationis, ſeu aſſeſſionum, quando eadem ratio non militat in omnibus filiis, dec. 354. n. 4.

Voluntas Teſtatoris faciendi heredem fiduciarium non probatur ex verbis Teſtamenti, quoniam clara, & aperta ſunt pro excluſione fiducia, ibid. n. 4.

Nec minus ex Teſtibus ſi eorum examen nullum eſt, & attentatum, ibid. n. 5.

Filia à Patre dotata excluditur à Statuto Verbi lib. 1. cap. 145. etiam ab hereditate matris, dec. 80. n. 3.

Filia dicitur à Patre dotata in poſſe, quod una cum fratre ſui inſtituta heres, quia inſtitutio habet in ventre ſpſa dotem, ibid. n. 4.

Ex inſtitutio filiae heredis eſt loco donationis, & cenſetur ſoluta onere compenſandi curatorem, ibid. n. 5.

Et ſic Pater inſtituendo cenſetur voluiſſe ſatisfacere menti ſtatutarii, ut bona materna conferuerunt in agnatione, ibidem num. 6.

Filia excluſa propter exiſtentiam fratris maſculi à ſucceſſione materna habere debet ex ſubſtantia Patrie ut bona, ex quibus valeret congruè dotari quantumcumque bona huiusmodi pervenerint ad filiam, etiam non expreſſo titulo dotis, ibidem num. 7.

Filia inſtituta à Patre in quota, in reliquis cenſetur excluſa, dummodo maſculus exiſtit, quia mater integra ratio excluſiva, nempe ſavor agnationis, ibid. n. 11.

Et quota illa à Patre relicta ſuccedit loco donationis ex praſumpta voluntate Patris, ac prout operari debet excluſionem ab hereditate matris, non ſecus ac ſi Pater dotem legiſſet, quia vis non eſt in verbis, aut titulo, quo Pater bona reliquit, ibid. num. 13.

Filia etiam à Patre non dotata excluditur à ſtatuto, quoniam frater paratus eſt eam dotare, ibid. n. 14.

Filia non dotata à Patre, dummodo frater ſui paratus dotare ſi dos alius, quam à Patre proveniat, non releuat, ibidem num. 17.

Declaratur poſſe fratrem adhuc offerendo dotem ſorem excluſa, quia alius donationis eſt reſtitutibilis, ibid. n. 18.

Filia ſi dotem petiti iuxta formam teſtamenti paterni, in quo dos gravatur onere fideicommiſſi, non cenſetur omni acceptaſſe, ſed ſolum quantumtatem aſſignatam cura approbationis oneris, cuius ſcientia ſpecifica in filia requiritur, nec ſufficit generalis relatio ad teſtamentum, dec. 33. n. 18. & 19.

Filia à Patre ſi ſui relicta dos ſub conditione nubendi in certo loco, tale reſtitutum ut nullum non debetur, quia conditio nubendi tanquam reſtrictiva libertatis maritum reſtituenda eſt, dec. 89. n. 7.

Item nec minus reſtitutum debetur ſi ſit adieſſa pena aliquod ſolvendi in caſu contraventionis, quia non debet quis imitari ad matrimonium manu pena, ibidem num. 8. Contra n. 11. 12. & 13.

Filia, cui à Patre ſui relicta dos ſub conditione nubendi in certo loco, & aliquid ſolvendi in caſu contraventionis, non dicitur contraveniſſe precepto Paterno, ſi non ſua ſpontè, ſed iuſſu matris nupſi, ibidem numero 9. Contra numero 19. 20. & 21.

Et in omnem caſum ſemper competit filiae, quae ſine culpa nupſi reſtitutio in integrum, ibid. n. 10.

Filia ſi ſui legata dos ſub conditione nubendi in certo loco, & ſolvendi aliquid in caſu contraventionis, tale preceptum dicitur meſſe legato dotis, ibid. n. 14.

Filia quod fuerit dotata de bonis maternis ex quibus probatur, dec. 136. n. 27.

Filia cenſetur à Statuto Verbi excluſa ſi Pater in ultima voluntate ei dotem conſtituit, ſcilicet certum quid in quantitate, ſive in corpore relinquendo, expreſſo necne titulo dotis, dec. 137. num. 7.

Secus vero ſi filium inſtituit heredem univerſalem cum maſculis, ratio diverſitatis eſt nam primo caſu reſtitutum ſuccedit loco dotis, cum qua Teſtator praſumitur voluiſſe compenſare, etiam ſitulum inſtitutionis reliquit, ſecundo vero caſu inſtitutio univerſalis habet in ventre donationem forma iter vero importat representationem Teſtatoris in perſona filiae inſtitutae, ibid. n. 3. & 9.

Inſtitutio enim univerſalis extinguit, & confundit. Ius donationis filiae, & ab ea penitus diſſerit obſtine, cum obſtulum donationis ſit excluſio à ſucceſſione, inſtitutionis vero univerſalis reintegratio filiae ad ſucceſſionem de iure communis, ibidem num. 10.

Filia non obſtante ſtatuto excluſio ſanarum poteſt à patre inherendo iure communis à ſucceſſione excluſa, quia ſtatutum patris non cogit, ſed eius voluntas ſanatur, ibidem numero 11.

Index Rerum.

Et voluntas patris inherendi iuri communi, ac recedendi a statu exclusio feminarum, clare resultat ex eo quod filium heredem uniuersalem instituit, ibid. n. 12.

Institutio filia inferre non potest loco dotationis a statu contemplatiuaque requiritur dotacionem cum qualitate exclusio- nis, ibid. num. 13.

Et incompatible est, quod actus institutionis possit simul, ut institutio est filium ad successum uniuersalem admittere, & ut dotacionis eandem excludere, ibid. n. 14.

Filia si fuit a patre heres instituta, tunc confectur patrem voluisse a statu exclusioe feminarum recedere, ac filium succedere iure communi, ibid. n. 21.

Filia si quid a matre pro dote recepit hoc sufficit ut locum habeat statum exclusioe feminarum, ibid. n. 23.

Declarata dotacionem factam a matre de bonis paternis post obitum patris non posse operari effectum exclusiois filia iam admissa ad successum patris ex ipsius patris voluntate elicit ab actu institutionis uniuersalis, secus vero circumscripta institu- tione paterna, ibid. num. 24.

Filia ut excludatur a statu si fuit aliquid a matre datum in dote requiritur quod illud fuerit pure ac libere datum, ibid. num. 30.

Secus vero si mater sibi facultatem reuocandi reseruat, & tenet educato non iustificata causa reuocationis, ac proinde nulla est habenda ratio huius dotacionis, quae non habuit effectum & quae non aderat de tempore delatae successiois materia, ibid. n. 31. & seqq.

Filia danda est a patre, & dotata praefertur ex bonis pa- tris, cum ad id illius heres compelli possit, dec. 30. n. 5.

Filia dotei confectur ex hereditate patris quamuis habeat aliunde, dec. 30. n. 47.

Et consequi illam debet in ea quantitate, quam habuit alia foror, ibid. n. 48.

Filia existens in potestate patris tenetur ex consuetudine maritimi dotei relinquere cum filio, nec valet in eorum prein- ditionem de ea dispendere, dec. 460. n. 9.

Filia existens in potestate patris per matrimonium ab ea non soluitur, ibid. n. 13.

Filia descendens ex masculo dicitur descendere per lineam masculinam, dec. 493. n. 11.

Filia, cui a patre fuit in testamento aliquid legatum prohibi- tioe ne plus petere possit ex suis bonis si domus fuit vocata a patre ad fideicommissum particulare admitti debet non obstante dicta prohibitione, dec. 179. n. 19.

Filia venit appellatione filiorum superuenientium, si non fuit addita qualitas masculinitatis, ibid. n. 20.

Filia si non est a statu exclusa, tunc ei debetur legitima in bonis matris alias secus, dec. 80. n. 1.

Ratio est, nam cum legitima sit portio successiois debita ab intestato sublato per statum iure succedendi ab intestato, ius quoque petendi legitimam sublatum confectur, ibidem nu- mer. 2.

Filia quicquid habuit ex substantia materna imputat in legi- timam tam inter vivos, quam per ultimam voluntatem, ibid. num. 20.

Limita conclusioe, non procedere quando legitima & legatum differunt relinquantur in eodem testamento; siue alterum in co- ditilla, ibid. n. 21.

Amplia praefertur quando reliqua in testamento contenta fue- rint confirmata in omnibus & per omnia in codicillis, quae verba designant nihil fuisse mutatum de reliquis in Testamento con- tentis, sed cum potestate dispositum, ibid. n. 22.

Declarata limitationem, & ampliationem non procedere quan- do constat de contraria voluntate Testatoris relinquentis cumu- latim legatum, & legitimam, tunc enim semper fit imputatio le- gati in legitimam, ibid. n. 23. & 24.

Filia si fuit a matre relictum legatum per quel tanto che de iure le promette, non confectur relictum legitimam, sed solum sup- plementum, quatenus legato sit maior, ibid. n. 25.

Verba enim illa, che de iure le promette important quod legatum imputari debet in legitimam, quantum expressis filia in legitima instituta fuisse, ibid. n. 26.

Et imputatio legati in legitimam regulatur a voluntate ma- tris, relinquentis filia legatum, ibid. n. 27.

Et quando non constat de voluntate contraria semper inha- rendum est imputationi legati in debitum necessarium legitimae, ibid. num. 28.

Filia familiaris de iure communi testari prohibetur, dec. 460. num. 14.

Inter filias seruanda est aequalitas in constituenda dote, dec. 196. num. 22.

Filiatio exclusa remanet si constat filium esse natum post quatuor menses a die contracti matrimonii, dec. 101. n. 7.

Filiatio probanda est tanquam necessariam antecedens ab eo, qui se legitimum, ac legitimatum affirmat, ibidem nu- mer. 11.

Nec sufficit sola patris nominatio, vel tractatus, ibid. n. 12.

Filiatio probatur ex confessione Testatoris, nec talis confessio potest ab herede impugnari, dec. 4. n. 1.

Item probatur ex denominatione in acta alius proportionabilis institutioni, dec. 7. n. 1. & dec. 434. n. 3.

Et multum confert ad probanda qualitatem seu speciem filia- tionis, dec. 7. n. 2.

Filiatio sufficienter probata remanet ex communi reputatione etiam ab ipso patre ex cohabitatione, ac praestazione alimentorum, dec. 79. n. 7.

Filiatio probatur ex Testibus, necnon ex fide baptismatis, quae dicta Testium enaduat, dec. 251. n. 9.

Item probatur ex assertionibus & nominationibus emissis in actu dotacionis, ibid. n. 10.

Item probatur ex pluribus administriculis simul inactis, decil. 434. n. 2. & 3. ubi referuntur administricula.

Item probatur ex fide baptismatis inactis administriculis, ibid. n. 6. & dec. 553. n. 2.

Filiatio non probatur ex tractatu, & nominatione in praesentium eius, si causam non habet a nominantibus, decil. 101. nu- mer. 10.

Praefertur quando non agitur ad effectum consequendi ali- menta, sed succedendi in universo fideicommissio & excludendi substitutos, quo casu requiruntur fortiores probationes, ibidem num. 11.

Filiatio non probatur ex quo quis fuerit admisso ad presen- tandum ad beneficia iurispatronatus familiae, si praesentationes non probantur effectiuae, & admittens potius decipi, decil. 639. num. 9.

Filiationis causa differt a causa legitimatis, & probata filiatione non sequitur quod sit probata legitimitas, decil. 101. num. 12.

Amplia praefertur quando in legitimis conficitur fundamen- tum, ibid. n. 3.

Filius in legitimam imputare tenetur quicquid acquirat ex substantia paterna per ultimam voluntatem, dec. 168. nu- mer. 2.

Declarata conclusionem procedere, quando filius legitimam capi- ex sola dispositione legis, secus vero ex dispositione Testato- ris videlicet si pater legitimam legauit, tunc confectur voluisse utrumque praestari, ibid. n. 3.

Filio confectur legitima nominatim relictia in Testamento pa- tris, vel matris ex illis verbis quel tanto che de iure le pro- miente, ibid. n. 4.

Filius agere potest pro consecutione legitimae actionis personali ex testamento, nec non hypothecaria si fuit in testamento nomi- natim relictia, ibid. n. 6. & 7. alias enim hypothecaria non com- petit, ibid. n. 8.

Filius pro consequendo supplementum legitimae probare tenetur valorem bonorum patris ac etiam quod habita in via pa- tris non adequetur portioem sibi de iure debitam, dec. 94. n. 4.

Filius cui in via patris non fuit assignata integra legitimae debet conse- qui supplementum iuxta valorem bonorum non de tem- pore

pro assignatione, sed subsequenti, ibidem num. 12.

Declarata ad procedendum quando filius non distulit dolose supplementum petere, ibid. num. 13.

Iidem declarat procedendum si pater vivens assignaverit filio bonam partem legitimum, siue etiam datus, ibid. n. 14.

Filius commodo cedit augmentum legitimum iuxta opinionem patris, ibid. n. 15.

Filius si sit & pater infirmus in eo quod filius de iure debetur, illa verba significant quantatem legitimam de iure communi debitam, dec. 137. n. 57.

Filius debetur legitima ex lege providentia quia de iure naturalis debetur, dec. 139. n. 1.

Filius utitur non potest pater legitimam minuire, & si minuit, competit actio personalis ad illius supplementum, ibidem num. 3.

Filius non tenetur legitimam recipere in bonis mobilibus, dec. 138. n. 8. Declarata, n. 13.

Filius renuntiare nequit legitimam sibi debitam in praedictum praestitum, dec. 132. n. 11. ubi redditur ratio.

Filius competens actio ad legitimam consequendam, ibidem num. 15.

Filius an cogi possit ab eius creditoribus ad acceptandam legitimam sibi debitam in bonis patrie, vide in verbo Legitima.

Filius commodo cedit augmentum intrinsicum bonis hereditariis contingens a die obitus patris usque ad diem petitionis legitimae, dec. 94. n. 7.

Ratio est nam cum legitima debeatur in corporibus par est ut illa augetur ab beneficium filii, non secus, ac hereditas, ibidem num. 8.

Filius qui matri testando legitimam non reliquit non dicitur ex dispoitione text. in §. Hinc nos legitime disposuisse, dec. 11. n. 17.

Filius censetur matri binum a iuriam remisisse in bonis perceptis tantum, in quibus lex ponit iuriam filio illatam non potest capere, nisi tantum quod filius reliquit, licet a successione diutius sit penitus exclusus, ut quilibet extraneus, ibidem num. 31.

Secus vero quoad bona aliunde quaesita nam quoad haec non est talis remissione iniuria, ex quo eorum etiam proprietatem matri habet lex deservit, ibid. n. 30.

Filius existens sub potestate patris si melioramenta fecit praesumitur ea fecisse de pecunia profectiva, si non constet acquisitum de proprio, & proinde ipsius patri acquisita censentur, dec. 199. n. 6.

Amplius quamvis filius haberet aliquam artem, nisi constet ex te acquisivisse pecuniam, quas potest impendere in melioramentis suis, ibid. n. 7.

Filius si melioramenta facit, qua fuerunt à patre sub fideicommissio subiecta tunc filius fideicommissio consentiendo agnoscitur censetur dominum melioramentorum spectare ad patrem, veluti si quod ex propria persona habebat concessisse, ibid. num. 8.

Filius praesumitur bene scire testamenta ascendentium, eorumque bona ad alia sua, vel fideicommissaria sint, dec. 11. n. 20.

Filius qui cum patre vitam ducit non praesumitur illius scilicet ignorare, & creditur de eodem facto ab aliis fratribus in simul habitantibus certioratus, ibid. n. 21.

Præsertim, quando factum est notabile, & publicum, & expeditum pro conservatione familiae, & fuit ab aliis fratribus ratum, ibid. n. 22.

Filius si protestationem fecit de non adiendo hereditatem paternam, & deinde contraxit, & talei protestationem contrahens ignoravit ea iurari nequit, dec. 66. n. 13.

Filius potest ab hereditate patris se abstinere, & ab abstensione recedere, ibid. n. 14.

Filius competens pro patre in iudicio praesumitur habere

mandatum procurae ob sanguinis aversionem, ac fiduciam paternam, dec. 71. n. 12.

Filius legitimus, & naturalis, an sit etiam in legitimatione filii naturalis vide in verbo Citatio & interdictio Legitimatio.

Filius natus ex legitima uxore in domo mariti, cum qua ipse cohabitavit praesumitur filius mariti, dec. 101. n. 4.

Declarata conclusio in procedere, quando constat in matrimonium inter eos tempore conceptionis fuisse contractum, alias secus, ibidem n. 5.

Filius natus ex concubina domi retenta praesumitur concubinarum, ibid. n. 8.

Concurrentibus praesertim irallatu, ac nominatione parentum ex communi estimatione, ibid. n. 9.

Limita non procedere, quando concubinus non est conclusenter probatus, sed constat de facili accessu aliorum ad mulierem, tunc enim ex irallatu, & nominatione filius non probatur in praedictum eius, qui causam non habet à nominantibus, ibid. n. 10.

Præsertim, quando non agitur ad effectum consequendi alimentum sed succedendi in universo fideicommissum, & excludendi substitutos, quo casu requiruntur fortiores probationes, ibidem num. 11.

Filius natus ex muliere, qua tempore conceptionis, & natiuitatis maritum habebat praesumitur potius maritus, quam adulteri iuxta text. in l. Miles, §. D. functo. ff. ad leg. lul. de adulter. dec. 633. n. 1.

Amplius procedere quamvis uterque coniux id neget, & adulter filium in suum agnovit, quia talis agnoscere non nocet tertio ab eo causam non habenti & venienti ex propria persona, ibidem num. 2.

Præsumptio l. miles est tantum iuris, non autem iuris, & de iure ideo admittitur probationem contrarium, resultans ex impotentia, vel absentia mariti, vel alius urgentibus conellariis, ibid. n. 3.

Et ex quibus excludatur impotentia, & absentia mariti ibid. n. 4. & 5.

Filius qui quid acquirit patri acquirit, dec. 129. n. 10.

Filius exigens pecuniam pro patre censetur tanquam eius procurator, ac misisset exagisse, & sic exalio cedit periculo patris, dec. 136. n. 11.

Filius si pecuniam exegit quarum exalio spectabat ad patrem ipso sciente, & patiente tunc praesumitur in eo mandatum nam sciendo, & patiendo censetur filium ad exigendum praeposuisse, ibid. n. 15.

In filio mandatum procurae patris praesumptionibus probari potest, ibid. n. 14.

In filio praesumitur mandatum procurae patris, si pecunias pro patre exegit, easque descripsit sub nomine patris in libro, in quo pater similes exactiones describere solebat, ibid. num. 19.

Præsertim si in eodem libro filius adnotavit alias paritas per patrem exactas, exinde enim colligitur, quod pater eius fide, ac opera utebatur, ibid. n. 20.

Item si ingentem pecuniarum summam pater deposuit in aliquo banco, & constet pecunias depositas aliunde potuisse à patre comparari tunc oritur praesumptio quod de illa pecunia sint eadem à filio pro patre exactae, ibid. n. 21.

Filius si pecunias quarum exalio ad patrem spectabat exegit, nec expressit se procuratorem patris, si talis reuera erat praesumitur habere, ac si expressisset, ibid. n. 24.

In filio facile praesumitur mandatum patris, ibid. n. 26.

Filius in se sibi competens si favore patris remittit, contractus resolvitur in meram donationem de iure prohibitam, dec. 492. num. 31.

Filius ab hereditate erga patrem ei non praesumitur contradicere, dec. 139. n. 10.

Filius qui à patre primogenituram recepit cum onere dotandi fratres, si dotare recusat tenetur fructus vivente patre percipere relicturo, dec. 588. n. 18.

Index Rerum

Filius recipiendo à patre primogenituram acquirit emolumentum medium fructuum primogeniturae, sed etiam proprietatem, quam contingere poterat quod filius patri praemoriendo nunquam lucratur, ibid. num. 19.

Item acquirit emolumentum cum possit contingere, quod foretres dotando praecedat patri autemque nuptant, & ipse à dotatione sit immunis, ibid. num. 20.

Filius qui à patre primogenituram recepit cum onere dotandi sorores inestur de proprio illas dotare, vel ex fructibus primogeniturae etiam si sorores habeant bona materna, ibidem num. 24.

Filius primogenitus vide in verbo Primogenitus.

Filius secundo genitus vide in verbo Secundo genitus.

Filius tertio genitus vide in verbo Tertio genitus.

Filius vivente patre est quasi Dominus substantiae paterna, dec. 277. n. 27. & dec. 291. n. 24.

Filius non tenetur exhibere testamentum paternum, sed ex sola immixtione in paterna hereditate haeres efficitur, quod non procedit in herede extraneo quem sola gestio, & immixtio hereditatis non facit, ibid. num. 28. & 29.

Filius si una cum patre vendat praesumitur primum ad matris patri peruenisse, ibid. num. 27.

Filius in testamento non prohibetur matri relinquere bona sua, siue paterna siue adventitia pleno iure, cum ea relinquere possit etiam extraneo, dec. 414. n. 25.

Filius descendens à femina descendente à masculo non dicitur de linea masculina, nec venit appellatione linea masculina, dec. 661. n. 11.

Filius ex eodem patre dicitur esse in fraternitate, dec. 180. num. 25.

Filius legitimus vide in verbo legitimus.

Filius familias non valet condere testamentum, dec. 424. num. 14.

Amplius procedere etiam in peculio adventitio, itant nec contrahat, licet sui iuris factum deferri, ibid. num. 15.

Quod tamen declaratur nisi in eadem voluntate duraverit, intelligendo non de simpliciter duratione, aut nova voluntate, sed de iusta & solennit, ibid. num. 26.

Filius familias post mortem patris sui iuris effectum si codicillis fecit, in quibus testamentum durante patria potestate confirmatum suffragatur, vel in vim solennit durationis, & declarationis voluntatis subinveniendi testamentum, ibid. num. 17.

Vel in vim nonne diffinitionis codicillarie, ac si primum testamentum esset pars codicillorum, in quibus confirmatur, ita operante confirmatione explicitam repetitionem omnium in testamento diffinitionis, ibid. num. 24.

Filius familias sui iuris effectum si in codicillis testamentum confirmavit coram quinque Testibus tunc valet tanquam novum testamentum, ibid. num. 21.

Filius familias non praesumitur habere alia bona quam paterna, dec. 518. n. 9.

Statutum Verbis lib. 1. c. 15. irritans contractus filiorum familias duas haberi venas lucrationis, alteram si à patre sortisim habent, & publice pro patribus familias habeantur, alteram si pecunias acceptas vertant in id quod oneribus patrie incumbit, dec. 568. num. 1. & 5.

Et ex quibus sufficitur pro patre familias publicum filium familias fuisse habitum, ibid. num. 4.

Filius familias in instrumentum obligationis si remittitur beneficio leg. primae & secunda, ff. de C. quod cum eo ac statuti Verbis ad auferendum filij familias disponentibus, in dicta remuneratione operatur, quod pro patre familias non habetur, ibid. n. 6.

Conclusio procedit si obligatio filij familias subinveniendi esset iuxta terminos Senat. Consult. Macedonian. ex sola probabile credulitate creditoris, quod filius familias sub patria potestate non esset, ibid. num. 7. & redditur ratio n. 9.

Filius familias obligatus, quando inducitur ex statuto Verbis, tunc sufficit pro illius validitate, quod filius familias, publice pro

patrie familias habeatur, ac sortisim à patre habet, non attento an creditor pro maiori cautela renunciavit fieri curaverit, ibid. num. 10.

Filius familias obligatio subinvenitur si constet pecunias acceptas versus fuisse in emptione mercium ad quas pater tenebatur, ibid. num. 14.

Filius familias obligatio pro mercibus non subinvenitur, nisi ad limites necessitatis, ibid. num. 18. & ex quibus constat limitari non fuisse excessus, ibid. num. 19.

Filius familias obligatio vi subinvenitur sufficit quod ipse mortuo patre debita contralla virescente patre solvendum ferro, & cum deliberatione declaravit, ibid. num. 27.

Filius Naturalis an veniat appellatione filiorum masculorum descendendum simpliciter in fideicommissum voluntatis est questio, eaque deciditur ex conditione eius qui fideicommissus, dec. 7. num. 4.

Filius naturales veniunt appellatione filiorum masculorum in fideicommissum si fideicommissum naturae alio fuit, qui vendit vobis communibus non censetur abhoruisse naturalia similia suis, ibid. num. 5.

DD. contrarium sentientes procedunt in diffinitione legis, seu vero in diffinitione hominis, ibid. num. 6.

Filius naturales veniunt appellatione filiorum masculorum, si substituenti masculorum est adiectum signum vniuersale omnes, quod non patitur restrictionem, ibid. n. 7.

Filius succedens in bonis, in quibus pater vivens successerat, dec. 46. n. 4.

Filius si vendant bona paterna, nec illorum dominium aliter habere possunt, quam uti heredes Patris hereditas est immixta, se censetur, dec. 66. n. 1.

Aditio tamen hereditatis excluditur ex precedenti protestatione eorum nomine facta de non adendo hereditatem patris.

Declaratur conclusionem non procedere quando protestatio sua emissit à procuratore de cuius speciali mandato non constat ad repudiandam hereditatem, promittitur, ibidem num. 3. & 4.

Nec creditur procuratori assenti se habuisse mandatum speciale ad repudiandam hereditatem, ibid. num. 5.

Filius praecedens protestatione, sine declaratione de non adendo hereditatem paternam possunt recedere, ibid. n. 7.

Et recessisse videntur per alium venditionis bonorum patris non nisi titulo hereditario subsistentis, ibid. n. 8.

Quicquid dicendum sit, quando declaratio est contemporanea venditioni, ibid. n. 9.

Vel si post declarationem gestum fuisse aliquid pendens à solo facto declarantis puta si sua voluntate adiuvet, non autem communicatum cum alio, prout est contrahere, ibid. n. 10.

Et contrahens si protestationem à filijs factam de non adendo hereditatem paternam ignoravit ea filijs inuasi negant, ibid. n. 15.

Filius possunt ab hereditate patris se abstinere, & ab abstinentia etiam recedere, ibid. n. 14.

Filius censetur nomine proprio, non autem hereditario bona paterna vendidisse si ad eam post mortem patris ex propria persona vocantur, nec exinde sequitur paterna hereditas adiuta, ibid. n. 15.

Filius vendentes bona paterna, nulla facta expressione, quod sint feudalia censentur ea vendidisse tanquam hereditaria, & allodialia, ibid. n. 19.

Filius si vendant una cum patre rem ad patrem spectantem, & in Instrumento venditionis afferunt esse dominos censentur ad maiorem cautela emptoris sub hoc nomine vendidisse, dec. 511. num. 5.

Filius si sint à Patre ad vendendum admissi tanquam domini per talem admissionem eos non officit tales in suis praedictis, ibid. n. 7.

Filius nati ex matre legitima de Iure comitatus successibiles sunt, adeoque verba prohibitoria ad eorum exclusionem non sunt extendenda, dec. 483. n. 5. & 6.

Filius

& Materiarum.

Filij primi matrimonij possunt impugnare testamentum nuptiale habens dispositiones contra formam l. hac addictali C. de iocund. nup. quoniam sint heredes matris, quia lex ipsa interpretatur irrita in excessu, dec. 144. n. 10.

Filij succedunt matri decedendi ab intestato quoad proprietatem, pater vero quoad usufructum, dec. 145. n. 10.

Filij alienati ad fideicommissum vocari, & quidem seniores, non utraque qualitas est verificanda, dec. 79. n. 10.

Filij si tempore mortis patris erant infantes, licet in eis n. n. arguatur scientia testamenti patris, argui tamen potest si tempore disjunctis, quod attendi debet, erant adulti, dec. 134. numer. 12.

Filij succedunt matri defuncte, dec. 139. n. 11.

Filij etiam vivente patre dominium quodammodo habere dicuntur, dec. 151. n. 6. & dec. 152. n. 1.

Filij primi gradus censentur a Testatore preilecti, dec. 187. numer. 9.

Filij primo loco nominati, & institui censentur a Testatore preilecti, ibid. numer. 10.

Filij succedunt patri ab intestato defuncto ex interdicto quoniam bonorum, dec. 157. n. 1.

Filij in conditione positi concurrentibus consuetudinibus censentur vocari ad integrum fideicommissum tam ad portionem patris, quam patris, dec. 17. n. 21.

Filij in conditione positi censentur vocari ex dispositione Statuti Vrbis lib. 1. cap. 142. dec. 17. n. 21. & dec. 171. n. 20. & dec. 187. n. 16.

Amplia preteritis concurrentibus consuetudinibus, dec. 187. numer. 17.

Quod locum habet etiam in substitutione facta in contrahitis, dec. 514. n. 9. & dec. 610. n. 15.

Secus ubi ex dispositione Statuti, vel alius consuetudinis non adest dispositiva vocatio positorum in conditione, dec. 171. numer. 21.

Filij in conditione positi licet vocati censentur, non tamen dicuntur gravati alteri restituere nam ex vocatione altera non inferuntur ad possessionem, dec. 171. n. 21. & dec. 197. n. 16. & dec. 345. n. 4.

Fallit quando substitutio est compendiosa, & ultimo marienti sui dotum substituitur in tota hereditate, vel alie militans consuetudine, dec. 171. n. 23.

Filij in conditione positi censentur dispositivè vocati quando agitur de descendens testatoris, & pro quorum vocatione legatarii sufficiens consuetudo, dec. 342. numer. 4. Contra numer. 3. & dec. 414. n. 12.

Filij in conditione positi, si censentur vocati non sufficit reciproca substitutio inter eos, sed ulterius necesse est, quod ratio agnitionis concurrat, dec. 342. n. 2.

Conceditur ad inducendum gravamen filiis in conditione positis nullus fuit momenti, nisi ulterius concurrat ratio agnitionis, ibid. n. 6.

Filij in conditione positi censentur vocati quando ultra alias consuetudines concurrat transitus temporis successus vel digressus ad plures substitutionem, gradus, ibid. n. 5.

Digressio ad plures substitutionum gradus non dicitur adesse, quia omnes substitutiones pendunt ab unico casu ultimi filiorum sui filii, ibid. n. 7.

Item nec etiam adesse dicitur si post substitutionem cum conditione, si sine liberis, alius substitutionum gradus non adveniat, ut ad hunc effectum requiritur, dec. 342. n. 7.

Filij in conditione positi censentur vocati concurrentibus consuetudinibus, ex quibus a negativa sententia, gloss. in l. Lucius la 2. ff. de herede institui. recedit solet, dec. 424. n. 1.

Item vocati censentur, attenta qualitate, sub qua vocantur, nempe quod sua legitimi, & naturales ad exclusionem legitimorum, qui una cum legitimis ab intestato succedunt, ibid. n. 2.

Preteritis quando adest immediate post conditionem si sine filiis legitimis, & naturalibus Clausula & non aliter, quia

eo magis legitimis excludit, ibid. n. 3.

Item vocati censentur, quando inter proprios filios Testatoris heredes instantes adest recipere, ibid. n. 4.

Item si filiorum post mortem omnium heredes in instantem vocantur princeps gradum ad gubernium aliquis rei, ibid. n. 5.

Item statuto indulta censetur ex meritis nominis ac perpetuis per testatorem impositis ad pietas causas impositivè vel illi, quas ex perpetuo adimpleri possunt, presumitur dispositiva voluntas, testatoris erga filios in conditione positos, ibidem numer. 6.

Item vocati censentur si Testator legatum alicui reliquit per heredes perpetuo adimplendum, quo casu attentis verbis, perpetuitatem deventibus favore legatarii cur adimplendi censetur, nedum hereditas instituitur, sed etiam descendens impositum, ibid. n. 7. & 8.

Item attestata prohibitionis alienationis extra familiam, indefinitè, & per orationem independentem, & sub particulari verbo conceptam, ibid. n. 9.

Filij in conditione positi censentur vocati nedum ad portionem patris sed etiam patrum, si per eorum prædecessorum omnes portiones vigore reciproce deventur ad patrem, & quæ amplius non considerantur patrum, sed patris, ibidem numer. 13.

Filij in conditione positi in donatione inter vivos contemplatione matrimonij tunc per obitum donatoris bona donata acquirunt facti iure transmissi, dec. 555. n. 8.

Filij in conditione positi censentur dispositivè vocati, si eis fuit imposita pena privationis in casum delicti, dec. 603. numer. 7.

Non tamen vocati censentur ex sola prohibitione alienationis, ibid. n. 9. & 11.

Filij in conditione positi in testamento ascendenti vocati intelliguntur ordine successus, ibid. n. 12.

Filij in conditione positi, & si vocati censentur, non tamen fideicommissum extendunt favore substituti, cum gravati non presumantur, ibid. n. 16.

Filij in conditione positi, si ex digressu ad plures substitutionum gradus fuerint vocati ad portionem patris, multo magis vocati censentur ad portionem patris, ibid. n. 21.

Filij in conditione positi, quando sunt vocati succedunt in portionem patris, ac etiam patris, si portio patris, per eius prædecessum vigore reciproca substitutionis devent ad patrem, ibid. n. 22.

Item vocati censentur statim reciproca substitutione inter filios primi gradus, ibid. n. 23.

Hec tamen consuetudo fuit aliter a Rotæ reiecta, nisi habita sit ratio conferendi agnitionem, vel alia consuetudo vocationis concurrat, ibid. n. 24.

Conceditur pro vocatione inducenda simul iungi debent, preteritis favore descendens Testatoris, ibid. n. 25.

Filij in conditione positi in pacto reversionis favore donantis, non censentur vocati, nec positi ad inducendum fideicommissum, sed ad impedendum reversionem bonorum donatorum, casu quo nascantur, ibid. n. 24.

Filij in conditione positi in substitutione favore extranei sunt positi ad purgandum vocati substitutionem ad favorem persone, quæ inquam dominium bonorum habuerat, & sic inducunt novum fideicommissum, ibid. n. 25.

Et fideicommissum novum, ubi constat de intentione fideicommissarii resultat assigne verbo substitui, & quibusque aliter verbis maxime communibus, ibid. n. 26.

Filij in conditione positi non censentur vocati concurrentibus contrariis consuetudinibus excludentibus vocationem, siue positi siue in pacto reversionis, siue in nova substitutione cum statuto inducens vocationem non operatur contra voluntatem disponentis, ibid. n. 1.

Et consuetudo pro exclusionem cum exaratur, a n. 19. & seqq. Et tunc cessat presumptio conformitatis, & voluntatis contrarie.

Index Rerum,

statuto, in qua vocatur tacita fundatur, ibid. n. 28

Fili donatarij in conditione positi non censentur vocati, si verba donatorum non ad ipsos, sed ad donatorem sunt directis cum clausula cetera sub qua veniunt heredes, & successores quicumque, ibid. n. 29

Fili in conditione positi stante stipulatione donatarij pro heredibus repugnat, quod sit per fideicommissum vocati, ibid. n. 30

Sive positi sine in conditione patris reuerfui ad favorem alterius, quam donatus, sive ad substitutionem ad favorem extranei, semper excluditur illorum vocatio ex consuetudine contrarius concurrentibus, ibid. n. 31. & 32

Item nec censentur vocati, si in donatione est apposta favore donatarij clausula ad habendum, qua facultatem ad libitum disponendi tribuit, ibid. n. 33

Et dicta clausula ad habendum cum facultate liberè disponendi tribuat, repugnat tacite vocati fideicommissaria filiorum positorum in conditione, ibid. n. 34

Fili donatarij in conditione positi non censentur vocati, si donatus demandavit, quod bona donata conferantur cum aliis in certis casibus expressis, ibid. n. 41

Filiorum appellatione in fideicommissis veniunt descendentes, quoties ex serie fideicommissi appareat fideicommittentem habuisse pro synonymis verbum filios, & verbum descendentes, dec. 252. n. 6. & dec. 307. n. 1

Amplius magis ad exclusionem substitui sub conditione, si sine filiis, ibid. n. 2

Et ex quibus colligitur fideicommittentem habuisse pro synonymis verbum filios, & verbum descendentes, dec. 252. n. 9. 10. 11. 13. 14. & seqq. dec. 307. n. 4

Filiorum appellatione non veniunt descendentes, siue nepotes, quando testator discretè loquutus fuit de filiis, & nepotibus, dec. 252. n. 16

Vel adiecto nomen patris, vel matris, aut dictiones denotantes immediatam generationem, ibid. n. 17. Declara, numer. 18. 19. & 20

Filiorum appellatione non veniunt nepotes etiam in fideicommissis ascendentibus, dec. 279. numer. 12

Nec minus pronepotes, ibid. numer. 14

Filiorum superuenientium appellatione venit filia, si non fuit addita qualitas masculinitatis, ibid. n. 20

Filiorum appellatione in fideicommissis non veniunt nepotes, dec. 1480. n. 23

Eoque minus in fideicommissis transuersalibus, ibid. n. 14

Pactum quando à Testatore fuit expressum nomen patris ac tempore testamenti aderant filij nati, ibid. n. 25

Filiorum appellatione nepotes non censentur vocati, etiam si vocatio sit in numero plurali, nisi probata fuerit existentia filiorum tempore testamenti, ibid. numer. 26

Item nec vocati censentur ex digressu ad plures substitutionum gradus, & vocazione filiorum in remotissimum tempus, nisi alia consuetudo concurrat, ibid. n. 27

Item nec ex eo quod vocati fuerint filij nascituri, nam dicta vocazione non suffragatur transuersalibus, sed descendentibus, ibid. n. 28

Filiis alienum ad fideicommissum vocati cum qualitate legitimati verè, & non sile ex legitimo matrimonio procreatis, & à principio generationis habet vim expressis vocatum, duo probare tenetur, inempti filiationem, & legitimatam, dec. 101. numer. 1

Inter filias paterna hereditas dividitur in capita, dec. 46. n. 3

Verbum filios superuenientes habet vim expressis proprii nominis filiorum supra institutorum, dec. 279. n. 15

Firma Regia in Regno Aragonie obtrata à personis Ecclesiasticis semper est illicita, dec. 616. n. 8

Femina descendens ex masculo dicitur descendere per lineam masculinam, dec. 49. n. 11

De eadem ex masculis dicitur de linea masculina, dec. 661. numer. 10

Femina dotata à statuto exclusa vide in verbo statutum, & quando dos succedat loco legitima vide in verbo dos.

Femina facit deficere conditionem si sine filiis, quoniam habita fuerit ratio agnationis, si hoc restituta sit ad terminos prime substitutionis, dec. 129. n. 5

Femina exclusa censetur si Testator vult esse in vocazione, verbo masculos, & habebat masculum, & feminam, dec. 279. numer. 18

Et quando excludatur à statuto Virib. lib. 1. cap. 147. ecclesiasticorum ab hereditate matris vide in verbo statutum Viris.

Femina finit est linea masculina, & initium feminine, dec. 661. numer. 12

Femina nupta in aliena familia venit appellatione successorum domus, dec. 608. n. 13

Femine de iure communi succedunt matri aequaliter cum masculis, dec. 137. n. 22

Femina descendens etiam censetur comprehensa appellatione heredum, & successorum, dec. 279. n. 4. Declara. n. 5

Femina descendens etiam veniunt appellatione heredum in Empiteusi Ecclesiastica dammodo sim heredes, dec. 326. numer. 2

Femina aequae ac masculi censetur comprehensa sub conditione si sine filiis, dec. 337. n. 3

Femina ac masculi si aequaliter fuerint in conditione si sine filiis positi in congruum est dicere Testatorem vocasse feminas, non autem masculos, dec. 604. n. 18

Femina exclusa censetur ex vocazione masculorum, dec. 7. numer. 11

Femina exclusa semper censetur quando ex consuetudine constat Testatorem ad agnationem respexisse, in eaque bona conservari voluisse, dec. 112. n. 7

Et ex quibus consuetudine talis voluntas efficitur, ibid. n. 8

Femina exclusa si fuerint à Testatore propter masculos, multo magis exclusi censentur nepotes remotiores, ibid. n. 9

Femina à fideicommissi exclusa, ac dotata censetur exclusa non propter dotem, sed ut bona conferantur in agnatione, ibid. n. 10

Femina exclusa censetur à fideicommissi, si testator filius in conditione posuit non simpliciter, sed legitimis ac naturales, & repetita dicta qualitate eos disposuisse vocatis, dec. 112. numer. 11

Femina exclusa si fuerint ex extraneo ex voluntate Testatoris, multo magis censetur exclusa à praedicto ab ipsi Testatore, dec. 1271. numer. 32

Femina exclusa si sunt à fideicommissi particulari, & solum eis reservatus regressus ad domos suppositas fideicommissi particulari in casu necessitatis, vel adiutur, & contra dicendum est nepotes ex filiis esse vocatos, dec. 279. numer. 22. & 23

Declara ex dicta nepotum exclusionem non inferri ad gravamen filiorum restituenti nepotibus cum ipsi sit reservata legitimis successibus ab intestato, & sic dicitur melioris conditionis quam nepotes, dec. 279. n. 24

Femina in materia indifferenti veniunt etiam sub nomine heredum, & successorum, dec. 337. n. 4

Femina praedicta censetur ac inclusa sub verbis communibus fideicommissi si testator mortuo gravato sine filiis reliquit uxorem eiusdem gravati usufructuaria, dec. 119. n. 17

Declara conclusionem non procedere hoc casu, nam non bene inferitur ab usufructu ad proprietatem, nec est incurrenient quod testator praedilexerit uxorem gravati ac post eius obitum agnationem conservari voluerit, ibidem numer. 18

Item declara non procedere in dispositione codicillari, quae non nocet vocati ex fideicommissi antea facto in contractu cum stipulatione Notarij pro absentibus, & nascituris, quicquid dicendum esset si in ultima voluntate, ibid. n. 19

Femina

& Materiarum

Formae regulariter comprehenduntur sub conditione si sine fori, dec. 179. n. 1.

Declarata conclusionem non procedere quando testator expresse declarat foris non succedere nisi non existentibus masculis, tunc solum in mediae portionis patris, ibid. n. 2.

Forma substantiam defunctum masculorum, & nisi masculi alium sibi heredem constituerint, ut succedere valeant, utraque conditio purgatoria debet nempe, quod masculi defecerint, & sibi conditio purgatoria debet nempe, quod masculi defecerint, & sibi heredem non constituerint, dec. 287. n. 1.

Forma succedendi una cum masculis matris ab intestato defuncti tam ex dispositione Iuris communis, quam statuti Auctoris, dec. 388. n. 11.

Forma veniunt appellatione Cippi, vel familiae, decil. 112. num. 3.

Forma veniunt appellatione descendendum aequae ac masculis, dec. 178. n. 13.

Non veniunt appellatione linea feminina, quando non est vocata linea, sed masculis descendentes per lineam femininam, ibid. num. 14.

Forma veniunt appellatione proximorum de domo, quando non sunt à testatore habitatio conferenda bona in agnatione, dec. 146. n. 2.

Erratum conferendi bona in agnatione ex quibus excludatur, ibid. n. 3.

Forma veniunt sub nomine familiae, ibid. n. 4.

Perfectorum masculus non ex antiquis, ibid. n. 9.

Forensis in statu Ecclesiastico negat ex constitutionibus apostolicis bona acquirere mediante distractione, decil. 670. num. 10.

Constitutiones tamen Apostolica facultatem testandi tribuunt ad favorem consanguineorum Forensium dummodo infra terminum veniant ad habendum in statu Ecclesiastico, ibidem num. 11.

Constitutiones Apostolica prohibentes distractionem bonorum in Forenses emanarunt non in fauor. in privatorum, sed Canonici, idem solus solum potest de illis exipere, ibid. n. 12.

Quicquid contrarium dicendum sit si Forenses in habitarentur principaliter favore aliorum Civium, ibid. num. 23.

Forenses per speciale indulgentiam habitatus ad succedendum in bonis suis in statu Ecclesiastico donec discutitur, an tale indulgentiam sit deinde per aliam subsequentem constitutionem Apostolicam revocatum interim debet ad successionem admitti, ibid. num. 24.

Forensis minor contrahens in Urbe ac sine servanda solemnitate, unde in verbis solemnitas.

Forensis subicitur statutis loci, in quo contrahit, decil. 233. num. 8.

Forma Brevis Apostolici servanda est, dec. 375. n. 23.

Et qui cum non servavit, Brevis postea vi non potest, dec. 98. num. 10.

Forma communionis inter contrahentes servanda est, dec. 179. num. 15.

Forma de sui natura est individua, dec. 218. n. 9.

Forma individua ex decreto irritanti contenta in Brevis Apostolice operatur et non possit contentis in Brevis renunciantis etiam si prius tamen renunciantis voluntatem resisterent, dec. 98. n. 1. Contra 22. & 3. Declaran. 7.

Forma individua à decreto irritanti famulatur dispositioni principali, ibid. n. 4.

Et potest acceptari quoad unionem caput dumtaxat, aliis omnis, non solum et ipsa dispositio principalis favorem prius tamen resisterent, ibidem nu. 6.

Forma citius individua fauor. et prius tamen renunciantis potest, ibid. num. 6.

Declarata conclusionem principalem non procedere quatenus prius tamen dispositio tendit nolum ad favorem renunciantis, sed etiam aliorum, ibid. n. 7.

Forma praescripta in Bannimento est ad unguem servanda, nec sufficit quod pro parte adimpleatur, dec. 233. n. 22.

Forma substantialis si in aliquo actu requisita an per eam ipse lens adimpleri valeat, dec. 418. n. 24.

Forum fori, & statuti legari paria sunt, decil. 258. numero 40.

Extra forum Capitulum statutum Vbi non debet latius extendi ibid. n. 15.

Frater frater, vel sororem pauperem in subsidium alere tenetur, dec. 67. n. 15.

Frater quatenus est paratus dotari sororem à patre non datam, tunc soror exclusa remanet à statuto Vbi lib. 1. cap. 145. de. 80. num. 14.

Et praefatum statutum excludens non datam à patre, dummodo frater sit paratus dotare, si dos aliunde quam à patre praenuntiat non veniat, ibid. n. 17.

Declarata posse fratrem adhuc offerendo dotem sororem excludere quia actum donationis est reterabile, ibidem numero 18.

Frater sorori si dotem assignavit in bonis stabilitis cum pacto illa estimandi tempore nuptiarum, seu monachatus, tale pactum dicitur expirasse per obitum sororis ante nuptiarum, seu ante monachatum, dec. 196. n. 1.

Frater si acceptavit assignatorem sibi à patre factam in recompensam donationis facta alteri fratri, censetur in necessarium antecedens donationem ratificasse, dec. 6. n. 8.

Frater succedat patri equaliter una cum sororibus, decil. 46. num. 2.

Frater si bona in dotem assignavit sorori cum pacto quod estimetur à communibus amicis, & quatenus non ascendat ad quantitatem assignatam, quod frater supplere teneatur praesumitur talia bona sufficientia non dolo, quod per estimationem detecta fuerint minoris valoris, & frater suppleret de proprio, dec. 631. n. 2.

Et onus probandi supplementum incumbit leganti, ibidem num. 3.

Cum frater si soror possidet bona paterna pro indulto, & cui dos iam fuit assignata, censetur absque nova apprehensione commissa possessionem ex titulo dotis, dec. 196. n. 4.

Fratri defuncto succedunt in capita frater, & soror, ex dispositione Iuris communis, dec. 321. n. 1.

Limita non procedere si soror amplissimam renunciationem ante fecit, ob quam habuit, ac si in verum natura non esset, dec. 386. num. 2.

Fratri defuncto succedunt equaliter alij frater pro virili, dec. 650. n. 1.

Frater rem in communem si possidet, praesumitur quod illa proveniat ex communis stipite, dec. 44. n. 11.

Declarata praesumptionem non sufficere vbi probatio requiritur, in illa tamen assertione communionis esse in disjunctio alisque alibi multum attenditur, ibid. n. 12. & 14.

Frater omnes si bona vendant, quae ad unum tantum ratione primogenitura spectant, anvisum aliorum vendito facta censetur ratione Iuris eis competentis, vel pro securitate temporis, dec. 66. n. 20.

Frater omnes si vendunt, & equaliter primum receperunt, tunc ab omnibus censetur facta venditio, ibid. n. 21.

Frater habens domum paternam sufficientem, si alter ex eis voluit illam auferre, licet domus sit ecclesia melior, non tamen refici debet melioramentum, quia pro certum habitantibus satis erat in statu antiquo, dec. 199. n. 10.

Frater succedunt fratri praedefuncto ab intestato in capita, dec. 391. n. 25.

Inter fratres germanos coniectura simulationis vehementer arguitur propter fiduciam, quae inter personas coniectas intercedit, dec. 49. n. 28.

Ex fratribus si unus totum possidet, aliis non reclamantibus praesumitur inter eos facta tacita conventio, ut unus tantum possideat prout boni fratres facere solent, dec. 6. n. 4.

Fraternitas ad effectum successionis probatur ex testibus dependentibus aliquos se adnunciant vni fratri patrueles nonnasse,

Index Rerum

Et tractat, in illa etiam publica voce, & fama, decil. 79. num. 8.

Item probatur in illis aliis de auditu a maioribus, qui etiam in materia de recenti factum vehementer adinuicem, ibidem num. 9.

Effectus fraternitatis quæ dicitur ex eodem patre filius, dec. 189. num. 5.

Ex probatione fraternitatis dicitur probata consanguinitas Testatoris iustificata ab uno ex fratribus, dec. 189. n. 5.

Frans in viro nobili presumenda non est, dec. 71. n. 14.

Frans in reservatione pensionum, quod interveniunt ex quibus defonatur, dec. 410. n. 32. & 34.

Frans probatur conciliis, dec. 394. n. 19.

Frans sine dolo presumitur quando pignus fuit viliori pretio distractum, dec. 99. n. 15.

Frans suspicio cessat in Instrumento celebrato palam, & bona fide, dec. 51. n. 5.

Frans suspicio, ubi cessat tunc officialis non prohibetur contrahere cum subditis, quod alias non esset permittum, dec. 55. 4. & 6.

Frans suspicio cessat quoties contractus fuit initus cum cognitione causæ, & cum interveniunt iudicibus, ibid. num. 9.

Fructus à die morte liti veniunt sub mandato de manencendo, non secus ac ipso possessore, quantumvis ab illos explicita condemnatio in mandato non adfuerit, cum sit pars possessionis, dec. 577. num. 4.

Fructus ad conductorem spectantes vigore locationis eadem sub hypotheca creditorum, dec. 341. n. 36.

Fructus beneficii percipi nequeunt à iuste suspensio durante tempore suspensionis, quicquid sit quando suspensio est iurialis, dec. 42. n. 7. & 8.

Fructus beneficii tanquam accessorii ad titulum comprehenduntur sub sententia lata super titulo beneficii, dec. 107. n. 1.

Itaque pendente appellatione à dicta sententia super titulo non potest citari totum attentatorem inchoari novum iudicium super ad fructibus coram alio Iudice, ibid. num. 2.

Fructus Beneficii longius vigere iudicialiter. mem. Leonii X. spectant ad Archiepiscopum Treverensem, ibid. num. 4.

Indultum huiusmodi fuit à sa. me. Pio V. revocatum, ut in Consuetudine 57. in ordine, ibid. n. 5. & dec. 116. n. 8.

Fructus beneficii ex quibus congrui presumantur, decil. 152. num. 8.

Indubio congrui presumuntur donec certitudinaliter constet de contrario, ibid. num. 20.

Fructus beneficii tanquam consecutivi officium ex lite pendente super titulo beneficii, dec. 163. n. 5.

Fructus beneficii pensione gravati sunt obligati pro pensione, dec. 245. n. 6.

Fructus Beneficii debent estimari quantum valent in loco eiusdem beneficii non quantum valent in portu deducto cambio, alias uno modo beneficium valeret, quando quis esset in Urbe, & alio modo, quando quis esset extra, dec. 335. n. 36.

Fructus beneficii potius aucti, quam diminuti presumuntur, dec. 356. n. 6.

Fructus Bonorum stabilium calculantur ad rationem quinque pro centenariis, dec. 49. n. 25. & dec. 58. n. 2. & dec. 140. n. 31. & dec. 252. n. 29. & dec. 305. n. 33.

Fructus Bonorum fideicommissi debentur fideicommissario à die purificati fideicommissi, si de eo tempore erat minor, quia tunc lex censetur interpellasse possessorem, ut bona restitueret, dec. 199. num. 26.

Et debentur fideicommissario saltem à die iusta liti, ibid. num. 35.

Fructus Bonorum fideicommissi contra voluntatem Testatoris alienationem debentur vocatis, & succedunt loco bonorum alienationem, dec. 307. n. 28.

Fructus Bonorum fideicommissi non cadunt sub fideicommissi, sed libere ad heredem gravatum spectant donec vivat, dec. 536.

1463. 2.

Et tales fructus sunt hypothecari ad favorem creditorum eiusdem gravati habentium hypothecam expressam omnium bonorum, & bonorum debitoris, & pro illorum consecutione agere possunt creditores, ibid. num. 5. & 7.

Fructus Bonorum fideicommissi ad heredem gravatum spectant, veniunt sub hypotheca omnium bonorum, & bonorum debitoris, ibid. n. 5.

Fructus Bonorum extra totalem fuisse à marito perceptos, & consumptos de voluntate uxoris, an heres ipsius maritus probare teneatur, dec. 210. n. 2.

Alium maritum sententiam, quando agitur de fructibus industrialibus bonorum extradotalium prater alios iuratur Honore. conf. 91. n. 62. & 63. ubi distinguendo inter bona extradotalia, & paraphernalia dicit, quod in illis consensus mulieris non presumitur, dubitat tamen, an id procedat in paraphernalibus, ibid. num. 1.

Fructus bonorum Paraphernalium presumuntur à Marito percepti, & consumpti de voluntate uxoris si ipsa vivens nunquam contrarium declaravit ibid. n. 4.

Fructus bonorum extradotalium à marito percepti, & consumpti contra propriam uxoris voluntatem eidem uxori restituere teneatur, siue agatur de bonis extradotalibus siue paraphernalibus, ibid. num. 10.

Fructus in quantitate ex bonis extradotalibus à Marito percepti, sufficienti ad hoc probandum conciliantur, ibid. num. 39.

Fructus bonorum hereditariorum debitoris percipi debent à deposita in depositum pro satisfaciendis creditoribus, non autem ab herede, dec. 235. n. 13.

Fructus Bonorum dotalium de Iure communis spectant ad maritum, dec. 634. n. 30.

Ex fructibus bonorum paraphernalium maritus tenetur solvere ad alienum uxoris, ibid. n. 32.

Fructus extradotales si fuerint marito assignati non possunt deinde in illius praeiudicium designari in alium usum, ibidem num. 38.

Fructus cadunt sub hypotheca omnium bonorum, decil. 619. num. 7.

Fructus Censui non compenduntur sub prescriptione statutoria, dec. 33. n. 15.

In fructibus censui res requiruntur prescriptiones quot sunt anni, ibid. n. 27.

Fructus census quando petuntur loco damnum, & interesse ob dolum impositoris in subigendo fundum alienari possunt, si tamen census fuit impositus super duobus fundis peti nequeunt donec probetur pro qua parte aliter fundus sit inapax census, dec. 181. n. 1.

Fructus census distinguuntur ab ipso censu, dec. 401. n. 8.

Fructus census cessi non debentur amplius post cessum cedenti, sed cesionario, dec. 314. n. 3.

Maxime, quando cessus fuit denunciata debitori census, & Iudex ad instantiam cesionarii inhibuit ne amplius solvantur cedenti, ibid. num. 4.

Amplia etiam si tempore denunciationis coram Iudice exhibitum non fuerit instrumentum cessionis, dum illud inveniat debitori census, ibid. n. 5.

Item exhibitio instrumenti necessaria non est, quando cesionario non agitur nomine cedenti, sed proprio, ibid. n. 6.

Fructus post cessum extortum amplius non debentur, idcirco associatio pro illis à Iudice decreta est notorie iusta, decil. 551. n. 3.

Fructus census extorti si fuerint soluti repeti possunt condictione indebiti, ibid. num. 23.

Vel ipso iure cadunt in causam sortis principalis, ibidem numero 4.

Fructus census exigendi quasi possessio producit ex confessione aduersarij genita in monitorio oporato super illorum restitutione, dec. 186. n. 1.

Fructus ex causa n. aliter extorti debentur cum ad hoc vigere dicitur, dec. 610. n. 45.

Fructus

& Materialium.

Fructus censu cessi si verus non est, nec exigendi, debentur non tantquam fructus, sed tanquam damna, & interesse donec per principalem restituatur, decil. 619. n. 5

Pro fructibus ce. sui detur si si autem sit nobilissimus potest iudex condemnare etiam pro decurris propter clausulam lus & iustitiam in monitorio contentam, dec. 204. n. 3

Fructus Cambiorum vide in verbo Cambium.

Fructus dotales si fuerint à debitore dotis soluti Vidue, nec aui probandi, quod non praeceperit interpellatio à statuto respiciat, dec. 74. numer. 7. & dec. 292. n. 8

Fructus dotales, ut Vidua debeantur, sufficit quod debitor dotis si habuerit pro interpellatio, vel quod interpellationem transierit. & rem sibi dicitur solui, decil. 74. n. 8

Fructus dotales debentur marito, qui omnia matrimonij soluit, vel illius heredi, decil. 99. n. 1

Fructus dotales iuxta dispositionem statuti Vrbis regulariter cedunt ad rationem septiem cum dimidio, ibid. num. 2

Valle, quando adest contraria contrahentium conventio illos cedendi ad minorem summam, non licitum est partibus inter se debitorum ratione o verum matrimonij ad certam summam ad initio taxare, ibid. n. 3

Et licet est communis opinio Canonistarum, & legistarum, piam recta opinione contra Io. Andree annexa est Rota Romana, ibid. n. 4

Fructus dotales taxantur à statuto Vrbis ad rationem septiem cum dimidio, non tamen statum loquuntur, quando adest contraria conventio parium, que pacificando super cerio interesse videtur recedere à dispositione statuti, ibid. n. 5

Quicquid sit quando conventio parium potest concurrere, casu dispositione statuti, nec illi contrariatur, quo casu utraque dispositio servatur, ibid. num. 6

Fructus dotales indebiti soluti, & qui sine labe usurarum remitti non possunt restitui debent, quamvis sponte, & scietur soluti, dec. 151. n. 1

Fructus dotales à marito percepti, quod fuerint conversi in usum communem probatur ex assertione eiusdem mariti si est verisimilis, decil. 201. n. 3

Fructus dotales taxantur à statuto Terra Cemi ad rationem septiem pro centenariis, ibid. numer. 7

Fructus soluti praesumuntur ex causa dotis si proveniunt ex titulo, & stipulatione dotis, ibid. num. 14

Fructus dotales post solum matrimonium taxantur à statuto Bononie ad rationem lib. 7. pro centenariis, decil. 250. numer. 18

Dictum statutum loquitur de muliere non habente in bonis taxum, quod ex fructibus se alere possit, ibid. nu. 29

An dictum statutum locum habeat in casu virginis viri ad impleri ibid. n. 32

Non procedit constante matrimonio, ibid. nu. 33

Fructus dotales post mortem Vxoris exigi nequeunt à Marito, non obstante super existentia filiorum, & pacto de non solvendi indiffinito concepto, quia mortua uxore cessat, extra, propter quod licita exalio constante matrimonio, decil. 437. numer. 2

Fructus dotales an debeantur soluto matrimonio constante conventionem de intestanda dote in bonis stabilibus multum inter se, an aui intestandi si impossibilis debitorum, an vero creditore ibid. n. 3. & seq.

Fructus dotales debentur à debitore dotis si suscepit in se, aui inuestiendi, qui ex inuestimento faciendo verisimiliter percepti fuissent etiam absque aliqua interpellatione ratione mandati de intestando, quod adimplere debuit, ibid. num. 4

Fructus dotales debentur vidue ex dispositione statuti Anconitani, decil. 292. n. 7

Fructus dotales, mortua uxore maritus percipere non valet, non hoc 937 si permittit à statuto nec à iure communis

nisi concurreribus mora debitoria aliisque requisitis Constitutis, dec. 487. num. 30

Et si illos percepit non ratione lucris cessantis, sed uti dotales, exalio substinere nequit, ibid. n. 36

Fructus soluti ultra quantitatem dotis verè debita cedant in utilitatem mariti si sistant nobilitate, & qualitate coniugum fructus dotis verè debita non sufficiunt ad substinenda omnia matrimonij, dec. 201. n. 2

Fructus exare dicuntur, dum exant ex illis comparata, dec. 634. numer. 9

Fructus, & distributiones non debentur absentì à servicio Ecclesia absque licentia Superioris, & sine legitima causa, imò propria concurrente culpa, & negligentia, decilio 42. numer. 5

Fructus ex pignore percepti imputantur in sortem, decil. 85. numer. 14

Fructus ex inuestimento faciendo in stabilibus, eo non sequuto taxari debent in ea quantitate, que percepta fuisset ex stabilibus in quibus fieri debebat, dec. 303. n. 14

Fructus Domorum in Vrbis ad rationem quingue pro centenariis fuerunt aliquando à Rota liquidati, decil. 199. nu. 36. & dec. 240. n. 32

Et liquidati sunt in domibus urbanis non nobilibus, dec. 406. num. 11

Fructus debentur fideicommissario una cum pratio bonorum alienatorum per gravatum, quia pratio succedit loci rei, dec. 252. n. 13 & 30

Fructus debentur à die morte litis, decil. 180. n. 12

Amplia etiam in Iudicio spoli, quando spoli non est spoliatum, aut attentatum, & fructus veniunt accessorii ad rem petitam, decil. 263. n. 2. & dec. 468. n. 1

Et debentur ratione morae, vel male fidei, que per litis contestationem inducitur, decil. 265. n. 3

Fructus debiti in specie si probantur à conductore consumpti, debentur locatori illorum estimatio, dec. 495. n. 4

Fructus ab herede si fuerint mala fide percepti puta, quid sciuit adesse creditores hereditarios illosque virgere, tunc tenetur de illis rationem reddere, dec. 60. n. 1

Secus veto si non sint mala fide, ibid. n. 2

Fructus post aditam hereditatem perceptos heres facit suos vi ex titulo pro herede, & ex re propria perceptos, ibidem num. 3

Fructus hereditatis, ut heres suos faciat sufficit, quod bona fides sine titulo concurrat, nec acquisitioni obstat hypotheca creditoris hereditarii, nisi innotuerit, ibid. n. 5

Et hypotheca creditoris an compescat quoad fructus post aditam hereditatem recolectos? & an per illorum consumptionem expires? ibid. n. 6. & 7

Fructus heres facit suos etiam post detectos creditores hereditarios, si bona hereditaria suppetunt pro illorum satisfatione, ibid. n. 12

Fructus hereditario titulo, & bona fide percepti non imputantur in creditum heredis, ibidem n. 15

Fructus in propriis usus convertere, ac dissipare idem est, decil. 121. n. 17

Fructus inter Dominum, & colonum quomodo diuidantur? dec. 183. n. 8

Fructus imputantur in sortem pro rata sortis excedente creditum sortis verè debita, decil. 201. n. 1. & 11. & n. 15. respondetur limitationibus adductis contra hanc conclusionem.

Fructus incerti non veniunt appellatione fructuum, reddituum, & proveniunt, quando agitur de constituenda congrua pro Rellore, decil. 255. n. 13

Fructus incerti dicuntur suaveria, oblationes & similia, mistiales redditus solum quatenus taxari, ibid. num. 14

Fructus incerti percipiuntur à Rellore ratione laboris, ibid. num. 15

Fructus incerti non computantur Rellori, quatenus Papa

Index Rerum,

mandat eos computari, quia intelligitur de incertis habentibus quandam certitudinem, et sunt decime frumenti, & vini, licet sint incerta ratione summa, sed non de fructibus omnino incertis, et sunt funeralia, & fructus, ibidem numer. 16.

Fructus in iudicio mantentionis restituendi veniunt à die commissi obtenta, & communis effecta mediante citatione ad dicen contra ex qua sic induitur, dec. 465. n. 8.

Fructus in iudicio mantentionis restituendi sunt à reo tanquam pars integralis possessioni, quatenus in mandato de mantinendo de illis mentio facta non sit, dec. 554. n. 7.

Fructus legatarius an faciat suos perceptos ex sibi à Testatore relicto donec ei terra pars ab herede restituatur, vide in verbo legatarius.

Fructus loco damorum, & interesse debentur ex Inuestimento non sequuto, decil. 618. n. 10.

Fructus tanquam damna, & interesse non debentur ab eo, qui certam quantitatem solvere promissit ad effectum extinguendi censum, quamvis solutio sequuta non fuerit, dec. 333. numer. 1.

Fructus, ut debeantur ab eo qui factum non promissit, sed certam quantitatem ratione damni emergentis non sufficit stipulatorem damnum fuisse passum nisi ultro probetur, quod ex defectu pecunie promissa censum non extinxit, & extinxisset si soluta fuisset, ibid. n. 2.

Nec potest dici, quod sola mora debitoris in soluendo damnum creditorem, cum potuerit contingere, quod is licet habuisset pecuniam promissam non tamen eas implicasse in extinctionem censu, ibid. n. 3.

Fructus ratione damni emergentis ob contrariam moram non extinguendi censum debentur etiam ex speciali conventionne, qua litia est, ibid. n. 9.

Fructus ratione lucri cessantis, ac damni emergentis quo casu debeantur, decil. 487. n. 6.

Fructus ratione damorum, & interesse non debentur à debitoribus, nisi fuerit per interpellationem constitutus in mora soluendi, namque debentur ratione lucri cessantis, & damni emergentis, ibid. n. 7.

Interpellatio tamen necessaria non est, quando pactum est illicitum, propter pactum de soluendo fructus dotales soluto matrimonio, ibid. n. 9.

Item, nec procedere in pacto de soluendo fructus pendente dilatione ad soluendum, ibid. n. 10.

Fructus liquidari quando possint post sententiam, ante illius executionem, decil. 95. n. 19.

Fructuum liquidatio fit iuxta solum amorum precedentium quando vere constat de perceptione, & solum dubitatur de quantitate, decil. 141. n. 4.

In materia liquidationis fructuum leuiiores probationes requiruntur, dec. 140. n. 30.

Fructus etiam ante liquidationem extenuant sortem, decil. 218. numer. 26.

In materia liquidationis fructuum quando non dubitatur de perceptione, sed de illorum quantitate, & liquidatione potest iudex etiam extraiudicialiter se informare, decil. 456. num. 8.

Fructus liquidatio admittit etiam presumptiones, & coniecturas, decil. 465. n. 15.

Fructus maturandi pars fundi dicuntur, dec. 31. n. 23.

Fructuum consumptio in materia liquidationis, ex quibus probetur, dec. 144. n. 13.

Fructus mala fide percepti debentur ante mortem licet, dec. 245. num. 10.

Fructus mala fide percepti restituendi sunt usque ab initio, non attenta distinctione inter debitorem, & tertium, decilio 256. m. 8.

Fructus mala fide percepti à Capiteo percepti, non debentur Capiteo illius temporis, quo fuerunt male percepti, sed

Capitulo quando assignatio sui facta mense Capitulato, ibid. num. 20.

Fructus mala fide percepti debentur ante mortem licet, dec. 245. num. 10.

Fructus mutuati, & à mutuario debiti extare censentur, decil. 154. m. 3.

Fructus melioramentorum etiam post mortem licet sunt, meliorantis, dec. 406. n. 12.

Et acquiruntur melioranti non ratione bone fidei, quoniam licet contestatio subsistat, sed dominij ipsorum melioramentorum, quod possessor bona fide meliorando acquisivit, nec amittit, nisi sibi praeo restituito, & ibid. num. 13. & reddunt ratio numer. 14. & sub numer. 15. quod haec opinio contra Cuius est magis aequa, & numer. 16. dicta opinio adiuuatur in fidei conscientia ante latam sententiam, post vero latam standum esse sententia lata, & numer. 17. & 18. quod haec opinioem pariter sequuta est Rota. Contrarium firmatur numer. 33. & seqq.

Fructus melioramentorum spectant ad cessantiarum meliorantis, eodem nu. 20.

Fructus melioramentorum post licent contestatam non sunt, meliorantis, quia per licent contestationem meliorans effectus fuit mala fidei possessor, nec illos acquirere potest ratione dominij, cum rei facta in re aliena, statim cedat Dominio soli, ibid. n. 35.

Fructus melioramentorum perceptos restituere tenetur male fidei possessor, non autem quos percipere petuit, ibidem numer. 36.

Fructus melioramentorum facit suus male fidei possessor, si Dominus fundi interpellatur ad restituendum prout melioramentorum fuit in mora restituendi, ibid. nu. 37.

Fructus ex melioramentis percipientis non tenetur male fidei possessor compensare, sed tantum percepti, & damnum ob peritiam industriam in meliorando cum fructibus compensatur, ibid. nu. 38.

Fructus melioramentorum saltem à male fidei possessor acquiri negantur melioranti non iure dominij, quod cessit Domino soli, non ex equitate, l. Curabit quis meliorans usquam suis Dominus melioramentorum, & propter moram restituendi sumptus peti potest interesse non fructus, ibid. num. 39.

Fructus quando melioranti debentur, tunc inspicere debet quantis melioramenta valeant, ac rei valor, ibidem numero 44.

Fructus melioramentorum spectant ad meliorantem decilio 179. numer. 20. & decilio 456. numer. 1. Declina numer. 9.

Fructus omnium membrorum beneficij veniunt appellatiue fructuum reddituum, & promissionum beneficij, dec. 40. numer. 11.

Fructus pignoris, vide in verbo Pignus.

Fructus percepti presumuntur à creditore possidente bona debitoris, dec. 185. n. 14.

Fructus percepti à creditore iure pignoris non dominij, in eius creditum imputantur, ibid. n. 15.

Fructus percepti à gravato ex bonis fidei commissi sub restitutione non cadunt, dec. 15. n. 14.

Ad fructus qui percepti potuerunt non tenetur possessor, quando ipsum non est violentum, aut attentatum, sed iudiciali, dec. 45. n. 2. & dec. 76. n. 5.

Fructuum perceptio ex quibus probetur, decilio 45. numer. 22.

Ex fructuum perceptione probatur continuatio possessionis, ibid. n. 24.

Post fructus perceptos si superuenit male fidei hereditas non releuat, decil. 60. n. 9.

Fructuum perceptio ex possessione presumitur, dec. 219. n. 2. & dec. 143. n. 2.

F. B.

& Materiarum.

Fallit in fructibus, seu pensionibus domorum, nam cum domus de sua natura sit usufructuaria ex sola possessione non dicitur probata fructuum, ac pensionum perceptio, nisi videretur locatio conuenire, ibid. nu. 5.

De fructuum perceptione quies agitur, tunc ad eam probandam plena probatio requiritur, secus vero si controuersia sit veniens circa quantitatem, tunc enim leuior probatio sufficit, ibid. n. 10.

Fructus percepti presumuntur à marito, ex bonis, que simul cum uxore possedit, dec. 131. n. 2.

Fructus percepti ex bonis fidei commissi alienatis debentur quamquam interese, dec. 252. n. 31.

Fructus in qua quantitate fuerint à marito percepti ex bonis extra dotalem uxoris sufficiens coniectura ad hoc probandum, dec. 220. n. 19.

Quantitas fructuum perceptorum probatur coniecturis, contra de illorum perceptione in genere, dec. 24. n. 21.

Fructus percepti à mala fidei possessore restituendi sunt usque ad initium, non autem a distinctione inter debitorem, & tertium, dec. 236. nu. 8.

Fructus percepti à bona fidei possessore ante motam litem ad ipsum spectant, dec. 401. n. 1.

Fructuum perceptio distinguitur à iure usufructus, ibid. numer. 8.

Fructus percepti à creditore in bonis debitoris imputantur in eis creditum, cessante titulo domini, dec. 258. nu. 22. & 25. & dec. 259. n. 2.

Fructuum perceptio est effectus possessionis, decisio 294. nu. 1.

Fructuum perceptorum quantitas probatur ex rebus perceptis inter se, quibus fides adhibetur, & quando non debetur de perceptione leuior probatio sufficit, dec. 34. numer. 1.

Fructus percepti, & consumpti si restituendi veniunt non in genere, sed in specie ex certo predio tunc debitor non tenetur ad illorum restitutionem in specie, sed dumtaxat ad illorum estimationem, ibid. n. 2.

Et estimatio fructuum consumptorum desumenda est de tempore consumptionis, ibid. num. 3. limita num. 8. Declaratio numer. 9.

Nec attenditur an fructus post consumptionem plus valuerint, quia arbitrium non habet locum in non exstansibus, ibid. n. 4.

Restituendi veniunt officio Iudicis mercenario, ibidem numer. 5.

Fructus postquam fuerant consumpti non possunt admodum accrescere, aut defructu illorum estimatio ex noua, ibid. numer. 6.

Fructus intra triennium non presumuntur consumpti, ibid. nu. 11. Secus vero eo elapso, dec. 465. n. 4.

Et contrarium afferentis incumbit onus probandi, dec. 344. num. 12.

Fructuum consumptio ad effectum liquidationis ex quibus probatur, ibid. nu. 15.

In materia consumptionis fructuum probatio rigore non est necessaria, sed illa pendet à Iudicis arbitrio, qui pro qualitate fructuum, personarum, ac temporis indicare debet, an fructus consumpti, vel ex parte dicantur, ibid. n. 14.

Fructuum perceptorum valor ab allore probandus est, ibid. num. 15.

Fructus percepti presumuntur à possessore, decisio 431. num. 11.

Fructus fuisse perceptos in eadem quantitate in annis antecedentibus declaratur ex locutionibus subsequenibus non probata intermedia aliqua causa diminutionis, dec. 456. numer. 2.

Fructus tantum percepti veniunt in summariis possessionis, non autem qui percepti pauerunt, dec. 465. n. 1.

Ampla quantum in expeditione mandati de manutenendo

de illis mentio facta non fuerit cum suis pars possessionis rei petita, ibid. n. 2.

Et restituendi veniunt non à die litis mota in petitorio, sed in ipso summariis manutenentis, ibid. num. 3.

Condemnatio ad fructus perceptos ex certo predio, lapsa triennio fieri nequit in specie, sed in valore, ibid. numer. 5.

Fructus fuisse perceptos probatur ex rebus deponenibus fuisse presentes perceptori, ibid. num. 9.

Declarata hanc probationem esse necessariam quando principaliter dubitatur de perceptione, in quibus terminis procedit opinio Bald. in l. 1. numer. 21. C. de fruct. & lit. expens. ibid. nu. 10.

Secus vero, ubi agitur de fructibus rei de sui natura fructiferis, & constat de possessione aduersarij tunc enim ex ipsa possessione resultat perceptio fructuum, ibid. n. 11.

Quantitas fructuum perceptorum cum sit difficilis probatione admittit leuior probatio etiam à solio, & consueo, ibid. nu. 12.

Et solitum, & consueum ex quibus probatur ibid. nu. 13.

Testes deponentes circa solutum plenè probant, ac rationes reddunt se terras laborasse, & in illis esse expertos, ac versatos, ibid. num. 14.

Condemnatio ad fructus intelligenda est de perceptis à die litis mota iuxta Iurisfaispositionem, dec. 468. n. 11.

Fructuum in specie à creditore perceptorum nulla standum est, donec à debitore contrarium probetur, decisio 547. numer. 18.

Fructus percepti non qui percipi potuerunt veniunt sub mandato de manutenendo, dec. 575. n. 1.

Fructus fuisse ab aduersario perceptos probatur ex quietantia eius manu subscripta, quæ contra scribentem probat, dec. 116 numer. 14.

Fructus post sub sequestro percipi nequeunt à colligantibus, dec. 61. n. 11.

Fructus quando petuntur non ut accessorii, sed principaliter, & independenter, quia veniunt ratione domini tunc attenditur mala fides etiam ante litem motam contra, dec. 263. numer. 4.

Et fructuum acquisitio, cui mala fides obstat per litem motam ea cessante per negligentiam aliorum remissionis remoto obstaculo male fidei, ibid. n. 9.

Ampla procedere, quamvis aliorum cessauerit per triennium, à lite postquam intentionem suam probauerat, ibid. nu. 10. Scilicet ubi quod possessor non dicitur in mala fide nisi tempore secunda litis, quæ prosequibilis est.

Item ampla procedere, quamvis prioris litis instantia fuerit per restitutionem in integrum à Principe restaurata, ibid. nu. 11. Contra nu. 17. & seqq.

Fructus remissi censentur per receptionem sortis principalis, dec. 303. nu. 8.

Declarata conclusionem non procedere ubi fructus petuntur ex contractu, & iure actionis, quia peti possunt etiam post extingui sortem, & contraria, procedunt quando debentur officio Iudicis, ibid. n. 39.

Fructus regulariter de tempore messis vinis venduntur, idcirco illorum valor de eo tempore non attenditur, sed quanti vendi solent habita ratione temporis saltem medi, dec. 86. num. 15.

Fructus suos redditus terrarum, quæ alternatim sequuntur non presumuntur diminui, quia huiusmodi terra non confesunt, aut sterile sunt, & semper noualia dicuntur, dec. 142. nu. 11. & 12.

In causam fructuum si quid ultra summam debitam solutum fuit minus ipso iure creditum sortis ministerio legis, quæ sit solutum imputat statim in sortem absque alio facto hominis, dec. 141. n. 21.

Fructus per uxorem viro promissi si non fuerint solui, ea mortui illi debentur, dec. 20. n. 5.

Fructus regulariter tanquam appendices rei petita non de-

Index Rerum,

lentur, nisi à die mora litis, decil. 245. num. 4.

Fallit primo, quando fructus non petuntur uti accessorij, & appendicij rei petitis, sed tanquam fori principalis, & principaliter debiti, ibid. n. 5.

Fallit secundo, si mala fide fuerunt percepti, ibid. n. 10.

Fallit tertio, etiam in possessore bona fidei si fructus extant, vel ex eis factus est locupletior, ibid. n. 11.

Fructus restituere tenetur etiam possessor bona fidei, si non sunt consumpti, vel ex eis factus est locupletior, ibidem d. numer. 11.

Fructus rei donate debentur ad rationem, ad quam ex confessione donantis bona erant locata, cuius confessio inherendum est potius, quam presumptioni maioris quantitatis, decil. 307. num. 31.

Fructus post obligationem illos soluendi amplius exigi nequeunt absque labe usurarum, dec. 329. n. 12.

Fructus non debentur à debitori, cui fuit concessa dilatio ad soluendum, nisi aliter sit expressum, dec. 333. n. 7.

Fructus non debentur ex mutuo, decil. 508. n. 19.

Amplia, etiam si sponte solvantur, ibid. num. 20.

Et soluti, lucrari nequeunt cum iactura solventis, ibidem numer. 21.

Fructus recompensatini non amplius debentur pro rata quantitatis quam ex reuendita venditor percipiat, decil. 511. n. 4.

Fructus recompensatini non amplius debentur si mediante reuenditione rei venditorum reuendit in posse venditoris tunc enim cessat equitas, l. curabit. C. ad. et. empt. & vendit. dec. 511. n. 13. Deelar. num. 9.

Fructus recompensatiui solui non debent ab emptore si eo tunc rem emptam dimisit, ibid. n. 9.

Fructus recompensatini si emptor cessionario venditoris soluere promisit, tunc non potest eo inscio reuendere venditor rem emptam, & sub hoc pretestu fructuum solutionem euicare, ibid. n. 10.

Quinimo, nec potestatem ipsorum principalem prout cessam soluere credenti in prauiduum cessonarij, ibid. n. 11.

Excessus fructuum recompensatiuorum, licet opponi possit venditori, non tamen eius cessonario, qui creditum cessum emittit, & excessum ignorauit, ibid. n. 12.

Fructus recompensatiui debentur cessonario venditoris non obstat reuenditione facta, qua in prauiduum cessonarij fieri non potest, praesertim quando constet ante reuenditionem fructus ab emptore fuisse cessonario solutos, decil. 552. numer. 2.

Fructus recompensatiui taxari possunt à contrahentibus ad illam quantitatem, qua verisimiliter commensuratur ad fructus rei venditæ, uon enim inter contrahentes censetur facta quada transactio inspeculo futuro euentu, ibid. nu. 9.

Commenciatio, verisimilitudo inducitur ex simili taxatione facta in Instrumento reuenditionis, concurrentibus aliis administratibus, ibid. n. 10. & 11.

Fructus suos usura non debentur ultra sortem principalem, dec. 248. n. 17.

Fructus societatis officij si creditor post factam discessionem recepti pro futuro semestri per cuiusmodi receptionem societas adhuc durare dicitur non obstat discessu, decil. 184. numer. 1.

Fructus societatis officij siue solutos pro semestri, in quo creditor decessu probatur ex quietantia creditoris, qua contra ipsam scribentem plenè probat, decil. 182. n. 3.

Per receptionem, fructuum, ut societas officij super lucrata dicatur non obstat quod debitor fiduciariorum promissum non prestitit valde differt fructuum receptio primi, vel secundi semestris, decil. 141. n. 5.

Fructus societatis officij primi semestris si fuerint recepti, tunc talis receptio non suffragatur debitori, quantis creditor intra primos sex menses decedat, ibid. n. 6.

Ratio, diuersitas est quia datus pecunias pacifice, quod debitor fiduciariorum praestitit voluit sibi praecavere in futurum,

in adueniente secundo semestri esset tutus, alius non contraxisset, ibid. n. 7. & 9.

Fructus societatis officij recipiens pro secundo semestri, si decedit tunc societas dicitur super lucrata quantis debitor fiduciariorum promissum non praestitit, nam mora in adimplendo per discessionem receptionem censetur remissa, ibid. n. 11.

Fructus societatis officij pro secundo semestri recipiens censetur in necessarium adimplere voluisse societatem continuare, non attento non à implemento debitoris, qui ex tunc acquisit potentiam lucrandi in causa mortis, ibid. n. 12.

Fructus societatis officij non nisi ratione periculi mortis percipiuntur, ibid. n. 18.

Fructus societatis officij si fuerint à creditore recepti pro secundo semestri non simpliciter, sed cum presentatiua, scilicet praegudicio della sicurtà, an per discessionem praesentatiuam censetur voluisse adimplere mentem fiduciariorum remittere, ibid. n. 13. 14. 16. 17. & 19.

Fructus societatis officij sunt à sorte separati, & ideo in cessione sortis principalis non comprehenduntur decursus eius cessionem, dec. 362. n. 1. & 2.

Amplia quando immediate post mentionem sortis addita sit clausula generalis, omnia iura, &c. nullo iure, &c. quare stringitur ad sortem paulo ante cessam, ibid. n. 3.

Fructus sine mora non debentur, dec. 248. n. 23.

Fructus solui praesumuntur à debitore principaliter obligato, decil. 873. n. 8.

Fructus spectant ad Dominum fundi, dec. 406. n. 19.

Fructus spatio triennij consumpti praesumuntur, dec. 456. n. 4.

Fructuum estimatio fieri non debet tempore mensis, sed medio nec attenditur supremum, aut infimum, ibid. n. 6. & 7.

Fructuum solum consumpti in promissu coniugum usus de iure communi marito acquiruntur, nulla habita distinctione, an sint naturales, vel industriales, decil. 634. n. 8.

Fructus solui praesumuntur non in causam sortis principalis, sed fructuum si tempore solutionis iam etiam decursi, decil. 184. numer. 7.

Fructus solui ultra quantitatem dotis vere debita cedunt in utilitatem mariti si sistant nobilitate, & qualitate coniugum. Fructus dotis vere debite non sufficiunt ad subsistenda onera matrimonij, dec. 200. n. 2.

Ex fructibus commodatis medio tempore percepta estimabilis est, dec. 35. n. 8.

Condemnatio ad fructus in Iudicij possessoris est consecutiva ad immisionem, decil. 39. n. 19.

Dictio, omnes fructus, omnem fructuum speciem complectitur, decil. 40. n. 7.

Verba Redditus, & proventus, latius patent quam vox fructus, ibid. n. 8.

Ad fructuum restitutionem in eo scilicet in quo creditor mulier immisit factus est locupletior tenetur, decil. 95. numer. 18.

Fructus veniunt à die primi iudicij quod actor, qui illud persequi neglexit fuit deinde iussu de causis in integrum restitutus, decil. 263. n. 17.

Fructuum acquisitio pendet à iure domini, dec. 294. n. 19.

Fructuum decimarum appellatione significatur emolumentum decimarum, ac fructus decimalis seu iuncti à iure decimandi, dec. 401. n. 5.

Pro fructibus decurandis quando decur resentiis decil. 511. numer. 7. & 8.

Frumentum, quod fuerit venditum probatur per Testes qui fuerint praesentes contractui, dec. 664. n. 2.

Frumentum vetus prius consumi debet, quam nouum, decil. 306. num. 28.

Et prius vendi solet, quam nouum, dec. 495. n. 9.

Frumentum spatio triennij non censumitur, sed praesumitur exire, ibid. n. 10.

Frumentum spectant ad conductorem vigore locationis ex dictis hypothecca creditorum, decil. 341. n. 36.

Frumenti

& Materiarum.

Frumenti æstimatio, quo tempore difsumenda est, decil. 380.

Frumenti debitor non teneatur ad æstimacionem ferriorem, sed ad illam non traditionem fame perierunt, dec. 380. n. 9.

Frumenti quantitas quæ facit in re conclusa recollella probatur ex testibus licet singularibus quando questio versatur circa solam quantitatem, decil. 395. n. 4.

Frumenti recollelli quantitas probatur per testes singulares quando de præceptione non dubitatur, decil. 303. n. 1.

Frumenti quantitas adnotata in libris gabellarum non excludit maiorem quantitatem à testibus relatam, ibid. num. 7. decil. 303. n. 2.

Et si testes deprensi de maiori quantitate frumenti recollelli quantitas in libro gabelle continetur illis magis adhibenda est si de quantitate, dec. 303. n. 4.

Frumenti quantitas quod fuerit asportata probatur ex testimonio navis, ibid. num. 6.

Nec potest deinde à solenne impugnari quod tanta quantitas non fuerit delata, ibid. n. 7.

Frumenti venditi pretium si quis ad æstimandum condemnatur dolere non debet si ad illam quantitatem condemnatur, pro qua apparet venditum in libris Armonæ, nec est inquirendum, an pretium iustum, nec ne fuerit, decil. 303. numer. 10.

Frumenti venditi pretium si quis ad æstimandum condemnatur dolere non debet si ad illam quantitatem condemnatur, pro qua apparet venditum in libris Armonæ, nec est inquirendum, an pretium iustum, nec ne fuerit, decil. 303. numer. 10.

Frumenti valor attendi non debet de tempore messis quia valor esse solet, sed inspicendum est communis valor saltem temporis, dec. 213. n. 4. & decil. 436. n. 6.

Frumenti valor, & similitum probatur ex libro publico ad hoc effectum destinato, decil. 436. n. 5.

Frumenti rubra quod detrahenda sint pro centenario, si mensurati sit cum mensura leui, vel cum binnata à rubicellatæ ita in hac materia medium viam eligendo alias taxavit ad remittendo pro centenario sequendo mensuram antiquam, decil. 380. n. 18.

Fumus ad effectum remissoria resultans ex testibus nulliter examinatis non sufficit quando alij concurrunt in contrarium, dec. 231. n. 2.

Item nec ex Testibus, quorum fides eliditur ex aliis Testibus contrariis deponentibus præsertim concurrentibus administris, ibid. n. 13. & 14.

Fumus ad effectum remissoria resultat ex filiabus extrajudicialibus, dec. 668. n. 3.

Fumus ad effectum remissoria reprobat ex attestacione extrajudiciali, dec. 477. n. 14.

Fumus pro obvienda remissoria in beneficiis libus requiritur, decil. 17. n. 7. & decil. 573. n. 4.

Prædictum, quando materia articulata est obiectiva, licet sit de iure dantis, & fumus, ex quibus resultat dec. 327. n. 8. 9. & 10. dec. 573. n. 5.

Fumus requiritur ad effectum, ut concedatur remissoria super articulo criminis, & obiectiva, dec. 14. n. 1.

Fumus ad hunc effectum debet esse talis, ut faciat semiplenam probationem, ibid. num. 2.

Fumus erroris, nisi concurat, tunc contra propriam confessionem remissoria denegatur, ibid. n. 21.

Fumus materia articulata cessare facit suspensionem calumnie decil. 499. n. 1.

Fundatio beneficii facta ab herede ad executionem voluntatis Testatoris, etiam si sit in forma fundationis, ac qualitate presentandam fuerit remissa attendi debet, quia omnes qualitates in fundacione expressæ consensunt, ac si ab ipso Testatore effectus adiectus, decil. 661. n. 2.

In fundacione conditionis expressæ censetur expensæ ac retributio esse quod tenentur consensu Ordinarii, ibi l. n. 5.

In fundacione si vocatur Clericus de genere fundatoris, licet infirmus qualiter, ex quibus probata remaneat 2 decilio 189. num. 4.

Qualitates in fundacione requiruntur si vni tantum conveniunt, quamvis presentatio non sit ex sola opposicione habetur pro presentato, quia patronus cum presentare debet, ibid. n. 10. 11. & dec. 177. n. 1.

Ignorancia legis adiecta in fundacione, à qua quis proprium ius movetur est nullo iuris iurantis, dec. 232. n. 6.

Qualitates fundacionis requiruntur in presentato, ex quibus probatur decil. 444. n. 6. 7. & 13.

Fundator potest presentacionem per turnum dividere, dec. 106. n. 6.

Et potest prescribere tempus, tam ad presentandum, quam ad instituendum, ibid. num. 5.

Non præsumitur quod circa institutionem facio formare, voluerit cum dispositione iuris communis si in alia parte Instrumenti fundacionis specialiter de ea re dispositum, ibid. numer. 7.

Maximè quando fundator in toto contextu fundacionis nihil remisit dispositioni iuris communis, & à dilla presumptione facile recedatur, ibid. n. 9.

Fundator mandans ius instituendi equaliter transferri de capitulo ad Episcopatum, consequens est, et facultas instituendi prius totaliter resciderit penes capitulum, ibid. n. 15. ubi ponderatur verbum totaliter.

Fundator iurispatronatus si erat Sacerdos non potest dici, quod maiorem effectum habuit ad familiam effectum, pro ius quam contentum, dec. 118. n. 17.

Fundator si vocatus extraneus in defectum parentale verificato non sit ex voluisse præferre consanguineos, ibid. n. 21.

Fundator si aliquibus in iure omni presentandi vult de familia adiecta non possit altum presentare, quam ex supra dictis descendentes, ista verba quamvis impersonalia ad easdem personas, paulo ante vocatas restringuntur, dec. 574. numer. 5.

Et oneris repetitio excluditur et diversitate personarum, dispositionis, ac rationis ibid. num. 6. 7. 10. 11. & 15. ubi quod in dubio, ita est indicandum.

Fundator si prohibuit, quod iurispatronatus exire non possit de familia agnatorum masculinum descendendum, talis prohibitio non importat limitationem iurispatronatus cum sit demonstrative, non taxative, dec. 381. n. 8.

Fundator postquam inveniit consensum ordinarii etiam volens nequit conditiones in fundacione adiectas renovare, & ab illis quomodo recedere, dec. 661. n. 6.

Prædictum sine consensu eius ordinarii in fundacione adhibito, ibid. n. 7.

Fundator cum consensu Episcopi potest apponere condiciones etiam iuri communis contrarias, dec. 110. n. 19.

Descendentes à fundatore quamvis non probetur, nihilominus ad probandum perimentiam iurispatronatus sufficit sola probatio descendencie ab existente in possessione presentandi, dec. 18. n. 2.

Et tunc præsumitur descendencia à fundatore, ibid. n. 2.

Descendencia à fundatore probatur in antiquis lenioribus probationibus nulla maxime aliqua presentacione ab ordinario effectuatæ, dec. 153. n. 13. & 14.

De genere fundatoris si aliquis Clericus vocatur, ex quibus huiusmodi qualitas probata remaneat dec. 189. n. 4.

Fundatoris consanguineus presentandus, quia una cum consanguineis admissus fuit ad presentandum, dec. 154. n. 11.

Verbum sui adiectum in vocatione ad beneficium iurispatronatus comprehendit transfusales, quando refertur ad fundatorem, qui liberus sufficere non potest, dec. 153. n. 22.

Fundus censuum si fuit à censuario emptus, & in censuum præp sui excomptatus cessat, licet postea mediante retractu amoveatur fundus non tamen censuum remittit, quia fuit ab initio excomptatus per alium retrocessum, dec. 551. n. 13.

Index Rerum,

13 & 14. ubi quod si alius sit ad inimicem distanti, & inde pendet.

Fundus et si sit, quando non est capax totius censui, tunc nulla est habenda ratio fructuum presentium ex aliis bonis inpositis pro solutione censui generaliter hypothecatus, quia hoc hypothecatus, non supplet incapacitatem fundi censuatis, de C. 18, n. 9

Fundus censui ex Bulla piana debet certis fructibus designari, ibid. n. 10

Fundo censui cuncto è manibus censuarii an censui reuocetur, vide in verbo Censui fundi censui liberatio quando censura extinguitur, vide in verbo Censui.

Censui super duobus fundis inpositus vide in verbo Censui.

Periculum preemptionis fundi censui de iure spectat ad emptorem censui, dec. 198, n. 5

Fundus dotalis alienari nequit dec. 151, numer. 9, & dec. 574, numer. 8

Clauisula ad habendum apposta in constitutione fundi dotalis intelligitur secundum substantiam materiam, scilicet de alienatione et de consensu coniugum, ibid. num. 10

Fundus dotalis consensu matrimonio alienari nequit absque legitima causa, dec. 240, n. 3

Amplia etiam consensu uxore, ibid. numer. 4, & dec. 350, numer. 24

Fundus dotalis ad quem spectat, & ex quibus verbis constituitur, d. dec. 350, n. 11

Fundi dotalis alienatio etiam munita iuramento nulla est de iure civili dec. 240, num. 1. contrarium de iure canonico nam, fatur ardua praelet fature dotis, num. 16

Fundus dotalis constituitur censetur quociens processu dotis promissio in quantitate, & traditum fuit aliquod corpus estimatum in ipso Instrumento dotali, vel in eodem instanti promissionis, dec. 350, n. 12

Secus vero, quando fuit promissa in quantitate pure, & simpliciter, & deinde ex intervallo aliquid datur immobile, insolutum cum sua estimatione, quod illud sit fundus dotalis, ibid. num. 13

Ratio est, nam primo casu promissa, ac estimatio censetur facta non ut rei estimatio dominum transferatur in maritum, sed ut sciatur eiusdem rei valor, ibid. num. 14

Fundus dotalis ex constituto dicitur ex re in dotem data satis est quod ex presumptionibus, & coniecturis consistet de voluntate contrahentium, ibid. n. 15

Et ex quibus huiusmodi contrahentium voluntas constituendi fundum dotalem desumatur, ibidem num. 16, 17, 18, 19 & 20

Verba pro fundo dotali important specialem hypothecam, quando das promissam in quantitate facit emptionem, ibid. num. 21 & 22

Et non accipiuntur proprie propterea intelligitur fundus dotalis, sed ita interpretantur, ut rei data insoluitum, & in fundum dotalem scilicet in dotalem datum, ibid. n. 23

Fundus dotalis efficitur rei in dotem data estimata praedicta dotis promissione in quantitate quando in limine contrahitur fuit contentum, quid pecunia dotales inaefficerentur, dec. 464, numer. 9

Secus est, quando non adest pactum de inuoluendo pecunias promissas, ac dicta verba non sunt apposta in ipso Instrumento dotali, sed ex intervallo, ibid. n. 10, & 11. ubi conciliantur opinionet, & decisiones contrariae.

Fundus dotalis non transit in dominium viri, ibidem num. 12

Fundus dotalis est inexpressibilis constante matrimonio, dec. 174, n. 8

Secus est in debitoribus, contra quem das à lege hoc privilegium non habet, ibid. n. 10

Fundus dotalis constante matrimonio alienari nequit quantumvis exorte, & viri consensus interueniat, dec. 638, n. 22

Reparatio fundi dotalis spectat ad virum, non autem ad mulierem, dec. 140, n. 9, & 10
Impensa necessaria facta in fundo dotali à viro respicienda sunt ab uxore, & maritus ipso iure dotem, ibid. n. 22
Intellige non quod dominum sed quod valoris, ibidem numer. 25

Mulieri et si sit habere dotem in pecunia, quam in fundo dotali, cum primo casa habebat hypothecam omnia bona viri pro restitutione dotis, dec. 151, n. 14, & dec. 350, n. 24

Dos constituit in pecunia nunquam transferitur in fundum dotalem, si deficit consensus viri, nec consistit de traditione, dec. 521, numer. 15

Fundi Dominus in quo fuit constructa Ecclesia est etiam ipsius Ecclesiae Dominus, dec. 133, n. 6

Fundi Dominus praesentibus Ecclesiam constructam maxime si illam construere tenebatur, ibid. n. 22

Et eo inuoluto ex parte praesentis non potest in constructione Ecclesiae, ibid. n. 22

Fundus quod sit alienus, & pars illius sit alterius domini, hoc implicat, dec. 406, n. 41

Furtiosus non potest negociari per se ipsum, dec. 16, numer. 13

Aequipatur pupillo, ibid. n. 15

Furtum Non teneatur furti qui fores meretricis effregit libidinis causa, si fures non ab eo inducti, sed alias ingressi meretricis res abfulerunt, dec. 181, n. 10

Item, nec furti tenetur, qui iniuria causa ianum effregit quantumvis inde per alios res amota sint, ibid. n. 11

G

Abella à solutione gabella Clerici sunt exempti, & pro bonis insuperabilibus seruanda est praxis tradita ab Azo. instit. moral. vide hanc materiam in verbo Clericus.

Gabella liber vel in verbo liber gabella.

Generalis Societatis Iesu assertio circa causas aggressus Religionem datur absque alia extrinseca probatione, dec. 32, numer. 15

Generalis Societatis Iesu habet facultatem ex constitutionibus Apostolicis concedendi licentiam egrediendi Religionem, & liberandi ab illius nexu, ibid. num. 11

Generatio. Principium generationis est in conceptione, dec. 101, n. 22

Verbum generandos directum ad patrem referri non potest ad tempus post conceptionem, ibid. n. 23

Et denotat conceptionem futuram, & in fieri, non autem in esse, ibid. n. 24

Genitura, ordo genitura inter solis fratres verificatur, dec. 602, nu. 31

Gerundium appositum verbo futuri temporis conditionem importat, dec. 61 n. 5, & dec. 638, n. 32

Et idem est si sit adiunctum verbo temporis praesentis, sed respicit alium tempore futuri, d. dec. 638, n. 13

Gerundium constituto modificat, ac determinat verba praecedentia apta ad plures sensus trahi, itam resoluatur in configurationem quantumvis alioquin significare possent veram solutionem, dec. 214, n. 12

De natura Gerundii est modificare, ac determinare verba praecedentia, quae ad plures sensus trahi possunt, dec. 19, num. 13

Item significare quid sensu Notarii fuerit expressum, ibid. numer. 14

Gesta à procuratore praesumuntur de mandato, & scientia principalis, dec. 158, n. 37

Gesta post scripturam praesumuntur de officio commissarii, etiam si red duntur vi reuocatiois ad diem interposita appellationis, ac grammis, dec. 164, n. 31

Gesta post inhibitionem vide in verbo Inhibition.

Gesta post commissionem auctoritatem sunt attentata, quia per

& Materialium.

18. cum ligantur manus inferiorum, etiam absque alia citatio-
ne, secundum contrarium, non Princeps suorum causam inhi-
bere debet, dec. 192. n. 3.

Quia per Benedictum XIII. ante primam requisitionem,
Procurator fuerunt approbata a Concilio Constantensi, dec.
161. n. 7. & dec. 129. n. 8.

Quia consil. 125. declaratur quo casu procedat? decisione
16. n. 6.

Quoniam ca. Testes verbo audiuntur, quæst. loquens de
confessione iudiciali intelligenda est secundum iura, quæ
aliter tenent de iure citati, quæ simplex confessio extrajudi-
cialis non fit, et plenius probativem? dec. 129. n. 14.

Glossa cap. ad audientiam de decim. declaratur, dec. 11.

Gomez in l. 45. declaratur, dec. 100. n. 39.

Gonzal. super reg. 8. gloss. 6. in m. 147. & 149. in quibus
terminis loquitur, dec. 433. n. m. 39.

Gratus sequens non admittitur caducatio gradus precedenti,
si per se non conditio ipsi adiecta, dec. 11. 27. n. 11.

Gratus unus probatur quando est desectus, tunc non sus-
cipitur probatio aliorum, dec. 194. n. 9.

Gratus primo sub iurisdictionis caducatio subsequentes expi-
rant, dec. 17. n. 3.

Periculum quando fideicommissum est relictum nominati a
persona vocata in gradum caducatio, ibid. m. 4.

Gratus medio calura non nocet vocatis in gradum sequen-
tem, quando vocatio includit quoque vulgarem substitutionem,
quæ cum purificetur sine primo substitutionis nolui, sine non
posse adire, et procedere ante gratum, secundum substitutionis
substitui per vulgarem locum gradus caducatio, dec. 548. n. 1.

In gradu remittit dici nequit, qui ex uno tantum latere
talis est iuxta utroque latere idem probatur cum possibile sit,
quia ex uno esse proximiorum licet ex altero remittit, dec. 11.
n. 2.

Gratia Apostolica cum derogatione medietatis vocum pa-
tronorum dicitur subrepticia, si Papa non fuit narratum be-
neficio esse debuit Clericis de genere fuit status, quia Pa-
pa derogando medietatis vocum non censetur velle praeiudicare
vocatis ex lege fundationis, dec. 206. n. 10.

Gratia Apostolica cum derogatione medietatis vocum pa-
tronorum subrepticia quævis tempore data presentatio non
adhibet, quia sufficit, quod illa sequatur intra legitima tem-
pora de stylo Cancellaria, & Datarie, dec. 419. n. 3.

Eoque magis quando præcesserat mandatum patronorum
ad presentandum, ibid. n. 4.

Clausula recedente patronorum consensu apponi solet in
gratia apostolica derogationis medietatis patronorum a Datarie
& Cancellaria, ibid. n. 2.

Gratia cum derogatione medietatis patronorum ad effe-
ctum, ut iustificetur, quasi possessio presentandi attenditur, dec.
396. n. 11. intelligit, ut n. 34.

Gratia Apostolica non iustificata non est exigibilis, dec. 11.
n. 1.

In gratia apostolica non est facienda mentio alius nulli, dec.
361. n. 8.

Gratia conditionalis ante purificationem conditionis non est
attendenda, presentium quando conditio est apposita in ipso
decreto, dec. 146. n. 13. & 16.

Gratia conditionalis nisi iustificetur nihil ponit in esse, dec.
255. n. 2.

Gratia sub conditione concepta per verba presentis veri-
ficanda est de tempore impetrationis, nec sufficit quod conditio
verificetur de preterito, dec. 457. n. 1.

Gratia coadiutoria non conceditur ita correlata ad præben-
dam operam, ut coadiutor aliam non possit operari, dec.
672. n. 14.

Gratia dicitur perfecta post signatam supplicationem etiam
ante expeditionem litterarum, dec. 1. n. 15.

Gratia ignorans non acquiritur, dec. 114. n. 4. declaratur, ut

numero 6 & 7.

Gratia licet non acquiritur absenti ante illius consensum
efficitur tamen irreuocabilis ex parte concedentis, donec is in
quem confertur acceptet, vel recuset, ibid. n. 6.

Gratia ante acceptationem absentis, quoad sui essentiam di-
citur in esse deducta, non tamen quoad executionem, seu exer-
citiu, nam ius aliquod ignoranti non acquiritur, ibidem
num. 7.

Gratia in iudicium concedentis latet est interpretanda,
dec. 124. n. 5.

Gratia iustificanda est de tempore date, dec. 396. n. 1.

Non attento, quid acciderit medio tempore inter supplica-
tionem signatam, & litterarum expeditionem, dec. 455. n. 40.

Gratia motu proprio late intelligenda est, dec. 1. n. 7.

Gratia Papa quando est collata in faciliore executionis,
tunc ex ea nulli dici potest nisi quæsum, dec. 98. n. 15.

Gratia Prothonotariatus, vide in verbo Prothonotariatus.

Gratia live pendente obtemperat de ea non est facienda men-
tio, nisi gratia eadem super iure in iudicium deducta, vel aliquo
modo praeiudicium inferat colliganti, dec. 301. n. 1.

Ratio est, quia aliqui iuris pendencia non retrahit Pa-
pam a concedendo, aut dispendium reddidit, ibid. n. 2.

Gratia non vitatur ex errore nominis impetrantis, quando
ex appositione cognominis, alique qualitatibus redditur cer-
ta persona desinit, dec. 479. n. 4.

Gratia obrepticia est ipso iure nulla, dec. 558. n. 16.

Gratia subrepticia redditur si fuit narrata sit super patro-
nato, quæ non existit, nam si Papa sciuit, non derogasset sus-
pensionem in totum, ibid. n. 29.

Gratia subrepticia an sit aliud est, & aliud an sit iustifica-
ta, dec. 244. n. 51.

Gratia subrepticia redditur ob non expressionem saltem
in impetratione, an beneficium sit simplex, dec. 335. n. 9.

Gratia subrepticia remittit ob non saltem mentionem quod
beneficio cura amaranum incumbit, dec. 645. n. 17.

Gratia subrepticia dicitur obtemperat live pendente nulla de ea
saltem mentione, nam si Papa licet sciuit forsitan non conce-
ssit cum non presumatur velle praeiudicare iuri, ac iuri alteri
colliganti quæsum, dec. 286. n. 13.

Subreptia semper cessat quævis gratia est noua, decisio 658.
num. 8.

In gratia faciendæ est Cura mentio quævis illa sit habitus, si
residet penes aliquem quicquid sit, quando actualis ob defi-
cientiam parochianorum expiravit, dec. 645. n. 18.

Gratia quando est concessa ad aliquid faciendum tunc ne-
cessaria est presentatio litterarum deputations, ut eius exer-
citiu, seu possessio acquirantur, dec. 114. n. 8.

Gratia vitatur ex falsa expressione, quando contigit in
his, quæ de iure necessario sunt exprimenda, decisio 244.
num. 8.

Gratia vitatur ex falsa expressione, quod beneficium est
curatum, ibid. n. 17.

Gratia non vitatur ex falsa expressione qualitatibus adiecta
causa demonstrationis, non autem taxationis, quando constat
de certo corpore beneficii quod Papa voluit conferre, ibidem
num. 40.

Et qualitas dicitur adiecta causa demonstrationis, nisi alium
de colligatur mentem concedentis fuisse causa taxationis, quæ
mens in dubium non presumitur, ibid. n. 41.

Gratia vitatur si Papa contulit curatum credens esse sim-
plex, secus si concessit, ibid. num. 44.

Gratia non vitatur si quis impetrat Sacrificium, asserens eam
esse dignitatem si postea detegitur eam non esse dignitatem, sed
officiu, ibid. n. 45.

Gratia non iustificata respectu vacationis narrata contrariis,
dec. 360. n. 25.

Nec sublineri potest alio vacationis capite non expresso,
ibid. n. 26.

Index Rerum,

Gratia quoties tendit in praeiudicium tertij semper in executione necessaria est citatio, dec. 191. n. 2. & dec. 408. n. 3.

Gratia quando tendit in praeiudicium tertij, tunc presumitur Papam non concessurum, vel difficultius si narrata sunt falsa, dec. 410. n. 17.

Gratia obientia à procuratore censetur à principali ratificata, si illam in iudicio produxit probantem illius executione, ibid. n. 19.

Quantum non constat de mandato procura, nam ex v'sa indubia dicitur ratificatio expolens specialia mandata, ibid. num. 20.

Gratia posterior in data, in concursu titulum parem non tribuit, dec. 194. n. 16.

Gratia quando est pura, & ab initio perfecta non expirat morte concedentis quicquid dicendum sit, quando agitur de gratia non facta, sed facienda, dec. 618. n. 6.

Gratia faciendi dicitur quæpetat à voluntate committentis, seu executoris cui non precipitur ut illam exequatur sed datur licentia illam exequendi, ibid. num. 7.

Gratia dicitur facta quando perfecte conceditur independentem ab alio, cui faciendi committitur, faciendi dicitur, quando non conceditur absolute ei, in cuius favorem datur, sed ab alio, cui faciendi committitur, ibid. n. 9.

Amplius procedere etiam si gratia sit ad aliquid efficiendum, hoc tamen limitatur, quando supplicatio est signata non ab ipso Principe, sed ab eius ministerio, ibid. n. 10. & 11.

Gratia quando non continet aliquid in se perfectum, sed conceditur ad aliquid faciendum, tunc similis est epistola, & id fieri non possit, nisi receptis literis, ibid. num. 18.

Gratia quando continet aliquid in se perfectum, statim signata supplicatione est gratia perfecta, ac plenum ius ex ea quæsum dicitur, ibid. n. 20.

Gratia perfecta dicitur, quæque Princeps vultur verbo Fit, ibid. n. 22.

Declarata procedere quando gratia nihil amplius quam ipsam Principis concessionem requirit, secus quando gratia alicui conferitur, ut aliquid facere possit, tunc enim non potest illud facere ante litterarum expeditionem, ibid. n. 22.

Gratia, seu Dispenratio concessa Vidua ad retinendum legatum est relictum dummodo Vidua permaneat non suffragatur fratre litterarum expeditas, & executione transiit ad secundas nuptias, ibid. n. 23.

Gratia, seu Dispenratio in forma gratiosa est perfecta à die signata supplicationis, ibid. n. 24.

Distinctio inter gratiam ad aliquid factum, vel faciendum refertur à Sanch. & alij, ibid. n. 26.

Gratia sequens expeditione litterarum consideratur secundum tempus quo supplicatio fuit signata, ibid. n. 36.

Gratia quando est nova semper cessat subreptio, ibid. n. 42.

Gratia perinde valere licet pendente obientia retrotrahatur ad diem gratia principalis, ac si tunc quod debuerat exprimi expressum fuisset, dec. 325. n. 11.

Declarata hoc procedere dummodo sit facta mentio liti pendente, alioquin non censetur Papam vel præiudicare iuri ex ea quæstio colligant, ibid. n. 12.

Nec sufficit clausula, & super eo inter aliquos lis, &c. contenta in litteris principalibus, quia per eam clausulam dicitur facta mentio liti super beneficio, non vero liti occasione litterarum principalium super quibus impetratur, Petrus de alere, ibid. n. 13.

Gratia potius de valore quamvis obientia liti pendente deferunt pro declaratione voluntatis Papæ usque ab initio, & in dubio non est presumendum ad sustinendum gratiam, ibidem n. 17. & 18.

Gratia revalidatoria obtineri potest à personario, quando dubitatur de subreptione referentis prefatus, dec. 236. n. 3. In gratia revalidatoria mentio liti necessaria non est, quando facta fuit in gratia principali, dec. 286. n. 21.

Amplius presertim, quando in secunda gratia non agitur de

canonizanda, sed continuanda prima aliquo deficiente laborante, ibid. n. 22.

In gratiis revalidatoriis subintelligitur clausula sine praeiudicio liti tertij, dec. 614. n. 7.

Gratia rationi congruit subreptitia dici nequit, ex quo novum gravamen non continet nec nisi non addit supplicationi signata, dec. 618. n. 43.

Secus si continet aliquid plus, quam prima supplicatio, ibid. num. 44.

Gratia restitutionis ad publicandam resignationem litigante obientia nulla de ea facta mentione præiudicat colligant, qui potest semper ad se confoundum in possessione obicere de resignatione non publicata, ibid. n. 12. & 16.

In gratia restitutionis ad publicandam liti mentio necessaria est, si tempore obientia gratia fuit oppositum de non publicatione, secus vero, quando non fuit oppositum, ibidem num. 24. & 26.

Gratia si neutri quoad non ius tam imperpetuum, quam colligant ex quibus verificetur? dec. 358. n. 3.

Gratia si neutri concipi solet sub conditione, ibid. n. 4.

Gratia si neutri anterior præfertur simili gratia postea ab adversario obtenta, ibid. n. 7.

Gratia si neutri confertur ius novum, ac independentem à quacunque gratia procedenti, ibid. n. 19.

Gratia si neutri locum non habet quoties constat de iure alterius, dec. 398. n. 4.

Contrarie tamen dicitur ad exclusionem gratia si neutri donec pendet cognitio illi iuris, ibid. n. 5.

Negativa quod neutri ius competat non dicitur probata pendente cognitione iuris alterius, ibid. n. 6.

In gratia si neutri quod desinitur ex clausulis generalibus in gratia principali oppositis attenditur data non autem expeditionis tempus, dec. 435. n. 47.

Gratia subrogationis vide in verbo subrogatio.

Gratiam qualicunque acceptans afficiat qualitate ipsius gratia per concedentem adiecta, dec. 182. n. 12.

In gratia Curia Animarum semper exprimi debet, dec. 244. num. 9. Declarata n. 50.

In nona gratia liti mentio requiritur, quando non cedit in præiudicium iuris alterius litigantis, dec. 186. n. 27.

Gratia alterius nulla, & subreptitia in litteris Apostolicis mentio faciendi non est, vel saltem censetur de casibus mentio per clausulas generales in litteris Apostolicis, dec. 358. num. 13. & 14.

Declarata hoc procedere in gratiis inter se contrariis & incompatilibus, secus quando gratia compatibles sunt, & una tendit ad maiorem corroboracionem prima, ibid. n. 13.

Gratia plures inter se compatibles signari possunt sub eadem data quarum una tendit ad corroboracionem alterius, dec. 435. n. 21.

Gratiam Disceptare foren. cap. 579. n. 31. in quibus terminis loquatur? dec. 88. n. 10.

Gratificatio Apostolica non solet per Datarium presentato concedi, nisi visio patronorum consensu, dec. 420. n. 11.

Et sufficit de talio consensu consistit ex simpliciter nominatione facta à patronis, ibid. n. 11.

Gratificatio Apostolica concessa post quadrimestre suffragatur, quando consistit de instantis factis intra quadrimestre præhabenda institutione, ibid. n. 15.

Gratificatio extrajudicialiter concedi solet, dec. 422. n. 5.

Gratificatio locum habet ubi vocet non solum aequales, dec. 354. n. 9.

Gratificatio in causa discordia concessa Episcopo non est extendenda ad exclusionem presentati à maiori parte patronorum habentis ius ad rem, dec. 422. n. 14.

Gratificatio Episcopo concessa in causa discordia non tollit ius ad rem presentum presentato à maiori parte patronorum, ibid. n. 15.

Gratificatio in causa discordia concessa intelligitur, servata iuris

& Materialium.

Iuri communis dispositione videlicet, quod presentatus à maiori parte parvorum praefatur, & sic arbitrio boni viri, ibid. n. 16

Gratificatio inter duos promissa debetur possidenti, & nullum beneficium Ecclesiasticum habenti ex Regul. 17. Canon. de Concurrentibus in Data decil. 436. n. 22

Gratificatio sine collatio iniuncta Episcopo cum parte maiori, vel duabus firi nequit nisi maior, vel dua partes eque principaliter cum Episcopo votum proferant in gratificatione, siue collatione, dec. 422. n. 10

Gratificationi quando locus est tunc nemini ex presentatis dicitur l. i. questum, 39.6. n. 37

à Gratificatione per Episcopum facta, quod non possit revocari si a statuto prohibeatur in eligi debet de gratificatione extrajudiciali, non autem de iudiciali, de qua nominatione non loquitur, dec. 422. n. 5

Habens gratificationem Apostolicam quamvis sit simplex Clericus praefatur Sacerdos eam non habenti, decisione 427. n. 34

Gauamen illustrum ab Examinatoribus de partibus detegitur ex subsecuta approbatione reportata ab Examinatoribus Vrbis, dec. 338. n. 8

Gauamen alienans bona fideicommissi quando imputet in detractionem legitime & Trebellianicae, vide in verbo Alienatio bonorum fideicommissi, in verbo Bona, in verbo fideicommissum, & in verbo Detractiones.

Gratuus nedum Inventarium conficere tenetur, sed etiam ius substitutus, dec. 221. n. 14

Gratuus non confectio Inventario teneat integre solvere legata, & fideicommissa particularia, ibid. n. 8

Amplia quamvis vires hereditaria non sufficiant, dec. 278. num. 24

Gratuus si non confectio Inventarium non potest sub pretesto ari alieni Testatoris recusare solutionem fideicommissi particularis, sed illud integre praestare tenetur de proprio eius vires hereditaria non suppetant, dec. 559. n. 14

Gratuus quando agitur de fideicommissio vniuersali non tenetur ultra vires hereditarias, etiam si Inventarium non confectio, dec. 251. n. 23

Gratuus tenetur legata & fideicommissa particularia integre persolvere non obstante exceptione detractionis legitime, quae ob non confectum Inventarium ex aliis bonis detractione praesumitur, dec. 559. n. 13

Gratuus quemadmodum alienando contra prohibitionem Testatoris prauidicare nequit fideicommissario, ita nec confectio id, ex quo alienatio valida reddatur, ibid. n. 16

Gratuus pro defensione fideicommissi si liteno substituit, & expensas fecit, eas repetit à successore in fideicommissio, dec. 683. n. 2

Tenetur tamen probare expensas fuisse factas nomine fideicommissi non ad utilitatem priuati pro excludione competitoris, ibid. n. 3. & seq.

Gratuus nequit transgrediendo fideicommissario prauidicare, dec. 396. n. 12

Gratuus praesumitur adfuisse legata à fideicommittente relicta ex bonis liberis solui ex quibus solui debent, decil. 67. nu. 5

Gratuus censetur acquirere etiam pro fideicommissariis, quando concurrat praecipuum Testatoris, quamvis stipulatio se conceperit pro se, & heredibus, decil. 670. n. 12

Reliqua vide in verbo haeres grauius.

Gregorius XII. Pontifex pro bono pacis pontificatus renuntiavit in Concilio Constantiensi, dec. 57. n. 7

Omnia tamen illius gesta, & indulta ante renunciationem fuerunt ex certa scientia in eodem Concilio ratificata, & approbata, ibid. n. 8

H

H Abilitas ad beneficium obtinendum probatur ex subsecuta institutione Ordinarii nam alio ordinarius non

instituit, decil. 264. n. 17

Habilitas à Testatore requisita in presentato adesse debet tempore praesentationis, secus vero si respiciatur praesentationis professionem, tunc enim sufficit, quod habilitas adfuit aptitudinis, & deinde alii superueniat, dec. 315. n. 5

Habilitas à principio quoties requiritur satis non est quod postea interueniat, ibid. n. 9

Praeterea promissus probatur ex sententia executoris, cuius conscientia illius iustificatio commissi fuit, dec. 338. n. 2

Habilitas minor requiritur ad confessiones audiendas, quam ad exercitium cure animarum, dec. 507. n. 2

Habilitas promissus probatur ex sententia executoris, cuius conscientia illius iustificatio commissi fuit, dec. 338. n. 2

Item ex approbatione examinatorum Vrbis, dec. 361. n. 6

Habilitas praesumitur in eo, qui alias fuit examinatus, & approbatus, decil. 377. n. 16

Habilitas, seu capacitas succedendi, vide in verbo Successio.

Habilitas, seu idoneitas ex quibus probetur? decil. 189. num. 7

Hereditas alteri delata non potest sine speciali mandato adiri, dec. 6. n. 32

Hereditas ad certum tempus dari non potest, quia semel haeres non potest desinere esse haeres, dec. 15. n. 22

Item nec ex die certa ne Testator decedat pro vno tempore intestatus, & pro alio testatus, ibid. n. 23

Declata neutro casu diem certam vitare institutionem, sed virio temporis sublato remanet institutio pura, ibidem num. 24

Hereditas opulenta praesumitur, dec. 37. n. 8

Donec contrarium probetur, dec. 449. n. 6

Hereditas paterna inter filios diuiditur in capita, dec. 46. n. 3

Hereditati paterna filijs immixtissis censetur, si bona paterna vendunt, nec illorum dominium aliter habere possunt, quam vti haeres Patris, dec. 66. n. 1

Hereditas paterna minus debita est filiis, quam legitima, dec. 239. n. 6

Ab hereditate paterna filius se abstinere potest, & ab abstensione recedere, dec. 66. n. 14

Hereditas completitur omnia lura defuncti, decil. 15. num. 8

Hereditas desertur proximiori in gradu stante incapacitate heredis ad succedendum, dec. 52. n. 3

Hereditas acquiritur nequit transuersalibus, donec spes pendeat quod posthumus nascatur, dec. 52. n. 43

Hereditas non delata non transmittitur, dec. 115. n. 7

Hereditas quod non sit soluendo probatur ex sententia graduatoria Creditorum: Item ex deputatione sequestrarii ad favorem eorundem, dec. 235. n. 3. & 4

Hereditas Notarii defuncti censetur adita per retentionem rogitorum Instrumentorum illis utendo cum sint bona hereditaria fructifera, & spectantia ad heredem, dec. 243. num. 3. & dec. 326. n. 8

Hereditas non adita regulariter non transmittitur, praesertim quando non agitur inter suos heredes vel descendentes, dec. 258. n. 19

Hereditas spectat ad heredes ab intestato si haeres scriptus vno Testatore decedat, dec. 445. n. 3

Ratio est, nam ad validitatem, & confirmationem institutionis opus est superuenientia heredis, ibid. n. 3

Hereditatis stante statuto exclusus seminarum non desertur iuri communi, sed iure municipali, quod intellige quoad personas Laicas, quas statuentes excludere possunt, decil. 625. n. 18. & 19

Hereditatis aditio operatur, ut bona non dicantur amplius Testatoris, sed efficiantur propria adeptis, decil. 52. num. 51

Hereditatis aditio cum benefic. leg. & Invent. efficit, quod haeres quoad bona sibi iure proprio obuenientia

Index Rerum,

habeatur pro non herede, dec. 38. num. 17

Hereditatis aditio excluditur ex precedenti protestatione facta nomine filiorum, quod volebant adire hereditatem Patris; tamen per subsequentem actum venditionis hereditas adita non dicitur, decil. 66. n. 2

Declara conclusio non procedere, quando protestatio fuit emissa à Procuratore de cuius speciali mandato non constat ad repudiandam hereditatem, ibid. n. 3

Ratio est, quia ad repudiandam hereditatem mandatum speciale requiritur, nec creditur Procuratori assenti se habuisse mandatum speciale, sed illud aliunde probandum est, ibid. num. 4 & 5

A precedenti protestatione, seu declaratione de non adendum hereditatem paternam filii possunt recedere, & receptis censetur per actum venditionis bonorum Patris, non nisi titulo hereditario subsistenti, ibid. num. 7. & 8

Quicquid decedendum sit si declaratio esset contemperanea venditioni, vel si post declarationem gestum fuisset aliquid pendens à solo facto declarantis, ibid. n. 9 & 10

Hereditatis aditio non inducitur ex actibus agnoscis, qui circa Ius, & nomen heredis fieri poterunt, ibidem n. 16

Hereditatis aditio inculca dicitur si heres de bonis Testatoris disposuit, dec. 27. 8. dec. 32. n. 7. & dec. 388. num. 16

Hereditatis aditio probanda est ab allegante, nam cum sit quid facti non presumitur, dec. 292. n. 19. & dec. 330. n. 6

Hereditatis aditio probari potest presumptionibus & consuetudinibus, dec. 326. n. 9

Hereditatis aditio probatur, si heres hereditario, nomine transgessit, decil. 416. n. 17

Item probatur si quis in Iudicio comparuit enunciando se talem, & quamvis enunciatio sit Notarij facta est ad hunc effectum, si ipse principalis sit presens, decil. 490. n. 9

Item probatur eo ipso quod agitur super re, sine contrahit celebrato à defuncto, ibidem n. 10

Item probatur in filio, etiam si non constet de testamento defuncti, nam cum filio à lege deferatur hereditas ab intestato non requiritur testamentum Patris, sed sola nominatio illum fuit heredem, ibid. num. 11

Ratio diversitatis est inter filium, & extraneum ea est, nam extraneus hereditas à lege non deferretur, adeoque testamentum requiritur, ibid. num. 12

Item probatur si quis vi heredis litigavit, dec. 233. n. 4

Hereditatis aditio resultat ex presentatione facta ab herede ad Inscriptionatus sibi una cum hereditate delatum, decil. 388. n. 20

Hereditatis cessonarius tenetur ad debita hereditaria, dec. 23. n. 4

Hereditatis cessonarius representat personam cedentis, decil. 55. n. 21

Hereditatis cessonarius solus tenetur ad debita hereditaria ex speciali dispositione cedentis, quamvis cum alio esset illorum solutio communis, ibid. n. 22

Hereditati iacenti Curator dari nequit, quando constat de illius aditione, dec. 233. n. 3

Hereditati iacenti Curator deputari nequit non precedente citatione illius, quoniam causa successionis principaliter tangit ad videndum, an vellet esse heres, alioquin Iudici eo stare non potest hereditatem iacere, decil. 247. n. 5

Post hereditatem aditam accessiones contingentes eam non augent, sed cedunt lucro heredi, decil. 94. n. 17. & 22

In hereditate si pecunia fuerint reposita, tunc ex eis legata soluta presumuntur, decil. 27. n. 14

Heres administratorem tenetur reddere rationem de bonis administratis ex obligatione legali inherente ipsi administrationi, dec. 67. n. 5

Heres acceptans simpliciter hereditatem obligatur stare à provisione Testatoris circa remissionem fideicommissi, quamvis ad illud ex propria persona effectus vocatur, dec. 158. n. 8

Quicquid contrarium dicendum sit, si non est heres renuncians, vel non constet de voluntate disponendi de fideicommissio in preiudicium vocatorum, nec concurrat stipulatio pro hereditas & successibus, ibid. n. 19. & 30

Heres acceptans testamentum, in quo adeo preceptum, quod ipse renunciet alicui fideicommissio, non est acceptatione testamenti refutatus renuntiatio fideicommissi, ibid. n. 33

Heres ab intestato non est proximior defuncti, quando defunctus cum testamento decessit, dec. 109. n. 18

Heres ab intestato possitatem bonorum ingrediendi ignorante herede testamentario clam ingredi dicitur, ibid. n. 19

Heredi ab intestato competit interdictum quorum bonorum, dec. 413. n. & dec. 434. n. 1

Heres ab intestato si possessionem capis auctoritate Iudicis cum clausula Dummodo possit sit vacans talis possessio sic capta non suffragatur stante possessione anteriori heredis scripti, dec. 513. n. 3

Heres adendum confundit actiones sibi contra defunctum competentes, decil. 380. n. 27

Heres adendum hereditatem censetur cum legatariis, quos contrahere, decil. 591. n. 8

Esti promissi solvere legata de proprio, tunc sub obligatione bonorum Iurum, & actionum hypotecarum remanet sane legatarij creditum ipsius heredis, ibid. n. 9

Et competit legatario actio in bonis propriis ipsius heredis, ibid. num. 10

Esti se obligavit solvere legata de proprio, an teneatur de proprio simpliciter, an vero dimittatur quatenus in hereditate Testatoris sit, & non aliter, ibid. n. 11. & seqq.

Heres adiens simpliciter hereditatem tenetur habere reatum factum ipsi auctori, decil. 670. n. 13

Heres adiens hereditatem absque beneficio Inventarii utitur, quatenus opus sit legata solvere de proprio, ibidem num. 16

Heres adiisse censetur eo ipso, quod de bonis hereditariis nominatim, vii heres disposuit, decil. 388. n. 16

Heres ad exhibendum libros, seu scripturas defuncti cogi nequit, non probata existentia apud ipsum, dec. 468. n. 19

Heres an sit creditor defuncti auct, vel post adiam hereditatem solum attenditur ad effectum presumendi, nec in agnitionem solutionem, dec. 496. n. 5

Heres ante aditum hereditatem non teneatur debita hereditaria persolvere, decil. 603. n. 25

Heres beneficiatus iurari nequit beneficio Inventarii quousque vires hereditarias suppetunt, dec. 37. n. 3

Heres beneficiatus potest denegare solutionem existentem in quasi possessione exigenda contra defunctum si est creditor anterior eiusdem defuncti, ibid. n. 4. Declara n. 7. & seqq.

Heres beneficiatus tunc manentem impedit creditori existentem in quasi possessione exigendi, quando vel habuit se pro spoliato, vel iusta causa denegandi est clara & liquida, ibidem num. 6

Heres beneficiatus donec probaverit bona hereditaria non esse sufficientia interim tamen manentem creditori posteriori in quasi possessione exigendi, ibid. num. 9

Heres beneficiatus tenetur etiam adimplere obligationem defuncti si bona hereditaria suppetunt ibid. n. 11

Heres beneficiatus non potest vindicare bona alienata per defunctum ad qua ipse ex propria persona succedit, nisi prius rationem reddiderit de bonis alienatis ad ipsum pervenitis, dec. 58. num. 19

Heres beneficiatus tenetur adimplere obligationem defuncti si bona hereditaria suppetunt, & suppetere constet ex Inventario, ibid. num. 21 & 22

Non tamen potest vindicare bona propria alienata per defunctum, quando suppetunt bona hereditaria, nec eius interest magis rem suam vindicare, quam rem hereditatem, ibid. num. 23

Heres beneficiatus volens vindicare bona alienata per defunctum

& Materialium.

de iustitia. si offerre bona hereditaria in Inventario descripta non esse. et aliter valuerit cum bonis alienatis probare teneatur. ibid. n. 24.

Amplia prescriptum quando emptor possidet, tunc enim releuatur ab onere probandi aequalitatem bonorum hereditario- rum. ibid. n. 25.

Heres beneficiarius an solvere teneatur legata etiam ex augmento sequens post aditum hereditatem, respondetur ne- gative. decil. 94. n. 21. & 22.

Heres beneficiarius tenetur de fructibus hereditariis ratio- nem reddere si scilicet mala fide precepit, puta quia scivit adesse creditores hereditarios, illosque urgere. decil. 60. n. 1.

Sectis si non fuerit mala fide. ibid. n. 2.

Heres beneficiarius tenetur legatariis iuxta mensuram be- neficii. dec. 94. n. 24.

Heres beneficiarius censetur se obligasse hereditario nomine, et circa animam notandam legalem prouisionem, etiam non te- neatur de proprio. dec. 111. n. 11.

Amplia procedere etiam si nomine proprio se obligauerit, ibid. n. 12.

Declarat conclusionem procedere, quando obligatio heredis censetur circa dispositionem, aut saltem defuncti, tum presu- munturque non voluerit implere se obligari per contrarium promittendo, quam per quasi contrarium adendum, ibidem. num. 13.

Sectis vero quando obligatio heredis est correptissima ad ac- quisitionem bonorum, qua heres non vii heres, sed nomine proprio recepit, tunc eodem nomine promississe censetur, ibid. num. 2.

Heres beneficiarius quando tenetur de proprio? ibidem. num. 15.

Heres cum beneficio leg. & Inventarii si pro debito heredi- tario obligatus se cuiusque bona, & heredes, ex hoc resultat. et quia declaratur, quod vii noli beneficio Inventarii sed tene- ri vult de proprio. dec. 367. n. 3.

Prelatim quando videris promissi creditorem penitus sine damno conferuare. ibid. n. 4.

Quicquid si simpliciter promississet solvere debita, seu legata à Testatore relicta, quo casu non censetur velle teneri de pro- prio, ibid. n. 5.

Heres beneficiarius licet se obligauerit nomine proprio, cuius- que bona hypotheceauerit non censetur super hoc voluisse ac- ceptare obligationem defuncti, & renunciare beneficio Inventarii. dec. 410. n. 7. Contra num. 1647. & 20.

Et obligatio bonorum heredis nihil aliud operatur, nisi sa- tisfactionem exequendi etiam in bonis propriis heredis pro quanto est in hereditate, & non ultra. ibid. n. 8.

Declarat conclusionem procedere in terminis simplicis pro- missionis heredis nomine proprio, scilicet quando ex coniecturis constat voluisse vii beneficio Inventarii, sed ultra vires heredi- tarias se obligasse, & ex quibus huiusmodi obligatio resultet, ibid. n. 9. & seq.

Heres beneficiarius remouisse, ac nouisse obligationem de- functi censetur, si manifesta resultet incompatibilitas obligatio- nis heredis cum testamentis defuncti. ibid. n. 16.

Heres beneficiarius cogi etiam potest adire et personali ad soluendum legata de propriis bonis, nisi hereditaria tradat, vel non esse soluendo probet, ibid. num. 21.

Heres beneficiarius cuiusdam est iuxta stylum adducendo se ad iuxta cum benef. leg. & Inventarii, & rationem reddendis de bonis Inventariatis. dec. 611. n. 13. & 14.

Heres ob non concessum Inventarium tenetur legatariis de proprio non preiudicet, sed causantur, quia si dicat bona non ex- tate, et non creditur, sed presumitur illa subripuisse. decil. 278. num. 15.

Heres sine Inventario tenetur de proprio etiam ultra vi- res hereditarias. dec. 370. n. 3.

Heres in confessione Inventarii tenetur citare creditores certos, nec sufficere citatio generalis per proclama. decil. 482. n. 4.

Prelatim quando citatio per proclama non continet alia cer- tiam, nec locum Inventarii conficiendi, quo casu tanquam mi- nimis vaga non suffragatur. ibid. n. 9. & 10.

Heres in citate teneatur creditores in confessione Inven- tarii sufficere quod habeant notitiam crediti. ibid. n. 6.

Quomodo satis est, quod suspicari possit creditum non esse ex- stitum. ibid. n. 7.

Heres non conficiens Inventarium tenetur de proprio sol- uere legata, etiam si vires hereditaria non suppetant. dec. 591. num. 13.

Heres non conficiens Inventarium tenetur de propria ad debita hereditaria. dec. 496. n. 7.

Amplia quamuis bona hereditaria non sufficiant. decil. 608. num. 17.

Heres non gaudens beneficio Inventarii cum teneatur de proprio non potest contra creditores hereditarios excipere, dec. 265. n. 11.

Fideicommissio ad sui favorem purificata. decil. 496. n. 10.

Heres confessionem defuncti approbare tenetur, saltem qua- tenus vires hereditariae seruent. dec. 121. n. 1. & dec. 265. n. 11.

Heres creditor defuncti si Inventarium non conficit vide- tur adendum sibi soluisse de bonis hereditariis. dec. 330. n. 7.

Nec potest de suo credito excipere contra alios creditores, ibid. n. 9.

Amplia procedere etiam de Iure canonico. ibid. n. 10.

Heres creditor defuncti nequit retentionem bonorum he- reditatorum pretendere si Inventarium non conficit, nec de bonis hereditariis ratione reddidit, quia vel presumitur satis- factus, vel tenetur de proprio. dec. 496. n. 2.

Heredis debitoris confessio non probat in preiudicium cre- ditorum eiusdem debitoris. dec. 124. n. 9.

Heres debitoris non potest in preiudicium creditorum con- fiteri bona hereditaria esse supposita fideicommissi, si verè talia non sunt. dec. 235. n. 1.

Prelatim post sententiam graduatoriam latam, & depu- tationem sequestratoris pro colligendis fructibus favore credito- rum. ibid. n. 2.

Heres debitoris qui post aditam hereditatem, & bonorum possessionem illa restituit alicui per transactionem potest à cre- ditoribus hereditariis conueniri, ac si non tra- sisset. ib. n. 12.

Heres debitoris non potest precipere fructus bonorum he- reditatorum, sed illos percipere debet depositarius deputatus pro satisfaciendis creditoribus. dec. 235. n. 13.

Heres debitoris quamuis se beneficiatum pretendat, & In- uentarium exhibeat non potest eius creditoribus fideicommis- sum obicere, nisi ultro probet valorem bonorum in eo descri- ptorum, et liquere possit, an penes ipsum aliquid lucri rema- neat. dec. 449. n. 5.

Heres donatarius agere nequit ex donatione conditionali, nisi post purificatam conditionem. dec. 136. n. 35.

Heres donatus Insuperatus antequam interueniat con- firmatio Episcopi potest interim presentare, ita ut presentatus veniat instituendus. dec. 277. n. 14.

Heres disposens de bonis Testatoris censetur illius heredi- tatem adiuuare. dec. 278. n. 22.

Heres empiricus si hereditatem cum beneficio leg. & In- uentarii aditus non teneatur solvere de proprio canones diuersos in via sui iuribus, nisi quatenus bona hereditaria suppetant. decil. 611. n. 12.

Heres fiduciarius non dicitur ex onere sibi iniuncto de in- uigendo fructus hereditatis ad commodum alicuius cum talis onus etiam iniungi possit vera herede. dec. 35. n. 6.

Heres respectu bonis hereditariis verus reputatur, quamuis respectu commodi fiduciarius sit. ibid. n. 7.

Heres solus dicitur ille, in quem verba institutionis non executus solus sed dispositus fuerunt collata. ibid. n. 11.

In heredem verum transferantur Iura, & actiones heredi- tariae non autem in nudum ministrum, nisi in relictis ad pias causas. ibid. n. 12. 13. & 14.